

Hård konkurrence om at blive Årets Fynbo

■ **Masser af nye emner til titlen som Årets Fynbo - antallet af kandidater er nu oppe på 45**

Antallet af kandidater til titlen som Årets Fynbo 2011 steg i den forløbne uge fra 23 til 45. Det er et større kandidatfelt end sidste år - og endnu flere emner vil uden tvivl komme til i de næste dage.

Sidste frist for at indstille kandidater er på onsdag den 18. januar.

Om Årets Fynbo skal findes blandt de kandidater, der blev præsenteret i avisen sidste søndag, blandt de kandidater, der er i avisen i dag, eller blandt de indstillinger, som avisen modtager i de kommende fire dage, står altså åbent.

Nogle læsere vil muligvis savne deres indstilling, sendt i denne uge, på dagens kandidatliste. Udeladelsen skyl-

des dog ikke, at deres forslag er glemt eller ved en fejl er havnet i papirkurven, men derimod, at de har indstillet en kandidat, som allerede var foreslået, og som blev præsenteret i avisen sidste søndag.

Samtlige indstillinger og samtlige motiveringer vil dog blive lagt frem for dommerkomiteen, når det endelige valg skal træffes. Hvorefter det vel er på sin plads at minde om, at det ikke er antallet af indstillinger, der afgør,

hvem hæderen skal tilfalde.

I princippet har én indstilling samme vægt som for eksempel otte.

Men du kan altså stadig nå at indstille din favorit. Hvem synes du skal være Årets Fynbo 2011?

Din indstilling med motivering kan læses i avisen næste søndag 22. januar, hvor man også kan studere det samlede kandidatfelt.

Send dit forslag ved at udfylde kuponen på modstående side og send den til adres-

sen på kuponen. Eller send dit forslag pr. mail til adressen aaretsfynbo@fyens.dk.

Og husk: Vi skal have din indstilling senest på onsdag.

Af Per Storm Madsen
psm@fyens.dk

■ Reiff Furdal, kandidat.

■ Torben Hangaard, kandidat.

■ Jane Jegind, kandidat

■ Alex Ahrendtsen, kandidat.

■ Jens Galschiøt, kandidat.

22 nye kandidater

Alsiddigt kandidatfelt med kunstnere, politikere, erhvervsfolk og fynske ildsjæle

Ib Ø. Knudsen, formand for Munkebo Lystfiskerforening - for sin indsats for ungdommen i Munkebo, samt for idrætslivet i lokalområdet og Fjordens Dag.
Indstillet af *Kim Caspersen, Odense.*

Carsten Abild, regionspolitiker og formand for Landsbyerne i Danmark - for sit store uegennyttige og prisværdige arbejde for at gøre vore landsbyer og landdistrikter levedygtige og menneskeværdige.
Indstillet af *Niels Henrik Carlsen, Solevad, Tommerup.*

Mette Genz, leder af Børnekulturhuset Fyrtojet i Odense - for engagement og opfindsomhed i forbindelse med aktiviteter til stor glæde for børn, forældre og bedsteforældre.
Indstillet af *Yvonne B. Han-*

sen, Munkebo.

Reiff Furdal, tandlæge, Odense - initiativtager og med stort socialt engagement drivende kraft i etablering af gratis tandpleje for hjemløse i Odense.
Indstillet af *Pierre Hintze, Kerteminde.*

Mogens Godballe, forstander for Nordfyns Folkehøjskole - for sin utrolig rummelige og kreative måde at drive højskolen på.
Indstillet af *Karen Margrethe Elkjær, Middelfart.*

Einar Ravneberg, formand for Ladby Skibslaug - for sit initiativ til oprettelse af laug, der har til formål efter 900-tallets metoder at bygge en fuldskala model af Ladby skibet.
Indstillet af *Ole Kjær Olsen og Lis Juul Olsen, Kerteminde.*

Jens Peter Madsen, ildsjæl, igangsætter og tovholder bag Spoken Word festivalen i Odense - en festival, der i en moderne form bringer den mundtlige fortælling til ære og værdighed.
Indstillet af *Anette Pihl Niel-*

sen, Michael Mansdotter, Ole Lambertsen, samt en række andre borgere i Odense.

Jacob Christensen, soldat, Afghanistan-veteran - satte sammen med andre unge sit liv på spil og fortjener tak for sine åbenhjertige beretninger i bogen af Rikke Hyldgaard og i Café Stiften.
Indstillet af *Tove Groth Nielsen, Odense.*

Pia Sigmund, forfatter og fortæller - aktiv inden for utallige former for frivilligt arbejde, hvor udsatte børn og voksne har brug for kærlig hjælp.
Indstillet af *Anne Grethe Mikkelsen, Odense.*

Hans Erik Brønserud, tidligere direktør for Middelfart Sparerkasse - var med sin ledelsestil og sit virke i lokalområdet et forbillede i bankbranchen, hvor mange andre ledere har haft "lig i lasten".
Indstillet af *Jane Jensen, Ullerslev.*

Bestyrelsen for Odense Postorkester med formand Dorthe Knudsen - holder sammen på

orkestret, som trods forskellige omkostninger hvert år gennemfører en velgørenhedskoncert til fordel for julemærkehjemmene.
Indstillet af *Ole H. Christiansen, Agedrup.*

Janne Junker, formand for Nyt Hesteliv - stiftede på eget initiativ foreningen, der tager sig af vanrøgtede heste og fungerer som "dyrepoliti" i samarbejde med andre dyreforeninger.
Indstillet af *Birgit Hansen og Jørgen Jensen, Odense.*

Jane Jegind, rådmand - fordi hun altid er både velforberedt og lyttende, og fordi hun vover at "vende tingene på hovedet" og ikke kun gøre, som man plejer.
Indstillet af *Anette Thyssen, Odense.*

Torben Hangaard, sognepræst - for sit mangeårige vellykkede arbejde med integration, med udgangspunkt i Vollsmose Kirke. Hans arbejde har sat positivt præg på hele bydelen.
Indstillet af *Inge Reenberg, Odense.*

Kim Larsen, sanger og sangskriver - genial kunstner, som gør alle glade med sine sange.
Indstillet af *A.L. Lindegaard, Højrup, Ringø.*

Ruben Jansdal, Odense - for sin kamp imod lukning af Thomas B. Thrigesgade.
Indstillet af *Grete Kamp Hansen, Odense.*

Alex Ahrendtsen, folketingsmedlem (DF) - fordi han p.t. er den klogeste politiker på Fyn.
Indstillet af *Annelise Rasmussen, Odense.*

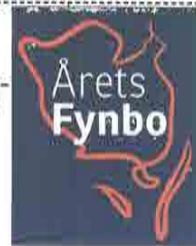
Gert Rasmussen, Svendborg - kæmpede som talsmand for en borgergruppe en lang og brav kamp for akutberedskabet i Svendborg. Ganske vist blev kampen tabt, men Danmark ville ikke være disse "kæmper".
Indstillet af *Claus Jørgen Madsen, Nyborg.*

Ole Grost, tidligere skoleinspektør, Veflinge - oprettede og driver for udelukkende egne midler hjemmesiden nordfynstema.dk - en hjemmeside, der er et kolossalt

Historik

Det er 36. gang, at Fyens Stiftstidende kårer Årets Fynbo. Den første i 1976 var overlæge Erik Nordentoft, Odense Sygehus (Universitetshospital), som fik prisen for sin trafikmedicinske forskning.

Sidste år gik titlen til Jens Ellegaard, Nyborg. Han blev som talsmand for borgergruppen "Nej til Toksiner i Nyborg" hædret for sin kamp mod gifttransporter fra Australien til Nyborg.

Kåringen

Årets Fynbo skal bo i det tidligere Fyns Amt.

Læsere indstiller kandidater, og en uvildig dommerkomité træffer valget blandt de indstillede.

Komiteen består af direktør Henrik Lehmann Andersen, Odense Zoo, lektor, dr.phil. Flemming G. Andersen, SDU, og forfatter Vibeke Marx, Odense. Den synlige hæder til Årets Fynbo er et unika i glaskunst af glaskunstneren Bente Sonne, Svendborg.

Kåringen finder sted lørdag 28. januar i Fyens Stiftstidendes mediehus på Banegårdspladsen i Odense.

I avisen søndag 29. januar bringes et interview med Årets Fynbo.

aktiv for det nordfynske område.

Indstillet af *Arne Overgård, Skamby.*

Jens Galschiøt, billedhugger - fordi han er en meget i hærdig kunstner og en fantastisk iscenesætter af happepings. Desuden tager han sig godt af mange unge med problemer.
Indstillet af *Niels Carl Jakobsen, Odense.*

Kathrine Sørensen, formand for Ældre, Sagen Odense - fordi hun har vist enestående evner i den meget specielle og vanskelige kunst at lede en stor frivillig organisation med i dette tilfælde cirka 17.000 medlemmer.
Indstillet af *Hans Møller Rasmussen, Odense, og Arne Therkildsen, Odense.*

Karen Rasmussen, Odense - fordi hun er god til lange samtaler med "sælgere" i gågaden, hvilket betyder, at "sælgerne" ikke generer andre borgere.
Indstillet af *Claus Johannsen, Odense.*

Af Per Storm Madsen
psm@fyens.dk

Bronzetyve stjæler historisk skulptur

Metal. Tyverier af metalskulpturer i det offentlige rum er så omfattende, at det kan blive nødvendigt at udstyre kunstværker med GPS-sendere. Det kan gøre det for besværligt at investere i skulpturer.

Af Jens Ejsing
// ejs@berlingske.dk

Danmark er igen blevet en værdifuld metalskulptur fattigere, efter at tyve i weekenden har fjernet den 2,65 meter høje bronzeskulptur »Frihedskæmperen« fra dens plads gennem knap 60 år i Indelukket i Silkeborg.

»Frihedskæmperen« blev i sin tid rejst til ære for de danskere, der kæmpede mod tyskerne under besættelsen. Samtidig med tyveriet af kunstneren Knud Nellemoses skulptur blev der på Kunstcentret Silkeborg Bad stjålet en kobberskulptur af den belgiske kunstner Reinhoud.

Begge værker bliver betragtet som uerstatelige, og de to tyverier er blot de seneste af en lang række landet over, hvor metalskulpturer i nattens mulm og mørke bliver fjernet fra pladser, gader og stræder.

For to måneder siden blev en kobberkopi af billedhuggeren Valdemar Foersom Hegndals bronzeskulptur »Solhesten« til en værdi af omkring 500.000 kroner stjålet foran en teknisk skole i Aarhus, og måneden forinden blev den over en halv million kroner dyre skulpturgruppe i bronze, »Den lille prins«, stjålet fra Skulpturpark Billund. »Den lille prins« er skabt af kunstneren Jens Galschiøt, der i øvrigt kan konstatere, at over 60 af hans metalværker er blevet stjålet rundt omkring i landet de senere år.

Langt de fleste af de stjalne skulpturer forsvinder for altid. Formentlig fordi de bliver solgt for deres metalværdi, ikke deres kunstneriske værdi.

»Frihedskæmperen« tilhører Silkeborg Kommune. Umiddelbart er den ikke forsikret,

ligesom støbeformene til den ser ud til at være forsvundet.

»Det er rigtig træls for at sige det på jysk,« som sektionsleder Birgit Billing udtrykker det:

»Det er et monument, som mange har et forhold til, og som der er knyttet særlige følelser til.«

Mistanke til udenlandske kriminelle

Den østjyske kommune overvejer efter weekendens tyverier, om så mange som 20 af dens skulpturer rundt omkring på torve og pladser nu skal sikres mod tyveri med GPS-sendere.

En kommune som Rødovre er gået skridtet videre og har siden efteråret sikret sine skulpturer med tyverialarm og GPS.

Ifølge billedhugger og medlem af Dansk

fakta ■

Kobber og bronze

■ Priserne på kobber og bronze varierer, alt efter om der er tale om nye eller brugte enheder.

■ Et kilo »frisk« bronze i støbebar koster cirka 60 kroner pr. kilo plus moms.

■ Brugt bronze til genbrug bliver solgt til en såkaldt klunserpris på 20-30 kroner pr. kilo.

■ Kobberprisen er næsten den samme. 90 procent af bronze er nemlig kobber.

Det seneste af mange tyverier af bronzeskulpturer skete i weekenden, da »Frihedskæmperen« blev fjernet fra sin plads gennem knap 60 år i Silkeborg. Foto: Christian Kloch Larsen

Billedhuggersamfundets bestyrelse Peter Hesk Møller bliver de større værker skåret op og ødelagt i forbindelse med tyverierne.

»Jeg tror, det meste bliver ført ud af landet for at blive skrottet og omsat. Jeg tror ikke, at det er danskerne, der står bag det her. Jeg tror, det er organiseret kriminalitet foretaget af udenlandske grupper,« siger han.

Ifølge Peter Hesk Møller er billedhuggerne »bekymrede for«, at de mange tyverier kan føre til, at kommuner, institutioner og virksomheder ikke vil investere i deres værker.

Derfor gør foreningen de samme overvejelser som Silkeborg.

»Vi har i foreningen diskuteret, om vores værker fremover skal udstyres med GPS eller chip, hvis de bliver opstillet i det offentlige rum,« siger han.

Et af de mest opsigtsvækkende tyverier er fra 2008, da ukendte gerningsmænd brød ind på et stenhuggeri i København og stjal en over tre meter høj og 2,5 ton tung bronzestatue af kong David. Statuen havde inden da stået foran Vor Frue Kirke i København og var på værksted for at blive repareret. Sagen er fortsat uopklaret.

Skrothandlere skal være opmærksomme

Enkelte skulpturtyve bliver fanget og dømt. Således blev to mænd sidste år dømt for at have stjålet en række bronze- eller kobberskulpturer på Lolland og Falster i sommeren 2010. Flere af skulpturerne havde de ødelagt, formentlig med henblik på salg af metallet.

Der eksisterer ikke et samlet overblik over omfanget af skulpturtyverier herhjemme. Sagerne bliver behandlet i de enkelte politikredse. Men politinspektør Kim Kliver, Rigspolitiet, oplyser, at Rigspolitiet holder ekstra godt øje med det, han kalder »den organiserede del« af metaltyverierne. Altså tyverier af store partier metal fra lagre og fabrikker eller i form af f.eks. køreledninger og kabler.

Han opfordrer i den forbindelse danske skrothandlere til at være ekstra opmærksomme, hvis der dukker ukendte sælgere op med »hele eller halve vognlæs« metal.

»De kan bl.a. betinge sig kun at udbetale penge via pengeinstitutter,« siger han. ■

Kristeligt Dagblad Fredag 20. januar 2012

Bronzeskulpturer lavet af billedhuggeren Jens Galschiøt på vej på tur i de danske farvande. Nu skal de have beton og GPS i kroppen, så han kan finde dem, hvis de bliver stjålet.

Foto: Taget fra <http://flygtningebaaden.smartlog.dk/> med tilladelse af Knud Andersen

dr.dk/

Onsdag 18. januar 2012

FYNS AMTS AVIS

det Susanne Eybl, som udstiller tegninger i pastelkridt og farveblyant.

Lørdag den 12. maj åbner en udstilling med Anders Moseholms maleri. Olie på lærred med fotografisk gengivelse af byen. Denne udstilling har ekstra åbent 17. og 18. maj. Onsdag 16. maj holder kunstforeningen sin årlige generalforsamling.

I samarbejde med Enghave skole arrangerer kunstforeningen foredrag med bl.a. Cecilia Zwick Nash og Jens Galschiøt.

Forår i kunstforening

Faaborg: Kunstforeningen for Faaborg og Omegn åbner lørdag sin første udstilling i forårsåben. Kunstforeningen holder udstillingen i Konservatorgården, Østergade 45 på førstesalen, og har åbent i weekenderne.

På lørdag åbner en udstilling med Carin Larsens maleri, fotografure og digitalt bearbejdet fotoprint. Lørdag den 10. marts er

GPS og beton skal stoppe kunsttyve

21. jan. 2012 06.44 Fyn & øerne

En GPS og masser af beton skal forhindre, at tyve stjæler værdifulde skulpturer.

Det er multikunstneren Jens Galschiøt, der nu har fået nok af tyverier. Han har fået stjålet 70 skulpturer efter prisen på bronze og kobber er steget.

Erstatning er der nemlig ingen af, når en skulptur som hans er opstillet i det offentlige rum.

Så nu bliver der hældt masser af beton i de tynde skulpturer- og så får de en GPS i hovedet:

- Vi har haft nogle bådflygtninge (skulpturer af bådflygtninge), der har været rundt omkring i Danmark. Flere af dem er blevet stjålet, selvom de har været låst fast. Det koster en formue hver gang. Derfor har vi købt nogle GPS'ere, som vi skal have monteret oppe i hovedet på dem. Så kan vi følge dem på en skærm, og så ringe til politiet og sige hvor de er.

Det koster mellem 1000 og 1200 kroner at udstyre en skulptur med en GPS.

KORT NYT

Skrottyve har fået smag for kunst

Over hele landet hærger skrottyve, der stjæler uden-dørs-skulpturer af bronze og kobber, som de så sælger videre som skrot.

Forleden stjal tyve to skulpturer i Silkeborg. Og det er langt fra noget enestående tilfælde. Det fortæller DR Østjylland. Aarhus Tech havde i november besøg af tyve, som stjal Solhesten, en 50 kilo tung bronzehest, der havde en værdi af en halv million kroner.

»Vi regner ikke med at få den tilbage igen. Det er frygteligt. Vi regner med, at den er blevet smeltet om,« siger direktør Annette E. Lauridsen. Noget lignende skete for Skulpturpark Billund, som i efteråret fik stjålet otte bronzeskulpturer til en værdi på over en halv million kroner lavet af kunstneren Jens Galschiøt.

[ritzau/]

Galschiøts "Den Lille Prins" blev i november stjålet fra Billund Skulpturpark. Dermed kunne kunstneren notere, at 60 af hans værker er stjålet. Foto: Jens Galschiøt.

TIP PRINT RSS DEL

Tyverier truer kunstneres levebrød

Af LIV COLLATZ

Offentliggjort 20.01.12 kl. 10:07

Tonsvis af stjalne bronze-skulpturer kan gøre landets billedhuggere arbejdsløse.

Jens Galschiøt. Foto: Lars Krabbe

Relaterede artikler

Skulptur-tyv anholdt i Silkeborg
Nøgen bronze-mand stjålet
Kostbar skulptur stjålet fra skole
Se alle >>

Der har været adskillige tyverier af bronze- og kobber-genstande i Danmark.

Men tyvene går nu i høj grad efter de bronze-skulpturer, der er placeret rundt omkring i landet. Således blev Kriud Nellesen 2,65 m. høje "Frihedskæmperen" stjålet i weekenden.

Men den gamle bronzeskulptur er langt fra alene om at være forsvundet.

Blandt andet fik en teknisk skole i Aarhus i november stjålet sin kobberkopi af "Solhesten", der var ca. 500.000 kr. værd.

Og alle otte skulpturer i Jens Galschiøts skulpturgruppe "Den lille Prins" forsvandt fra Billund Skulpturpark i oktober.

Hvis den udvikling fortsætter, går landets kunstnere en mørk fremtid i møde.

Købere bliver usikre

"Det er jo vores levebrød, der er truet. Denne tendens kan betyde, at der er nogle institutioner, firmaer eller kommuner, der vil følge sig usikre på at stille skulpturer i det offentlige rum. Og det truer vores erhverv," siger Peter Hesk-Møller, billedhugger og medlem af Dansk Billedhuggersamfunds bestyrelse.

Han fortæller, at billedhuggere ikke ligefrem vader i bestillinger i forvejen.

"Vi er allerede truet, fordi vi befinder os i en økonomisk krise, og der er begrænset arbejde i al almindelighed. Men de to ting kombineret er ikke særlig opmuntrende for os. Vi mister vores skulpturer og dermed vores økonomi," siger han til kp.dk.

Risiko for manglende udstillinger

Problematikken om de mange stjalne figurer bliver diskuteret grundigt i Dansk Billedhuggersamfund.

Især fordi der i årets løb vil være en del store udstillinger i Danmark, hvor kunstnere fra hele Europa skal udstille deres værker.

"I den forbindelse er vi jo nødt til at tage det meget alvorligt. Vi kan ikke risikere, at folk ikke længere vil udstille. Og når vi er medarrangører, må vi tage vores forholdsregler," siger Peter Hesk-Møller.

Han fortæller, at der må findes et svar på det højaktuelle problem hurtigst muligt.

Skulpturer med chips i maven

Peter Hesk-Møller vil i hvert fald tænke i de baner, når han selv skal lave sit næste værk. Ligesom han overvejer at skrive til de firmaer, der har købt hans skulpturer og sige, at de skal tyverisikre dem.

For også han har været udsat for at miste en af sine skulpturer en gang.

Drøm om mistet skulptur

"Jeg har fået stjålet en stor skulptur for tyve år siden," siger han.

Den gang var politiet sikker på, at det var bestillingsarbejde. Og at det ikke var bronzen, men selve skulpturen, tyvene ville have.

"Men hvor er den så henne? I de sidste 20 år har jeg haft en drøm om, at jeg kommer kørende gennem Tyskland og pludselig, så står den der," siger Peter Hesk-Møller i en mere opløftet tone.

Pisser på en

De tanker kender kunstneren Jens Galschiøt kun alt for godt.

Han er en af Danmarks mest bestjalne kunstnere.

Da skulpturerne i "Den lille Prins" forsvandt i november fra Billund Skulpturpark, nåede hans rekord op på omkring 60 stjalne skulpturer.

"Det var rigtig træls. For lige der var jeg sikker på, at det var stjålet på gund af metallet. Det svarer til, at der står en og pisser på dig," siger Jens Galschiøt til kp.dk.

Skulpturerne havde taget et halvt år at lave for kunstneren og hans fem ansatte. I alt kunne tyvene tjene omkring 10.000 kr. i metalværdi.

"Jeg ville have givet dem 20.000 kr. for at lade være," siger Jens Galschiøt, der betegner tyverierne som "et kæmpe problem" i branchen.

Kan ikke hamle op med tyve

Jens Galschiøt er begyndt at udfylde sine skulpturer med tungt materiale som beton for at gøre tyvenes arbejde mere besværligt.

"Vi bliver nødt til at være snedigere end tyvene. Men de gode metaltyve, de professionelle, dem kan vi ikke hamle op med," siger han.

Han fortæller, at tyveri-situationen er noget, han tænker en del over som kunstner.

"Man stopper jo ikke med at lave kunst, fordi det bliver stjålet. Men det er en evig kamp," siger han således.

Tirsdag den 24. januar 2012

Ugeavis

Medlemmer strømmer til generalforsamling

Når Billund Kunstforening holder generalforsamling, plejer mere end halvdelen af foreningens medlemmer at deltage.

De seneste år er således mere end 100 ud af omkring 185 medlemmer mødt frem.

Det store fremmøde kan meget vel skyldes den begivenhed, der finder sted efter selve generalforsamlingen.

Her bortlodder foreningen

en række værker, som kunstforeningen i løbet af året har indkøbt i forbindelse med udstillinger og værkstedsbesøg.

Kun medlemmer kan deltage, og skulle man ikke have mulighed for at være til stede, deltager man alligevel.

Den næste generalforsamling finder sted onsdag den 25. januar i Billund Centret, og her består "præmierne"

af billeder af Troels Trier, balanceakt-skulptur af Jens Galschiøt, tegning af Ole Holm Larsen, maleri af Nulle Øigaard, colografi af Birgitte Thorlacius, sølvske af Pétur Tryggvi, smykke i emalje af Marie Genefke, skulptur af Artigas Planas samt kunstfotografi af Hans Ole Madsen.

I timen op til generalforsamlingen er der mulighed for en ekstra kunstoplevelse. Her er der fernisering ved glasmager Marianne Buus, der udstiller sine kunstværker i glas.

Jens Galschiøt besøger Enghaveskolen i morgen.

Tirsdag 24. januar 2012

Kunstnere på Enghaveskolen

Faaborg: Enghaveskolen har de kommende dage besøg af et par velanskrevne kunstnere, der giver foredrag.

Klokken 12.10 i dag kommer således skuespilleren Cecilia Zwick Nash, som er datter af Lis Zwick og Jørgen Nash og fortæller om sin opvækst i et kunstnerkollektiv.

I morgen klokken 11 får skolen besøg af provokunstneren Jens Galschiøt, Odense.

Begge foredrag holdes i samarbejde med Faaborg Kunstforening, hvis medlemmer har gratis entre til foredragene, der også tjener som forberedelse til friskolens musicalforestilling senere på året.

FYNS AMTS AVIS

lytter til fortællingen foran biblioteket efter at have stået ved skolen siden 1996. I den anledning har avisen besøgt kunstneren bag skulpturen, Jens Galschiøt, i hans værksted og har fået historien om, hvorfor han mener, at fortællingen om den lille prins er så vigtig.

FUGLEBJERG/ODENSE: Jens Galschiøt er verdenskendt for sine skulpturer af Hungerdrengene, Svinehunden og Skamstøtterne, der står rundt omkring i verden for at gøre opmærksom på verdens ulighed og krænkelse af menneskerettighederne. Men han har også lavet Fuglebjergs 'Lille Prins', som byen fik tilbage i 1996, og som nu skal flyttes fra skolens gård og hen foran biblioteket.

Onsdag i sidste uge tog en lille delegation fra projektgruppen bag flytningen af skulpturen, Anette Møller Hansen, Poul-Erik Pedersen, Susanne Kirså samt avisens udsendte turen fra Fuglebjerg og til Jens Galschiøts værksted i Odense. Anette Møller Hansen er igangsætter i projektet, Poul-Erik Pedersen er formand for lokalrådet og Susanne Kirså er billedhugger

Fra venstre er det værkstedsleder Kurt Lilliendal Hansen, Anette Møller Hansen, der er med i projektgruppen omkring flytningen af prinsen, kunstner Susanne Kirså og formand for lokalrådet Poul-Erik Pedersen.

ligesom Galschiøt, og skal måske lave en erstatningsskulptur til skolen, når Lille Prins bliver flyttet.

Ude foran værkstedet og galleriet bliver vi mødt af en stor svinehund og en række skulpturer, der er lavet i forbindelse med et projekt om hjemløse. Jens Galschiøt er fundamentalistisk humanist, siger han selv, og han kan ikke lade være med at involvere sig i verdens uretfærdigheder.

- Der er mange mærkelige historier i verden, og jeg er involveret i mange af dem, siger Jens Galschiøt og smiler.

Ræve-kvinden

Her på værkstedet blev Fuglebjergs 'Lille Prins' til for godt 15 år siden, og det er ikke svært at se, hvor forunderligheden kommer fra. Her bugner af forskellige figurer - masker der kigger ned fra loftet, nøgne giner i bunker kigger tomt ud i luften fra øverste hyld af de enorme reoler og H.C. Andersens i voks og med jakke på ser sigende ud. Her kan man virkelig gå på opdagelse, pludselig møder man en Hungerdreng - de udmagrede drenge, som har gået verden rundt i forsøg på at gøre opmærksom på sult i verden. Og lige der mellem nøgne damer og bøger i voks ligger Galschiøts yndlingsfigur i fortællingen om den lille prins. Ræven. Som i Galschiøts univers er en kvinde.

- Ræven siger til prinsen, at kun med hjertet ser du rigtigt, og sandheden skal føles. Det er det, som er interessant, synes jeg, forklarer Jens Galschiøt.

Figuren, der ligger her i grøn voks, har været brugt til at støbe ræven til figuren på skulpturen i Fuglebjerg, og selve fortællingen betyder meget for kunstneren, selvom den egentlig i sit udtryk står lidt i kontrast til de projekter, han ellers har været involveret i.

- Jeg læste Den lille prins første gang som barn. Jeg har nok været 11 eller 12 år. Der er mange lag i den, og man kan læse den som barn, teenager og gammel mand. Og så ligger der en vanvittig samfundskritik i den, siger Jens Galschiøt.

Alle de typer, som prinsen i fortællingen møder på sin vej, er forstilte og kastrede, mens ræven er den eneste, der i virkeligheden har forstået, hvad livet handler om, forklarer Galschiøt.

- Ræven siger også, at det ikke kun handler om mødet mellem mennesker, men også om længden af mødet. Det er den tid, man har spildt på hinanden, der er vigtig. Det at gå ind i venskabet, siger Jens Galschiøt og fortæller, at han også brugte ræven som eksempel i sin tale til sin kone, da hun fyldte 40 år.

Fortjener plads

Tilbage i 1996, da skulpturen blev opstillet på skolen, var tanken, at skulpturen skulle være en slags legeplads med plads til filosofiske tanker for eleverne på skolen, men igennem årene er der sket så mange ændringer på skolen, at skulpturen ikke længere bliver brugt og er gået lidt i forfald. Derfor synes Jens Galschiøt også, at det er fint, at den nu bliver flyttet.

- Jeg håber, at den kan blive brugt til at sidde ved og måske læse historien op for børn, siger han og tilføjer.

- Den har stået lidt klemt, og nu får den god plads og kan blive en helt central skulptur igen. Det fortjener den faktisk, siger Jens Galschiøt.

meje

Jens Galschiøt læste Den lille prins første gang, da han var 11 eller 12 år, og han har læst den et hav af gange siden, fortæller han. Han er blandt andet glad for den, fordi han synes den rummer en meget rammende samfundskritik. Foto: Mette Jensen

Glas og Generalforsamling

BILLUND: Billund Kunstforening præsenterer prægtige værker af Marianne Buus, en af landets dygtige glasmagere, når der er fernisering onsdag 25. januar 2012 kl. 19 i Billund Centret. Marianne Buus deltager i ferniseringen. Det sker i timen før den årlige generalforsamling.

Marianne Buus har en stærk international uddannelse og erfaring med udstillinger i London, Göteborg, København, Japan og USA. Hendes flotte "glas-sprog" har

for længst givet stipendier og udmærkelser i England og Danmark. Bl.a. sølvme-

dalje i 2004 ved uddeling af "Kunsthåndværkerprisen af 1879".

Hun er repræsenteret på Glasmuseet i Ebeltoft, Kunstindustrimuseet i København, Statens Kunstfond, Fitzwilliam Museum i Cambridge, International Collection of Glass i Kanazawa, Japan - og Glasmuseum Alter Hof Herding i Coesfeld-Lette, Tyskland.

Populær lodtrækning Kunstforeningens generalforsamling tiltrækker mange af medlemmerne. De seneste år er mere end 100 mødt frem - ud af omkring 185 medlemmer.

I forbindelse med udstillinger og værkstedsbesøg ind-

køber Kunstforeningen hen over året en række værker beregnet til bortlodning blandt medlemmerne. Kan man ikke være til stede på generalforsamlingen, delta-ger man naturligvis alligevel.

Der er fine og meget forskellige gevinster For et årskontingent på 150 kr. kan man den 25. januar være heldig at vinde billeder af Troels Trier, balanceakt-skulptur af Jens Galschiøt, tegning af Ole Holm Larsen, maleri af Nulle Øigaard, collografi af Birgitte Thorlacius, sølvske af Pétur Tryggvi, smykke i emalje af Marie Genefke, skulptur af Artigas Planas, kunstfotografi af Hans Ole Madsen.

Ræven er en af de figurer den lille prins møder på sin rejse, og i Galschiøts univers er ræven en kvinde. En flot en af slagsen, forklarer han.

Kunstens værdier

frimenigheds-
vergaard
Irag om
kolefor-
januar

ANDERSEN

gennemførte
ors Højsko-
i række fore-
fællestemmet
er« med ud-
i Værdikom-
arbejde.

ndelse hav-
mmissionen
rangement i
ede Forsam-
i januar, som
ningen ville

iver arrange-
til noget, for-
mmissionen
llagt, fortæl-
eforeningens
Svend Erik

ar Højskole-
urrangeret et
ag, som ikke
tidligere of-
sæsonpro-

Erik Overgaard var frimenighedspræst i Ø. Jølby fra 1988 til 2010. Nu kommer han på besøg på Mors for at holde foredrag om kunst og værdier ved Højskoleforeningens arrangement i Kirkecentret den 17. januar. Arkivfoto.

- I efterårets foredragsrække blev der belyst emner, som hjem, skole, foreningsliv og samfund med udgangspunkt i for eksempel religion, litteratur og højskolesangbogen. Men der blev ikke plads til en aften om kunsten og dens udtryksformer - billederne på vore vægge, på kunstmuseer og i kirker, skulpturerne på vore torve og pladser, teater og musik. Det savn bliver der rådet bod på ved vores arrangement den 17. januar, siger Svend Erik Primdal.

Denne aften kommer tidligere frimenighedspræst i Ø. Jølby Erik Overgaard og holder foredraget »Om relationerne mellem kunst og værdier«.

- Erik Overgaard vil fortælle om, hvordan kunsten gennem skiftende tider har udtrykt tidens fremherskende holdninger og værdier ved for eksempel at belyse forskellen mellem gotikken og renæssancen. Først i nutiden forbinder vi kunsten med protest mod og kritik af tidens dominerende værdier.

Men når kunsten spændes for værdiernes vogn, så er den ikke kunst længere, men propaganda og politik. Det er nazismen, kommunismen og billedhuggeren og eventmageren Jens Galschiøt eksempler på. Erik Overgaard mener, at kunsten først og fremmest er noget i sig selv, en værdi i sig selv, fortæller Svend Erik Primdal.

Erik Overgaard har læst kunsthistorie på universitetet, været højskolelærer og senere højskoleforstander, inden han i 1988 kom til Øster Jølby som frimenighedspræst. I 2010 flyttede Kirsten og Erik Overgaard til deres østjyske hjemegn, og de bor nu i Randers.

Tirsdag den 17. januar klokken 19.00 i Kirkecentret, Kirkegade 2 i Nykøbing: Foredrag om kunstens værdier v/ Erik Overgaard.

Glas og generalforsamling

ONSDAG 25. JANUAR 2012

Glasset opleves som flydende, selv når det er størknet - når Marianne Buus bearbejder det.

Billund Kunstforening præsenterer værker af Marianne Buus, en af landets dygtige glasmagere, når der er fernisering 25. januar kl. 19 i Billund Centret. Marianne Buus deltager i ferniseringen.

Marianne Buus siger selv, at hun lader sig udfordre af glassets egenskaber, og at hun derfor prøver at bevare oplevelsen af det flydende glas i de færdige værker. Hun arbejder i serier, hvor hver vase er unik.

Marianne Buus har en stærk international uddannelse og erfaring med udstillinger i London, Göteborg, København, Japan og USA.

Efter ferniseringen holder Billund Kunstforening generalforsamling, som plejer at tiltrække mange medlemmer. De seneste år er mere end 100 mødt frem - ud af omkring 185 medlemmer. I forbindelse med udstillinger og værkstedsbesøg indkøber kunstforeningen hen over året en række værker beregnet til bortlodning blandt medlemmerne på generalforsamlingen. Man kan i år være heldig at vinde billeder af Troels Trier, balanceakt-skulptur af Jens Galschiøt eller et kunstfotografi af Hans Ole Madsen.

STILLING

Kunstner kommer selv til ferniseringen

id Kunstfor-
rer prægti-
rienne
lets dygtige
r der er på
19 er ferni-
Centret.
s deltager i
Det er timen
amlingen.
is arbejder i
r vase er
«rails» er va-
af mange

lag af glas, som er viklet på, mens det endnu havde en konsistens som sirup. I serien »Cut« minder materialet om sort moseeg eller mørkt læder, men har håndlavede slibninger der slipper lys ind, når solen rammer kanten af vasen.

Marianne Buus har en stærk international uddannelse og erfaring med udstillinger i London, Göteborg, København, Japan og

USA og er repræsenteret på blandt andet Glasmuseet i Ebeltoft, Kunstindustrimuseet i København og Statens Kunstfond.

Efter åbningen af udstillingen er der generalforsamling, som plejer at tiltrække mange af medlemmerne. De seneste år er mere end 100 mødt frem - ud af omkring 185 medlemmer. Denne aften er der lodtrækningen blandt en

række værker. Kan man ikke være til stede på generalforsamlingen, deltager man naturligvis alligevel.

Der er fine og meget forskellige gevinster. For et årskontingent på 150 kroner kan man på onsdag være den heldige vinder af billeder af Troels Trier, balanceakt-skulptur af Jens Galschiøt, tegning af Ole Holm Larsen, maleri af Nulle Øigaard, colografi

af Birgitte Thorlacius, sølvske af Pétur Tryggvi, smykke i emalje af Marie Genefke, skulptur af Artigas Planas eller kunstfotografi af Hans Ole Madsen.

Marianne Buus udstiller i Billund.

BIL tirsdag 24. januar 2012

2 JV GRINDSTED-BILLUND

Kunstnere giver input til musical

TIRSDAG den 24. januar 2012

ENGHAVE-
SKOLEN: To spændende foredrag med Cecilia Zwick Nash og Jens Galschiøt

UGEAVISEN Faaborg

FAABORG: Enghaveskolen har i årets musical valgt at sætte fokus på samfundsrevseren Jørgen Nashs livshistorie, hans kunstnerkollektiv Drakabygget i Sverige og hans mange politiske og debatskabende happenings.

Denne proces skydes i gang med to spændende foredrag. Det ene var i formiddag, tirsdag, med Jørgen Nash's datter, skuespiller Cecilia Zwick Nash, der fortalte om sin far. Der er chance for at høre hende igen i aften, tirsdag, på Faaborgegnens Efterskole kl. 19.30.

Det andet holdes i morgen, onsdag kl. 11, hvor den fynske kunstner, Jens Galschiøt holder

foredrag som sin politiske kunst. Alle er velkomne til foredraget, der holdes i Enghaveskolens hal i samarbejde med Kunstforeningen for Faaborg og Omegn og Faaborgegnens Efterskole. Billetten koster 50 kroner.

Debat på skoleskemaet

- Enghaveskolen er en eksamensfri friskole, der har til formål at danne selvstændige, ansvarlige, demokratiske borgere med mod og lyst til handling. Derfor handler årets musical om samfundsrevseren Jørgen Nash, fortæller skolens musicallærer Annette Preisler.

- Gennem sådan en forestilling forsøger vi at vise eleverne - og give dem mod på, at det nytter at blande sig i det politiske liv, og at vi kan gøre det på mange måder og på mange planer.

Men det er vigtigt, at vi gør noget, for det gør noget ved os som mennesker, at vi gør noget.

Og det er måske det vigtigste af det hele, fortsætter hun.

- Formålet er at give såvel de 80 elever fra 6.-9. årgang, der laver forestillingen og spiller den i alt seks gange, som de ca. 1200 børn og voksne tilskuere, som ser forestillingerne, refleksionen over, hvordan vi kan bruge kunst som et politisk udtryksmiddel.

Rammen for musicalen er, at vi skriver/improviserer en udviklingsforestilling over Jørgen Nashs liv med hovedvægten på hans tid i kunstnerkollektivet i Drakabygget, Frihedens værksted.

- De to foredrag skal altså give inspiration til denne proces, og eleverne arbejder desuden i de to dage aktivt med perioden, budskabet og kunstforståelsen. De skal alle male et selvportræt i Cobra-stil, og de skal lave demokratisk dannende workshops, der ender ud i en politisk happening, slutter Annette Preisler.

Nysgerrigheden driver Gunnar Thorup til grænsebrydning

Gunnar Thorup: Arkitekt og kunstner har fået Tarm til at springe ud på kunstnerisk dybt vand.

Af Poul Osmundsen
pou@bergske.dk

TARM: Man skal ikke have interviewet Gunnar Thorup ret længe, før man bliver klar over, hvad det er, der driver manden til konstant at bryde grænser: Nysgerrigheden.

»Jeg er helt vildt nysgerrig. Jeg elsker at zappe mellem mine gøremål. Og så synes jeg, mennesker er spændende. Vi er hver især spændende på vores måde,« siger han.

Gunnar Thorups livsfilosofi står sort på hvidt at læse på opslagstavlen i det atelier på Parkallé i Tarm, han kalder »Fabrikken«. Her hænger tre små digte, han selv har forfattet:

»Jeg kommer ikke langt, hvis ikke jeg flytter mig.«

»Verden er ikke stor, hvis jeg kun ser mig selv.«

»Hvis jeg ikke bøjer mig, får jeg aldrig samlet noget op.«

Grænsebrydende

Gunnar Thorup, årgang 1948, født i fiskerbyen Esbjerg, uddannet som tømrer, siden som konstruktør, bosat i Tarm siden begyndelsen af 1970'erne, har foretaget sig så meget i sit liv, at det kan være svært at lægge snittet.

Men lad os ikke dvæle ved årene som byrådsmedlem eller de 36 år som indehaver af en selvstændig og succesrig arkitekt- og ingeniørvirksomhed. Lad os lægge det i 2008, da de fleste vist nok

Gunnar Thorup
grænsebryder, da han
var, da han blev
billeder fra
Foto Jørn

for men
trods alt

»Deta
udvalgs
kun at l
hver var
til et sto
det sam
kommer
på, rører
varen, d
direkte fi
får vi be
med fær
det bedst
den kom
nethandl

»Så ka
mindre l
udvalg, c
ger efter
turistern
hjemadre
kert styr
Gunnar'

Tomm
ingen by
en vigtig
Tarm ser
tomme b
med en n
tidens b
på. Kuns
udvikling
lige udtr
kreative
nar Thor

Fuglebjergs Lille Prins flytter til foråret hen foran biblioteket stået ved Borup Ris Skolen siden 1996. I den anledning har stneren bag skulpturen, Jens Galschiøt, i hans værksted og om, hvorfor han mener, at fortællingen om den lille prins

heden skal føles

Ude foran værkstedet og galleriet bliver vi mødt af en stor svinehund og en række skulpturer, der er lavet i forbindelse med et projekt om hjemløse. Jens Galschiøt er fundamentalistisk humanist, siger han selv, og han kan ikke lade være med at involvere sig i verdens uretfærdigheder. - Der er mange mærkelige historier i verden, og

udmagrede drenge, som har gået verden rundt i forsøg på at gøre opmærksom på sult i verden. Og lige der mellem nøgne damer og bøger i voks ligger Galschiøts yndlingsfigur i fortællingen om den lille prins: Ræven. Som i Galschiøts univers er en kvinde. - Ræven siger til prinsen, at kun med hjertet ser du rigtigt, og sandheden skal føles. Det er det som vanvittig samfundskritik i den, siger Jens Galschiøt. - Ræven siger også, at det ikke kun handler om mødet mellem mennesker, men også om længden af mødet. Det er den tid, man har spildt på hinanden, der er vigtig. Det at gå ind i venskabet, siger Jens Galschiøt og fortæller, at han også brugte ræven som eksempel i sin tale til sin kone, da hun fyldte 40 år.

ancedamen flyttes

Balanceda- ceakt, som ste Galschi- igt hedder, havnen i et allerede ble- ten fra sin halvøen. på borger- er det nær- or man kan den flotte da- om den står d for kunst- eldsen. oligt smuk, pelthen for man kan se Derfor har s Galschiøt, e tættere på hun. s nye til- ved optimist- på havnen, er til at mæn- masterne, så lægger mere er til at spille og man kom- nne se hende gade.« har fået lov

Skulpturen Balanceakt af Jens Galschiøt skal flyttes tættere på byen. Foto: Jørn Deleuran

at benytte det nye ståsted af både havnen og kommunen, men hvornår skulpturen helt præcist skal flyttes, kan Gitte Kjeldsen endnu ikke sige. »Egentlig skulle vi have flyttet hende inden jul, men så blev det stormvejr, og der skulle vi altså ikke nyde noget af at tage ud til vandet og flytte noget som helst,« fortæller hun. Og en dame som Balance-

akt, der er en bronzekvinde i fuld figur, som balancerer på en 18 meter høj stang, skal behandles ordentligt, og det er ikke en Hr. Hvem-som-helst, der kan flytte hende. Derfor venter man i Kunststudvalget på, at en af Jens Galschiøts specialmænd slår vejen forbi Ringkøbing. »Men jeg lover at sige til, når vi ved noget nærmere,« forsikrer Gitte Kjeldsen.

Kunstnere giver input til musical

Ugeavisen Faaborg
24.01.2012
Side 22 | 335 ord
Artikel-id: e310d1f6

ENGHAVESKOLEN: To spændende foredrag med Cecilia Zwick Nash og Jens Galschiøt

FAABORG: Enghaveskolen har i årets musical valgt at sætte fokus på samfundsrevseren Jørgen Nashs livshistorie, hans kunstnerkollektiv Drakabygget i Sverige og hans mange politiske og debatskabende happenings.

Denne proces skydes i gang med to spændende foredrag.

Det ene var i formiddag, tirsdag, med Jørgen Nash's datter, skuespiller Cecilia Zwick Nash, der fortalte om sin far. Der er chance for at høre hende igen i aften, tirsdag, på Faaborgegnens Efterskole kl. 19.30.

Det andet holdes i morgen, onsdag kl. 11, hvor den fynske kunstner, Jens Galschiøt holder foredrag som sin politiske kunst.

Alle er velkomne til foredraget, der holdes i Enghaveskolens hal i samarbejde med Kunstforeningen for Faaborg og Omegn og Faaborgegnens Efterskole.

Billetten koster 50 kroner.

Debat på skoleskemaet

friskole, der har til formål at danne selvstændige, ansvarlige, demokratiske borgere med mod og lyst til handling.

Derfor handler årets musical om samfundsrevseren Jørgen Nash, fortæller skolens musicallærer Annette Preisler.

-Gennem sådan en forestilling forsøger vi at vise eleverne -og give dem mod på, at det nytter at blande sig i det politiske liv, og at vi kan gøre det på mange måder og på mange planer.

Men det er vigtigt, at vi gør noget, for det gør noget ved os som mennesker, at vi gør noget.

Og det er måske det vigtigste af det hele, fortsætter hun.

-Formålet er at give såvel de 80 elever fra 6.-9. årgang, der laver forestillingen og spiller den i alt seks gange, som de ca. 1200 børn og voksne tilskuere, som ser forestillingerne, refleksionen over, hvordan vi kan bruge kunst som et politisk udtryksmiddel.

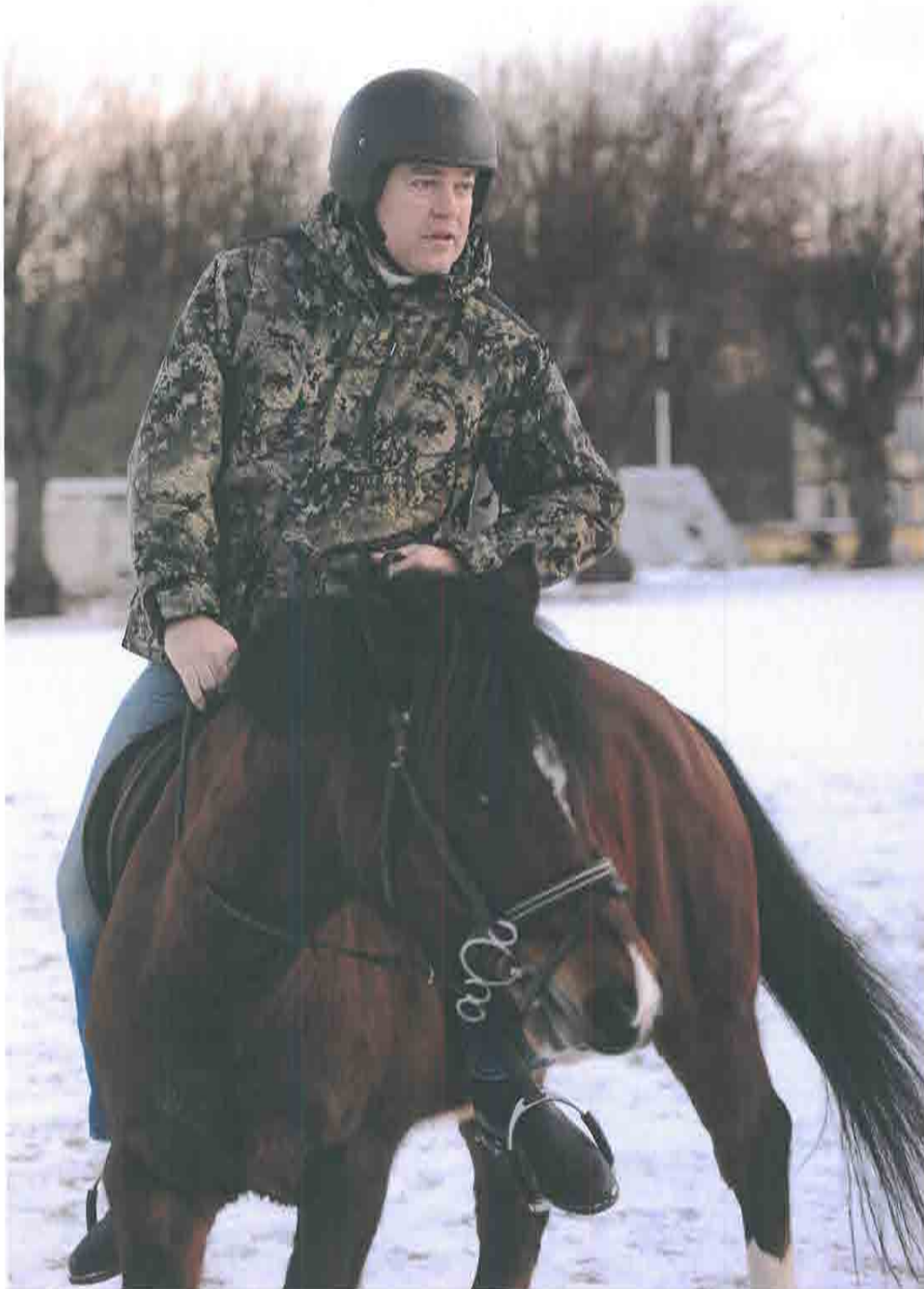
Rammen for musicalen er, at vi skriver/ improviserer en udviklingsforestilling over Jørgen Nashs liv med hovedvægten på hans tid i kunstnerkollektivet i Drakabygget, Frihedens værksted.

-De to foredrag skal altså give inspiration til denne proces, og eleverne arbejder desuden i de to dage aktivt med perioden, budskabet og kunstforståelsen.

De skal alle male et selvportræt i Cobra-stil, og de skal lave demokratisk dannende workshops, der ender ud i en politisk happening, slutter Annette Preisler.

Greven på den brune hest

DANMARKSINDSAMLINGEN: Tidlig fredag morgen på Tranekær Slot - en radiovært i bikini, en greve på en brun hest, en kunstner uden hår, en syngende Svendborg-borgmester og...

Ufordringen for grev Christian Ahlefeldt-Laurvig var en ridetur. Greven havde aldrig tidligere været oppe på en hest. Den hedder i øvrigt Dayton og er af racen New Forrest.

Svendborgs borgmester Curt Sørensen bidrog til løjerne med sang - om kyndelmisse, der slår sin knude.

Odenses borgmester Anker Boye rappellede ned fra et tårn på Tranekær Slot. Der var langt ned, og det var meget, meget koldt.

DANMARKS INDSAMLING
BØRN PÅ FLUGT

P4 Fyns morgenvært Ruth Kabel turde også. Hendes udfordring var en tur rundt i slotsgården kun iført bikini og halstørklæde. Senere på morgenen lod hun sig undervise i at synge opera.

Fotoreportage:
Birger Vogelius

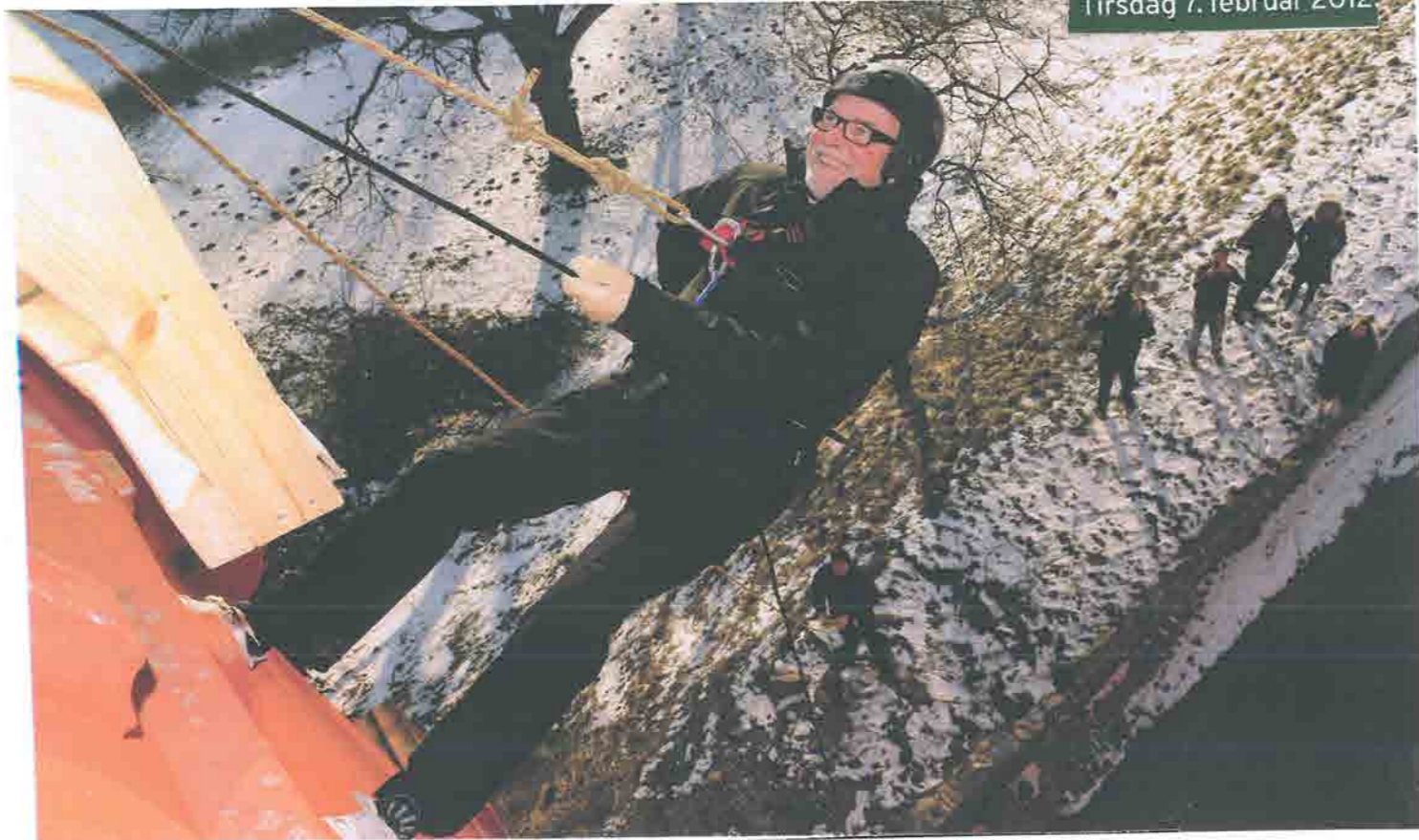

Kunstneren Jens Galschiøt lod sig klippe skaldet for den gode sag. Til højre HCA-manden Torben Iversen fra Odense, der rappede sig igennem "I Danmark er jeg født".

Borgmester stod for fald

Tirsdag 7. februar 2012

Odenses borgmester Anker Boye turde - til fordel for indsamlingen. FOTO: BIRGER VOGELIUS

at optræde i bikini, og senere på morgenen modtog hun undervisning i at synge opera. En række kendte fynboer var blevet inviteret til at deltage i eventen ved at tage imod en udfordring, som de skulle udføre, hvis der kom donationer nok til Danmarksindsamlingen fra P4 Fyns lyttere.

- Og de sagde alle ja uden at tøve. Borgmester Anker Boye fra Odense rappellede ned af en af slottets mure. Torben Iversen - HCA-manden over dem alle - havde lovet at rappe sig igennem "I Danmark er jeg født". Borgmester Curt Sørensen fra Svendborg havde lovet at synge "Det er hvidt derude" - i anledning af kyndelmisse, og kunstneren Jens Galschiøt lovede at lade sig klippe skaldet, fortalte Ruth Kabel.

→ SE BILLEDERNE PÅ SIDE 10

Dansamlingen

[//www.dr.dk/](http://www.dr.dk/)

6.44 Odense

sang og skaldethed i den gode sags tjeneste.

Borgmester

Borgmester Anker Boye rappelle og kunstneren Jens Galschiøt blive klippet skaldet. I dag Slot dørene for et event i den gode sags tjeneste: Danmarksindsamlingen. Det er genvært på P4 Fyn Ruth Kabel i spidsen, der står for arrangementet.

fynboer er blevet inviteret til at deltage i eventen ved at tage imod en udfordring, hvis der kommer donationer nok til Danmarksindsamlingen fra P4 Fyns lyttere. Og de sagde alle ja uden at tøve. Du kan se billeder fra arrangementet på P4 Fyns Facebookside.

Udfordret

Anker Boye fra Odense vil rappelle ned af én af slottets mure, forfatter Vibeke Marx og synge en hyldestsang til DR Fyns Søndagsholdet og Jesper Lind i anledning af, at han fejre 5 års fødselsdag. Torben Iversen - HCA-manden over dem alle - lover at synge "I Danmark er jeg født". Svendborg-Borgmester Curt Sørensen lover at synge "Det er hvidt derude" - i anledning af kyndelmisse og kunstneren Jens Galschiøt lover at lade sig

Bikini

Borgmester Anker Boye har også påtaget sig en udfordring, som lytterne har påtaget imod hele to udfordringer. Tidligt på morgenstunden skal hun rundt på den gamle slottet på Tranekær slot i bikini, og senere på morgenen skal hun lære at synge

I hvide hest

Ahlefeldt fra Tranekær Slot sadler op og springer på en hest, hvis der kommer donationer nok til Danmarksindsamlingen fra P4 Fyns lyttere. Lige nu er planen, at det bliver først på morgenen. Og det skulle efter sigende være en udfordring for ham.

4 timers direkte morgenradio fra Tranekær Slot i dag den 03.02 klokken 06.00 - hvis du ikke kan høre det direkte bliver udfordret.

Facebookside

Forside / Vis nyhed

10 02 2012

Vis nyhed - Billund Kommune

Den lille Prins på værksted

af Bent Gregersen

Rejsen mod genskabelsen af de stjålne skulpturer er nu påbegyndt

På Jens Galschiøts værksted i Odense er 3-4 medarbejdere i gang med at modellere Den lille Prins og de 7 øvrige skulpturer. Derefter kommer bronzestøbningen og montering.

Hvis man vil se værkstedsbilleder fra processen, ligger der allerede nu en række spændende fotos på Galschiøts hjemmeside. Find dem direkte på [www.jensgalschiot.dk](#) med den aktuelle overskrift "Reparation og genopstilling af Den lille Prins i Billund".

Jens Galschiøt fortæller, at de på værkstedet diskuterer forskellige former for ekstra sikring af bronzefigurene, når disse skal fastgøres på stenene/"asteroiderne". Skulpturparkgruppen har også drøftet mulige tiltag, som kunne iværksættes for at forhindre hærværk en anden gang.

Skulpturstenene - fastfrosset i Billund Centrets græsplæne - er blevet frigjort af Torben Schultz med bredhulet mini-entreprenørmaskine og kørt ud til Hans Jenssensvej, så Jens Galschiøt og hans folk kunne få dem op på kranbilen og med til værkstedet i Odense.

Når det bliver forår kommer Den lille Prins og hans univers tilbage til Skulpturpark Billund.

Skulpturerne forsvandt ved et tyveri fra Skulpturparken i 2011.

Balanceakt er på vej mod toppen af sin søjle, mens Jens Galschiøt, Gunnar Thorup og Gitte Kjeldsen ser til. Foto Poul Osmundsen.

Den fynske skønjomfru danser mellem himmel og jord.

Balance- jomfruen på Havnen holdt flyttedag

Skulpturelt. Galschiøt-kunstværk blev flyttet fra Vestas-halvøen til sejklubben.

Af Poul Osmundsen
polo@bergske.dk

RINGKØBING: Byens mest oversete kunstværk, Jens Galschiøts »Balanceakt«, holdt i går flyttedag.

Siden i sidste sommer har den fynske skønjomfru i bronze balanceret oppe på en 12 meter høj søjle på Vestas-halvøen. Uheldigvis betyder placeringen - og højden - at mange

ganske overser den ellers legemesstore dame.

Torsdag kom kunsteren selv så til byen med en stor lastvogn og en kran, og flyttede skulpturen, som Jens Galschiøt har udlånt til Ringkøbing, ind på Havnens område lige over for Ringkøbing Sejlklub.

Til stede var også byrådsmedlem Gitte Kjeldsen og kunstner Gunnar Thorup,

Ringkøbing Hvide Sande

FREDAG 10. FEBRUAR 2012

Han var med på, at den nuværende søjle erstattes med én, der er et par meter kortere, så damen kommer lidt længere ned - om ikke i øjenhøjde, så i alt fald i en højde, hvor beskuerne bedre kan beundre skulpturens detaljer.

Skulpturen Balanceakten - der findes i adskillige udgaver - er et symbol for den nødvendige menneskelige balanceakt for en bæredygtig udvikling

Jens Galschiøt har udlånt skulpturen til Ringkøbing-Skjern Kommune indtil videre, og han lagde over for Dagbladet ikke skjul på, at han har et blødt punkt for kommunen, fordi den går så meget op i at være energineutral.

Og står det til Gitte Kjeldsen, skal damen altså danse permanent på Havnen i Ringkøbing.

der sidder i kommunens kunstudvalg, og oprindeligt landede aftalen med den fynske kunstner om at måtteleåne skulpturen.

Gitte Kjeldsen var glad for, at man nu fik flyttet Balanceakt; den nye placering nede på havnen vil gøre skulpturen meget mere fremtrædende, understregede hun.

Hun lagde heller ikke skjul på, at det er hendes håb, at

ringkøbingenserne bliver så glade for Balanceakt, at det - ligesom med »Den fede dame« - bliver en folkesag at samle penge ind til anskaffelse af kunstværket.

Længere ned

I øjeblikket står den dansende dame altså oppe i en højde af 12 meter, og det er nok for meget, mente Jens Galschiøt, da han i går var i byen.

Tirsdag den 14. februar 2012

Den lille Prins på værksted

BILLUND: På Jens Galschiøts værksted i Odense er 3-4 medarbejdere i gang med at modellere Den lille Prins og de 7 øvrige skulpturer. Derefter kommer bronzestøbningen og montering.

Hvis man vil se værkstedsbilleder fra processen, ligger der allerede nu en række spændende fotos på Galschiøts hjemmeside. Find dem direkte på <http://www.aidoh.dk/?categoryID=404> med den aktuelle overskrift "Reparation og genopstilling af Den lille Prins i Billund".

Jens Galschiøt fortæller, at de på værkstedet diskuterer forskellige former for ekstra sikring af bronzefigurerne, når disse skal

fastgøres på stenene/"asteroiderne". Skulpturparkgruppen har også drøftet mulige tiltag, som kunne iværksættes for at forhindre hærværk en anden gang.

Skulpturstenene - fastfrosset i Billund Centrets græsplæne - er blevet frigjort af Torben Schultz med bredhjulet mini-entreprenørmaskine og kørt ud til Hans Jensensvej, så Jens Galschiøt og hans folk kunne få dem op på kranbilen og med til værkstedet i Odense.

Når det bliver forår, både fynsk og jysk, kommer Den lille Prins og hans univers tilbage til Skulpturpark Billund. Og det glæder rigtig mange sig til!

ONSDAG 15. FEBRUAR 2012 :
VEJLE AMTS FOLKEBLAD : FREDERICIA DAGBLAD

Den lille prins på værksted

Skulpturen "Den lille prins" og de syv tilhørende skulpturer fra Skulpturparken i Billund er i øjeblikket på værksted for at blive repareret.

I efteråret blev skulpturerne udsat for tyveri, da ukendte gerningsmænd stjal bronzedele fra udstillingen. Derfor er de resterende dele nu sendt til kunstner Jens Galschiøts værksted i Odense, hvor tre til fire medarbejdere er i gang med at modellere skulpturerne. Derefter kommer bronzestøbningen og montering.

Hvis man vil se værkstedsbilleder fra processen, ligger der allerede nu en række fotos på Galschiøts hjemmeside. Jens Galschiøt fortæller, at de på værkstedet diskuterer forskellige former for ekstra sikring af bronzefigurerne, når disse skal fastgøres på stenene/"asteroiderne". Skulpturparkgruppen har også drøftet mulige tiltag, som kan forhindre hærværk/tyveri en anden gang.

Skulpturstenene - fastfrosset i Billund Centrets græsplæne - blev frigjort af Torben Schultz med bredhjulet mini-entreprenørmaskine og kørt ud til Hans Jensensvej, så Jens Galschiøt og hans folk kunne få dem op på kranbilen og med til værkstedet i Odense. Når det bliver forår, kommer Den lille prins og hans univers tilbage til Skulpturpark Billund.

BILLUND: På Jens Galschiøts værksted i Odense er tre-fire medarbejdere i gang med at modellere Den lille Prins og de syv øvrige skulpturer, som i efteråret blev fjernet fra Skulpturpark Billund. Derefter kommer bronze-

støbningen og montering. Jens Galschiøt fortæller, at de på værkstedet diskuterer forskellige former for ekstra sikring af bronzefigurerne, når disse skal fastgøres på stenene »asteroiderne«.

Skulpturparkgruppen har også drøftet mulige tiltag, som kunne iværksættes for at forhindre hærværk en anden gang.

Skulpturstenene – fastfrosset i Billund Centrets græsplæne – blev forleden

frigjort af Torben Schultz med bredhjulet mini-entreprenørmaskine og kørt ud til Hans Jensensvej, så Jens Galschiøt og hans folk kunne få dem op på kranbilen og med til værkstedet i Odense.

Når det bliver forår, kommer Den lille Prins og hans univers tilbage til Skulpturpark Billund. Og det glæder rigtig mange sig til. Hvis man vil se værkstedsbilleder fra processen, ligger der allerede nu en

række spændende fotos på Galschiøts hjemmeside.

Find dem direkte på www.aidoh.dk med den aktuelle overskrift »Reparation og genopstilling af Den lille Prins i Billund«.

Odense: Begravelse af HC Andersen skulptur Modkraft.dk 21-02-2012

Jens Galschiøt inviterer til begravelses-ceremoni med gravøl - hornmusik - friserheste og taler. HCA-vandkunsten, Fortællerbrønden stilles i bero. HCA skulpturen bliver begravet i havnen, men det bliver mere folkefest end begravelse. Så kom i højt humør.

Lørdag den 8. oktober kl. 14.00-16.30

Fra Flakhaven til Odense havn

Kære borger,

Du inviteres hermed til at deltage i en lettere humoristisk begravelseshappening, hvor vi sammen med andre gode borgere vil begrave min store H.C. Andersen skulptur fra Flakhaven i Odense. Et lidt vanvittigt projekt, hvor jeg vil begrave den 3 meter høje og 1,5 millioner kroner dyre bronzeskulptur i Odense Havn.

Der bliver gravøl - hornmusik - herrekor og taler, så det kan ikke gå galt.

Beklædning: Da der er tale om en begravelse, vil jeg opfordre dig til at tage mørkt /sort tøj på og evt. mørk hat eller allerbedst en høj hat. I tilfælde af regnvejr foretrækkes sorte paraplyer. Mere verdsligt klædte folk er dog også velkomne.

Jeg forventer at det bliver mere folkefest end begravelse. Så kom i højt humør.

Send gerne denne invitation videre til venner og fjender.

Måske ses vi :-)) Med venlig hilsen

Jens Galschiøt

Program for begravelseshappeningen

Kl. 14.00: Lørdag d. 8. okt. 2011. Vi mødes på Flakhaven, hvor der vil være taler, hornmusik og et herrekor der synger vemodige sange.

Kl. 14.45: H.C.A. skulpturen løftes op på en vogn og marchen påbegyndes. Vi går i roligt begravelsesoptog ned til Odense Havn. Herrekoret synger og der spilles New Orleans begravelses musik.

Kl. 15.30: Optoget ankommer til Odense havn. H.C.A. hejses højt op i den store kran, hvor han svævende vil overvære begravelsestalen, koret syngermens skulpturen sænkes langsomt og højtidelig ned i graven, og skulpturen vil derefter skifte navn til "Venter på bedre tider".

Kl. 16.00: Galschiøt skænker gravøl og musikken spiller op.

Kl. 16.30: Begravelsen er overstået og vi forlader havnen i god ro og orden efterladende den undrende H. C. Andersen på havnen.

Greve Christian i god sags tjeneste

■ Danmarksindsamlingen rykker til Tranekær Slot, hvor der vil ske skøre ting

Tranekær: En borgmester, der rapeller ned ad en slotsmur, og en kontroversiel kunstner, der vil kronrages, er nogle få af de ingredienser, der vil blive rørt i gryden, når DR Fyn i morgen kommer til Tranekær Slot med deres bidrag til Danmarks Radios store Danmarksindsamling.

Borgmesteren, der rapeller, er Anker Boye (S) fra Odense, og den kronragede kunstner er billedmager Jens Galschiøt, der er kendt for at bekæmpe verdens uretfærdigheder ved at opsætte skulpturer på steder og pladser i byer verden over.

Morgenvært på P4 Fyn Ruth Kabel vil stå i spidsen for løjerne, der forhåbentligt skal kaste en del penge af sig til de stille katastrofer syd for Sahara, hvor over fem millioner afrikanske børn er flygtninge fra sult og konflikter.

Betingelsen for, at de kende fynboer vil udføre deres "skøre" handlinger, er nemlig, at der kommer nok donationer til Danmarksindsamlingen fra P4 Fyns lyttere.

Udover Anker Boye og Jens

■ Grev Christian Ahlefeldt-Laurvig er gået i tænkeboks for at finde ud af, hvilken udfordring han vil tage op.

Arkivfoto: Erik Jørgensen

Galschiøt vil forfatter Vibeke Marx skrive og synge en hyldestsang til DR Fyns Søndagsholdet, og skuespiller Torben Iversen, kendt for at spille H. C. Andersen, vil rappe sig igennem "I Danmark er jeg født".

Som en krølle på halen har Svendborgs borgmester Curt Sørensen lovet at synge "Det er hvidt derude" i anledning af kyndelmisse.

Desuden er Tranekærs greve, Christian Ahlefeldt-Laurvig, gået i tænkeboks og overvejer, hvad han kan gøre i den gode sags tjeneste.

P4 Fyn sender i morgen fra klokken 6 til 10 fra Danmarksindsamlingen ved Tranekær Slot.

Af Alexander Dornwirth
aldo@faa.dk

Balance-jomfruen på Havnen holdt flyttedag

Dagbladet

🔗 10. februar 2012, DagbladetRingSkjern.dk (Dagbladet Ringkøbing-Skjern), 159 ord, Id:e31839c8,

Skulpturelt. **Galschiøt-kunstværk** blev flyttet fra Vestas-halvøen til sejlklubben.

Af Poul Osmundsen, polo@bergske.dk

Byens mest oversete kunstværk, Jens Galschiøts »Balanceakt«, holdt i går flyttedag.

Siden i sidste sommer har den fynske skønjomfru i bronze balanceret oppe på en 12 meter høj søjle på Vestas-halvøen. Uheldigvis betyder placeringen - og højden - at mange ganske overser den ellers legemesstore dame.

Torsdag kom kunstneren selv så til byen med en stor lastvogn og en kran, og flyttede skulpturen, som Jens Galschiøtt har udlånt til Ringkøbing, ind på Havnens område lige over for Ringkøbing Sejlklub.

Mere fremtrædende

Til stede var også byrådsmedlem Gitte Kjeldsen og kunstner Gunnar Thorup, der sidder i kommunens kunstudvalg, og oprindeligt landede aftalen med den fynske kunstner om at måtte låne skulpturen.

Gitte Kjeldsen var glad for, at man nu fik flyttet Balanceakt; den nye placering nede på havnen vil gøre skulpturen meget mere fremtrædende, understregede hun. Læs mere i Dagbladet.

Den fynske skønjomfru danser mellem himmel og jord..

fyens.dk

2012-02-24 16:44 H. C. Andersen halshugget

2012-02-24 16:44 H. C. Andersen halshugget - Mediearkiv - Infomedia

🔗 24. februar 2012, FyensStiftstidende.dk, 111 ord, Id:e31d9a21,

Skulpturen af Odenses store søn har lidt en krank skæbne på bunden af Odense Havn

Odense: Han kunne næsten gå på vandet, og han kunne fortælle fantastiske eventyr, men han kunne ikke klare naturkræfterne, som han sad der på bunden af Odense Havn.

HCA-skulpturen skabt af Odense-kunstneren Jens **Galschiøt** er blevet ødelagt af isen i det inderste havnebassin. Hovedet er rykket af, og den planlagte opstandelsesfest 2. april står overfor en udfordring.

Han er ikke i topform længere. Andersen skal en tur på land for at blive frisket op til sin genopstandelse den 2. april.

Andersen har halshugget Andersen

■ Over 1200 timer brugte ildsjælen Hanne Nordentoft på at samle penge ind til at skabe fundamentet til en H.C. Andersen Fortællerbrød i bronze - placeret midt i Odense.
Foto: Birgitte Carol Heiberg

- Husk nu at skabe plads til fortællingen

- Først nu er frustrationen og skuffelsen ved at fortage sig, siger Hanne Nordentoft.

- De godt 400.000 indsamlede kroner betales nu tilbage.

Hanne Nordentoft har i syv et halv år været talskvinde for komiteén, hvis formål det var, at indsamle midler til fortællerbrønden.

Komiteén ville gå forrest og vise kommunen og andre, at projektet har en folkelig opbakning.

- Jeg har vel lagt godt 1200 timers arbejde i projektet og det havde jeg heller ikke haft noget imod, hvis vi ikke havde

ligt vigtigt, at skabe sådan en plads i bybilledet. Det er vigtigt, for den unge generation.

Ikke nødvendigvis i forbindelse med en institution.

Her skal lysten til at fortælle historien opstå spontant.

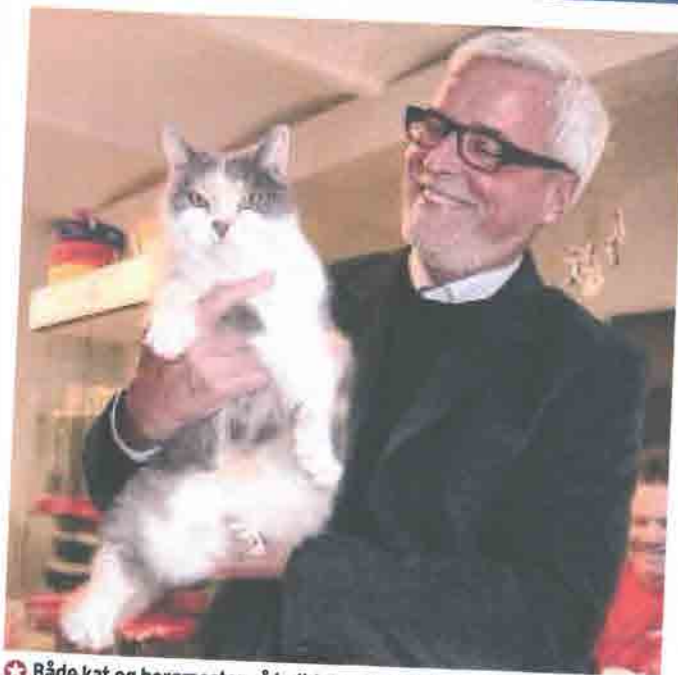
Pengene betales tilbage

I nederlagets stund ligger der nu et større ekstraarbejde og venter på komiteén.

De fleste af de 400.000 kroner skal nemlig betales tilbage til fonde, virksomheder, grupper og enkeltpersoner.

Sponsorer som komiteén har navn og kontaktnummer på

Gætte med Jette

★ Både kat og borgmester så helt trygge ud ved situationen da Anker Boye i sidste uge var med til at indvie det nye pensionat og internat for katte i Højby. FOTO: JENS NICOLAISEN

1. I sidste uge klippede borgmester Anker Boye den røde snor ved indvielsen af et nyt pensionat og internat for katte i Højby. Hvad er stedets navn? A) Min Ven Katten, B) Katten Er Min Ven eller C) Kattens AnkerHjem.

2. På mandag begynder forårs-sæsonen i Superligaen for OB, der spiller sin første kamp på hjemmebane mod Silkeborg IF.

Hvilken plads indtager Silkeborg IF i Superligaen før kampen? A) Nummer tre, B) Nummer seks eller C) Nummer ni.

3. Fredag 2. marts giver Cæcilie Norby koncert på et spillested i Odense, men hvor? A) Dexter, B) Kansas City eller C) Posten.

4. Årets sanseudstilling på Brandts, Vandkongens Udestue

og andre Hjem, kan ses og opleves til 6. maj. Udstillingen er konstrueret som: A) En spiral, B) En boksering eller C) En labyrint.

5. Ved indgangen til H.C. Andersens Børnehospital står en "sparebøssen"-skulptur, der er kreeret af den odenseanske kunstner Jens Galschiøt. Penge, der lægges i bøssen er med til at give oplevelser i form af fortællinger, musik, teater, trylleri, balloner, sæbebobler og meget mere til de indlagte børn. Hvad er navnet på "sparebøssen"? A) Kaninbjerget, B) Oplevelsesbjerget eller C) Tryllebjerget.

6. Bryggeriet Albani blev sin tid opført et stykke uden for Odense, men på grund af byens vokseværk, er det i dag en del af Odense Centrum. Hvilket år blev Bryggeriet Albani grundlagt? A) 1859, B) 1888 eller C) 1902.

7. Odense Byråd består af 31 politikere, hvoraf nogle blev genvalgt ved det seneste byrådsvalg i 2009, mens andre er nyvalgte til byrådet. Hvem er der flest af ud af de 31 politikere? A) Genvalgte eller B) Nyvalgte

8. Hvilken odenseanske folkeskole har adresse på Solbærvej 5? A) Dahmskolen, B) Hjalleskolen

eller C) H.C. Andersen Skolen

9. Hvilket postnummer har Odense SV? A) 5230, B) 5240 eller C) 5250.

10. Hvilket centralt sted i Odense gemmer sig i anagrammet: nas gerne bådplads.

Vil du hjælpe Jette?

→ Send nogle spørgsmål, der tager udgangspunkt i Odense - husk også at sende svarene med.

→ Send dem til konkurrence@uao.dk eller skriv til Ugeavisen Odense, Bane-gårdspladsen, Odense C.

→ Hvis Jette bruger nogle af dine spørgsmål i quizen, har du vundet et af de brætspil fra Spilkompagniet.dk, som du kan se her på siden.

★ Han kunne fortælle fantastiske eventyr, men han kunne ikke klare naturkræfterne, som han sad der på bunden af Odense Havn. HCA-skulpturen, skabt af Næsby-kunstneren Jens Galschiøt, er blevet ødelagt af isen i det inderste havnebassin. Halsen er knækket og der er hul i hovedet. - Hvad bureaukrater og politikere i Odense ikke magtede at gøre, det har naturkræfterne gjort. Ødelagt min skulptur. Nu skal den op og repareres, siger Jens Galschiøt noget mismodig over Fortællerbrøndens hårde skæbne. FOTO: JENS WOGNSEN

Kunst kan ikke provokere

Alive.dk, 473 ord, Id:e320ad91,

2- Af Nina Bendixen, NewsDesk, Aller Media. Billede: Lars Rasmussen

lader sig ikke provokere af erotisk kunst med mindre den involverer dyr, ifølge

skulpturer, malerier og kortfilm er bare nogle af de udtryksformer, som den mest brugt til at pirre danskerne. Men selvom de erotiske værker ofte viser spredte kvindebener og ejakulerende penisser, så lader danskerne sig ikke provokere. Kunsthistoriker og gallerist, Bettina Fornitz er ikke overrasket.

Det er rigtig, rigtig meget til at provokere danskerne, siger Bettina Fornitz til Alive.dk.

Det er som at gå op med pornografiske blade på hylder i børnehøjde og butikker med sexbutiksvinduerne, så det provokerer os ikke længere, siger hun.

Det har humor

"Kunst" hed en udstilling på Docken i weekenden d. 23. - 26- februar, og her prøver kunstnerne alligevel forsøgt sig med et kunstværk, som blev lavet for at provokere

ingen havde vi en skulptur af en kvindetorso på en ølkasse, lavet af Jens Galschiøt. Den har et kors om halsen, en bh med H. C. Andersens ansigt på og et dildo i, og den skulle gerne provokere kvinderne. Men det var der ingen, der blev, siger Bettina Fornitz.

Men kunst kan altså ikke på samme måde som i gamle dage provokere os. Men hvad kan vi så bruge den til?

Men måske kan vi stoppe op og stille spørgsmål. Langt det meste erotiske kunst er utrolig

Galschiøt i ny rolle

6. marts 2012, Amtsavisen.dk (Randers Amtsavis), 140 ord, Id:e3216a54,

Den kontroversielle kunstner skal udstille på Randers Kunstmuseum

Af Lisbeth Stryhn, list@amtsavisen.dk

RandersDet er ikke så nær altid, at kunstneren Jens Galschiøt bliver inviteret til at opstille sine opsigtsvækkende skulpturer. Alligevel står de der - med eller uden tilladelse.

Men når han 20. april kommer til Randers med sine store værker, så ligger der en invitation forud for ankomsten.

Invitation fra Randers

Randers Kunstmuseum har nemlig - som det første museum i landet - bedt Galschiøt om at udstille på museet og uden for museet.

Der bliver masser af mulighed for at støde på hans store skulpturer som den otte meter høje Skamstøtten, der placeres på Østervold, og de ildsprudlende Fenrisulve foran indgangen til Kulturhuset i Stemannsgade.

Også Min indre Svinehund og Hjemløse-skulpturerne kommer med til Randers, når der er Galschiøt-dage frem til 22. juli.

BERLINGSKE / 1. SEKTION / TORSDAG 22.03.2012
REDIGERET AF BIRGIT STRAARUP. LAYOUT: ANNIE ØLLGAARD

H.C. Andersen Prisen til Kathrine Lilleør

PRIS. Sognepræsten, forfatteren og Berlingske-debattøren Kathrine Lilleør får årets H.C. Andersen-pris. Kathrine Lilleør får overrakt prisen på Odense Teater på H. C. Andersens fødselsdag den 2. april, og dagen efter bliver der arrangeret en aften på Magasinet i Odense med titlen »Kathrine Lilleør - Mit eventyr«. Kathrine Lilleør får prisen for sin forskning og sin engagerede formidling af H. C. Andersens eventyr og historier. Hun forsvarede i 2005 sin Ph.d. om H. C. Andersen, og senere samme år udgav hun bogen »Fra hjerte til hjerte«, hvor hun nyfortolkede forfatterens eventyr. Tidligere modtagere er bl.a. dronning Margrethe, Ghita Nørby og Johannes Møllehave. H.C. Andersen Prisen er en ærespris i form af bogen »Mit livs eventyr« støbt i bronze af kunstneren Jens Galschiøt. MT

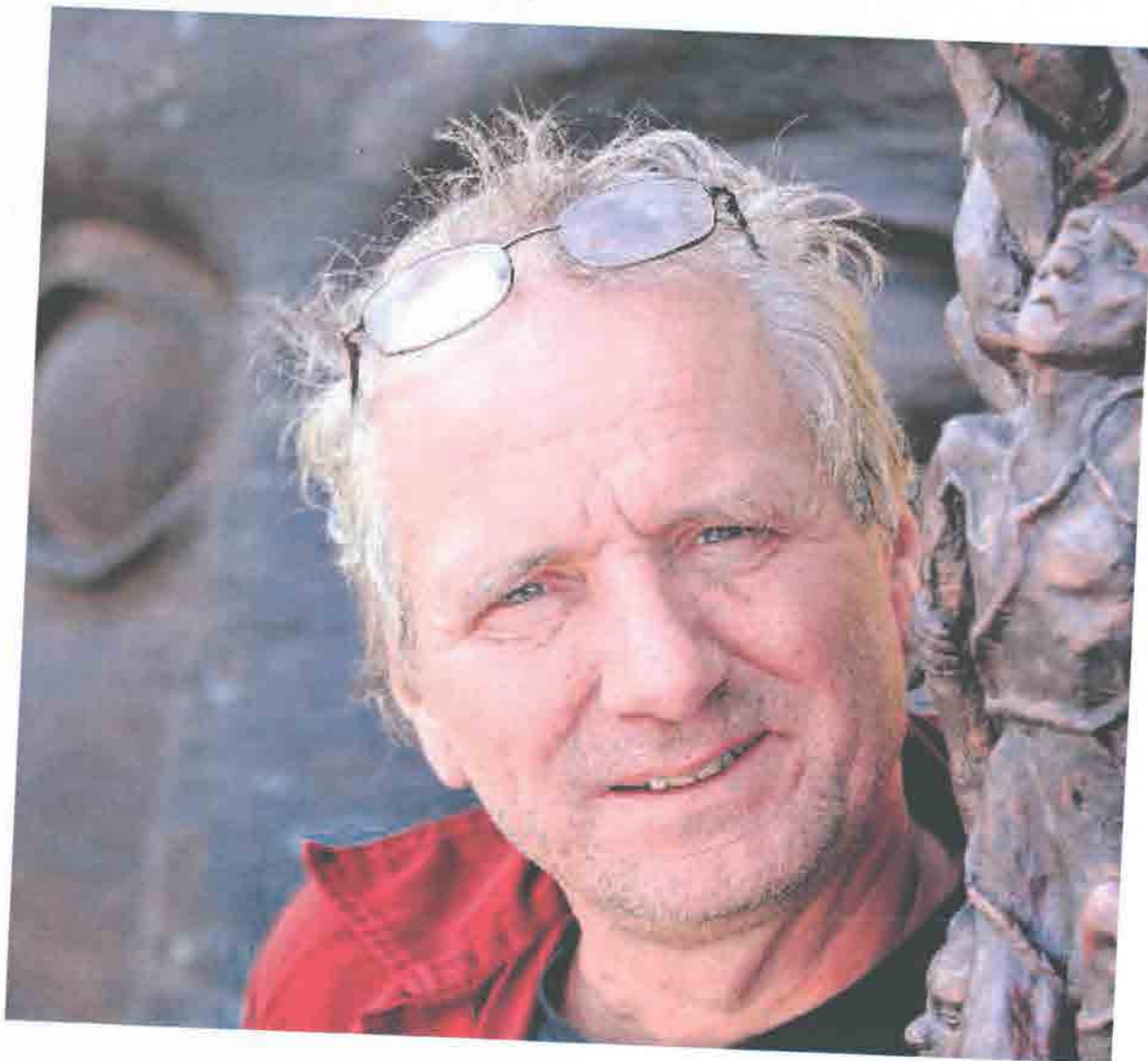
Jens Galschiøt om sin kunst

Odense: Jens Galschiøt, kunstner, provokatør, happening-bagmand og meget mere, er i Vor Frue Kirkes sognehus onsdag klokken 14. Galschiøt, med base i værkstedet i Næsby, "er forkæmper, debatskaber og arbejder med at bekæmpe verdens uretfærdigheder. Det får vi nu lov at høre om, og alle er velkomne", lyder det i invitationen. (ras)

Fyens Stiftstidende

Tirsdag 20. marts 2012

GALSCHIØT KOMMER TIL BYEN

Blåstempling.
Randers
Kunstmuseum er
det første museum,
der tager den
kontroversielle
verdenskunstner til
sig og byder hans
værker indenfor
- og udenfor.

Af Lisbeth Stryhn
list@amtsavisen.dk

RANDERS: En otte meter høj obelisk kaldet Skamstøtte bliver rejst på Østervold. Foran Kulturhuset vil to Fenrisulve stå og spy ild ud af gabet. Vandrede flygtninge bliver aktuelle i bybilledet. Det samme gør Den indre Svinehund og skulpturen The Survival of The Fattest, hvor den magre sorte mand slæber rundt på en tyk, hvid kone.

Jovist bliver der noget at se på og forholde sig til, når den kontroversielle kunstner Jens Galschiøt kommer til Randers med sin menage af verdensberejste skulpturer, der ikke alle steder har været lige velkomne.

Således syntes styret i Beijing ikke, det var nogen god ide at opstille en obelisk af forvredne menneskekroppe i otte meter-størrelse som mindesmærke over massakren på Den Himmelske Freds Plads tilbage i 1989. Ikke desto

mindre er det lykkedes Jens Galschiøt med venners hjælp at få opstillet en sådan Skamstøtte i Hongkong.

En søster til denne står i Mexico og en anden i Brasilien. Alle Skamstøtter skal få os til at huske på overgreb og undertrykkelse i forskellige historiske situationer.

Der er heller ikke mange regimer, der er vildt imponerede af at blive mindet om massakrer og overgreb, de har ansvaret for, ligesom det måske ikke er så fedt at være en demokratisk valgt præsident eller statsminister, der

Et menneskehav, der talte flere end 80.000, samledes omkring Jens Galschiøts Skamstøtte, da den blev rejst i Hongkong.
Foto: Thomas Freitag

Den er svær at komme uden om, skulpturen The Survival of The Fattest, som er en besk kommentar til uligheden i verden.

Jens Galschiøt er gæst ved et åbent hus-arrangement på AOF i morgen.

Galschiøt er gæst på AOF

Svendborg: Jens Galschiøt, kendt skulptør og debattør, er gæst, når AOF på lørdag åbner dørene og viser, hvad der arbejdes med i oplysningsforbundet. Det sker under overskriften "Kulturer mødes" med udstillinger, arbejdende værksteder. Dagen byder også på koncert med "Middle East Peace Orchestra", et verdenskendt jødisk, arabisk orkester, samt modeopvisning, mavedans og sangkor.

Og jeg synes heller ikke, at et museum skal være bange for at blande sig i noget, der kan ses som politisk kunst.

LISE JEPPESEN, museumsinspektør

Kathrine Lilleør er sognepræst, debator, ph.d. og forfatter. 2. april modtager hun H.C. Andersen-prisen.

1 **Hvad tænkte du, da du fik at vide, at du skulle have en af årets tre H.C. Andersen-priser?**

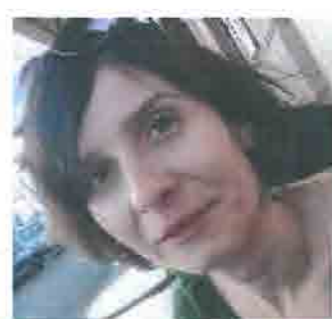
- Jeg blev ydmygt glad over, at mit livslange faglige og personlige forhold til H.C. Andersen bliver anerkendt. Jeg glæder mig til at komme til Odense den 2. april og modtage prisen, og til at skulle holde foredrag dagen efter.

2 **Hvornår opdagede du Andersen?**

- Da jeg var teologistuderende. Hans digtning er lige så eminent som Bibelen til at skildre den røde tråd, der forbinder gud og menneske. Som Bjørnstjerne Bjørnson sagde om ham: "Han kan høre sjælenes sagtteste tale".

3 **På hvilken måde er H.C. Andersens vigtig for vores kulturarv?**

- Ingen kan bestemme eller forudsige hvilke ting, folk tager til deres hjerter - men det er det, folk har gjort med ham, de har taget ham til sig. Han skriver, så ethvert barn

Iga Ganczarzyk er instruktør for en polske teatertrup har stået for en forestilling bygget på tre H.C.A.-eventyr.

Professor Heinrich Detering får prisen for sine oversættelser og sin evne til at se H.C. Andersen i samtiden.

Hædret for at bruge nutid

FyensStiftstidende

Onsdag 14. marts 2012

H.C. Andersen Priskomiteén vægtede den dybe forskning frem for detaljen, da den fandt de tre, som modtager årets ærespriser i april

Det er den dybe og seriøse, som de gjorde forud for årets

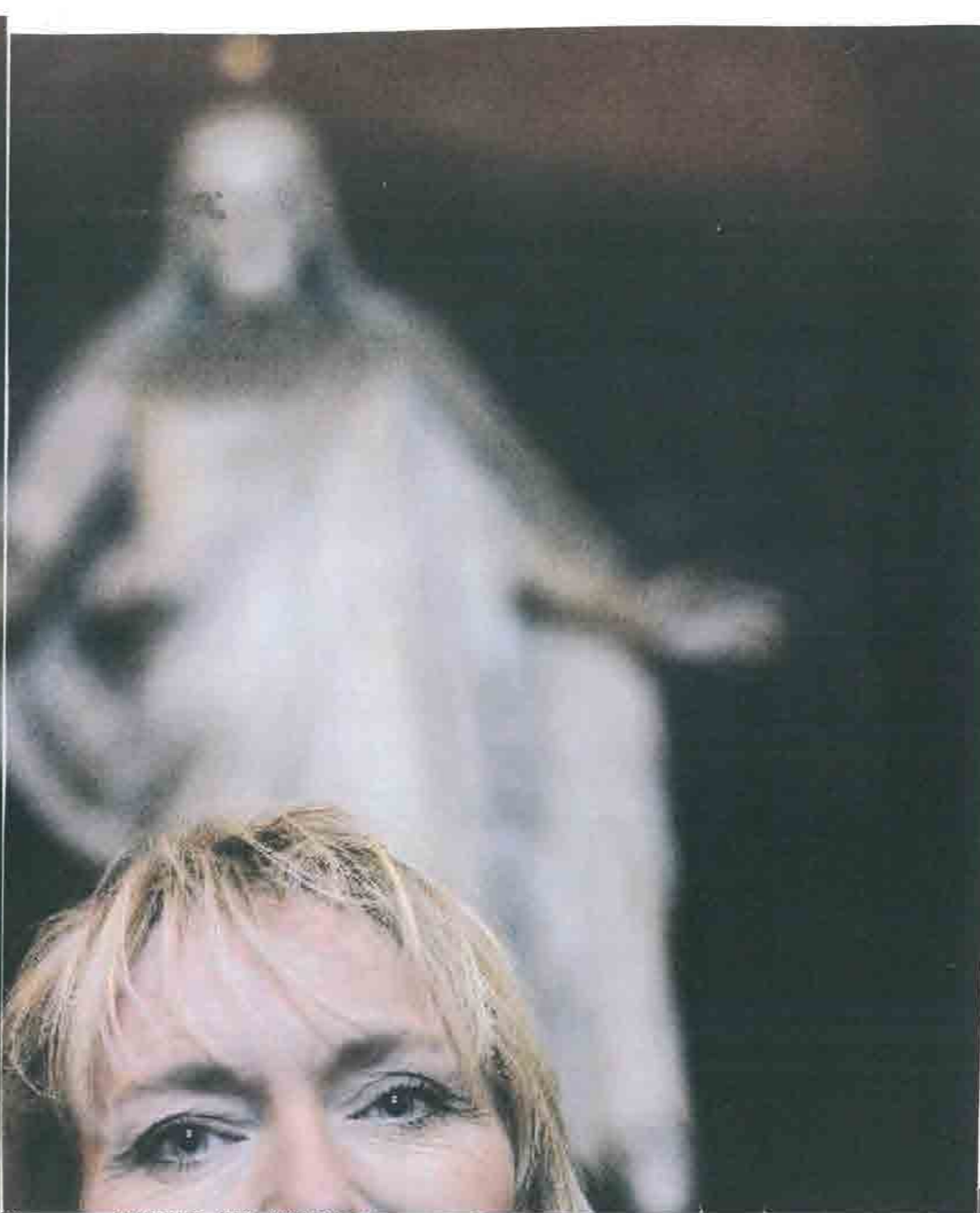
VIUEDÆK

Klappet og klart

Spjald blev i foråret 2010 kåret til Årets Landsby 2009, og med den pris modtog Erhvervsgruppen og sogneforeningen 150.000 kroner. Sammen med pengene opstod også idéen om et kunstværk i byen. Derfor allierede Erhvervsgruppen sig med den fynske kunstner Jens Galschiøt for at realisere idéen.

Her skulle skulpturen ifølge planerne være opført. Kort: Vejdirektoratet, Kort- og Matrikelstyrelsen, Cowi

KUNSTVÆRK I SPJALD

I 2010 blev Spjald kåret til Årets Landsby 2009 i region Midtjylland. Med kåringen fulgte pengepræmie på 150.000 kroner. Efterfølgende blev det besluttet, at pengene skulle gå til et kunstværk i Spjald.

Oktober 2011 søgte Erhvervsgruppen Spjald Vejdirektoratet om tilladelse til etablering af kunstværk over hovedgaden i Spjald by.

Sagen blev efterfølgende sendt i partshøring i henhold til forvaltningslovens §§ 19-21 med frist for eventuelle bemærkninger den 6. marts. Kommunen giver grønt lys for kunstværket.

Efter den 6. marts meddeler Vejdirektoratet, at der gives afslag på anmodningen om etablering af kunstværk over hovedgaden. Da der kun er tale om et udkast til en afgørelse, er afslaget endnu ikke endegyldigt.

Vejd

instværk. Det t afslag til etabl er hovedgaden i Spjald.

innik Toft Friis bergske.dk

IALD: Ringkøbing har n Fede Dame«, Videbæk V'et i rundkørslen i udden af byen, men Spjalds ler om et kunstværk over edgaden ser i første omg ud til at blive sat på dby. I hvert fald ligner det fslag fra Vejdirektoratet t lade Spjalds nye vartegn ille over hovedgaden i by- det fremgår af Vejdirekto- ts partshøringsskrivelse rhvervsgruppen Spjald. lge Vejdirektoratet er kke hensigtsmæssigt for ksikkerheden at tillade nykning over vejen, da pturen kan aflede trafi- ers opmærksomhed. Et llæg er til for trafikanten, r, hvor trafikanten bevæ-

ger sig kræves koncentration, lyder begrundelsen.

Det skal dog understreges, at afslaget endnu ikke er endegyldig, da der i første omgang er tale om et udkast til afgørelsen.

Kommunal opbakning

Sagen har indtil den 6. marts været i partshøring i Midt- og Vestjyllands Politi og i Ringkøbing-Skjern Kommune, hvor der gives grønt lys til at udføre projektet.

Kommunen mener ikke, at kunstværket vil være til gene for trafikken, og at der på strækningen er mange andre distraktioner gennem byen, eksempelvis skilte og lignende. Samtidig er skulpturen heller ikke til gene for hverken gående eller cyklende trafik, hvis den opstilles på privat

19. marts 2012, UgeAvisenSvendborg.dk, 361 ord, Id:e3265b9b,

Først blev Jens Galschiøts udgave af H. C. Andersen sænket i Odense Havn som en protest mod, at fortællerbrønden aldrig blev til noget. Nu hejses den op igen og giver anledning til en stor fest på Flakhaven. Foto: Birgitte Carol Heiberg

Jens **Galschiøt** hejser skulptur op fra havnen og fejrer digteren på Flakhaven.

Odense: H.C. Andersen genopstår i påsken.

Ikke den gamle eventyrdigter selv, men kunstneren Jens Galschiøts tre meter høje skulptur, som blev sænket i Odense Havn 8. november sidste år.

Andersen har ofte stået med hovedet over sejlrenden og var tæt på at få kappet hovedet af på grund af isens hærgen. Men skulpturen har altså ikke været mere tilredt, end hovedet kunne drejes på plads igen, så nu venter der bare gamle Andersen en god gang trykspuling, før han er klar til at blive båret i et "opstandelses-optog" til Flakhaven.

Det hele sker på digterens fødselsdag 2. april, så derfor har Jens **Galschiøt** inviteret Tina Turner til at komme og give et nummer. Dukker hun ikke op - hvad der må anses som et stærkt sandsynligt scenarium - lokker **Galschiøt** i stedet med gratis opstandelses-champagne.

Gigantisk påskeæg og slik

Der vil også være noget til de mindste og de chokoladeglade, for den odenseanske kunstner har fået lavet en kæmpe påskeæg-skulptur af H.C. Andersen.

Den vil blive hejst op i en kran og dumpet på et stort stykke stof midt på Flakhaven. Ud vil vælte en masse marcipanbrød, sponsoreret af Odense Marcipanfabrik, og rigtig meget slik, som så vil blive delt ud til de fremmødte.

- Vi ved godt at kannibalisme er forbudt, men H.C. Andersen er 207 år gammel, så mon ikke vi får tilgivelse, spørger **Galschiøt**.

- Det hele bliver ret muntert. Vi regner med at lave et optog med cirkusfolk og dansende

Havmanden skal op til fødselsdagen

■ Andersen har fået en skrue i nakken, og han er klar til sin genopstandelsesfest

Odense: Det er et dilemma uden nogen endelig udgang, som tager sin begyndelse med H.C. Andersens genopstandelse fra Odense Havn 2. april.

Præcis på digterens fødselsdag har kunstneren Jens Galschiøt bestemt, at den i havnen nedsænkede digter, den druknede Andersen, skal op på det tørre igen, og det er tvivlsomt, om han vender tilbage til det våde element.

Skulpturen af Andersen blev sidste år efter en højtidelig begravelsesproceSSION gennem byen fra Flakhaven til Odense Havn sænket ned i det salte kanalvand, og siden gik han så grueligt meget igennem.

Havnede på havets bund

Oprindeligt var den siddende Andersen bestemt til at trone for enden af den fortællerbrønd, som så mange gerne ville have i Odense, men som byrådet og kunstens kendere vendte tommelen nedad til. Projektet blev aldrig realiseret.

Fødselsdagsfest

2. april 1805: H.C. Andersen fødes. Han dør 4. august 1875.

8. oktober 2011 sænkes Galschiøt-skulpturen af H.C. Andersen i Odense Havn. 2. april 2012 kl. 11. starter Andersen-skulpturens genopstandelsesfest.

KL. 11.15: HCA hejses op af det kolde vand. Der tales og skåles.

KL. 11.45: Optog med HCA, sam-bapiger og andre festlige indslag fra havnen til Flakhaven.

KL. 12.45: Optoget kommer ind på Flakhaven. Et HCA-påskeæg hejses op i en kran og dumpes midt på Flakhaven og ud kommer tusindvis af marcipanbrød og andet slik. Til fri fryd og frås. Festen slutter ved 14.30-tiden.

"... Men husk paa, naar du først har faaet menneskelig Skikkelse, da kan du aldrig mere blive en Havfrue igjen! Du kan aldrig stige ned igjennem Vandet til dine Søstre og til din Faders Slot..."

Den skæbne gælder måske også den halvstore "lille Havmand".

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

ve og butiksdøden

ges Gade

ming Sørensen skrev i sit . marts: Hvad gør Anker døden? er hulleme. Han kan ikke iksdøden med sine store ferier som det forestående grunden, den gamle gods- og nedlægning af TBT- Det er meget godt med nye tiltag i bymidten, hvor r hen og bliver så sterilt ende, at når det en gang t, og byens borgere har stå mennesketomt i særde- aftenen og natten til stor yens vandaler. Hvad skal le? Der er ingen hygge, avde den gamle bykerne

såsom Fisketorvet, Albani Torv, Torvegade og Brockmanns Hjørne for ikke at glemme Lotzes Have. Det er noget, vi aldrig kan genoprette, som det var dengang, selv om du hedder Anker Boye. Jeg synes, du starter i den gale ende med dine store visioner - hvad med, om du havde fået Fortællerbrønden opstillet, hvor du har placeret monstrummet af Bjørn Nørgaard; snobberi så det klodser - Fortællerbrønden har da rigtig noget at fortælle, samtidig med at det er et stykke rigtig kunstnerisk arbejde - tilmed fremstillet af byens dygtige kunstner Galschiøt. Men kære Anker, du kan ikke undgå butiksdøden i Odense ved at bygge nyt i centrum - det eneste, der sker, er, at du trækker konsumerne væk fra centrene, som dermed vil lide butiksdøden - hvis det

da ikke allerede er tilfældet, hvad det er i Tarupcenteret: En butik har på nuværende tidspunkt stået tom godt et år, en anden har stået tom i flere år. Nej, for at få gang i forretningerne skal der flere konsumere til, og det kan du få ved at tænke anderledes, f.eks. ved at genrejse Odinstårnet - ikke på samme sted, for der er ikke plads, men lidt længere ude ad Mid-delfartvej (ca. 500 m) og på modsatte side af hvor det gamle lå, er der rigtig god plads. Dette er der måske ikke så meget prestige i, men det vil gavne hele byens forretningsliv, og du bliver fri for at flytte rundt på byens konsumere for at skabe liv et sted og lægge andre steder døde.

Af Kurt Sillerslev
Søndermarken 31, Odense NV

UGENSERHVERV

Danfoss løb med "Niels Dahl-prisen"

arts 2012, Ue.dk (UgensErhverv), 338 ord, Id:e32815e1,

ny erhvervspris, som Brødrene Dahl står bag, blev uddelt for første gang - is vandt foran to andre nominerede virksomheder, Grundfos og Duravit

anker, nye initiativer og ikke mindst handling skal belønnes. Det mener Brødrene om i går kunne overrække Niels Dahl-prisen til Danfoss, som med Danfoss Living lbt en ny produktserie af moderne termostater.

en med æren og en "rørtang"-statuette af Jens **Galschiøt** fulgte der en grill og en ed fynske lækkerier.

r et stærkt finalefelt, men juryens valg faldt i sidste ende på Danfoss Living, som i d udmærker sig inden for både funktion, design og tilgangen til markedet. Der dag omkring syv millioner termostater i Danmark, som alle er mere end 15 år Danfoss sætter med deres Living-termostater en helt ny standard i markedet. Og ådan måde at forbrugerne let kan få øje på fordelene. En udskiftning til intelligente tater kan give en besparelse på varmekonsumet på op til 23 procent. Det er es attraktivt for forbrugere, der ønsker "nemme" energiforbedringer. Den opgave fofoss Living termostaterne være med til at løse, og det ville vi gerne præmiere med ve pris, siger Lars Fournais, administrerende direktør i Brødrene Dahl.

ektør i Danfoss, Tony Nielsen, var på scenen og modtog prisen.

tes ...

turligvis glade for prisen. Især fordi der er blevet lagt mærke til at vi med Living

Danfoss løb med Årets Niels

LEDER IDAG.DK

23. marts 2012, Idag.dk, 95 ord, Id:e3281f7d,

En helt ny erhvervspris, Niels Dahl-prisen, blev forleden uddelt for første gang

Gode tanker, nye initiativer og ikke mindst handling skal belønnes. Det mener Brødrene Dahl, som forleden kunne overrække Niels Dahl-prisen til Danfoss, som med Danfoss Living har skabt en ny produktserie af moderne termostater. Sammen med æren og en "rørtang"-statuette af Jens **Galschiøt** fulgte der en grill og en kurv med fynske lækkerier.

En helt ny erhvervspris, Niels Dahl-prisen er en helt ny erhvervspris og bag prisen står Danmarks største WS-grossist Brødrene Dahl. Danfoss vandt foran to andre nominerede virksomheder, Grundfos og Duravit.

BYG-TECH
Mester & Svend

Danfoss løb med Niels Dahl-prisen

23. marts 2012, Mester-svend.dk, 336 ord, Id:e32815f2,

En helt ny erhvervspris, som Brødrene Dahl står bag, blev uddelt for første gang - Danfoss vandt foran to andre nominerede virksomheder, Grundfos og Duravit

Gode tanker, nye initiativer og ikke mindst handling skal belønnes. Det mener Brødrene Dahl, som i går kunne overrække Niels Dahl-prisen til Danfoss, som med Danfoss Living har skabt en ny produktserie af moderne termostater.

Sammen med æren og en rørtang-statue af Jens **Galschiøt** fulgte der en grill og en kurv med fynske lækkerier.

-Det var et stærkt finalefelt, men juryens valg faldt i sidste ende på Danfoss Living, som i høj grad udmærker sig inden for både funktion, design og tilgangen til markedet. Der findes i dag omkring syv millioner termostater i Danmark, som alle er mere end 15 år gamle. Danfoss sætter med deres Living-termostater en helt ny standard i markedet. Og på en sådan måde at forbrugerne let kan få øje på fordelene. En udskiftning til intelligente termostater kan give en besparelse på varmekonsumet på op til 23 procent. Det er særdeles attraktivt for forbrugere, der ønsker "nemme" energiforbedringer. Den opgave kan Danfoss Living termostaterne være med til at løse, og det ville vi gerne præmiere med vores nye pris, siger Lars Fournais, administrerende direktør i Brødrene Dahl.

Salgsdirektør i Danfoss, Tony Nielsen, var på scenen og modtog prisen.

Fortsættes ...

-Vi er naturligvis glade for prisen. Især fordi der er blevet lagt mærke til, at vi med Living termostaterne har formået at lancere et produkt, der inspirerer til udskiftning hos forbrugeren. Forbrugerne vil gerne have en termostat, der selv skruer ned, når fx vinduet åbnes. Eller termostater i et helt hus, der styres fra ét samlet panel. Living er samtidigt let

Havmanden skal op til fødselsdagen

EVENTYRDIGTEREN har fået en skrue i nakken, og han er klar til sin genopstandelsesfest

Hørt & Set

ODENSE: Det er et dilemma uden nogen endelig udgang, som tager sin begyndelse med H.C. Andersens genopstandelse fra Odense Havn 2. april.

Præcis på digterens fødselsdag har kunstneren Jens Galschiøt fra Næsby bestemt, at den i havnen nedsænkede digter, den druknede Andersen, skal op på det tørre igen, og det er tvivlsomt, om han vender tilbage til det våde element.

Skulpturen af Andersen blev sidste år efter en højtidelig begravelsesprocession gennem byen fra Flakhaven til Odense Havn sænket ned i det salte kanalvand, og siden gik han så grueligt meget igennem.

Havnede på havets bund

Oprindeligt var den siddende Andersen bestemt til at trone for enden af den fortællerbrønd, som så mange gerne ville have i Odense, men som byrådet og kunstens kendere vendte tomme nedad til. Projektet blev aldrig realiseret og i provokerende protest bestemte Galschiøt, at HCA skulle havne på havets bund.

Men ingen havde set ham komme igen, før den store genopstandelsesfest blev proklameret.

- Jeg har været nede i det inderste havnebassin for at inspicere Andersen, og det er jo en værre redelighed. Isen har revet hovedet fri, og jeg har måttet udføre et improviseret "kirurgisk" indgreb i nakken, som indbefatter flere velvoksne skruer. Nu hænger han sammen

igen, og faren for at ende hovedløs som Den lille Havfrue ved Langelinie i København er ikke længere så overhængende, siger Jens Galschiøt.

- Der er begyndt at komme vandcykler, og man skal jo ikke friste hovedtyve til at løbe med kraniet. Skrotprisen på i hvert fald 50 kr. kiloet er reel nok, siger kunstneren.

Galschiøt-champagne

Opstandelsen starter med musik kl. 11, og efter et kvarter hejses Andersen op på land. Havneslammet spules væk, der er Galschiøt-champagne og med digteren i front er der optog op ad Thomas B. Thriges Gade til Flakhaven, hvor HCA bliver midtpunkt på sin egen fødselsdag.

Verdens største HCA-påskeæg er opstillet foran rådhuset, og det bliver løftet til vejrs og klasket i brostenene så tusindvis af marcipanbrød og andet slik plumper ud til byens børn.

Før opstandelsen og festen er forbi, vil der også være budt på pølser og hjemmebrygget øl, men ved 14.30-tiden er det slut.

Han får hoved på

- Hvad der så skal ske nærmere med Andersen-skulpturen. Helt ærligt, jeg ved det ikke. Men der er andre byer, som gerne vil have ham på besøg, og måske vil jeg tage ham med på en eventyrlig rejse gennem Odense. Måske forsynet med en gps, så folk kan spore ham med deres mobiler rundt omkring i Odense. Der er ikke lige nu planer om at sænke ham tilbage i havnen, siger Jens Galschiøt fra sit værksted på Banevænget i Næsby.

- Måske får han hoved på efter festen. Altså ikke tømmerevend. Men sådan et rigtigt nyt hoved. Jeg har modelleret et nyt. Folk har sagt, at jeg er kommet til at modellere en Andersen, der er for meget Galschiøt. Det kan jeg ikke selv se, men måske skifter jeg alligevel hovedet, siger Jens Galschiøt.

Måske skal han også vogte sig for at nedsænke Hans Christian i havnens væsker igen. Hvis man

★ Skulpturen af Andersen hejses op fra havnen på sin fødselsdag den 2. april. FOTO: JOHN FREDY

bliker i "Den lille Havfrue"-sammenligningerne, så vil det nemlig slet ikke kunne lade sig gøre. For som det lyder i HCA-

eventyret om havfruen: "... Men husk paa, naar du først har faaet menneskelig Skikkelse, da kan du aldrig mere

blive en Havfrue igjen! Du kan aldrig stige ned igjennem Vandet til dine Søstre og til din Faders Slot..."

Den skæbne gælder måske også den halvstore "lille Havmand".

- ijn

Pris til Lilleør

PRIS: Sognepræsten, forfatteren og Berlingske-debattøren Kathrine Lilleør får årets H.C. Andersen pris. Kathrine Lilleør får overrakt prisen på Odense Teater på H. C. Andersens fødselsdag den 2. april, og dagen efter bliver der arrangeret en aften på Magasinet i Odense med titlen »Kathrine Lilleør - Mit eventyr«. Kathrine Lilleør får prisen for sin forskning og sin engagerede formidling af H. C. Andersens eventyr og historier.

Hun forsvarede i 2005 sin Ph.d. om H. C. Andersen, og senere samme år udgav hun bogen »Fra hjerte til hjerte«, hvor hun nyfortolkede forfatterens eventyr.

Tidligere modtagere er bl.a. dronning Margrethe, Ghita Nørby og Johannes Møllehave.

H.C. Andersen prisen er en ærespris i form af bogen »Mit livs eventyr« støbt i bronze af kunstneren Jens Galschiøt.

MT

207 års fødselar hædres

ØI ODENSE GUIDE

LITTERATUR: Byen bliver som altid ramt af H.C. Andersen-feber på digterens fødselsdag den 2. april. Fra tidligt til sent er der arrangementer, man kan tage del i, uanset om man er barn eller voksen. Blandt andet er det hele dagen gratis at komme ind på H.C. Andersens Hus.

Dagen starter kl. 8 med kransenedlæggelse ved statuen af digteren i Eventyrhaven, og bagefter kan man fortsætte fejringen med fællessang og flagning i Odense Koncerthus, hvor H.C. Andersen Paraden kl. 09.30, 11 og 12.30 med forskellige kendte gæster, og klokken 15 uddeles H.C. Andersen Prisen 2012 på Odense Teater med underholdning af blandt andet balletbørn og professionelle sangere. Aftenen sluttes af med gratis H.C. Andersen Concert i Odense Koncerthus med Christian Steffensen.

I den mere kuriøse afdeling er begivenheden, som kunstneren Jens Galschiøt står for, og som han kalder "H.C. Andersens

SOCIALPRIS

Tirsdag 27. marts 2012 | POLITIKEN

Journalist og forfatter Knud Vilby er blevet tildelt Socialpolitisk Forenings hæderspris, Fernandoprisen.

Fernandoprisen er socialpolitikens pendant til filmverdens Bodil-pris.

Fernandoprisen bliver tildelt af Socialpolitisk Forening for »en markant indsats for social retfærdighed såvel politisk som på græsrodsniveau og som en anerkendelse for et socialpolitisk arbejde på teoretisk og praktisk plan«.

Knud Vilby tildeles Fernandoprisen for årtiers kamp for social retfærdighed både i Danmark og i store dele af resten af verden, ikke mindst gennem sit engagement i mange græsrodsbevægelser, bl.a. som formand for Mellemfolkeligt Samvitke og som formand for Socialpolitisk Forening.

Knud Vilby har desuden igennem årtier været fortaler - på skrift og i tale - for underprivilegerede menneskers ret til frihed, lighed, uddannelse og retten til at få andel i Jordens ressourcer.

Fernandoprisen er opkaldt efter Fernando Linderberg, stifteren af Socialpolitisk Forening. Prisen er en bronzeskulptur af billedkunstneren Jens Galschiøt.

opstandelse". Det går i al sin enkel at samle bronzefiguren op fra hav hvor kunstneren lod den sænke ned sommeren. (mute) Fot

FREDAG 23. MARTS 2012

Niels Dahl-prisen går til Danfoss

Jern-Maskinindustrien

23. marts 2012, Jernindustri.dk (Jern- og Maskinindustrien), 221 ord, Id:e3282ee3,

Den nyindstiftede pris Niels Dahl-prisen går til Danfoss foran to andre nominerede virksomheder, Grundfos og Duravit. Bag prisen står Danmarks største VS-grossist Brødrene Dahl.

Gode tanker, nye initiativer og ikke mindst handling skal belønnes. Det mener Brødrene Dahl, som netop har overrakt Niels Dahl-prisen til Danfoss, som med Danfoss Living har skabt en ny produktserie af moderne termostater. Sammen med æren fulgte en "rørtang"-statuette af Jens **Galschiøt**.

- Juryens valg faldt i sidste ende på Danfoss Living, som i høj grad udmærker sig inden for både funktion, design og tilgangen til markedet. Der findes i dag omkring syv millioner termostater i Danmark, som alle er mere end 15 år gamle, siger Lars Fournais, adm. direktør i Brødrene Dahl.

- Vi er naturligvis glade for prisen. Især fordi der er blevet lagt mærke til, at vi med Living termostaterne har formået at lancere et produkt, der inspirerer til udskiftning hos forbrugeren. Forbrugerne vil gerne have en termostat, der selv skruer ned, når for eksempel vinduet åbnes.

Eller termostarter i et helt hus, der styres fra ét samlet panel. Living er samtidigt let for installatører at installere, og med Niels Dahl-prisen i hånden håber vi nu, at interessen for Danfoss Living fortsætter, siger Tony Nielsen.mola

Tony Nielsen fra Danfoss (i midten) sammen med Brdr. Dahls Morten Nikolajsen (tv) og Morten Hatting (th).

Pris til Knud Vilby

Arbejderen

24. marts 2012, Arbejderen.dk, 188 ord, Id:e328a2ab,

Navnestof - 23. Mar Knud Vilby blev i går hædret med socialpolitikens Bodil, Fernandoprisen.

Journalist og forfatter Knud Vilby, som skriver socialpolitisk klumme i Arbejderen, blev i går hædret med Fernandoprisen.

Fernandoprisen er socialpolitikens Bodil, som bliver tildelt af Socialpolitisk Forening for en markant indsats for social retfærdighed såvel politisk som på græsrodsniveau og som en anerkendelse for et socialpolitisk arbejde på teoretisk og praktisk plan.

Knud Vilby tildeles Fernandoprisen for årtiers kamp for social retfærdighed både i Danmark og i store dele af resten af verden, ikke mindst gennem sit engagement i mange græsrodsbevægelser, blandt andet som formand for Mellempolitisk Samvirke og som formand for Socialpolitisk Forening.

Knud Vilby har desuden igennem årtier været fortæller - på skrift og i tale - for underprivilegerede menneskers ret til frihed, lighed, uddannelse og retten til at få andel i jordens ressourcer.

Senest har Knud Vilby bidraget til debatten om ulighed, fattigdom og marginalisering med udgivelse af essayet UDSAT! Optegnelser om liv & nød (Socialpolitisk Forlag & Forlaget Per Kofod, 2011).

Fernandoprisen er opkaldt efter Fernando Linderberg, stifteren af Socialpolitisk Forening. Prisen er en bronzeskulptur lavet af billedkunstneren Jens **Galschiøt**.

KUNSTEN AT SPRÆNGE RAMMER

Lederskifte. Lise Jeppesen, nyudnævnt direktør på Randers Kunstmuseum, har store planer om at sende museet op i ligaen, så det mærkes lokalt, nationalt og internationalt.

RandersWeekend

Af Lisbeth Stryhn
list@amtsavisen.dk

RANDERS: Sammen kan vi mere. Og det er nødvendigt i en tid, hvor publikum råber på unikke oplevelser og ikke vil spises af med det ordinære.

Derfor er den nyudnævnte direktør på Randers Kunstmuseum, Lise Jeppesen (37), varm fortaler for at samarbejde med andre kunstmuseer, så der løftes i flok, når store opgaver trænger sig på. Hun er heller ikke i tvivl om, at der skal råbes højt fra øverste etage i kulturhuset. Hun vil ud over stepperne med al den kunst, som museet bugner af, og hun brænder for at indvie en endnu større brugerskare end de 50.000, der årligt besøger museet, i den fantastiske kunstskat, hun pr. 1. juni bliver fløjmand for.

Hun ved også godt, at der skal innoveres og nytænkes i såvel digitale formidlingsbaner som i udstillingsprojekter. En smagsprøve på de nye samarbejds-ideer får vi at se til sommer, når Vilhelm Kyhn-udstillingen bliver sparket i gang, og publikum bliver sendt ud i landskabet for at få en fornemmelse af dansk guldalders landskabsmaleri. Her samarbejdes med Skovgårdsmuseet i Viborg, Heart - Museum of Contemporary Art i Herning, Fuglsang Kunstmuseum og Ribe Kunstmuseum.

De fire museer repræsenterer en flot samling af dansk kunst, der svarer til den, Statens Museum for Kunst disponerer over. Så det er ikke bare erhvervslivet, der finder sammen i større enheder og samarbejder. Nu har man også lært fidusen inden for kunstens verden. Og pludselig åbner der sig muligheder, som ikke har været tilgængelige tidligere.

Rammerne skal sprænges

Lise Jeppesen har i sin ansøgning til lederstillingen på kunstmuseet lagt vægt på at sprænge kunstens rammer i mere end en forstand.

»Ved at lave strategisk samarbejde med andre museer kan vi lave store og anderledes udstillinger, der gerne skulle give publikum store oplevelser. I stedet for to er der pludselig otte-ti kunsthistorikere fra de involverede museer, der kan være med til at løfte opgaven. Sådanne projekter er nemmere at få finansieret, og så brander de tilmed byen og egnen,« siger den 37-årige museumsdirektør, der er stolt over den samling, som museet i Randers repræsenterer.

Hun har også kendt den i mange år. For allerede i sin studietid fik hun kontakt til museet, hvor hun over flere omgange har været udstillingsassistent, in-

den hun i 2005 var færdig som mag. art. fra Aarhus Universitet og søgte og fik stillingen som museumsinspektør i Randers med Finn Terman Frederiksen som leder.

De to har kørt et stærkt makkerskab, der på papiret slutter ved det kommende chefskifte. Og alligevel ikke. For den afgående leder slipper ikke sin forskning, selv om han går på efterløn. Så han er lige i nærheden, hvis hans afløser skulle få brug for et par staldtips.

Desuden står Randers Kommune klar til at pakke den nye chef ind i lederkurser og mentorordning med personalechef

Kresten Ulrik Nielsen, hvad hun er meget taknemmelig for. For nu skal hun også kunne administrere og læse regnskab, hvad hun nu har en vis øvelse i, eftersom hun er tovholder på kulturbyprojektet i 2017 på 13 mio. kr. og på Kyhn-projektet til 3,5 mio. kr.

Så skulle det vel også være muligt at finde ud af, hvordan man får mest ud af de 4,5 mio. kr., der svarer til museets budget.

Kunst i fabriks hallen

Derimod kan hun nok ikke forvente at flyt-

te sin arbejdsplads over i en ny museumsbygning på den anden side af Gudenå, sådan som der længe er blevet arbejdet på.

»Vores magasinplads er trang. Så trang, at det ikke er helt forsvarligt længere, fordi værkerne tager skade. Et maleri har faktisk fået svamp. Den udvikling skal bremses. Derfor har jeg en plan om at sprænge rammerne og finde en egnet fabriks hall til opbevaringssted. Det måtte gerne være bynært, så vi kunne lave events og særudstillinger af vores righoldige magasin-kunst,« siger Lise Jeppesen. Og der er rigeligt at tage af. For museet

02 / FREDAG 23. MARTS 2012

Tæt på

Digterens genopstandelse skal fejres

GALSCHIØT OG ANDERSEN: Sidste år blev Jens Galschiøts statue af H.C. Andersen stædt til hvile i Odense Havn. På digterens fødselsdag genopstår skulpturen og fejres med et optog gennem byen

OPSTANDELSE: Efter gennem flere år at have kæmpet for sin Fortællerbrønd med en skulptur af H.C. Andersen, måtte den odenseanske kunstner Jens Galschiøt sidste år se i øjnene, at der ikke var økonomi til at gennemføre projektet efter Odense Byråd endegyldigt smækkede kommunkassen i.

Jens Galschiøt stod tilbage med en H.C. Andersen-figur i overstørrelse, men uden en plads at stille den på, hvorefter han valgte at sænke den i Odense Havn akkompagneret af et stort opsat begravelsesoptog, der samlede flere tusinde mennesker på ruten fra Flakhaven til havnen.

På mandag 2. april går optoget den anden vej - fra havnen med kurs mod Flakhaven - og igen går Galschiøt forrest, når odenseanerne er indbudt til genopstandelseoptog i anledning af H.C. Andersens 207-års fødselsdag.

Og atter en gang er bronzestatuen med på ruten efter den er blevet hævet fra sin våde gravplads, højtrykkspulet og renset for havneslam.

- Der er jo tale om både en fødselsdag og en opstandelse. Så vi regner med at lave et optog med cirkusfolk, dansende sambapiger i front med musik, fest, et kæmpepåskeæg på Flakhaven og megen anden ballade. Så der er lagt op til en begivenhedsrig dag for både optogsdeltagere og H.C. Andersen.

Da det ikke er hver dag, man kan fejre en opstandelse, vil der nok være nogen, der er lidt i vildrede med, hvilken dresscode der er passende, men det skal man i

⊛ Sidste år blev Fortællerbrøndens frontfigur - H.C. Andersen - sænket i Odense Havn, nu hives han op igen i anledning af digterens fødselsdag. ARKIVFOTO: BIRGITTE CAROL HEIBERG

følge Jens Galschiøt ikke tænke så meget på.

- Denne dag er alt tilladt. Høje hatte og tøj fra århundredskif-

tet, samba- og karnevals-udstyr, badedragter, brude/galla kjoler, isbjørne og heste-kostumer eller bare helt almindeligt tøj - alle er

velkomne, siger han.

Det siges at uden mad og drikke duer helten ikke. Det går jo ikke så det har Galschiøt &

⊛ 2. april er der genopstandelseoptog fra Odense Havn til Flakhaven og ligesom ved "begravelsen" af Jens Galschiøts H.C. Andersen skulptur er kunstneren og digteren med i forreste gelled ved optoget på mandag. ARKIVFOTO: BIRGITTE CAROL HEIBERG

Tidsplan for HCA-opstandelse 2. april 2012

- Kl. 11.00: Vi mødes i havnen ved den druknede H.C. Andersen skulptur, hvor der vil være lidt levende opstandelses-musik.
- Kl. 11.15: HCA hejses op af det kolde vand og bliver højtryksrenset. Der tales og skåles for opstandelsen. Galschiøt giver opstandelses-champagne.
- Kl. 11.45: Optoget med HCA, sambapiger og andre festlige indslag går fra havnen ad Thomas B. Thrigesgade til Flakhaven.
- Kl. 12.45: Optoget kommer ind på Flakhaven, hvor der er opstillet Danmarks største HCA-påskeæg.
- Kl. 13.00: HCA-påskeægget hejses op i en kran og dumpes midt på Flakhaven og ud kommer tusindvis af marcipanbrød og andet slik.
- Kl. 13.15: Børn og voksne spiser HCA. Galschiøts medarbejdere går i gang med at give skulpturen en oppudsning og reparation. Der synges sange - spises pølser, drikkes opstandelses-vin og øl, ses på festlige indslag m.v.
- Kl. 14.30: Vi forlader Flakhaven. Opstandelsen er fuldført.

Co selvfølgelig også sørget for.

- Vi vil gerne invitere alle byens børn med til optoget som ender på Flakhaven, hvor der vil være opstillet en kæmpe påskeæg-skulptur af H.C. Andersen, fortæller Jens Galschiøt.

Spis påskeægget

- Vi ved godt, at kannibalisme er forbudt, men HCA er 207 år gammel, så mon ikke vi får tilgivelse, siger han.

Plan er nemlig at påskeægget HCA'en skal hejses op i en kran og dumpes på et stort klæde midt på Flakhaven. Og ud vil der

strømme tusindvis af stykker slik og en masse marcipanbrød, som er sponsoreret af Odense Marcipanfabrik. Det vil derefter blive uddelt til både børn og voksne.

Det er trods alt knap 2.000 år siden den seneste opstandelse fandt sted. Derfor har Galschiøt har købt 100 flasker champagne for at fejre begivenheden sammen med de fremmødte.

Det gør Søren Banjo, der giver opstandelses-pølser samt Bryg-selv.dk, der har lavet en specielt opstandelses-øl, som de giver et glas af på Flakhaven eller ved optogets begyndelse på havnen.

Danfoss Living hædret med ny pris

28. marts 2012, Installator.dk (Installatør Horisont), 288 ord, Id:e329ea69,

DRIFT OG LEDELSE. Danfoss har fået den nystiftede erhvervspris "Niels Dahl prisen", som uddeles af vvs-grossisten Brødrene Dahl.

Danfoss vandt den nystiftede såkaldte Niels-pris foran to andre nominerede virksomheder: Grundfos og Duravit.

Den nye pris, som uddeles af Brødrene Dahl, skal belønne nye initiativer og handlinger. Prisen gik til Danfoss for den nye produktserie af intelligente termostater Danfoss Living.

Sammen med æren og en "rørtang"-statuette af Jens **Galschiøt** fulgte der en grill og en kurv med fynske lækkerier. Prisen blev uddelt på Brødrene Dahls messe Udsyn 2012 i forrige uge. Lars Fournais, administrerende direktør i Brødrene Dahl sagde ved overrækkelsen:

"Der findes omkring syv millioner termostater i Danmark, som alle er mere end 15 år gamle. Danfoss sætter med sine Living-termostater en helt ny standard i markedet på en sådan måde, at forbrugerne let kan få øje på fordelene. En udskiftning til intelligente termostater kan give en besparelse på varmemeforbruget på op til 23 procent. Det er særdeles attraktivt for forbrugere, der ønsker "nemme" energiforbedringer".

Salgsdirektør i Danfoss, Tony Nielsen, modtog prisen:

"Vi er naturligvis glade for prisen. Især fordi der er blevet lagt mærke til, at vi med Living termostaterne har formået at lancere et produkt, der inspirerer til udskiftning hos forbrugeren. Forbrugerne vil gerne have en termostat, der selv skruer ned, når fx vinduet åbnes. Eller termostater i et helt hus, der styres fra ét samlet panel. Living er samtidigt let for installatører at installere, og med Niels Dahl-prisen i hånden håber vi nu, at interessen for Danfoss Living fortsætter".

- UB

Niels Dahl-prisen er en statuette af en rørtang, der er slået knude på. Knuden symboliserer nytænkning og innovation. Salgsdirektør i Danfoss, Tony Nielsen (MF), var på scenen på Udsyn 2012 for at modtage prisen..

Heftig og begejstret fremtid!

28. marts 2012, Eco-Net.dk (Øko-Net), 325 ord, Id:e32a448a,

10.30-12.30: Årsmøde og generalforsamling Øko-nets generalforsamling 2012 afholdes på Galleri **Galschiøt** i Odense. Dagsorden iflg. vedtægterne (der kan findes på Øko-net's hjemmeside: www.eco-net.dk), herunder beretning om Netværkets forgangne år. Forslag, der ønskes drøftet på generalforsamlingen, sendes senest 14 dage før mødet til bestyrelsen/sekretariatet.

Resten af programmet er under forberedelse og vil snarest kunne findes her:-)

Oplægget er følgende:

Kort præsentation af seminaret, om Rio-processen, fra Rio i 1992 til Rio+20 i 2012, og det fælles for én bæredygtig udvikling!

"Fællesskab kan overvinde de kræfter der splitter samfund. Efter årtier præget af småtskårenhed er samarbejde igen på dagsordenen. Klimakrisen og den grønne udfordring kalder på nysgerrighed og lyst til at skabe nyt. Fremtidens løsninger kommer ikke fra hovedkvartererne, men fra udkanter, hvor folk forvalter fælles ressourcer i fællesskab".

Sådan præsentere den nye bog Fællesskab af Søren Hermansen og Tor Nørretranders sig, netop udkommet i november 2011.

I Øko-net har vi også altid haft fokus på fællesskaber og netværk, og den nødvendige debat og folkeoplysning for en bæredygtig udvikling. Vi inviterer derfor med dette årsmøde til et fællesskabs møde, hvor målet er at skabe en platform hvor vi kan møde hinanden, med hver vores forskellige indgangsvinkler til det samme emne - nemlig vores fælles fremtid. Og netop den er til 'storvask' eller eftersyn, når verdens ledere, meningsdanner og græsrodder afholder næste store verdenstopmøde for bæredygtig udvikling - Rio+20, juni 2012, der markerer 20 året for verdens første topmøde for bæredygtig udvikling - Rio-topmødet for Miljø- og Udvikling, Rio de Janeiro 1992.

Målet er en konstruktiv debat - og forhåbentlig mere liv i netværkene, samarbejdet og ikke mindst Øko-net, der bl.a. arbejder for et bredt kendskab til Uddannelse for Bæredygtig Udvikling - og for den nødvendige folkeoplysning for bæredygtig udvikling.

Vel mødt! Vi slutter med en festlig aften (det er muligt at overnatte i sovepose på ejet liggeunderlag - eller på nærmeste kro i nærheden af Galleri **Galschiøt**).

■ Odensekunstner, verdenskunstner. For første gang er Jens Galschiøt, Banevænget 22, Næsby, blevet inviteret indenfor på de bonede, anerkendte kunstmuseumsgulve. Han udstiller sine værker gennem tiden på Randers Kunstmuseum, der også har hans arbejdsmetoder, værksted og historik præsenteret. Han er uønsket person i Kina, ser sig selv som en rigtig ballademager og er på vej med et projekt om fundamentalisme - kristen og muslimsk

- Jeg havde krudt i røven som en Emil fra Lønneberg - de kaldte det damp

■ **Randers, Kurdistan, Shanghai, Rio, Berlin. Du farer omkring, stress?**

- Nej, egentlig ikke. På den måde er jeg privilegeret som kunstner og kapitalist. Jeg kan bare lade være. Melde afbud. Men vi gør det ikke. Det er forbavsende, så arbejdsomme vi er herude. Der er folk, som får lov til bare at komme her og skrive på et projekt. Men er der stress, er det mig, der bærer den. I forhold til hvor mange bolde, vi har i luften ad gangen, burde jeg logisk set være død op til flere gange.

■ **Dig og tre drenge?**

- Vi har haft masser af mande-drenge-energi sammen. På sommerferier. I Frankrig. Eller bare med nogle ordentlige fester, dengang Colette uddannede sig til terapeut, og vi var alene hjemme. Vi snakker stadig om de ugelange orgier i Cocio, sodavand og burgere, der blev tilsat et eminent roderi Alexandragade-lejligheden. Det var tider. Lige før hun kom hjem, knoklede vi på med oprydning, men blev selvfølgelig afsløret. Jeg har en meget klog kone. Hun er flere gange gået ud af sit gode skind over os. Vi har været ulidelige at være sammen med. I dag er det hende, som har mest snakkekontakt med drengene - mændene. Mit forhold er mere praktisk. De hjælper mig med noget. Jeg kommer med ideer og forslag. De er selvkørende og føler sig accepteret, som de er. De kan finde på at ringe og spørge, om det er en god idé at søge et job. Helst undgår jeg at sige noget. Men hvis jeg kraftstejlemig synes, det er dumt, så siger jeg det.

■ **Børnebørn?**

- Det kan godt bekymre mig. Alle min kones veninder får børnebørn og går i psykose. Hvis det skete hjemme hos, ville jeg blive skubbet til side, udmanøvreret. Jeg har det strålende med at være alene med min kone. Som jeg er dybt forelsket i.

■ **Dybt forelsket?**

- Vi mødtes på Den rejsende Højskole. Jeg var zenbuddhist og stof-

► En dag i 2012

MAJ	Fyens Stiftstidende spørger: Hvilken dato i 2012 ser du mest frem til?
24	
torsdag	Jens Galschiøt møder den irakiske præsidentfrue Hirow Ahmed. Som har lavet tv med Galschiøt.

misbruger. Hun var revolutionær. Doktrinær med Maos lille røde. Hun var rædselsfuld. Helt igennem. Mens jeg blev stoffri, diskuterede vi hele vejen i bus til Indien og hjem igen. Vi delte det med revolutionen. Ellers ikke noget. Flyttede i kollektiv sammen, og så opdagede jeg, at hun var en pige, et seksuelt objekt. Det er jeg ellers temmelig god til at spotte. Men måske var det anderledes. Jeg var 17 år, hun 23 år. Jeg har været forelsket i hende siden.

■ **Dig og narko?**

- Fra jeg var 13 år, til jeg var 17 år, var jeg vild, oprørsk, havde damp og røg en fandens masse hash i kælderen under min fars butik i Frederikssund. Prøvede hvad der var af stoffer og finansierede det ved at lave læderbælter og tasker. Solgte dem på Strøget, spillede violin, guitar og altid sølvfløjte og tjente styrtende. 10 gange mere end en arbejdsmand. Stofferne har jeg ikke rørt, siden jeg mødte min kone. I dag nyder jeg et glas vin, men går slet ikke til den. Måske kan man sige, at jeg faldt i gryden som barn.

■ **Du blev kunstner?**

- Det lå lidt i generne. Min søster kom ind på designskole og er i dag maler. Jeg elskede at tegne, og det læder designede og forarbejdede jeg selv. Jeg havde en mægbarndom. Jeg skrev det ned på sedler, så jeg ikke skulle glemme det som voksen. Min mor døde tidligt, min stedfar drak sig ihjel

og jeg havde krudt i røven som en Emil fra Lønneberg. Kom på julemærkehjem, højskolen og så i lære på Lindøværftet, hvor jeg er uddannet klejnsmed. Engageret i fagforeningspolitik. Aktiv Metal. Det brugte jeg 10 år på og vendte tilbage til at være selvstændig. Min kone og jeg købte en bus, rejste rundt og solgte smykker og fik understøttelse. Socialbedrageri. Jeg holdt op, før det blev opdaget. De kikkede noget på fagforeningen, da jeg stillede og sagde: - Jeg vil gerne meldes ud. Hvorfor? Jeg vil være kapitalist. Jeg havde mistet min sandhed. Som venstresocialist støttede vi oprør i den tredje verden, men når oprørerne kom til magten, opførte de sig som notoriske idioter. Tyranner og undertrykkere.

■ **Smykker blev til skulpturer?**

- I midtferierne havde jeg opbygget en forrygende forretning med eksport til Japan. Flere kollektioner om året. Det blev produktion, ikke drevet af lyst. Så lavede jeg dem større og større, og skulpturer kan jo ikke sidde om halsen på en kvinde. Sådan skete det. Æstetik og politik. Jeg har altid været venstreorienteret. Den jugoslaviske borgerkrig rystede mig fuldstændig. Ethvert menneske kan blive barbar. Alle har en indre svinehund. Alle ret til et liv. Alle har ret til mad, og hvis jeg har for meget og andre for lidt, skal jeg give. Jeg omdefinerede min kunst, selv om jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre ved det. Men jeg kan ikke bare sætte mig ned og erkende: - Okay, nogle børn sulter ihjel. Jeg sendte 20 ton svinehund ud i Europa. Uden adresse, uden noget politisk skilt. Men en advarsel om at tryne den indre svinehund. 20 ton skulpturer ud i hele Europa. Streetart-aktion gadekunst. Klassiske udtryk

■ **Kunst eller politik?**

- Begge dele. Mine skulpturer er et crash mellem det klassiske og det politiske. Nogle kalder det konceptkunst, og det kan de så bruge til at holde mig ude fra kunstver-

denen. Kunst er kommunikation, og det er flere begyndt at forstå. Også herhjemme. Nu er jeg da på Randers Kunstmuseum. Men stadig ikke på Fyns Kunstmuseum. Og ikke et eneste kunstmuseum i Danmark har "Skamstøtten". Som nok er en af de mest internationalt kendte. Den intellektuelle kunstelite har aldrig tilgivet mig, at jeg har kritiseret den. Statens Kunstfond og de toneangivende institutioner sidder på midlerne. Direktørerne, kritikerne, gallerierne. En sammenspist affære. Det tætteste du kan komme på korrupsion i Danmark. Museernes opgave er at samle dansk kunst. De undgår "Skamstøtten" ved at kalde den ikke-kunst.

■ **Hvad gør dig glad. Hvordan forkæler du dig selv og dit sind?**

- Det gør mig rigtig glad at være i mit hus i Frankrig. Alene med min kone en uge. Læse bøger, kikke ud over mine marker. Ikke helt mine. Men det er de, når jeg ser på dem. Helt fantastisk. Nærmeste by er Narbonne. Det er en vingård, som vi deler med seks franske familier. Den blev købt for 30 år siden, og en del af gården er en lade, som er bygget om. På vingården er du fri for alting. Der er kun strøm. Ikke noget internet og tv. I hverdagen er jeg helt fokuseret på arbejde, så jeg skal langt væk fra Næsby og Danmark for at falde helt ned. Det hjælper også, at jeg er en klovn til fransk. Jeg kan nok nogle brokker, men min kone Colette er jo halvt fransk, så hun går foran i alt. Jeg er bare med. Hun fører samtalerne og ordner alt. Normalt gider hun ikke herhjemme. Så er det mig, der snakker og ordner. Ellers tænder jeg ikke på at rejse og opsøge nye oplevelser. Til hverdag kommer jeg jo også en del rundt. Ellers kan jeg blive rørt til tårer over opera.

■ **Galschiøt er inviteret til Irak**, hvor han 24. maj møder præsidentfruen, som har lavet tv med Jens Galschiøt. Forfølgelsen af kurderne har optaget den odenseanske kunstner, som lige nu er aktuell med en retrospektiv udstilling om sit arbejde de seneste 25 år. Randers Kunstmuseum har inviteret ham til museet - og byen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

▶ **Jeg havde krudt i roven**
Side 6-7

■ **Odensekunstner, verdenskunstner.** For første gang er Jens Galschiøt, Banevænget 22, Næsby, blevet inviteret indenfor på de bonede, anerkendte kunstmuseumsgulve. Han udstiller sine værker gennem tiden på Randers Kunstmuseum, der også har hans arbejdsmetoder, værksted og historik præsenteret. Han er uønsket person i Kina, ser sig selv som en rigtig ballademager og er på vej med et projekt om fundamentalisme - kristen og muslimsk

■ **Randers, Kurdistan, Shanghai, Rio, Berlin. Du farer omkring, stress?**

- Nej, egentlig ikke. På den måde er jeg privilegeret som kunstner og kapitalist. Jeg kan bare lade være. Melde afbud. Men vi gør det ikke. Det er forbavsende, så arbejdsomme vi er herude. Der er folk, som får lov til bare at komme her og skrive på et projekt. Men er der stress, er det mig, der bærer den. I forhold til hvor mange bolde, vi har i luften ad gangen, burde jeg logisk set være død op til flere gange.

■ **Dig og tre drenge?**

- Vi har haft masser af mande-drenge-energi sammen. På sommerferier. I Frankrig. Eller bare med nogle ordentlige fester, dengang Colette uddannede sig til terapeut, og vi var alene hjemme. Vi snakker stadig om de ugelange orgier i Cocio, sodavand og burgere, der blev tilsat et eminent roderi Alexandragade-lejligheden. Det var tider. Lige før hun kom hjem, knoklede vi på med oprydning, men blev selvfølgelig afsløret. Jeg har en meget klog kone. Hun er flere gange gået ud af sit gode skind over os. Vi har været ulidelige at være sammen med. I dag er det hende, som har mest snakkekontakt med drengene - mændene. Mit forhold er mere praktisk. De hjælper mig med noget it. Jeg kommer med ideer og forslag. De er selvkørende og føler sig accepteret, som de er. De kan finde på at ringe og spørge, om det er en god idé at søge et job. Helst undgår jeg at sige noget. Men hvis jeg kraftstjælemig synes, det er dumt, så siger jeg det.

■ **Børnebørn?**

- Det kan godt bekymre mig. Alle min kones veninder får børnebørn og går i psykose. Hvis det skete hjemme hos, ville jeg blive skubbet til side, udmanøvreret. Jeg har det strålende med at være alene med min kone. Som jeg er dybt forelsket i.

■ **Dybt forelsket?**

- Vi mødtes på Den rejsende Højskole. Jeg var zenbuddhist og stof-

▶ **En dag i 2012**

MAJ	Fyens Stiftstidende spørger: Hvilken dato i 2012 ser du mest frem til?
24	
torsdag	
Jens Galschiøt møder den irakiske præsidentfrue Hirow Ahmed. Som har lavet tv med Galschiøt.	

misbruger. Hun var revolutionær. Doktrinær med Maos lille røde. Hun var rædselsfuld. Helt igenem. Mens jeg blev stoffri, diskuterede vi hele vejen i bus til Indien og hjem igen. Vi delte det med revolutionen. Ellers ikke noget. Flyttede i kollektiv sammen, og så opdagede jeg, at hun var en pige, et seksuelt objekt. Det er jeg ellers temmelig god til at spotte. Men måske var det anderledes. Jeg var 17 år, hun 23 år. Jeg har været forelsket i hende siden.

■ **Dig og narko?**

- Fra jeg var 13 år, til jeg var 17 år, var jeg vild, oprørsk, havde damp og røg en fandens masse hash i kælderen under min fars butik i Frederikssund. Prøvede hvad der var af stoffer og finansierede det ved at lave læderbælter og tasker. Solgte dem på Stroget, spillede violin, guitar og altid sølvfløjte og tjente styrtende. 10 gange mere end en arbejdsmand. Stofferne har jeg ikke rørt, siden jeg mødte min kone. I dag nyder jeg et glas vin, men går slet ikke til den. Måske kan man sige, at jeg faldt i gryden som barn.

■ **Du blev kunstner?**

- Det lå lidt i generne. Min søster kom ind på designskole og er i dag maler. Jeg elskede at tegne, og det læder designede og forarbejdede jeg selv. Jeg havde en møgbarndom. Jeg skrev det ned på sedler, så jeg ikke skulle glemme det som voksen. Min mor døde tidligt, min stedfar drak sig ihjel

og jeg havde krudt i roven som en Emil fra Lønneberg. Kom på julemærkehjem, højskolen og så i lære på Lindøværfet, hvor jeg er uddannet klejnsmed. Engageret i fagforeningspolitik. Aktiv Metal. Det brugte jeg 10 år på og vendte tilbage til at være selvstændig. Min kone og jeg købte en bus, rejste rundt og solgte smykker og fik understøttelse. Socialbedrageri, jeg holdt op, før det blev opdaget. De kikkede noget på fagforeningen, da jeg stillede og sagde: - Jeg vil gerne meldes ud. Hvorfor? Jeg vil være kapitalist. Jeg havde mistet min sandhed. Som venstresocialist støttede vi oprør i den tredje verden, men når oprørerne kom til magten, opførte de sig som notoriske idioter. Tyranner og undertrykkere.

■ **Smykker blev til skulpturer?**

- I midtferierne havde jeg opbygget en forrygende forretning med eksport til Japan. Flere kollektioner om året. Det blev produktion, ikke drevet af lyst. Så lavede jeg dem større og større, og skulpturer kan jo ikke sidde om halsen på en kvinde. Sådan skete det. Æstetik og politik. Jeg har altid været venstreorienteret. Den jugoslaviske borgerkrig rystede mig fuldstændig. Ethvert menneske kan blive barbar. Alle har en indre svinehund. Alle ret til et liv. Alle har ret til mad, og hvis jeg har for meget og andre for lidt, skal jeg give. Jeg omdefinerede min kunst, selv om jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre ved det. Men jeg kan ikke bare sætte mig ned og erkende: - Okay, nogle børn sulter ihjel. Jeg sendte 20 ton svinehund ud i Europa. Uden adresse, uden noget politisk skilt. Men en advarsel om at tryne den indre svinehund. 20 ton skulpturer ud i hele Europa. Streetart-aktion gadekunst. Klassiske udtryk

■ **Kunst eller politik?**

- Begge dele. Mine skulpturer er et crash mellem det klassiske og det politiske. Nogle kalder det konceptkunst, og det kan de så bruge til at holde mig ude fra kunstver-

denen. Kunst er kommunikation, og det er flere begyndt at forstå. Også herhjemme. Nu er jeg da på Randers Kunstmuseum. Men stadig ikke på Fyns Kunstmuseum. Og ikke et eneste kunstmuseum i Danmark har "Skamstøtten". Som nok er en af de mest internationalt kendte. Den intellektuelle kunstelite har aldrig tilgivet mig, at jeg har kritiseret den. Statens Kunstfond og de toneangivende institutioner sidder på midlerne. Direktørerne, kritikerne, gallerierne. En sammenspielt affære. Det tætteste du kan komme på korrupsion i Danmark. Museernes opgave er at samle dansk kunst. De undgår "Skamstøtten" ved at kalde den ikke-kunst.

■ **Hvad gør dig glad. Hvordan forkæler du dig selv og dit sind?**

- Det gør mig rigtig glad at være i mit hus i Frankrig. Alene med min kone en uge. Læse bøger, kikke ud over mine marker. Ikke helt mine. Men det er de, når jeg ser på dem. Helt fantastisk. Nærmeste by er Narbonne. Det er en vingård, som vi deler med seks franske familier. Den blev købt for 30 år siden, og en del af gården er en lade, som er bygget om. På vingården er du fri for alting. Der er kun strøm. Ikke noget internet og tv. I hverdagen er jeg helt fokuseret på arbejde, så jeg skal langt væk fra Næsby og Danmark for at falde helt ned. Det hjælper også, at jeg er en klovn til fransk. Jeg kan nok nogle brokker, men min kone Colette er jo halvt fransk, så hun går foran i alt. Jeg er bare med. Hun fører samtalerne og ordner alt. Normalt gider hun ikke herhjemme. Så er det mig, der snakker og ordner. Ellers tænder jeg ikke på at rejse og opsøge nye oplevelser. Til hverdag kommer jeg jo også en del rundt. Ellers kan jeg blive rørt til tårer over opera.

■ - Jeg insisterede på en placering af Fortællerbrønden i bymidten, akkurat som den folkelige opbakning har krævet det. Men det var umuligt. Der var stadig en mio. kr., men den mio. ville jeg skide på. Jeg spurgte stadsdirektøren og fire arkitekter: - Hvis jeg står med en amerikansk mæcen, der vil betale hele gildet - kan den så få en central plads. Svaret var nej. Jeg var blevet udsat for en modhappening. Holdt for nar.

- Galschiøt er en ener i Danmark

■ Som det første museum inviterer Randers Kunstmuseum Jens Galschiøt indenfor

De har fået folk til at standse på gaden i Hong Kong, Mexico og København, så det er ikke mærkeligt, at de virker på samme måde for den mand, som tilfældigvis har løftet blikket mod en skulptur, der er flyttet midlertidigt ind midt i Randers.

Han taber både mund og tid. Læser på skiltet og træder et par skridt tilbage for at få alle de mange meter med.

Og sådan skal det være, hvis man spørger inspektør Lise Jeppesen fra Randers Kunstmuseum.

- Kunst må gerne ville mere end sig selv, siger hun, der fra 1. juni bliver stedets direktør.

Allerede nu har hun gjort noget, som ingen anden museumschef hidtil har villet.

Hun har inviteret Jens Galschiøt indenfor og installeret hans store bronzefigurer få meter fra værker af ubestridte spidser som Anna og Michael Ancher, museets store Sven Dalsgaard-samling, Johannes Larsens svaner og Adam Fischers kubistiske "Danserinde" fra 1917.

Der er gjort plads til Galschiøts politiske budskaber i tre rum, og væggene er malet sorte. Her kan man blandt andet finde en enkelt udgave af "Min Indre Svinehund" og "Skamstøtten", som gav Jens Galschiøt verdensberømmelse i form af avisomtaler i tusindvis, og som ifølge Lise Jeppesen var det værk, der løftede ham op i kategorien "verdenskunstner".

- Det er ikke til at komme uden om, at Jens Galschiøts kunst er droninteressant.

Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort.

Lise Jeppesen, direktør, Randers Kunstmuseum - fra 1. juni

Han er en ener på den danske kunstscene, siger Lise Jeppesen.

Kunst i folkets hus

Randers Kunstmuseum befinder sig på 2. sal af byens kulturhus. Nedenunder er egnsmuseum, bibliotek og en café, og det er med til at legalisere udstillingen, medgiver Lise Jeppesen. Det er folkets hus. Alligevel undrer det hende, at andre museer ikke før har inviteret Galschiøt ind.

- Museers opgave er ikke alene at formidle æstetik. Vores opgave er i lige så høj grad at være etiske, siger hun, der ruller hele historien ud ved at afspille videooptagelser fra Galschiøts happenings og installere en del af de ikoner, som kunstneren er inspireret af, når han arbejder på sit værksted hjemme i Næsby.

- Hvis du lægger mærke til det, så bruger Galschiøt samme greb, som man oplever i kirkekunst. Værkerne er iscenesat, og de har den samme stærke appel, som når man hører orglet spille, og det er ikke spor mærkeligt, for han er meget inspireret af religiøs kunst, siger Lise Jeppesen.

Det første møde

Første gang, Lise Jeppesen blev konfronteret direkte med Jens Galschiøts værker, var på Institut for Æstetiske Fag på Aarhus Universitet, hvor hun læste kunsthistorie.

En del af de udhungrede drengeskikkelser fra værket "Hungermarchen" var stillet op, og for Lise Jeppesen blev det et klart modtryk til den skønhed, der ellers fik megen opmærksomhed på instituttet.

- Det gik op for mig, at uanset om man er enig med Galschiøt eller ej, kan man ikke undgå at blive rørt af hans værker og tage stilling til dem, siger hun.

De sultne drenge er også med i Randers, hvor hun har

valgt at foretage et rent politisk snit gennem kunstnerens arbejde gennem mere end 20 år, og derfor har hun end ikke skelet til den lokalpolitiske debat om H.C. Andersen, der finder i Odense, selv om hun ved, den fylder meget.

Det tætteste, udstillingen i Randers kommer på H.C. Andersen, er et eksemplar af figuren "Den lille pige med mobiltelefonen", som er placeret i udstillingens ene ende.

Om at gå til kanten

Det er ikke første gang, Randers Kunstmuseum inviterer en kontroversiel kunstner indenfor, og det bliver heller ikke sidste.

Når Kunstrådet afviser at støtte Galschiøt-udstillingen økonomisk med den begrundelse, at udstillingen ikke er "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant", ansporer det bare den kommende direktør yderligere.

Så kan hun godt blive trodsig, siger hun, der ikke ønsker et museum, der svæver som en finkulturel perle øverst oppe i kulturhuset.

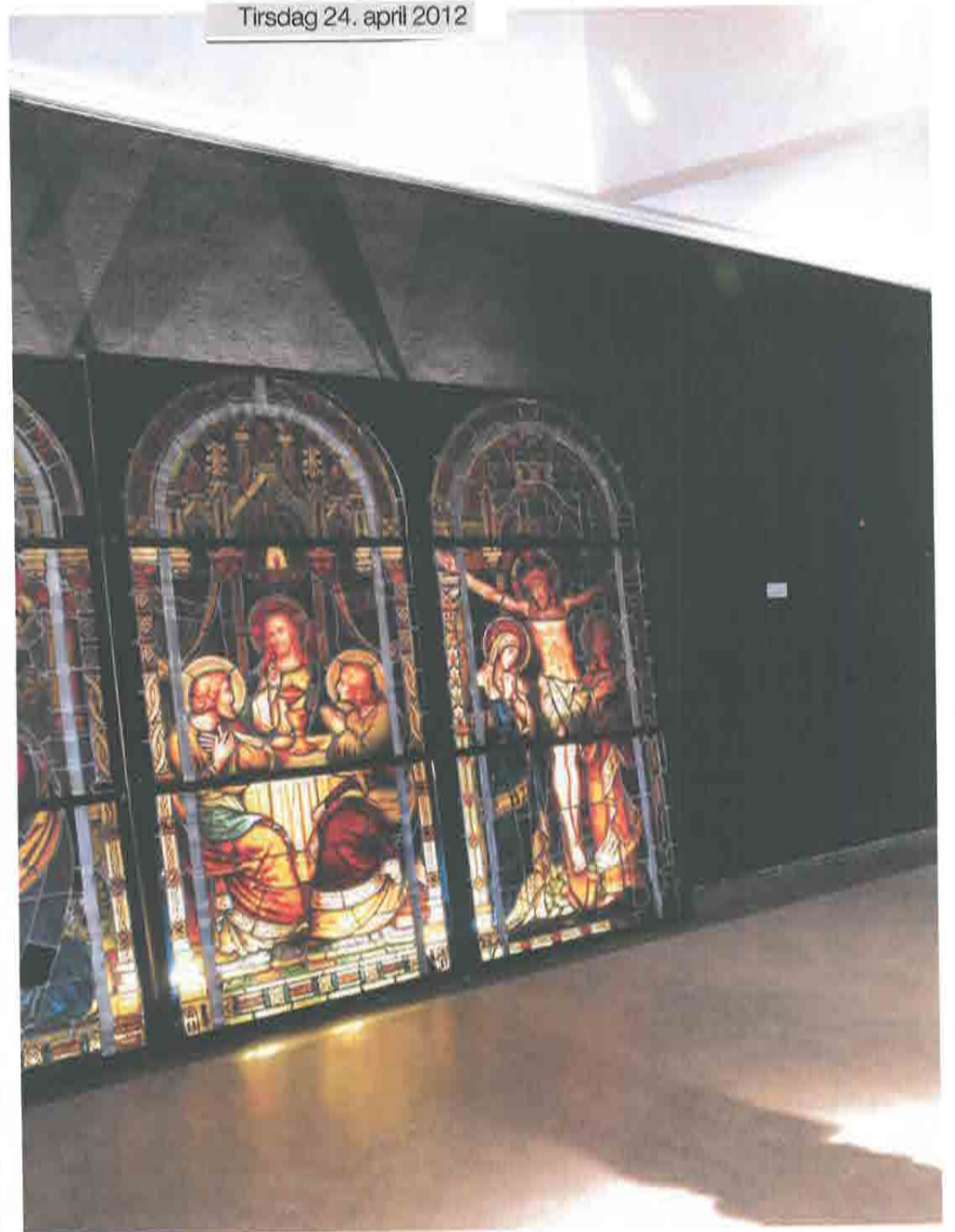
- Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort. Hver gang er det ud fra samme ønske om at brede kunsten ud til folk, siger Lise Jeppesen, der altid grundlæggende har interesseret sig for, hvad der er kunst, og hvad der ikke er.

Og som ikke ligger søvnløs over, hvordan museets besøgende tager imod udstillingen.

- Vi sørger altid for, at der er noget for alle, og vi plejer at få pænt med besøgende. Selvfølgelig vil der være nogle, der ikke kan lide denne udstilling, men for dem, der ikke bryder sig om politisk kunst, kommer der en guldalderudstilling i august, siger hun.

Af Malene Birkelund
mal@fyens.dk

■ Fra nogle af kritikerne af de monumentale værker har Lise Jeppesen hørt, at Galschiøts værker ikke fungerer, fordi den er alt for "umiddelbar aflæselig". - Men prøv en gang at overveje, hvis det modsatte så skulle være udtryk for god kunst: Skal den så være så svært tilgængelig som mulig for at være god? Det giver jo ingen mening, siger hun.

Drabssag færdig før tid

Dom i drabssag fra usindårsskoven kan lide allerede fredag

Dobbeldrab i Tusindårsskoven

Jense: Egentlig var sagen om dobbeldrab i Tusindårsskoven berammet til først slutte den 2. maj. Men allerede fredag den 1. april kan der falde dom i sagen, hvor to brødre er tiltalt

for drab, våbenbesiddelse og bortskaffelse af gerningsvåben.

De sidste to ud af otte planlagte dage har hele tiden været

ret i reserve, og da byretten torsdag afgjorde, at flere af forsvarernes vidner ikke skal indkaldes alligevel, blev sagen speedet yderligere op.

Det betyder, at de sidste vidner og muligvis også den 38-årige drabstiltalte storebror skal afgive forklaring på mandag.

Tirsdag er der så planlagt procedure for anklager og forsvarere, og så kan den en-

delige dom falde fredag.

Bliver de to brødre dømt, er det i øvrigt muligt at selve domsafsigelsen vil blive vist i fjernsynet.

TV 2 vil filme

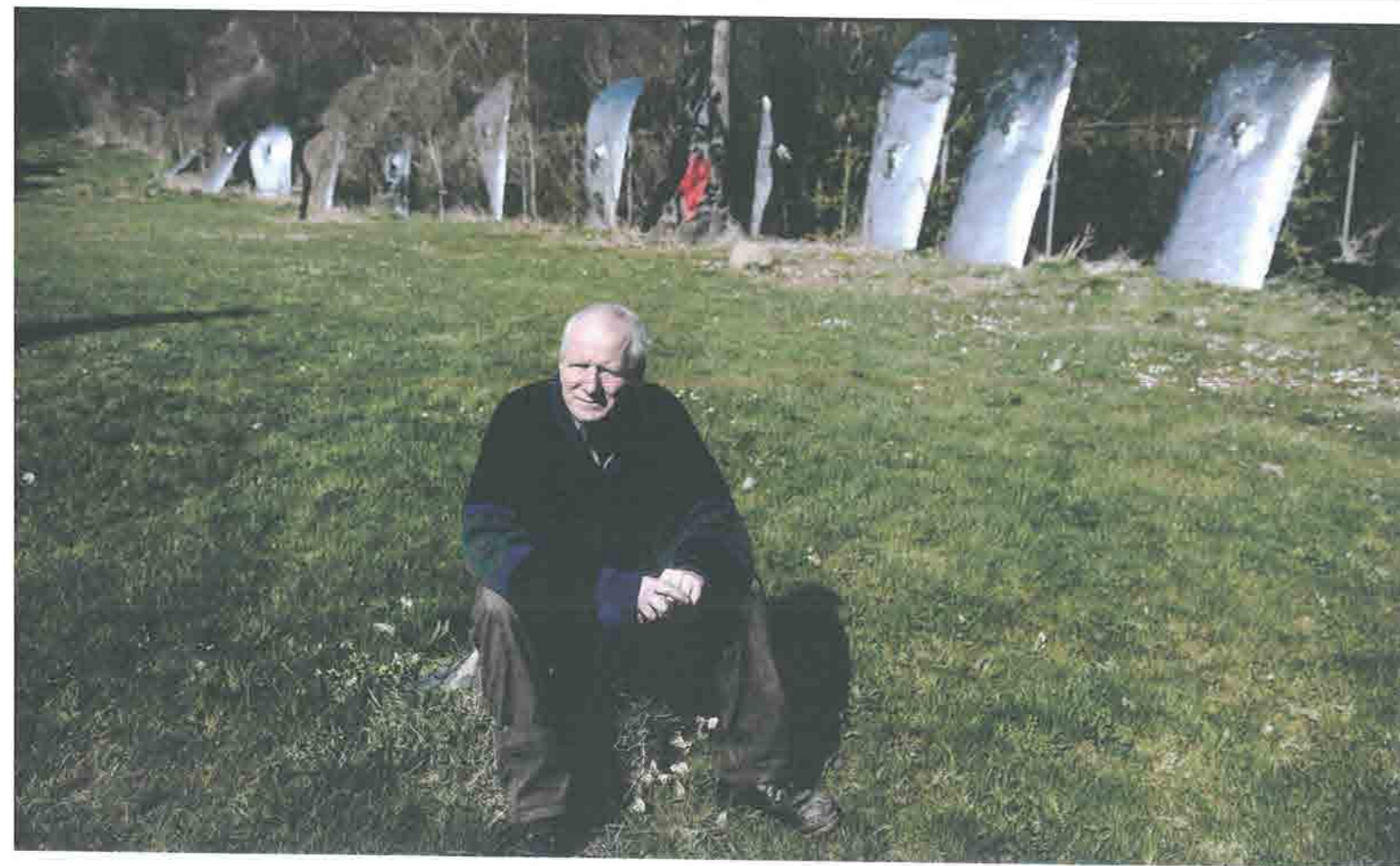
TV 2/Fyn har anmodet om lov til at filme oplæsningen af en eventuel dom. Om de får lov, vides endnu ikke.

De to brødre nægter sig skyldige i stort set alle anklager, bortset fra nogle enkelte våbenfund.

Af Erik Thomsen og Sander Schmidt Astrup
ert@fyens.dk, sasa@fyens.dk

▶ **Anklageren har en god sag**
Side 4-5

Galschiøt er inviteret til Irak, hvor han 24. maj møder præsidentfruen, som har lavet tv med Jens Galschiøt. Forfølgelsen af kurdere er optaget den odenseanske kunstner, som lige nu er aktuell med en retrospektiv udstilling om sit arbejde seneste 25 år. Randers Kunstmuseum har inviteret ham til museet - og byen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

▶ **Jeg havde krudt i røven**
Side 6-7

Museumsdirektør Lise Jeppesen har inviteret kunstneren Jens Galschiøt ind på Randers Kunstmuseum og blåstempler dermed en kunstner, der hidtil har haft gaden som affyringsrampe. Foto: Lars Rasborg

Gravide teenagere bliver korsfæstet

RANDERS: Randers bliver i det forår konfronteret med såvel »Den indre svinehund« som med en vandrende »Hungermarch«, der består af 27 skulpturer i menneskestørrelse, som symboliserer sultende mennesker. Det er kunstneren Jens Galschiøt, der indtager både Randers Kunstmuseums sale og åbne byrum i centrum.

Eksempelvis bliver J.O. Krag's Plads omdannet til et Golgatha, hvor kunstneren opstiller sine skulpturer af korsfæstede, gravide teenagere, der symboliserer den katolske kirkes fordømmelse af prævention.

Adgang forbudt til Kina

Galschiøt er en kunstner, der på grund af sin politiske kunst, der får visse magthavere til at se rødt, er uønsket flere steder i verden. Eksempelvis er han permanent forment adgang til Kina. Men det lykkedes ham at opstille en af sine flere meterhøje skulpturer i HongKong. I øvrigt opererer han overalt i verden, hvor han mener, en politisk kommentar er på sin plads. Når han nu udstiller i Randers for fuld udblæsning

er det ikke, fordi han er forment adgang til byen. Tværtimod. Han er faktisk blevet inviteret af Randers Kunstmuseum, hvis nyudnævnte direktør Lise Jeppesen som den første i Danmark, inviterer Galschiøt inden for på de kunst-boende gulve. »Det er jeg både glad og stolt over, og jeg glæder mig rigtig meget til udstillingerne i Randers,« siger Jens Galschiøt. Udstillingen er i byen frem til den 22. juli.

Under stor mediebevågenhed fik Jens Galschiøt i mandags trukket HCA-skulpturen op af havnen. Foto: Michael Bager

Indsamling til omstridt skulptur

Medhat Khattab vil have Galschiøts genoplivede kunstværk til Svendborg

Svendborg: - Hvis Odense ikke vil have skulpturen, så skal vi nok finde en plads til den i Svendborg...

Det tidligere byrådsmedlem i Svendborg, speciallæge Medhat Khattab forsikrer, at han skam mener det helt seriøst, når han nu blander sig i striden om Jens Galschiøts store H.C. Andersen-skulptur, som i de sidste fem måneder har været druknet i Odense havn.

Skulpturen er lavet til Odense, men lige som i det rigtige eventyr har den måttet gå så gruelt meget ondt igennem og er blevet så kanoftet, at Jens Galschiøt i oktober sidste år valgte at sænke den i havnen.

Her har den stået vinteren over, indtil den i mandags igen blev hevet op og midlertidigt placeret foran Odense Rådhus.

Kan tiltrække turister

Dermed er det endnu en gang lykkedes byens farverige kunstner at få skabt opmærksomhed omkring et af sine værker - denne gang også helt til Svendborg.

- Vi mangler noget til at trække turister til, begrunder Medhat Khattab, som nu vil henvende sig til både borgmester og resten af byrådet. Og skulle man heller ikke her kunne se storheden i ideen, så er Medhat Khattab selv parat til at samle de nødvendige penge ind.

- Når blot vi står sammen, så skal det nok lykkes.

- Der skal vel blot bruges mellem en og halvanden million. Det skulle ikke blive det store problem, mener Medhat Khattab, som fra sin opvækst i Egypten mindes, at det netop var H.C. Andersen og hans eventyr, han forbandt med det ellers ukendte Danmark.

Derfor lå det også lige for at tage kontakt til Jens Galschiøt, fortæller han.

- Jamen, det er da en god ide, hvis Odense ikke kan finde ud af det. Og jeg kan godt bruge pengene, svarer Jens Galschiøt og kan sagtens se ideen i at få den kendte dansker hædret i andre byer end fødebyen. Den rejselystne H.C. Andersen har jo også besøgt Svendborg.

- Så kan pengene skaffes og kan man finde en god plads, så gerne for mig, siger Jens Galschiøt.

Flere muligheder

Det kunne f.eks. være foran biblioteket, eller på Lilletorv, foran Scala-biografen eller ved Ærøfærgen, svarer Medhat Khattab og lader sig ikke stoppe af muligheden for, at Odense alligevel skulle besinde sig. For så kan Galschiøt blot lave en ny HCA-skulptur til Svendborg.

- Jeg arbejder faktisk allerede på en ny og meget anderledes figur, afslører Jens Galschiøt selv og lover at bringe den til Svendborg, hvis interessen er der.

Det er Medhat Khattab ikke i tvivl om.

- Når blot vi står sammen, så skal det nok lykkes.

Af Ole Kølster
olk@afaa.dk

KUNSTNER MED KULØR.

Jens Galschiøt turrer vores samvittighed med sin kontante og direkte kunst. Nu er han rykket til Randers med en udstilling.

Randers / 08-09

Vi vil ha' Fortællerbrønden

HCA

For at "brande" H.C. Andersen har man givet 20 millioner.

Det er dejligt, men vi er rigtig mange, der tænker, at der ud af de mange penge må være to-fire millioner, så vi langt om længe kan få Galschiøts "Fortællerbrønd" færdig og opsat i Odense.

Vi er hundredvis af fynboer, der ser frem til, at det bliver til noget. Vi har jævnlig givet et beløb, stået i øsende regn på Flakhaven og done-ret rigtig mange penge til for-

målet og synes, at det er en fantastisk ide.

Der er åbenbart mange følelser på spil i dette projekt, og det giver os lyst til at citere: "Den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad" - ikk' Anker Boye?

Det naturlige ville være at placere Fortællerbrønden på Flakhaven. Fyn er dog ikke større, end at turister kan komme rundt for eksempel til Egeskov. I vores øjne ville det være flot, om figuren H.C. Andersen, der nu skal på turne, ville kunne opstilles på Lykkesholm Gods, hvor

H.C. Andersen elskede at opholde sig. Slottet og den pragtfulde park er hvert år på grundlovsdagen rammen om et festligt møde, hvor cirka 1500 personer nyder stedets atmosfære.

Vi ser hen til, at der bliver en lykkelig udgang på hele dette tovtrækkeri, og at Fortællerbrønden får en værdig plads i Odense, så vores geniale kunstner Galschiøt og Fyn får det, vi alle fortjener.

Af Alice Felgreen,
Otte Ruds Vej 147, Odense SØ,
Gudrun Korsholm,
Hedelandsvej 37, Odense NV

Galschiøt i Randers

Randers: Mens odenseanere mest kender Jens Galschiøt for hans engagement i forbindelse med HCA-skulpturen "Fortællerbrønden", gør Randers Kunstmuseum i de kommende måneder sit til at manifestere fynboen som en kunstner med flere facetter.

"Min Indre Svinehund", "Berlinmuren" og "Slavemonument" er nogle af de værker, der er repræsenteret enten på kunstmuseet eller rundt om i byen i forbindelse med udstillingen, der er den første af sin slags med Galschiøts værker, der i stedet plejer at indgå i happenings. Udstillingen åbner fredag kl. 16 og kan ses til 22. juli. (mule)

H.C. Andersen har mistet hovedet

ODENSE - En tre meter høj skulptur af Odenses kendte bysbarn, digteren H.C. Andersen, er blevet en halv meter kortere.

Muligvis har kobberbrytet været på spil og stjålet hovedet på skulpturen, der er lavet af kunstneren Jens Galschiøt og opstillet på Flakhaven i den centrale Odense.

Galschiøt oplyser, at han mandag fik besked om tyveriet, der formentlig er sket natten mellem fredag og lørdag. Tyveriet er nu meldt til politiet.

Hos Fyns Politi bekræfter vagtchef Erik Skov, at politiet fik anmeldelsen af tyveriet mandag. Sagen er nu overdraget til lokalpolitikets efterforskningsafdeling.

Jens Galschiøt skriver i en pressemeddelelse, at politiet har en god mulighed for at opklare tyveriet af kobberhovedet, da Flakhaven er en af de pladser i Odense, hvor der er sat mest overvågningsudstyr op.

Skulpturen har stået på Flakhaven i Odense siden 2005.

I oktober sidste år arrangerede kunstneren en begravelsesceremoni, hvor skulpturen blev fjernet fra pladsen og nedsænket i Odense Havn. For to uger siden - på H.C. Andersens fødselsdag - blev den ved en ceremoni halet op igen og genopstillet på Flakhaven.

RITZAU

3/28/2012

Heftig og begejstret fremtid!

øko-net

Netværket for økologisk folkeoplysning og praksis

Lørdag d. 28. april 2012

10.00 -13.00 - Generalforsamling 2012

9.30-10.30:

Ankomst, netværk og tjek-in. Der servers kaffe og te.

10.30-12.30: Årsmøde og generalforsamling
Øko-nets generalforsamling 2012 afholdes på Galleri Galschiøt i Odense.

Dagsorden iflg. vedtægterne (der kan findes på Øko-net's hjemmeside: www.eco-net.dk), herunder beretning om Netværkets forgangne år. Forslag, der ønskes drøftet på generalforsamlingen, sendes senest 14 dage før mødet til bestyrelsen/sekretariatet.

Resten af programmet er under forberedelse og vil snarest kunne findes her:-)

Oplægget er følgende:

Kort præsentation af seminaret, om Rio-processen, fra Rio i 1992 til Rio+20 i 2012, og det fælles for én bæredygtig udvikling!

"Fællesskab kan overvinde de kræfter der splitter samfund. Efter årtier præget af småtskårenhed er samarbejde igen på dagsordenen. Klimakrisen og den grønne udfordring kalder på nysgerrighed og lyst til at skabe nyt. Fremtidens løsninger kommer ikke fra hovedkvartererne, men fra udkanter, hvor folk forvalter fælles ressourcer i fællesskab".

Sådan præsenterer den nye bog Fællesskab af Søren Hermansen og Tor Nørretranders sig, netop udkommet i november 2011.

I Øko-net har vi også altid haft fokus på fællesskaber og netværk, og den nødvendige debat og folkeoplysning for en bæredygtig udvikling. Vi inviterer derfor med dette årsmøde til et fællesskabs møde, hvor målet er at skabe en platform hvor vi kan møde hinanden, med hver vores forskellige indgangsvinkler til det samme emne - nemlig vores fælles fremtid. Og netop den er til 'storvask' eller eftersyn, når verdens ledere, meningsdanner og græsrodder afholder næste store verdensstopmøde for bæredygtig udvikling - Rio+20, juni 2012, der markerer 20 året for verdens første topmøde for bæredygtig udvikling - Rio-topmødet for Miljø- og Udvikling, Rio de Janeiro 1992.

Målet er en konstruktiv debat - og forhåbentlig mere liv i netværkene, samarbejdet og ikke mindst Øko-net, der bl.a. arbejder for et bredt kendskab til Uddannelse for Bæredygtig Udvikling - og for den nødvendige folkeoplysning for bæredygtig udvikling.

Vel mødt! Vi slutter med en festlig aften (det er muligt at overnatte i sovepose på ejet liggeunderlag - eller på nærmeste kro i nærheden af Galleri Galschiøt).

© 1996-2016 Øko-net. Alle rettigheder forbeholdes.
Besøg andre Øko-net sites: [GrønneSider](#) | [Bæredygtig Udvikling](#)
Kontakt: 62 24 43 24 | eco-net@eco-net.dk

Program for årsmødet 2012

Program for 27.04.12

Jens Galschiøt har bl.a. Min indre Svinehund med til Randers sammen med en menage af verdenskendte skulpturer, der står såvel i Hong Kong som Mexico.

Galschiøt i ny rolle på kunstmuseet

RANDERS: Det er ikke så nær altid, at kunstneren Jens Galschiøt bliver inviteret til at opstille sine opsigtsvækkende skulpturer. Alligevel står de der - med eller uden tilladelse.

Men når han 20. april kommer til Randers med sine store værker, så ligger der en invitation forud for ankomsten.

Invitation fra Randers

Randers Kunstmuseum har nemlig - som det første museum i landet - bedt Galschiøt om

at udstille på museet og uden for museet.

Der bliver masser af mulighed for at støde på hans store skulpturer som den otte meter høje Skamstøtten, der placeres på Østervold, og de ildsprudende Fenrisulve foran indgangen til Kulturhuset i Stemannsgade.

Også Min indre Svinehund og Hjemløse-skulpturerne kommer med til Randers, når der er Galschiøt-dage frem til 22. juli.

H.C. Andersens hoved er leveret tilbage

ODENSE: Odenseanerne kan ånde lettet op. Deres mest berømte bysbarn, H.C. Andersen, skal ikke længere sidde på Flakhaven med et hul i halsen i stedet for et hoved.

Hærværksmænd havde ellers halshugget statuen af den verdensberømte danske digter og taget hovedet med sig. Men nu er det store kobber-hoved fundet igen. Det dukkede op af sig selv i en sort plastiksæk, fortæller kunstneren bag H.C. Andersen-skulpturen, Jens Galschiøt, til TV 2.

Med sækken fulgte et brev, som giver en del af forklaringen på det hovedløse tyveri:

»We had a sick night, Jens. Det må du fandme undskyldte, Jens. Det var ikke gennemtænkt. Hilsen drengene, står der.«

Det er kun 14 dage siden, at skulpturen kom tilbage til Flakhaven i anledning af H.C. Andersens 107 års fødselsdag. Inden da havde kobberstatuen været nedsænket i Odense havn i et års tid.

BNB

JEG ER I BUND OG GRUND EN PLADDERHUMANIST

Anstændighed. Sund fornuft har nu ikke helt forladt den højtråbende og sammensatte kunstner Jens Galschiøt, der fra i dag dominerer bybilledet i Randers - både ude og inde.

Af Lisbeth Stryhn
list@amtsavisen.dk

RANDERS: Lad det være sagt straks. Kunstneren Jens Galschiøt er ikke gået hen og blevet bovlam på sine gamle dage. Men vi kan jo ikke komme uden om, at det i dag er første gang, han får lov til at udstille på et rigtigt kunstmuseum.

Her plejer kunstneren af være forment adgang. Det har været gadens rum, der i særdeleshed har været hans affyringsrampe, uanset om det er i Danmark, Hongkong, Brasilien eller hvor hans højtråbende skulpturer er blevet opstillet - som regel uden bystyrets tilladelse.

Derfor er det en noget omvendt situation med Galschiøt og Randers. Det er nærmest at betragte som en hellig alliance, hvor manden har fået alle de tilladelser, der skal til for

Fakta

UDSTILLING

- Sideløbende med gade-skulpturerne udstiller Jens Galschiøt på Randers Kunstmuseum med udstillingen »Mellem kunst og politik 1993-2012«.
- På museet bliver der både udstilling og laboratorium.
- Fernisering 20. april kl. 16.
- Udstillingen kan ses til 22. juli.

at plastre det indre Randers til med anklagende skulpturer, ligesom han er blevet salonfähig på de bonede kunstgulve.

Og han er stolt af det. Ikke noget med at være bovlam.

»Jeg glæder mig som et barn til at udstille i Randers. Og jeg ved også godt, at der er en form for sammenspisthed i den danske kunstverden, hvor

de mest magtfulde har sagt, at kunst er det i hvert fald ikke, det, jeg laver,« siger Jens Galschiøt, der altid har haft antennerne langt ude og mener, at han skal bruge sin kunst på at pege på uretfærdigheder.

For når han laver en skulptur - »The Survival of the Fittest« - hvor en tynd sort mand slæber rundt på et megafedt kvindemenneske på sin knok-

|| Hvis man vil have ret til at kalde sig menneske, så skal man også behandle andre ordentligt. Anstændigt.

JENS GALSCHIØT

lede ryg, ja, så ved vi godt, hvad klokken har slået. For han er en mester i at prikke til vores dårlige samvittighed og synliggøre alverdens uretfærdigheder. Og han gør det i et ret så naturalistisk outfit. Man behøver ikke en kunsthistorisk uddannelse for at kunne følge med. Derimod er det en hjælp at have fornemmelse for anstændighed.

At blive taget alvorligt

Han viger ikke tilbage for at kalde sig en pladderhumanist, som måske skal forstås ved at have hjertet på rette sted. Omvendt er det ikke flæbende pladderhumanisme, hans skulpturer udstråler. Tværtimod. De anklager, og de peger

seriøst på uretfærdigheder.

Selv om han er en munter svend, så er der slet ikke nogen tvivl om, at han skal tages alvorligt. At han inderst inde plages af en indignation over, hvordan den stærke altid underkuer den svage. Det, der driver ham, er indignationen.

»Altså. Vi er jo en del af verden. Og vi ved, at 13 mio. børn dør af sult om året. Så er det den frustration, som nager mig, når jeg om aftenen slukker for tv'et«.

Ingen vej til Kina

Det følsomme indre gemyt står måske nok i skærende kontrast til manden, der bliver forment adgang til flere lande med diktatoriske tilbø-

Galschiøts Hungermarch, bestående af 27 skulpturer, var faktisk i Randers for to år siden ombord på flygtningeskibet M/S Anton. Foto: Lars Rasborg

Hovedløst?

Af
Gitte Kjeldal

Billedligt talt

redaktør, kultur og navne, Fyns Amts Avis
gikhj@faa.dk

Kunstneren Jens Galschiøts gigantiske H.C. Andersen skulptur - netop genopstået af Odense Havn - mistede hovedet i weekenden.

Galschiøt insisterede på, at han intet havde at gøre med halshugningen, det var ikke endnu en kunstnerisk gimmick.

Allerede mandag aften dukkede hovedet dog op igen, fundet på en mark i en sort sæk af TV2 Fyn, der havde fået et tip om det løse hoved.

Gerningsmændene havde endog efterladt et brev, der forklarede, at det var nogle fulde drenge, der havde været ude på "drengestrøger", og det er noget, en kunstner ka' forstå ...

Selv om nogen muligvis havde drømt om, at episoden om Andersens manglende hoved skulle få havfrue-dimensioner.

Andersen skrev ganske vist historien om Den lille Havfrue, men der hænger ikke samme aura omkring Andersen i Odense og byens forsøg på at skabe opmærksomhed om digteren, som der gør over den lille skulptur på Langelinie i København.

Det er vanskeligt at afkode, hvorfor byen ikke bare emmer af Andersen. En ting er, at det i sig selv kan være svært at få øje på Andersen i Odense - nu ligger den meste virak omkring ham jo puttet væk bag en helvedesmaskine til en firesporet vej.

Den - vejen - er i sig selv en udfordring, der er til at tage at føle på, fordi noget af det mere interessante for turister i Odense er skåret væk fra resten af byen.

Men Andersen er ikke alene Odense, og for tiden er digteren igen til debat - hvorfor får vi ikke mere ud af ham på Fyn?

Måske fordi den rigtige ide aldrig har været der - drivkraften har ofte været et ønske om at tjene penge på Andersen, mere end det har

■ H.C. Andersens hoved er dukket op igen og blev i går eftermiddags atter placeret på kroppen - og episoden fik ikke havfruedimensioner, hvilket måske er ganske betegnende. Foto: Yilmaz Polat

været et ønske om at fortælle historien om Andersen, der var mere end Disney og tuttede eventyrprinsessepiger i hvide kjoler og en høj mand med høj hat og meget stor næse.

Andersen er også skyggen, nøden, fattigdommen, latterligheden og alt det grimme - det kniber måske lidt, når man tror, man

skal tjene store penge, at man også skal favne det grimme eller i det mindste se sandheden i øjnene.

Derudover har der jo manglet samling på Fyn og fælles ejerskab til Andersen.

I Middelfart interesserer de sig vældigt for at samarbejde med jyderne, hvilket man dår-

Men vi er en ø, hvor vores styrke er miniaturen, og det er det, vi skal leve af, det er det, man elsker os for - det er sådan set det, der er stort.

ligt kan fortænke dem i.

Her på Sydfyn har vi ikke den store kærlighed til Odense, vi føler os sådan set lidt særlige og slet ikke på linje med forretningsbyen derinde midt på Fyn. Snarere synes vi, at øhavet, Østersøen og Nordtyskland er vores tætteste tilhørsforhold.

I Nyborg ser de lige så gerne til Korsør som til Odense, og på den måde er det uhyre vanskeligt at få samling på Fyn.

Selvfølgelig er det fornuftigt at samle ressourcerne - men hvis det ender med, at ingen kan blive enige om noget, de færreste i virkeligheden bryder sig om hinanden, og alle ser andre steder hen, så er et fælles projekt fuldstændigt hovedløst.

Problemet er vel også, at udgangspunktet er forkert - tingene skal være store fra starten, tænker vi og prøver med vold og magt at udtænke noget stort.

Men vi er en ø, hvor vores styrke er miniaturen, og det er det, vi skal leve af, det er det, man elsker os for - det er sådan set det, der er stort.

Udvikling Fyn forsøger at knække koden i deres nyeste markedsføring af Fyn til turister. Her har man ladet Eventyret være rammen om virkeligheden, og det er ikke så dumt tænkt.

For vi har da masser at være stolte af. Men små ideer kan som bekendt vokse. Eksempelvis fødevarermarkedet, der startede i det små - det er Fyn som Danmarks spisekammer - en gammel eventyrlig tanke.

Eller for at tage noget ganske nyt og vel helt i Andersens ånd: Ord over Svendborg, som efter bare to år er blevet noget større og stadig vokser og breder sig, og som en anden grim ælling kanskesens bliver til en smuk svane.

Galschiøt-udstilling, seminar og fest

SÆT X

Fernisering på Galschiøt-udstilling på Randers Kunstmuseum i dag og seminar og fest hos Galleri Galschiøt i Odense den 27. og 28. april.

RANDERS / ODENSE - Randers Kunstmuseum har som det første danske kunstmuseum lavet en samlet præsentation af Galschiøts installations- og happening-kunst fra 1989 til 2012. Der er fernisering i dag klokken 16, og udstillingen

varer indtil den 22. juli. Der er gratis entré.

Om en uge - fredag den 27. april klokken 19.30 - kan du møde op hos Galleri Galschiøt i Odense til en aften under overskriften: »Kan man leve af kærlighed og kildevand?« Her fortæller Sten

Møller fra »Friland«, Lasse Markus og Lars Myrthu-Nielsen om, hvordan man kan leve, feriere og rejse med et minimalt forbrug af penge.

Aftenen slutter med et forrygende balkanorkester, lover arrangørerne.

Lørdag den 28. april klokken 13 også hos Galleri Galschiøt er der seminar - »Hef-tig og begejstret fremtid« - om verdens fremtid med oplæg og diskussion.

Efter seminaret er der rundvisning på galleriet efterfulgt af fest med spisning og koncert med Stig Møller Trio.

Stemannsgade 2, Randers:
fredag 20. april kl. 16

Banevænget 22, Odense:
fredag 27. april kl. 19.30
lørdag 28. april kl. 13.
Tilmelding: 62 24 43 24 /
eco-net@eco-net.dk
Se mere: www.aidoh.dk

Den 28. april kan du få at se, hvad der sker på Galleri Galschiøt.

Onsdag kommer hovedet på igen

■ Kunstneren Jens Galschiøt tilbød frit lejde, og det får "drene", som i en "sanseløs" beruselse nappede hovedet i fredags

Odense: I aftes da kunstneren Jens Galschiøt viste kvinder fra Assens-egnen rundt på sit værksted i Næsby, ringede pludselig TV 2/Fyn.

Den lokale tv-station var blevet tippet om, at hovedet fra den nu hovedløse H.C. Andersen-skulptur på Flakhaven var at finde i en sort sæk et sted i Skibhuskvarteret.

Og ganske rigtigt. Hovedet lå der, og TV 2/Fyn kørte straks ud til Jens Galschiøt i hans værksted. Kunstneren måtte omkring 20.30-tiden afbryde rundvisningen for på rullende kamera at læse et brev op, der lå gemt i hovedet.

I brevet stod blandt andet, at "We Had a Sick Night" og "It's Not a Crime to Get Drunk" - det sidste citeret fra den endnu friske film "Hangover 2". Brevet afsluttes med et undskyld og "hilsen drengene".

Jens Galschiøt havde forinden lovet frit lejde til forbryderne. Og det står han ved. Faktisk er han glad for måden, det hele har udviklet sig på.

- Jamen, sådan et brev falder man jo for, siger han i en sen aften, hvor han endnu er i gang på værkstedet.

Profetiske Galschiøt

Jens Galschiøt havde forinden hovedfangsten til denne avis offentligt mistænkt hovedet for at være forsvundet som resultat af en våd bytur. Det viste sig at stemme godt overens med virkeligheden.

- Vi har jo alle været fulde og gjort ting, vi ikke er stolte af. Så når det kan ende på den her måde, kan man jo kun glædes, siger han.

Kommer tilbage onsdag

Jens Galschiøt har nu ho-

vedet tilbage i sin varetægt. Det mangler bare at komme tilbage på sin dertil hørende HCA-krop.

Jens Galschiøt har et travlt forår, men håber snart at kunne pryde skulpturen med et hoved.

- I morgen skal jeg til Randers, og jeg har mange planer med blandt andet en rejse til Kurdistan. Men jeg håber på, at hovedet allerede kan være på plads i morgen, siger kunstneren smilende i telefonen.

Han tror, "drene" blandt andet er blevet inspireret af de skriverier, der har været i denne avis, om hvordan hovedet er blevet monteret med silikone.

- Man kunne jo forestille sig, at de har læst nogle af jeres artikler, og så har fået idéen i en sanseløs beruselse.

Ligner en pik

Det var selvfølgelig ikke sjovt at starte en ny arbejdsuge med at få beskeden om en hovedløs Andersen. Men hævrværket har også bragt nye erkendelser frem hos kunstneren.

- Jeg tog mig selv i, da jeg stod og kiggede på det manglende hovede, at der er noget fallos over det. Det ligner en pik. Hvem skulle tro, at H.C. Andersen havde en pik i hovedet.

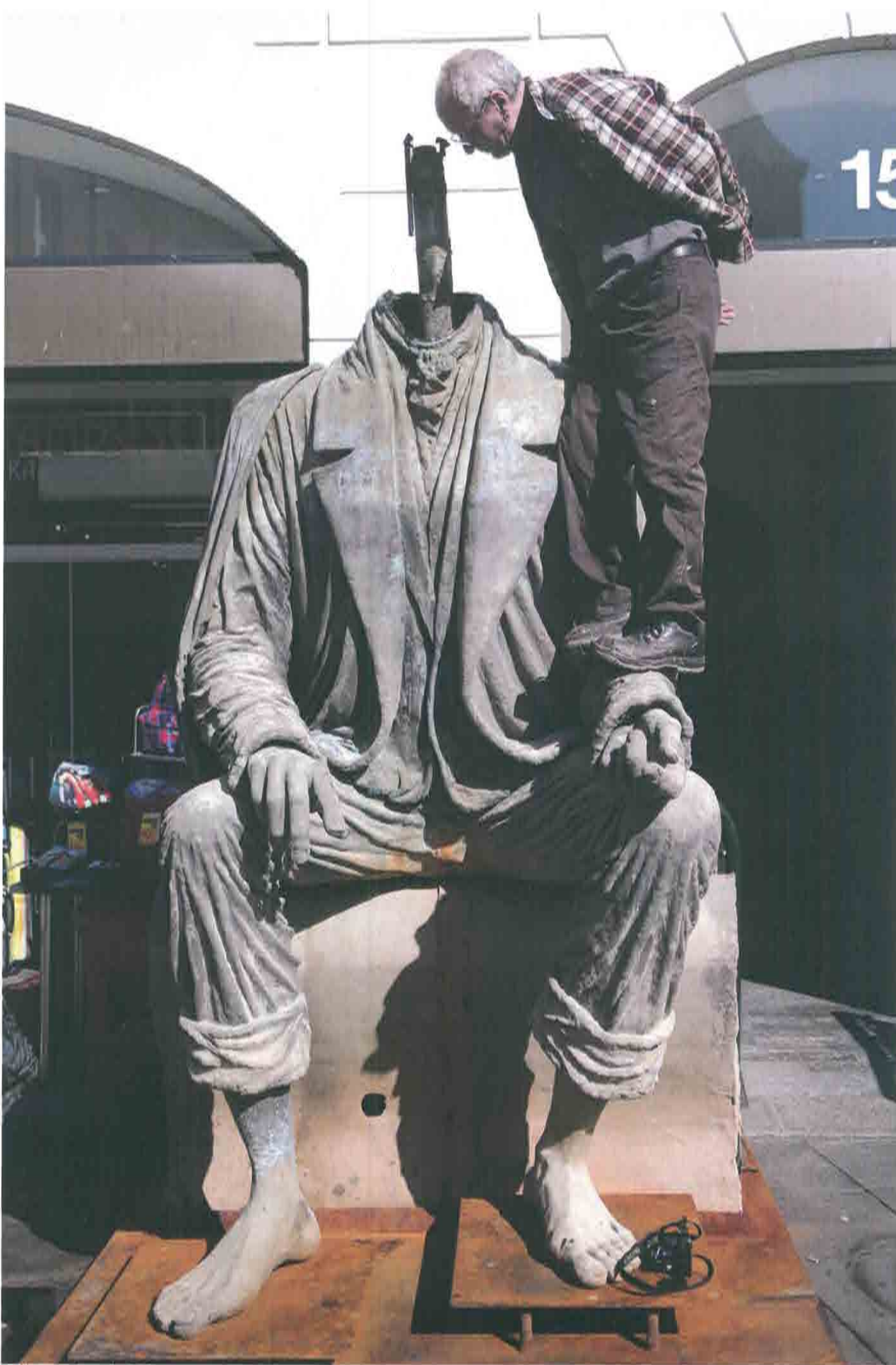
Så på den måde kan man sige, at intet er så skidt, det ikke er godt for noget. Og "drene"? Ja, de slipper med skrækken og røde ører. For nu.

Af Ivar Juel Nordentoft og Mathias Sommer
Foto: Yilmaz Polat
ijn@fyens.dk maso@fyens.dk
yilmaz@fyens.dk

fyens.dk

Se flere billeder på www.fyens.dk

■ Hvor er hovedet? Kunstneren Jens Galschiøt fik i går svaret, da det afmonterede hovede blev fundet i Skibhuskvarteret og bragt tilbage til kunstneren i Næsby. I hovedets hulrum lå et brev, der blandt andet citerede den amerikanske komedie "Hangover 2: "It's Not a Crime to Get Drunk".

Først havfruen og nu digteren

■ Kendte skulpturer lever et farligt liv

Odense: To gange er Den lille Havfrue blevet udsat for afsavning af hovedet.

Første gang i 1964, hvor kunstneren Jørgen Nash (bror til Asger Jorn) på rygtebasis blev sat i forbindelse med hoved-hærværket.

Billederne gik verden rundt.

Det gjorde de også i 1998, hvor hovedet dog blev fundet efter blot tre dage. Hovedet er aldrig fundet efter den første "halskugning". Havfruen findes i to gipskopper, og Edvard Eriksens arvinger har originalen.

Akkurat som Jens Galschiøt har en modelleret version af sin Andersen og derfor kan rekonstruere værket.

H.C. Andersen skabte eventyret om Den lille Hav-

frue, og for hundrede år siden blev hun fortolket af kunstneren Edvard Eriksen, der brugte sin egen hustru som model.

En kopi af havfruen blev placeret på en sten i vandet ved Langelinie i København, og den er siden blevet et verdensberømt turistikon.

Fem øre pr. gram

Hovedet af Galschiøts H.C. Andersen, som nu er dukket

op igen, ville ikke have været det mest begavede eller såmænd berigende at sælge til en skrothandler.

Selv om hovedet vejer omkring 20 kilo, ville det ikke kunne indbringe mere end cirka 500-800 kroner. Gramprisen er omkring fem øre, og kvaliteten af metallet er ikke som rå kobber.

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

Sådan tager Jens Galschiøts skulptur sig ud i dagslys. Arkivfoto: Jørn Deleuran

Den dykkende dame kan nu også beundres om natten. Privatfoto

»Bagdelen« i Tarm lyser nu også i mørke

Kunst. Nu kan man også nyde Jens Galschiøts meget omtalte kunstværk i Tarm, når natten sænker sig over byen.

Af Lena Jeppesen
lena@bergske.dk

TARM: »Den dykkende dame« i springvandet i Tarm er nu også tilgængelig, når mørket sænker sig over byen.

Via den nyeste teknik med Led-lys kan billedhuggeren Jens Galschiøts 600 kg tunge

skulptur - populært kaldet »Røven« - nu beses stort set døgnet rundt via spots.

Det oplyser Magnus Kolby Tarm, som sammen med Gunnar Thorup, Tarm, tog initiativ til at få skulpturen til Tarm i juni sidste år.

Først var kunstværket »bare« til låns, da det blev stillet

op i springvandet og afsløret af kunstneren selv.

Men det var kærlighed ved første blik mellem »Damen« og mange borgere, som opfordrede Kolby og Thorup til at sikre, at kunstværket kunne blive i byen.

De gik derfor i gang med at indsamle de 70.000 kroner,

som »Den dykkende dame« kostede.

Pengene blev skaffet via en halv snes lokale erhvervsdrivende, der trådte til som sponsorer, og den berømte bagdel er nu hele byens eje.

Lys på opfordring

Også belysningsprojektet er

Hvor er det en skam

HCA

I lang tid har der været skrevet en masse i avisen om H.C. Andersen - vores verdenskendte eventyrdigter.

HCA er en turistmagnet - men byens ledelse har ikke villet have Fortællerbrønden.

Det, mener jeg, er en hån mod alle, der har bidraget med et beløb til etableringen

- hvor er det en skam.

At tænke sig at den meget dygtige kunstner Jens Galschiøt måtte placere HCA i havnebassinet - fordi man ikke havde en plads til kunstværket.

Det fatter jeg simpelthen ikke - det er at gå i for små sko.

Heldigvis er HCA genopstået under stor festivitas, og Svendborg vil gerne have

HCA på en god plads, da han jo ikke er honoreret i sin fødeby.

Godt gået Svendborg. Jeg synes (som mange andre), at byens øverste ledelse skal skifte spor og se at få Fortællerbrønden produceret hos Jens Galschiøt. Det vil bestemt styrke Odenses ry - andet kan man ikke være bekendt.

Der er utallige store planer

om at bruge mange penge på at forskønne vores by - og Fortællerbrønden bør komme med i den pulje (på en anden plads end ved Ejby Mølle) - til glæde for både store og små - samt tiltrække turister.

Af Greta Nielsen
Arendalsvej 9, Agedrup

Sig aldrig aldrig

HCA

Ordet aldrig er det længste ord i det danske sprog. Det rækker ind i evigheden. Derfor skal man være varsom med at bruge ordet.

Når bestyrelsesmedlem i Nordfyns Turistforening Børge Pedersen siger »H.C. Andersen bliver aldrig en turistmagnet for Fyn«, er det med til at forme et selvopfyldende profeti, som Fyn bestemt ikke har brug for.

Hvis turistfolk på Fyn har den negative indstilling, er det ikke svært at forstå, hvorfor Fyn og især Odense til

stadighed kæmper med sit manglende selvværd og konstant spænder ben for sig selv til skade for en udvikling af H.C. Andersen som brand.

Historien gentager sig selv. H.C. Andersen forlod Odense i 1819 som kun 14-årig, fordi han instinktivt fornemmede, at i Odense kunne han ikke få lov at udvikle sig til en svane. Odense ville ikke vide af ham, før et par lyse hoveder i byrådet i 1867, otte år før hans død, foreslog at udnævne ham til æresborger. H.C. Andersen skulle altså være verdensberømt, før Odense fik taget sig sammen til at acceptere og hædre

ham.

Nøjagtigt det samme sker lige nu med Jens Galschiøt. Endnu en kunstner på vej til verdensberømmelse, som Odense ikke vil vide af. Galschiøts kunst er elsket af odenseanere og turister. HCA-skulpturerne uden for Radisson HCA hotellet og den berømte Fortællerbrønd-statue, som nu er genopstillet på Flakhaven, er de mest gennemfotograferede kunstværker på Fyn.

Bliver fynske politikere og turistfolk aldrig klogere?

Af Stig Nordestgaard
Ingrids Alle 11, Odense SV

H.C. ANDERSEN UDEN HOVED

ODENSE En tre meter høj skulptur af Odenses kendte bysbarn, digteren H.C. Andersen, er blevet en halv meter kortere.

Muligvis har kobbertyve været på spil og stjålet hovedet på skulpturen, der er lavet af kunstneren Jens Galschiøt og opstillet på Flakhaven i den centrale Odense. Galschiøt oplyser, at han i går fik besked om tyveriet, der formentlig er sket natten mellem fredag og lørdag. Tyveriet er nu meldt til politiet. Hos Fyns Politi bekræfter vagtchef Erik Skov, at politiet fik anmeldelsen af tyveriet i går.

H.C. Andersen-statue har mistet hovedet

HALSHUGNING En tre meter høj skulptur af Odenses kendte bysbarn, digteren H.C. Andersen, er blevet en halv meter kortere.

Muligvis har kobbertyve været på spil og stjålet hovedet på skulpturen, der er lavet af kunstneren Jens Galschiøt og opstillet på Flakhaven i det centrale Odense.

Galschiøt oplyser, at han mandag fik besked om tyveriet, der formentlig er sket natten mellem fredag og lørdag.

Tyveriet er nu meldt til politiet. Hos Fyns Politi bekræfter vagtchef Erik Skov, at politiet fik anmeldelsen af tyveriet mandag. Sagen er nu overdraget til lokalpoli-

tiets efterforskningsafdeling.

Jens Galschiøt skriver i en pressemeddelelse, at politiet har en god mulighed for at opklare tyveriet af kobberhovedet, da Flakhaven er en af de pladser i Odense, hvor der er sat mest overvågningsudstyr op.

Skulpturen har stået på Flakhaven i Odense siden 2005.

I oktober sidste år arrangerede kunstneren en begravelsesceremoni, hvor skulpturen blev fjernet fra pladsen og nedsænket i Odense Havn. For to uger siden - på H.C. Andersens fødselsdag - blev den ved en ceremoni hælet op igen og genopstillet på Flakhaven.

/ritzau/

Business-Fyn

Redaktør:
Ole Frank Rasmussen,
65 45 51 35
Souschef:
Jesper Beenfeldt Nielsen,
65 45 51 34
Fax: 65 45 52 88
erhverv@fyens.dk

Journalister:
Bent Warncke, 65 45 51 39
Knud Raasthøj, 65 45 51 44
Per Skovkjær Sand, 65 45 51 32
Jakob H. Christiansen, 65 45 52 00
Mathias Sommer, 65 45 51 36
Siderne er redigeret af:
Bo Jepsen

Kaos ødelægger Andersen

■ H.C. Andersen er en verdensstjerne uden manager. En ny rapport fortæller om manglende fokus, interne stridigheder og svigtende stolthed over den fynske digter

Kunstneren Jens Galschiøt smed sidste efterår sin skulptur af H.C. Andersen i havnen, efter at byrådet havde droppet det projekt, som skulpturen var en del af.

Historien er et billede på, at Fyn og Odense ikke kan finde ud af, hvordan H.C. Andersen skal bruges.

I den netop offentliggjort undersøgelse "Vi vil H.C. Andersen" fra Center for Turisme, Innovation og Kultur på Syddansk Universitet gennemgår ph.d. Bettina Pedersen og centerleder og lektor ph.d. Janne J. Liburd, hvordan H.C. Andersen kan trække turister til Fyn.

- Hverken de lokale, aktører eller politikere vedkender sig H.C. Andersen fuldt ud, og mange er ikke bevidste om det turismæssige potentiale, der er en unik kulturarv. H.C. Andersen tages ganske enkelt for givet, lyder det fra forfatterne.

Undersøgelsen er lavet i samarbejde med Region Syddanmark, Odense Kommune og H.C. Andersen Fonden.

Manglende fokus, interne stridigheder og ignorance er blandt årsagerne til, at den gamle digter har for lille en plads på sin fødeø.

- Vi bruger for mange kræfter på at slås om for lidt, siger en af interviewpersonerne i rapporten.

En anden siger:

- Der mangler virkelig ko-

ordination, og der mangler samarbejde. I virkeligheden går vi alle i sådan en indbyrdes kamp.

En verdensstjerne

H.C. Andersen er den person, som er oversat til flest sprog i verden - omkring 160. I udkanten af Tokyo ligger en H.C. Andersen-park med nøjagtige kopier af huse fra Den Fynske Landsby og op mod en million besøgende om året. I Shanghai skyder en forlystelsespark op med en kopi af Odense Rådhus og et pariserhjul. Ifølge en undersøgelse fra Visit Denmark fra 2011 kender halvdelen af både svenskere, nordmænd og englændere H.C. Andersens Hus. Men Odense formår tilsyneladende ikke at omsætte eventyrene til forretning. Odense - landets tredjestørste by - kommer ind på en sjetteplads over kommunernes omsætning på turister, som Visit Denmark lavede i 2011.

Varde og Ringkøbing-Skjern Kommuner ligger foran Odense.

Odense omsætter for omkring 1,6 milliarder kroner på turister om året.

Det tal burde være større, fremgår det af undersøgelse fra SDU.

Kan ikke misbruges

H.C. Andersen kan blive et kæmpe trækplaster på Fyn,

Stjernen med svovlstikkerne

■ Lone Østergaard fra Visit Odense er overvældet over interessen for H.C. Andersen i Kina. "Den lille pige med svovlstikkerne" er yndlingseventyret

Der var så grueligt koldt; det sneede, og det begyndte at blive mørk aften; det var også den sidste aften i året, nytårsaften. I denne kulde og i dette mørke gik på gaden en lille, fattig pige

med bart hoved og nøgne fødder...

Sådan starter H.C. Andersens eventyr om "Den lille pige med svovlstikkerne". Den odenseanske digters eventyr har grebet kineserne om hjertet med en sådan kraft, at H. C. Andersen er mere kendt end Danmark som land.

Det oplevede teamleder Lone Østergaard fra Visit Odense, som netop har været i Kina på en rejse sammen med andre danske og norske turistorganisationer. H.C. Andersens eventyr er en del af

den kinesiske kultur.

- Det var næsten lidt overvældende, hvor stor interessen var for H.C. Andersen, siger hun.

I blandt andet Shanghai og Beijing var Lone Østergaard med til workshops for kinesiske rejsearrangører.

- Der var virkelig run på ved bordet fra Odense. På et tidspunkt var der kø, så folk bare lagde deres visitkort, siger Lone Østergaard.

Årsag: H.C. Andersen. Når man siger Danmark, så tænker kineserne på eventyr.

- Det allermest kendte eventyr er "Den lille pige med

svovlstikkerne".

... hjem turde hun ikke gå, hun havde jo næsten ingen svovlstikker solgt, ikke fået en eneste skilling, hendes fader ville slå hende. (...) Hendes små hender var næsten ganske døde af kulde. Ak! en lille svovlstik kunne gøre godt.

"Den lille pige med svovlstikkerne" er så populær, at popsangeren Xiong Tian Ping fra Taiwan har lavet en sang om hende, der hedder "Match Heaven".

- Jeg tror, det er på grund af det socialrealistiske og sørge-

lige, siger Lone Østergaard.

En ung pige ved navn Wang Zhixin sang denne sang i et tv-show. Alene på scenen står hun med lys, der danser som snefnug. Hun mistede sine forældre i en bilulykke, fremgår det af beskrivelsen på Youtube, hvor hendes video er set 60.098 gange.

I udlandet undrer det, at vi ikke er mere stolte af H.C. Andersen, når han har berørt så mange mennesker i hele verden med sine fortællinger.

- Jo længere væk fra Fyn, man kommer, jo mere mærkeligt synes de, det er, at vi ikke udnytter ham mere, siger

Lone Østergaard.

"Mormor!" råbte den lille, "o, tag mig med! jeg ved, du er borte, når svovlstikken går ud; borte ligesom den varme kakkelovn, den dejlige gæstesteg og det store, velsignede juletræ!" - og hun strog i hast den bele rest svovlstikker ...

Odense skal ose af Andersen. Den anden dag så Lone Østergaard en gruppe unge, som løftede en pige op til en lyskurv, så hun kunne blive fotograferet med Andersen, som fortæller, om man må gå eller stå. Den slags skal vi

TILBAGEBLIK

Foto: www.aldoh.dk

Genopstandelsen

ØDELS DAG. For et halvt år siden begravede kunstneren Jens Galschiøt en tre meter høj kulptur af H.C. Andersen i Odense havn. Efter en kold vinter i havnen med vand til skildre e kan nationaldigteren i dag fejre fødselsdag, og derfor har Galschiøt forberedt sig over am og hejser ham op igen. Det sker kl. 11 ved et stort såkaldt 'genopstandelsesoptog' her i gen op til påske. Og H.C. Andersen (1805-1875) bliver fejret i sin fødeby, når han efter hejsing fra havnen vil gennemgå en forskønnelsesproces med højtrykspuling for havneslam g derefter vil blive fulgt i et festligt opstandelsesoptog til Flakhaven midt i Odense, hvor der

vil blive delt ud af marzipanbrød fra et kæmpe HCA-påskeæg. Da frosten bed hårdest i vinter, var H.C. Andersen-skulpturen ellers i fare for at blive halshugget, da isskruminger vred den stakkels mands hoved rundt, så det hang ned til den ene side. Men skulpturen klarede (frost)skærene og skal altså nu igen være landkrabbe. Der er i øvrigt fejring af H.C. Andersen fødselsdag mange steder i Odense i dag og gratis adgang til H.C. Andersen hus og barndomshjem, som i parentes bemærket ikke er samme bopæl. Se det fulde HCA-program på oplev odense.dk, gies

Svendborg: Andersen velkommen

H.C. Andersen: Selvfølgelig er den gode gamle Andersen meget velkommen i Svendborg.

H. C. Andersen-statuen vil få den bedste placering i vores by, eftersom han ikke er honoreret i sin fødeby, Odense.

Svendborg, som er en gammel købstad, må stå ved sit historiske ansvar og huse den danske statue, hvis Fyns hovedstad ikke kan.

Kunstner Jens Galschiøt og jeg har drøftet sagen, og forhandlingerne er i fuld gang for at arrangere, hvordan Danmarks bedste fænomen, digter Andersen, kan blive huset trygt i Svendborg efter sin flugt fra Odense.

Medhat Khattab, Kukkervænget 44, Thurø - speciallæge

Andet end uld i lommerne ...

H. C. Andersen: Skulle jeg eller (næsten) en hvilken som anden få den vanvittige idé at dumpe en bil, en cykel eller hvad som helst i vores havn, ville det sikkert udløse en bøde. Nu ofres der midler på at sænke en statue i havnen ganske åbenlyst. For lige så åbenlyst at anmode en vognmand trække den op igen. Man undres. Der er vist nogen, der keder sig så ganske frygteligt og har andet end uld i lommerne!

Michael Frederiksen, H. Rasmussens Vej 5, Odense C

Tirsdag 10. april 2012

Andersen skal hives ud af dyndet og bruges til at trække turister, understreger en ny rapport. Jens Galschiøt smed i protest sin statue af H.C. Andersen i Odense Havn sidste efterår. På digterens 207-års fødselsdag den 2. april blev han igen løftet op af vandet. Arkivfoto: Michael Bager

16 ■ FyensStiftstidende

Business-Fyn

- Hver har kørt deres eget lille tema

■ Ni kommuner har 20 millioner kroner til at lokke turister med eventyr og smuk natur

☛ **Kaos ødelægger Andersen...**
Læs mere på forrige opslag

I forrige uge fik ni fynske kommuner (Middelfart er ikke med) bevilget 15 mil-

lioner kroner af Syddansk Vækstforum til projektet Destination Fyn. Desuden smider kommunerne selv fem millioner kroner i projektet, så der i alt er 20 millioner kro-

ner til at udvikle kystturismen i det sydfynske ø-hav og satse på eventyr med udgangspunkt i H.C. Andersen.

Pengene kan være løsningen på nogle af de problemer med manglende samarbejde og kamp om turisterne, som den nye rapport "Vi vil H.C. Andersen" påpeger.

- Der har manglet koordination af indsatsen omkring H.C. Andersen og det fynske turismeprodukt, og det er lige præcis det, vi tager fat i, siger Carsten Vesterhåb Nielsen, der er fagchef for turisme i Udvikling Fyn.

- Hver har kørt deres eget lille tema og har ikke formået at tænke det sammen. Det håber vi at ændre, og vi er stødt på meget medvilje og interesse, siger han.

At turistattraktionerne ligefrem har kæmpet mod hinanden, som det antydes i rapporten, mener turistchefen dog ikke.

- De har ikke bekriget hinanden, men de har bare ikke været gode til at samarbejde, siger han.

De ni kommuner, som er med i Destination Fyn, havde søgt om 21 millioner kroner, men fik altså 15. Derfor er den del af projektet, som handler om salg og markedsføring på internettet, skåret væk. Målsætningen er des-

uden reduceret. I stedet for at øge turismen med 10 procent i løbet af de kommende to år, skal turismen øges med syv procent.

Syddansk Vækstforums tilsagn om 15 millioner kroner skal godkendes i regionsrådet og Erhvervsstyrelsen, før pengene er sikret.

Derfor kan Destination Fyn først forvente at have garanti for pengene til efteråret.

Idet Destination Fyn både satser på kystturisme og eventyr, går maksimalt halvdelen af de 20 millioner kroner til tiltag, der handler om eventyr og H.C. Andersen.

- Det er omtrent det samme beløb, som blev brugt til Tina Turner i 2005. Så selv om vi har 10 millioner, så vokser træerne ikke ind i himlen. Det er en fantastisk mulighed. Men vi skal lige spise brød til, siger Carsten Vesterhåb Nielsen.

Af Per Skovkjær Sand
pssa@fyens.dk

Odense og Andersen

At profeter kun sjældent er agtede i deres fædreland, er Odenses mest berømte bysbarn, 207-årige H.C. Andersen, et meget godt eksempel på. Jovist, adskillige honoratiories - så vidt vides dog ikke kulturministeren, der synes ligeglad med digteren - har meldt deres ankomst til dagens fest, og traditionen tro er der også fra morgenstunden planlagt et smukt udbud af forskellige aktiviteter. Men det er som om, byen Odense i det daglige får alt for lidt ud af Andersen. Det er som om, vi ikke rigtigt vil kendes ved ham.

Således er det bare lidt latterligt, at Fortællerbrønden, den omstridte Galschiøt-skulptur, ikke kunne placeres et eller andet fornøftigt sted i bymidten. De lokaliteter, kommunen anviste, havde nærmest karakter af en fornærmelse - og det hele endte med et personligt pr-stunt for kunstneren selv, der i protest besluttede at nedsænke sit værk i havnen, hvorfra det i dagens anledning genopstår. Med mægtig reklame for Galschiøt, naturligvis.

Det er muligt, at Fortællerbrønden ikke er af en kvalitet, der kan tilfredsstille de fine kunstkere. Det er også muligt, at den provokerende Galschiøt ikke opfattes som politisk korrekt og derfor skulle trynes - men hans skulptur har dog det fortrin, at den i modsætning til andre ligner den digter, som hele verden kender, og som turisterne gerne vil til Odense for at fotografere. Alene af den grund burde den være en del af Odenses bybillede. Som H.C. Andersen i det hele taget burde - hvis man betænker, hvad udlandet har fået ud

af kunstnere som Shakespeare, Goethe og Mozart - og eventyrfigurer som Rottefænger fra Hameln, der endda aldrig har eksisteret, men som stadig henter millioner og atter millioner turistkroner hjem til sin by.

I dagens kronik foreslår den tidligere TV2 Fyn-direktør Ebbe Larsen, at myndigheder og virksomheder i Odense bruger H.C. Andersen i deres materiale - altså på alt, hvor afsenderadressen er Odense.

Ideen er lige så oplagt, som den er simpel, og vi kan kun ærgres over, at vi ikke er kommet på den selv. Til gengæld kan vi da i småtingsafdelingen foreslå, at vognfogene i den kommende letbane får navne efter nogle af de mest elskede eventyr - akkurat som intercity-togene har fået det efter diverse

byers stolte sønner. Og hvad med en årlig H.C. Andersen-festival? Eventuelt kombineret med blomsterfestivalen, der i forvejen trækker mange folk til byen. Læserne har sikkert andre forslag. Lad os endelig høre dem.

I avisen forleden sagde Odenses stadsdirektør, at 2005-fejringen - med bl.a. Tina Turner-fiaskoen - ikke lige sad i skabet, og at man nu måtte tænke sig om. Og i Kristeligt Dagblad sagde institutleder Johs. Nørregaard Frandsen fra Syddansk Universitet, at "det var som om, H.C. Andersen døde efter 2005".

Begge udsagn er rigtige. Men nu er det tiden at tænke nyt. 2005 er glemt. Andersen-potentialet er så stort, at det bare er om at komme i gang med at udnytte det. Hvad nøler vi efter?

Pengene druknede eventyret

H.C. Andersen blev smidt i havnen. En opmærksom læser vil nok undre sig. Hvorfor dog smide Odenses stolthed ned til fiskene? Hvorfor dog sænke en smuk statue af en af verdens største poeter i havnen? Hvad er meningen?

Kunstneren Jens Galschiøt har selv lavet denne flotte statue af vores kære digter. Den har tidligere stået nær rådhuspladsen og hilst os med sine livlige øjne.

Det var meningen, at statuen skulle indgå i et større projekt kaldet "Fortællerbrønden". En skulptur af en såkaldt "Fortællerbrønd," skulle således stå sammen med H.C. Andersen og skabe magi i eventyrenes fødeby. Men hvor blev magien af? Hvor blev fortællerbrønden og kære hr. Andersen af?

Det er en kunst at leve livet. Og det er livet at lave kunst. Sådan troede jeg, at det hang sammen. Min opfattelse er vist en smule ændret efter H.C. Andersens "nedtur" i Odense Havn. Det er ikke livet at lave kunst. Det er livet at lave penge. For man kan kun lave kunst, hvis man har penge!

Det er en absurd påstand, men ikke desto mindre sand. "Fortællerbrønden" blev nemlig sløjftet, da finanskrisen ramte landet. Ingen penge, ingen fortællerbrønd. Ingen penge, ingen magi. Ingen penge, ingen glæde.

Ud over at "Fortællerbrønden" blev sløjftet, blev det også vedtaget, at statuen af H.C. Andersen skulle flyttes væk fra centrum! Hvorfor dog det? Man sender da ikke sin stolthed væk?

Det er ikke kun mig, som er indigneret over Odense Kommunes beslutninger, det er Jens Galschiøt også. Han ville ikke finde sig i at blive behandlet sådan af Odense Kommune og tog sagen i egen hånd...

En solbeskinnede oktober morgen hændte det derfor, at H.C. Andersen blev smidt i havnen. Han blev trukket af

Synspunkt

Sofie Hvemom

”Måske er H.C. Andersen slet ikke så sur over at havne i havnen? For som han selv siger: ”At rejse er at leve.”

et spand heste og efterfulgt af et par tusinde mennesker. Hans begravelsesoptog! Faktisk tog jeg selv del i "festlighederne" og vandrede sammen med min far og en veninde gennem Odenses gader til ære for H.C. Andersen. Jeg var endda iklædt høj sort hat, sådan som det fremgik af indbydelsen på Facebook.

Det var en lang tur, hvor flere gader var blevet lukket af for gennemkørsel. Jeg er næsten sikker på, at jeg gik bag Kim Larsen hele vejen!

Da vi nåede havnen, blev der sunget "I Danmark er jeg født", og Vigga Bro holdt tale. Derefter blev Andersen sænket i havnen under blæsernes sørgelige toner. Det var ikke blot en smuk statue, der blev slugt af vandet. Det var et smukt minde.

Grundet tidevandet kunne man kun skimte lidt af Andersens pande. Når det bliver lavvande igen, vil det dog være muligt at se hele hans hoved. Så kan han sidde og grunde over, hvorfor de dumme odenseanere smed ham i havnen.

Og jeg må virkelig tage del i hans undren. Hvorfor er det ikke muligt at hjælpe even-

Fortællerbrønden blev i 2011 sænket i Odense Havn. I dag stiger han op igen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

tyret på vej? Man er vel ikke nødt til at drukne magien, fordi man mangler penge? "Fortællerbrønden" ville være en fantastisk turistattraktion! Folk fra nær og fjern ville strømme til for at tage et billede af den. Nu kan de kinesiske turister bare gå og hviske: "Hvorfor smider danskerne deres største poet i havnen? Er det tradition i Danmark?"

Når H.C. Andersen har fødselsdag, er det meningen, at han skal hejse op af havnen igen. Skal han så gå endnu en runde i byen for derefter at vende tilbage til vandet? Eller er kommunen kommet på bedre tanker til den tid?

Pengene har druknet eventyret. Nu må jeg i stedet skrive et eventyr om en dygtig kunstner, der begravede en

anden dygtig kunstner ...

"Jeg undrer mig Undrer mig over den kvalte magi Der lurder på havnens bund Jeg undrer mig Undrer mig over grådigheden Der dræber magien Jeg undrer mig For andet er ej at gøre

Hvorfor? Jeg kan give dig en masse svar fra internettet, men ingen fra hjertet. For at mindske tvivlen lidt, vil jeg slutte indlægget af med en lille solstråle.

Måske er H.C. Andersen slet ikke så sur over at havne i havnen? For som han selv siger: "At rejse er at leve."

Af Sofie Hvemom Brinken 24, Odense N

H.C. Andersens eventyr kan ligesom mad også læses - spises - som de er, eller de kan tolkes.

Steen Møller (K), rådmand for By og Kultur i Odense, da han sammenlignede præsten med en tv-kok

Der var fyldt på kajen da HCA-skulpturen kom fri efter en vinter i dyndet. Og trods en spuling lugtede den stadig en del af havnebassin. Foto: Michael Bager

På Flakhaven fandt skulpturen sin vante plads, mens en stor kopi indeholdende chokolade og slik blev knust til glæde for de mange tilskuere. Foto: Michael Bager

Svendborg bejler til HCA-skulptur

Den genopstandne HCA-skulptur kan måske ende i Svendborg

Havnen: Der var mødt flere hundrede mennesker op, da Jens Galschiøts store HCA-skulptur i går formiddag blev trukket fri af dyndet i havnen, spulet og sat på plads på sin gamle flise foran en taskeforretning på Flakhaven.

Og selv om skulpturen den næste måneds tid får lov at sidde med mig til domkirken

turen her til Svendborg. Vi har flere fine pladser til den, for eksempel foran Scala midt i byen, siger Medhat Khattab. Og selv om han politisk ikke har den store indflydelse i byen, så er han klar til at gå til kamp for at få skulpturen.

- Vi mangler noget til at trække turister til Svendborg, og hvis det handler om penge, må jeg selv på gaden for at samle dem ind. I øvrigt skal jeg lige have pruttet med Galschiøt om prisen, siger den egyptisk fødte speciallæge.

Uanset hvor skulpturen måtte ende sine dage, kan den

Den grimme ælling eller ...

Galschiøt

Det er godt nok en uges tid siden, avisen havde artikler og meninger om Jens Galschiøt, men jeg kan ikke komme af med den vrede, undren, ærgrelse, småsorg og dårlige fornemmelse, jeg oplevede ved læsningen. Så nu må jeg kort give udtryk for den.

Galschiøt kan gå i den grimme ællings, H.C. Andersens, fodspor. Han kan forny dem, aktualisere dem, sætte sine egne.

Han kan i sin alsidige kunst være poetisk, rørende fortællende, frækt provokerende.

Han taler til og rører små og store, glæder og driller såkaldt "almindelige mennesker" og "finere folk" i Danmark og laaangt ud i den vide verden. (Jo længere væk,

jo mere kendt, omdiskuteret og anerkendt fristes man til at mene).

Han kan ikke bare sit håndværk til topkarakter (det skader ingens kunstneriske værker, vel?!)

Det er blot det seriøse grundlag for de unikke, personlige, smukt eller grumt fortællende, etisk flotte skulpturer m.m., Galschiøt dybt engageret indtil videre har beriget verden med.

Tilsyneladende helt upåvirket af kritik eller oplevet useriøs eller uretfærdig behandling er han fortsat i ikke mindre tempo, og med ikke mindre gejst.

Har vi i Odense (på Fyn? i Danmark?) ret mange, der favner bredere? Hvad mere skal der til, for at vores bysbarn kan få den hæder og anerkendelse, han som få har fortjent, og som rigtig mange

(har det utallige gange vist sig) borgere under ham?

Deriblandt andre anerkendte kunstnere og andre kunstinteresserede, politisk engagerede, åndeligt og videnskabeligt funderede folk, fædre mødre og børn. Ja, de kommer fra alle kredse.

Det er faktisk også en hån mod alle dem, alle os, at Galschiøt ikke officielt anerkendes, ja hænges, i sin "egen" by.

Han skal nok klare sig alligevel, dette både følsomme og stærke menneske. Men det ville være klædeligt for byen officielt at indrømme og vise, at vi lige her er så heldige at have en helt speciel smuk svane

H. C. Andersen ville straks have kunnet fornemmet og se det.

Af Anne Mette Fage-Pedersen
J. L. Heibergsvej 93, Odense M

HCA til fest med hitmusik

Asum: Hvis kunstneren Jens Galschiøts fodbadende H.C. Andersen fra Fortællerbrønden ikke er fin og kunstnerisk nok til Odense, så er han i hvert fald inderligt velkommen til kirke- og byfest i Asum 9. juni.

Det fortæller menighedsrådsformand Alex Hold, der om et par dage sætter kroen i "Den havfriske Andersen", som sidder på rådhuspladsen i Odense og trænger så frygteligt til at komme på landlig rekreation, som Hold formulerer det.

Ideen med Andersen opstod i forbindelse med et sognebesøg hos Galschiøt. Vi hørte hele historien om skulpturen og blev ærlig talt forargede over, at nogle såkaldte eksperter er i stand til at affærdige Galschiøts "Fortællerbrønden" som ikke-kunstnerisk, siger Alex Hold.

Nu bliver han et vartegn for

■ Jens Galschiøt hævdede sin Andersen fra den våde grav i Odense Havn på digterens fødselsdag. Han har siden været på Flakhaven, men kommer nu på græs i Asum. Foto: Michael Bager

den musikfestival som menighedsrådet står bag. Dagen begynder kl. 11 med en kort andagt i kirken, og derefter er der musikalske optrædender i kirken frem til ved 14-tiden.

Derefter rykker musikken ned på pladsen foran Rytterskolen i Asum, hvor der vil være boder med mad, øl og kager, mens man nyder nye, udendørs optrædende musi-

kere. Musik- og madbillet koster 100 kroner.

Børn under 16 år har gratis adgang til festivalens musik, og børn under 12 år spiser gratis.

Billetter kan bestilles på telefon 23 23 15 16 eller via e-mail: MLH@KM.DK

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

Mogensens parkerede kunstsyn

Af Han
Lorentz

PARKERING: I sit indlæg (26. maj) kommenterer Sarah Skovhus en leder her i avisen (24. maj) begået af redaktør Knud Mogensen. Jeg er hele vejen enig i de synspunkter, Skovhus gør sig om redaktørens manglende forståelse for Jens Galschiøts kunst og hans indsats for mennesker i den tredje verden.

Mogensen gør sig - måske ikke overraskende for mange - til en særdeles varm fortaler for parkeringspladser i alle åbne rum i den indre by.

Jeg tror ikke, det nogensinde bliver muligt at møtte parkeringshungeren, før bilerne kan køre helt ind til kasseapparaterne i forretningerne. Eller bilerne produceres, så de kan parkeres på køleren eller stables oven

på hinanden.

Redaktøren skriver hånligt og stærkt nedladende om de tre jernskulpturer på Jens Otto Krags Plads og har den slet skjulte dagsorden, at der i stedet skal være parkeringspladser her.

Hvis Mogensen gider bevæge sig ind på pladsen og betragte skulpturerne, vil han erfare, at de er af bronze.

Og hvis han så kan motiveres til at læse teksten, der er hæftet på dem, så kan man jo håbe på, at Mogensen ændrer opfattelse?

Galschiøts budskab med de tre skulpturer er at gøre os opmærksomme på de voldsomme og dybt tragiske AIDS-katastrofer i Afrika. Med vægt på historien om dengang præsident Busch og paven i stor enighed og med stor patos deklarerede, at AIDS-problemerne løses ved,

at folkene lader være med at dyrke sex.

Jeg mener, at redaktørens uværdige klynkeri om parkeringspladser blegner ved Galschiøts skulpturers markante og gribende budskaber.

Jeg er enig med Sarah Skovhus i, at det er godt, Jens Galschiøts skulpturer kan opleves på pladser og i flere gader i den indre by - med stof til eftertanke for forhåbentlig mange randrusianere.

Stor ros til den nye direktør for Randers Kunstmuseum, Lise Jeppesen, for, at det er lykkedes hende at få Galschiøt til Randers.

Redaktør Knud Mogensen slutter sin leder med et »Bilister er faktisk også mennesker«. Dybsindigt tænkt og helt rigtigt bemærket Mogensen, men det er biler altså ikke.

Fra Svinehund til Hungermarch

Af Sarah Skovhus
Valneddevej 17, Randers NV

KUNST: At du, redaktør Knud Mogensen, i din leder 24. maj benævner tre billedskulpturer opsat på Jens Otto Krags Plads »jernskulpturer«, finder jeg lidt tankevækkende. Du ved ikke, hvad de står for? Hvad de symboliserer?

»I Guds navn« kaldes de. Faktisk vil du møde en række andre monumentale skulpturer, hvis du en dag ser dig om i Randers midtby (vel at mærke bliver du nødt til at foretage denne kunstoplevelse på gåben).

Da vil du lære om historien bag værkernes eksistens, for nogle af disse »Hjemløse skæbner« fortæller dig bogstaveligt deres livshistorier.

Her er faktisk noget, Randers kan være stolt af.

Deres skaber er billedhuggeren Jens Galschiøt. En mand, der står bag verdensomspændende kunsthappenings. Denne kunstner, der tør, hvor andre tier, ville du have lært indgående at kende, hvis du havde deltaget i hans yderst belærende og ikke mindst personlige foredrag tirsdag 15. maj på byens kunstmuseum.

I stedet for at bidrage med endnu et indlæg til den velkendte problematik vedrø-

rende byens parkeringsforhold, kunne du passende skrive en opmuntrende beskrivelse af den visionære museumsdirektør på Randers Kunstmuseum, der står bag denne indsigtsgivende museumsoplevelse.

Således er Randers Kunstmuseum - med direktør Lise Jeppesen i spidsen - det første museum i landet, der inviterer Jens Galschiøt »ind i varmen« og særudstiller hans politiske skulpturer. Her er faktisk noget, Randers kan være stolt af. Og tak for det.

Jeg håber, Kund Mogensen, at du må finde denne kunstoplevelse ligeså provokerende, bevægende og humoristisk som mig. Held og lykke med at finde en parkeringsplads. God spadseretur.

Aktivist på museum

Retrospektiv udstilling med Jens Galschiøts politiske skulpturer vises på Randers Kunstmuseum og i Randers Midtby

Randers Kunstmuseum viser i øjeblikket en soloudstilling med billedhuggeren Jens Galschiøts politiske skulpturer fra 1989 til i dag. Det er første gang Galschiøts værker

præsenteres på et dansk kunstmuseum, da hans skulpturer som oftest præsenteres udenfor kunstinstitutionens rammer, som visuelt blikfang for de politiske og samfundskritiske kampagner, som ligger hans hjerte så nært. På udstillingen vises en lang række stærke og ekspresive skulpturer fra 1989 til i dag, der forholder sig til det globale samfunds problemer, vold, drab, racisme, intolerance, hungersnød, forurening og meget andet.

Mest kendt er måske hans opsætning af "Svinehunde" på centrale pladser i 20 europæiske storbyer i 1993, mens også det store projekt "Skamstøtten", en otte meter høj skulptur opstillet i Hong Kong, Mexico og Brasilien, som symbol på overtrædelser af menneskerettighederne, er stærkt kontroversiel og har affødt heftig debat i de internationale medier.

Nu er den opstillet i Randers.

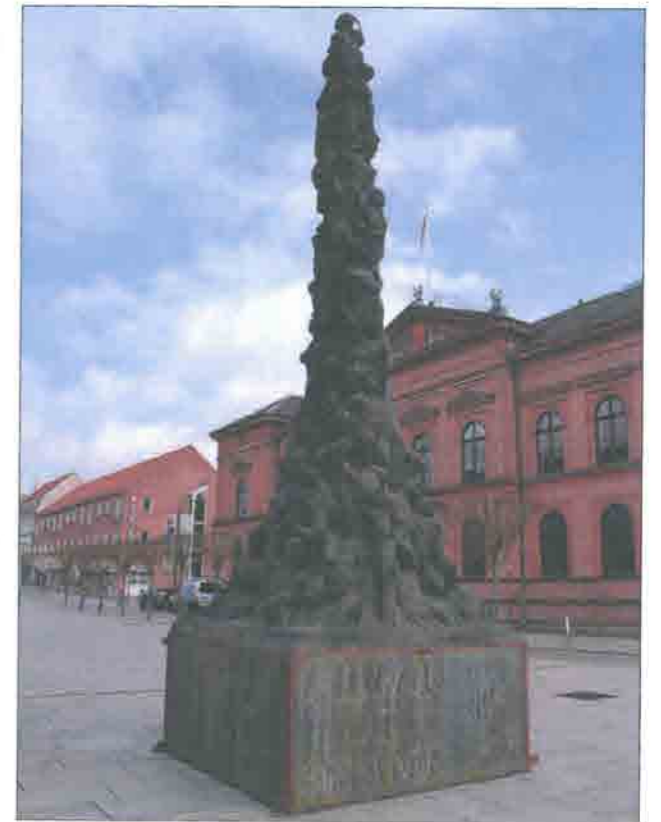
At Galschiøt ikke tidligere har fået vist sine værker på et dansk kunstmu-

seum kan undre. Faktisk er det som om danske museer og statslige puljer bevidst søger at ekskludere Galschiøts værker som kunst. At Randers Kunstmuseum alligevel mener udstillingen er væsentlig skyldes ikke mindst diskrepansen mellem kunstnerens synlighed på den internationale politiske og den danske museale scene, men også skulpturerens indiskutable symbolske og folkelige appel.

Museumsinspektør Lise Jeppesen fortæller:

"Galschiøt bliver ofte kritiseret for sin teknik, hvor han ikke gennemarbejder hver tå og negl, men hans værker er jo netop ekspresive! Et følelsesbetonet destillat af virkeligheden. Jeg har set hans skulpturer beskyldt for at være for følelseladede, for umiddelbart aflæselige eller for politiske, men betyder det at al god kunst modsat er intellektuelt, utilgængeligt og virkelighedsfjernt? Det mener jeg ikke er et fagligt kriterium."

Randers Kunstmuseum har en vision om at sprænge sine rammer både fysisk og i overordnet forstand – ved at gå i dialog med sine brugere og med samtiden, og netop forholdet mellem politik og kunst er flere gange blevet tematiseret,

Rundt i Randers midtby kan man opleve udstillingen "Jens Galschiøt Mellem kunst og politik" – det er første gang den vises i Danmark

senest med udstillingen "J.V. Martin og den internationale Situationisme" i 2007.

Udstillingen "Jens Galschiøt Mellem kunst og politik" vises i Randers Midtby og i Randers Kunstmuseum frem til 22. juli. I museets Kunstlaboratorium vises film fra de mange politiske kampagner værkerne har indgået i.

I forbindelse med udstillingen udgives et

særnummer af museets magasin "Ud-tryk" med artikler af kunstkritiker Torben Weirup og Lise Jeppesen.

Udstillingen fik allerede efter få dage særdeles gode besøgstal, ligesom museet kun har oplevet positiv respons på de monumentale skulpturer i byens rum. Der er fri entré til udstillingen.

»Den lille prins« bliver anvendelig for alle

www.susaaavisen.dk

Tirsdag 22. maj

»Den lille prins« er næsten klar til genindvielsen fredag den 1. juni.

FUGLEBJERG: Mandag i sidste uge blev der arbejdet på skulpturen »Den lille prins« foran Fuglebjerg Bibliotek. Det var kunstneren Jens Galschiøt, der skulle lave det sidste på kunstværket.

Der er både reparationer og slidtage, der skal laves i orden. Tidligere var det meningen, at børnene kunne gå ind i kloden, men den bliver lukket af med nogle flere sten.

Der kommer siddesten rundt om, så nu skal »Den lille prins« primært være en skulptur, hvor man kan samles omkring.

- Så er den anvendelig

Kunstneren Jens Galschiøt prøver at samle kloden, men det er svært at finde de rette sten, så han beslutter sig for at lave nogle nye huller i stenene for at lette arbejdet. Foto: Britt Nielsen.

for alle, fortæller Anette Møller Hansen, der er initiativtager på projektet, hvor »Den lille prins« er flyttet fra skolen til biblioteket.

- Den har en bedre placering nu, mener Jens Galschiøt, der har tømt halvdelen af sit værksted, så han kan klare det meste på stedet.

Alligevel må Poul-Erik Pedersen fra projektgruppen sendes i byen efter et par ting, blandt andet en blyant.

Mens han går rundt og vurderer skaderne på skulpturen, kan Jens Galschiøt slet ikke lade være med at fortælle om histo-

rien om »Den lille prins«. En historien han sætter pris på på grund af dens enkle sandheder.

- Børn forstår den på én måde, mens voksne forstår den på en anden måde, siger Jens Galschiøt, som har et svært puslespil med at få de sidste sten sat på kloden.

- Det er næsten lettere at starte forfra, siger Jens Galschiøt og bliver enig med sig selv om, at de borer nogle nye huller i stenene.

britt

KUNSTAVISEN

Galschi?ts skulpturer

Af Lise Barsøe
lise_bo@post.tele.dk

Intet dansk museum har hidtil turdet binde an med den fantastiske billedkunstner / skulptør Jens Galschiøt, som med sine unikke bronzeskulpturer formår at fastholde denne verdens problemer i et kunstnerisk udtryk.

Selv siger han, at han egentlig ikke er en politisk kunstner.

- Det handler jo om etik og moral. Vi er alle sammen den fede dame, der sidder på resten af verden.

Sådan kan essentielle sandheder forenkles, og vi kan i samlet flok kravle op på kunstnerens skamstøtte og føle os ramt.

Jens Galschiøt rykker og rusker, han gør gennem sin kunst hele verden opmærksom på samfundets problemer og uretfærdigheder: Vold, drab, racisme, intolerance, hungersnød, forurening og meget andet.

- Hvordan vi løser verdens problemer? Jeg ved det ikke, indrømmer Jens Galschiøt, samtidig med, at han gør hele verden opmærksom på dem.

Kunsten kan ikke umiddelbart forandre verden, men den kan lægge op til diskussioner, og her er Galschiøt en mester, der spreder sine budskaber over hele kloden.

Miskendt i Danmark

Denne internationale, kontroversielle og provokerende kunstner arbejder ud fra en holdning om, fremover at kunne se sig selv i øjnene ved gennem sin kunst at belyse verdens uretfærdigheder.

Indtil 22. juli er der i Randers by og på Kunstmuseet mulighed for at blive orienteret, provokeret og berørt af Skamstøtten, Hungermar-chen, slaverne, tiggerne, de hjemløse, verdens børn, misbrugerne og mange flere tankevækkende skulpturelle kunst-udsagn.

Særdeles bemærkelsesværdigt er det også, at da museet søgte udstillingsstøtte fra Statens Kunstråds pulje, så var det et afslag med den begrundelse, at man ikke fandt udstillingen "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant".

Det er i sig selv meget tankevækkende- og ret provokerende, at dette fynske verdensnavn, som i sit kunstneriske udtryk viser en formidabel teknik og håndværksmæssig kunnen og samtidig giver sine beskuerne en hårrejsende og uforglemmelig oplevelse, beskrives som uinteressant!!! Udstillingen på museet fylder tre sale med aktuelle og politiske udsagn om de mange alvorlige, problemer, som vi i de rige lande skøjter glad og gerne hen over. Jens Galschiøt råber med sin kunst "vagt i gevær", og ingen beskuerne lades uberørte.

Et mindre laboratorium er også indrettet på museet og giver en meget vedkommende fornemmelse af Galschiøts arbejdsformer og processen bag værkerne tilblivelse fra de første figurer i ler til afstøbningsformene. Samtidig er rummet fyldt med international dokumentation fra medieverdenen.

Etik og moral

Den spændende udstilling bevæger sig i et krydsfelt mellem installationskunst og Street Art med signaler til både sociale elementer og symbolisme.

Jens Galschiøt er optaget af Frans af Assisi, denne retfærdighedens forkæmper, men Galschiøt selv er ikke umiddelbart et religiøst menneske, han har sin egen prædiken om medmenneskelighed og samfundssind ud fra en etisk og moralsk vinkel.

Skulpturerne har således også en helt egen kunstnerisk og symbolsk kraft, der rækker langt ud over almindelig kirkekunst.

På mange måder går Galschiøts skulpturer og budskaber "ind under huden", oplevelsen er svær at beskrive, for de skal faktisk netop - opleves. Røbes kan det, at en række kobber-personager fra Flygtningeskibet M/S Anton er gået i land og opholder sig på udstillingen sammen med de unge mænd fra Hungermarchen. Her er Den indre Svinehund, de 252 hænder, der appellerer til vores hjælp, rækken af Molotovcocktails, de døde børn, værker om Nike skoernes og medicinalfirmaernes udnyttelse af den 3.verden – plancher med dollarsedler og adressatens navn skrevet med menneskeblod samt mange flere tankevækkende installationer.

Street Art i byens rum

Kunst skal kunne bevæge og i bedste fald også provokere og stille spørgsmål. Jens Galschiøt formår til fulde at leve op til det hele.

Museets gæster kan opleve den bevægende og tankevækkende udstilling, men borgerne i Randers og byens gæster får også del i oplevelsen, idet der er opstillet en række skulpturer i Randers midtby. På Østervold står for eksempel den otte meter høje skulptur Skamstøtten, der også er opstillet i Hongkong, Mexico og Brasilien, et andet sted står en tigger, nogle hjemløse – og udenfor museet den symbolske skulptur Survival of the Fattest.

På den måde sprænger museet sine egne rammer og lader alle byens borgere få del i oplevelserne. Måtte bare et enkelt af værkerne få en permanent plads i Randers.

I forbindelse med udstillingen inviteres der også til en række arrangementer på Randers Kunst-museum og i Randers midtby. Jens Galschiøt fortalte for eksempel om sine projekter tirsdag 15. maj, og ydermere er der arrangeret adskillige offentlige omvisninger i udstillingen samt skulpturvandring i byens rum.

Æren for at have fået den ekceptionelle og kontroversielle udstilling i hus

på museet kan tilskrives Randers Kunstmuseums nye museumsleder Lise Jeppesen, der har været ansat som inspektør på museet fra 2005, men nu tiltræder lederstillingen 1. juni.

Randers Kunstmuseum
Stemannsgade 2, 2., Randers
Frem til den 22. juli

Send til ven

Artikel fra: Nr. 05 / 2012 - Maj / juni

Nr. 05 / 2012 - Maj / juni

- L?s mere...

MODKRAFT

Af Lillian Simonsen

Glem aldrig massedrab og forfølgelse af kurderne i Irak i 80'erne, siger dansk kunstner, der netop er rejst til Region Kurdistan i Irak for at undersøge opstilling af sin internationalt kendte skulptur "Skamstøtten".

Den danske kunstner Jens Galschiøt rejste 23. maj til Region Kurdistan i Irak for at finde ud af, om hans berømte og berygtede bronze/kobberskulptur "Skamstøtten", kan opstilles til minde om Saddam Husseins massakre og forfølgelse af kurdere og andre minoriteter under Anfalkampagnen i 1986 – 89.

Billedtekst: Den danske kunstner Jens Galschiøt vil have folkedrabet på Iraks kurdere og andre etniske minoriteter i 80'erne ind i den globale bevidsthed ved at opsætte skulpturen "Skamstøtten" i Region Kurdistan, Irak. På billedet ses skulpturen midlertidigt opsat på Christiansborg Slotsplads som protest mod udvisning af seks irakere i 2009, foto: Aidoh.dk

Møde med Iraks 1. dame kan måske åbne døre for Skamstøtten

Skamstøtten er en serie af skulpturer, der allerede er opsat som symbol for massedrab af forfulgte menneskegrupper i Kina, Mexico og Brasilien.

Hver skulptur er en otte meter høj statue, lavet af bronze, kobber og beton, der forestiller menneskekroppe vredet op i en obeliskagtig form.

Den rejsende projektgruppe Skamstøtte Kurdistan består indtil videre af kunstnerne Jens Galschiøt, Niaz Al-Bayati, Avan Fatha Abdullah og gestaltterapeut og coach Colette Galschiøt Markus, der i øjeblikket er rundt i Region Kurdistan indtil 4. juni for at møde kunstnere, kulturfolk og andre interesserede for etablering af Skamstøtten.

Gruppen skal blandt andet møde Hero Talabani, Iraks 1. dame og hustru til præsident Jalal Talabani, kunstinteresseret og mæcen af adskillige kunstprojekter i det federale Region Kurdistan.

Halabja Monument Museum blev opført i 2003 for at mindes de 5.000 civile kurdere, der døde under et militært irakisk gaskemi-angreb af Kemiske Ali og fætteren Saddam Hussein, under den etniske udrensings-operation Anfal, foto: LILSIM

Research-rejsen bliver TV-dokumenteret af Niels Madsen, så seere af DR på et eller andet givent tidspunkt, vil kunne opleve de forskellige stadier i rejsning af Skamstøtten over Anfalkampagnen i Irak i 80'erne, på tv'et hjemme i stuen.

Målrettet etnisk udrensning over fire år

Operation Anfal var daværende regeringsleder Saddams måde at lave etnisk udrensning af kurderne og andre etniske minoriteter på. Sammen med sin fætter, "Kemiske Ali", udførte to-banden en række systematiske angreb på kurderne i form af ødelæggelse af bosættelser, inddragelse af jord, masseudvisninger og tvangsflytninger i perioden 1986 – 89.

Mod slutning af operationen tiltog volden og blev særlig rettet mod kampdygtige mænd (13 – 70 år), der blev fanget, skudt og smidt i massegrave. Kvinder, børn og gamle mænd blev anbragt i lejre under umenneskelige vilkår. Og allerværst var otte militære angreb med kemi mod over 200 landsbyer, heriblandt det mest kendte i Halabja, hvor 5000 civile blev dræbt.

Gaskemi-angrebene var mange, men bedst kendt blev angrebet i byen Halabja, da franske journalister fotodokumenterede ødelæggelserne kort efter angrebet, da de befandt sig tæt på grænsen for at rapportere om krigen mellem Irak og Iran. Antallet af døde under operation Anfal nævnes i Wikipedia som et sted mellem 1.100.000 og 2.150.000.

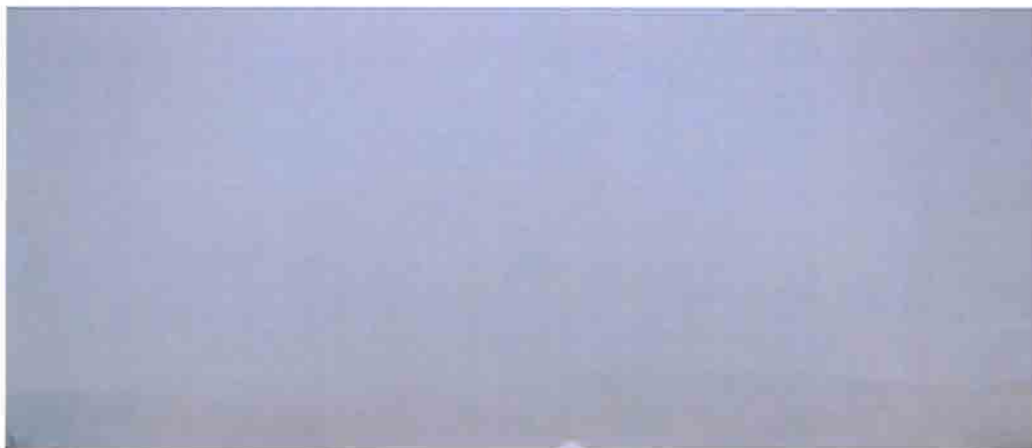

Billedtekst: Navnene på de 5000 faldne civile kurdere fra Halabja, er indgraveret i glas på den store mindeudstilling på Halabja Monument Museum, foto: LILSIM

Læs mere om [Operation Anfal hos Dansk Institut for Internationale Studier, Holocaust og folkedrab](#).

Læs mere [idéen bag skulpturen Skamstøtten](#) hos Wikipedia.

Læs mere om [kunstneren Jens Galschiøt](#), der blandt andet i 1997 udstillede unge mennesker (1:1) i reagensglas på Rådhuspladsen i København, droppede menneskekroppe (dukker) rundt i gaderne i KBH under Det Sociale Topmøde i 1995 og ikke mindst er kendt for hemmeligt at lade skulpturen Den Indre Svinehund pludselig dukke op i forskellige europæiske byer – husker du det?

Måske Halabja Monument Museum snart får selskab af Skamstøtten, skulptur udført af den danske kunstner Jens Galschiøt, til at huske på overgrebet mod kurderne i Irak i 80'erne? foto: LILSIM

[Lillian Simonsen's blog](#) [Log ind](#) eller [opret en konto](#) for at skrive kommentarer

Kommentarer

Af Morten G den 29. maj 2012 - 14:58 [Permalink](#)

Nu er det jo ellers god tone her på Modkraft, at alt er blevet værre siden invasionen.

Ikke desto mindre er det dejligt at høre, at kurderne har det bedre i dag end under Saddam.

[Log ind](#) eller [opret en konto](#) for at skrive kommentarer
Af Lillian Simonsen den 18. juni 2012 - 11:13 [Permalink](#)

"Det var et meget bevægende besøg og vi mødte stor velvilje fra både Iraks præsidentfrue, ministre og alle de mange kurdere de mødte", rapporteres det fra kunstner Galschiøt & Co, der netop hjemkommet fra Kurdistan - se [fotoalbum](#). Kontrakten på opstilling af Skamstøtten er endnu ikke i hus, men arbejdet med opstillingen fortsætter. Galschiøt-truppen lover at tegne og fortælle om projektet på et senere møde. Man kan fx tilmelde sig et nyhedsbrev på kunstnerens website - [aidoh.dk](#) - for at være sikker på ikke at misse beretningen.

Iøvrigt var Galshjøt med på Folkemødet på bornholm i weekenden med et miljøprojekt, Rio + 20 Summit

Kultur

Telefon 99353535 Fax 99353375 E-mail kultur@nordjyske.dk
Adresse Langagervej 1, 9220 Aalborg Ø

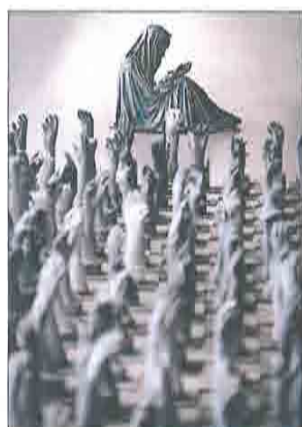
Carsten giver masterclass og koncert

DAHL: Jazzpianist Carsten Dahl giver masterclass på Det Rytmske Musikkonservervatorium, Aalborg, 22. maj og samme aften er der gratis koncert. Dahl har spillet med alle førende danske musikere og udenlandske navne som Benny Golson og Joe Lovano. Hans solospil trækker både på bebop og Keith Jarrett.

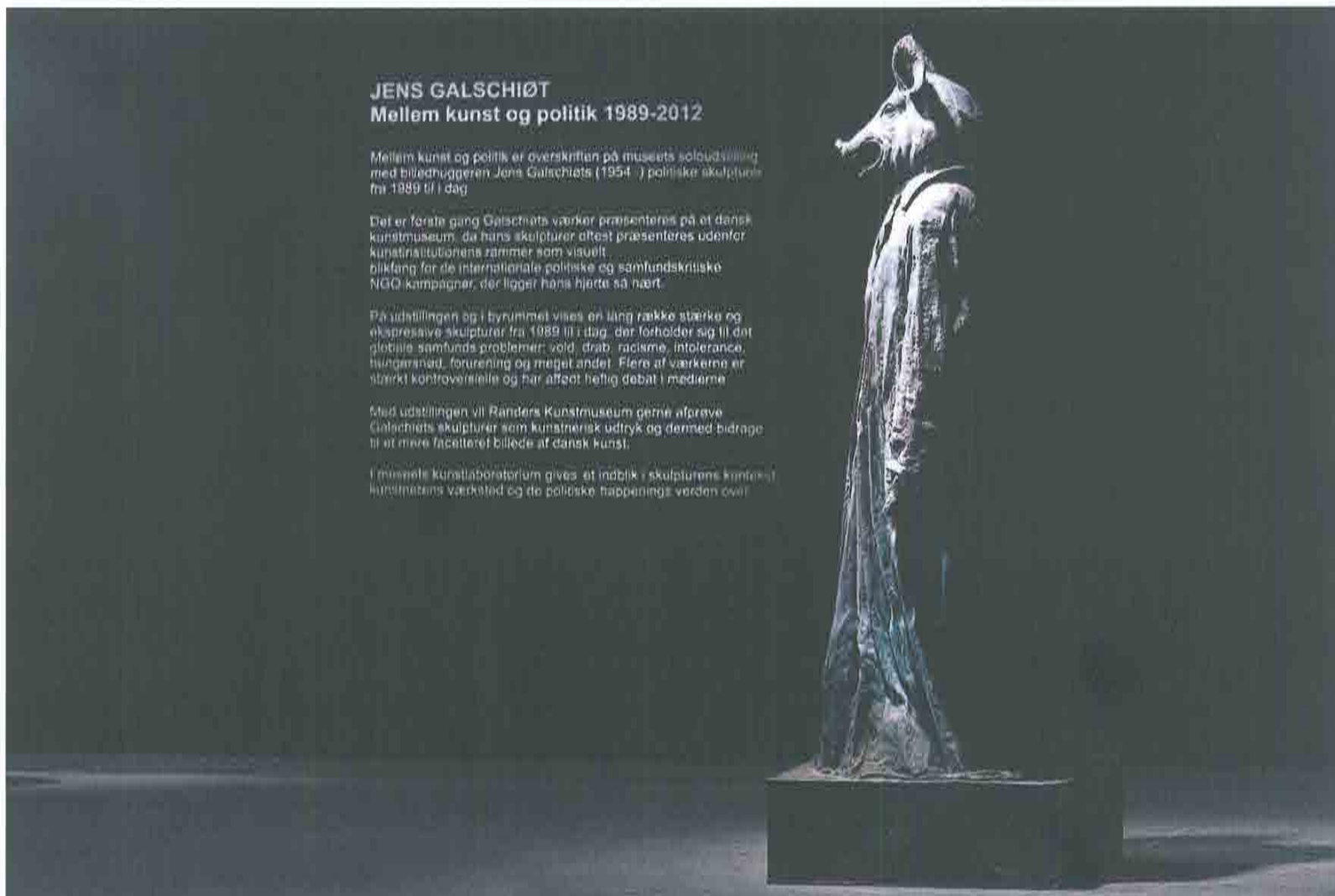

UDSTILLING:

Kunstneren Jens Galschiøt har aldrig været anerkendt i Danmark. Nu er han for første gang kommet på kunstmuseum i Randers

"Hænder af sten" er en kommentar til den udbredte brug af børnesoldater. I baggrunden sidder "Den lille pige med svovlstikkerne" med svovlstikker i den ene hånd og en mobiltelefon i den anden.

JENS GALSCHIØT Mellem kunst og politik 1989-2012

Mellem kunst og politik er overskriften på museets soloudstilling med billedhuggeren Jens Galschiøts (1954-) politiske skulpturer fra 1989 til i dag.

Det er første gang Galschiøts værker præsenteres på et dansk kunstmuseum, da hans skulpturer oftest præsenteres udenfor kunstinstitutionens rammer som visuelt blikfang for de internationale politiske og samfundskritiske NGO-kampagner, der ligger hans hjerte så højt.

På udstillingen og i byrummet vises en lang række stærke og ekspresive skulpturer fra 1989 til i dag, der forholder sig til det globale samfundsproblem: vold, drab, racisme, intolerance, hungersnød, forurening og meget andet. Fleres af værkerne er stærkt kontroversielle og har affødt heftig debat i medierne.

Med udstillingen vil Randers Kunstmuseum gerne afprøve Galschiøts skulpturer som kunstnerisk udtryk og dermed bidrage til et mere facetteret billede af dansk kunst.

I museets kunstillaboratorium gives et indblik i skulpturens teknik i kunstnerens værksted og de politiske happenings verden over.

"Min indre svinehund" var Jens Galschiøts første street art-projekt. Inde på museet står en svinehund i bronze, udenfor en tonstung version i beton.

Svin og skamstøtter

Af Lars Aare og Torben Hansen (foto) lars.aare@nordjyske.dk

Der står et svin i menneskeklæder på Østervold i Randers.

Med ryggen mod Ingvar Cronhammars monumentale skulptur "Redfall" skuer svinet hånligt op ad den brede boulevard mod Helen Schous "Den jyske hingst" i den øvre ende.

"Min indre svinehund", som værket hedder, er et stykke street art fra dengang, hvor begrebet street art knap var opfundet. Nærmere betegnet 1993, hvor den fynske bosiddende kunstner Jens Galschiøt med hjælp fra en masse frivillige uden tilladelse opstillede svinehunde i 20 europæiske byer. Formålet var at skabe opmærksomhed om vold, intolerance, racisme og forfølgelse af minoriteter.

Lidt derfra står "Skamstøtten" - en kegle af forvredne menneskekroppe - som symbol på de overgreb på menneskerettigheder, der foregår overalt i verden. Lignen-

de skamstøtter står i Hongkong, Mexico og Brasilien, og endnu én er på vej til irakisk Kurdistan.

Det er Randers Kunstmuseum, der i denne tid sætter fokus på Jens Galschiøt med en soloudstilling, der ikke blot kan opleves inde bag museets tykke betonmure men overalt i byrummet, hvor 15 af kunstnerens skulpturer er opstillet.

Og det er faktisk en kunsthistorisk begivenhed. Galschiøt, der har været aktiv kunstner siden 1989, har aldrig tidligere været på kunstmuseum i Danmark.

- Ja, det er meget mærkeligt. Nogen mener åbenbart, at det ikke er kunst, jeg laver, siger Jens Galschiøt selv.

Afslag på afslag

Med "nogen" mener han museumsfolk, ejerne af de fine gallerier og de smagsdommere, der sidder og fordele både private og offentlige fondsmidler.

Jens Galschiøt har fået så mange afslag på støtte til sine forskellige projekter, at

Kolonner af sultende afrikanske børn. "Hungermarchen" er som de fleste af Jens Galschiøts skulpturer let at tolke.

han - hvis han ville - kunne fodre svin med dem. Og da Randers Kunstmuseum rutinemæssigt søgte Statens Kunstfond om støtte til udstillingen, fik man afslag med den begrundelse, at værkerne ikke var "kunstfagligt og kunstnerisk væ-

sentlige".

Deri er museumsinspektør Lise Jeppesen ikke enig.

- Jeg fik ideen til udstillingen, da jeg for år tilbage så Galschiøts "Hungermarchen" i Aarhus. Kraften i det visuelle udtryk var nærmest som et spark i maven. Hans

værker har en stærk emotionel appel, som fortjener anerkendelse, siger hun.

Jens Galschiøts værker er lige til at gå til. De fortæller uden omsvøb den historie om grusomhed og godernes ulige fordeling i verdenssamfundet, som altid har

været hans udgangspunkt. Han er derfor også blevet en slags huskunstner for alverdens humanitære organisationer, der har gjort flittigt brug af hans evner til at kommunikere budskaber i et enkelt og letfatteligt billedsprog.

- For mig er kunst et globalt kommunikationsmiddel. Men jeg har opdaget, at mange kunstkritikere har det sådan, at hvis kunsten ikke er svær at forstå, kan de ikke forstå den.

Pladderhumanist

Han er blevet kaldt en politisk kunstner af den venstreorienterede slags. Men han er også blacklistet i Kina på grund af sin aktive støtte til demonstrationerne på Den Himmelske Freds Plads i Beijing, der kickstartede hele skamstøtte-projektet.

- Jeg har det lidt svært med begrebet politisk kunst. Jeg er i virkeligheden nok bare en pladderhumanist. For mig handler det om etik og moral. For at kunne kalde sig menneske skal man behandle andre mennesker

Galschiøts skulpturer er omdrejningspunktet

RANDERS: Randers Kunstmuseum blev etableret i 1887 af byens kunstforening.

I dag har kunstmuseet til huse i byens kulturhus, der ligger centralt i Randers by. Bygningen er tegnet af arkitekt Flemming Lassen i 1960-erne.

Kunstmuseet disponerer over et udstillingsareal på 1500 kvadratmeter, der bliver anvendt til udstillinger af samlingen og til særudstillingsaktiviteter.

Et besøg på Randers Kunst-

museum byder på en visuel tur gennem den danske kunsthistorie, når den er bedst. I kunstmuseets faste samling er værker fra slutningen af 1700 til i dag hængt op i et smukt forløb. Der er mindre formidlende tekster til de fleste værker.

Kunstmuseets skiftende særudstillinger giver nye oplevelser inden for både den ældre og nyere kunst.

Rundt om i Randers kan man hen over sommeren opleve en række stærke og kon-

troversielle figurer af kunstneren Jens Galschiøt.

Skulpturerne er stillet op som del af udstillingen »JENS GALSHIØT Mellem kunst og politik« på Randers Kunstmuseum.

26. maj kan man som led i eventen VoresRanders få informationer om skulpturerne og museet.

Der vil være mulighed for at deltage på en byvandring rundt til de forskellige skulpturer og høre om historierne bag, se eksempler på støbefor-

me af Jens Galschiøt, lave sit eget orange armbånd og dermed deltage i en af Jens Galschiøts kampagner.

I dagens anledning byder museet også på blå kyskager inspireret af en central randerskunstner, Sven Dalsgaard.

DR

H.C. Andersen som gudinde med faste bryster

DR.dk | 12.05.2012 | Side | 379 ord | Artikel-id: e33c26df | [W Link til artikel](#)

H.C. Andersen som nøgen gudinde er ikke hvad man normalt forbinder med vores allesammens eventyrdigter. ... Det er en mærkelig kombination, men jeg synes også, at skulpturen er både erotisk og følsom, så jeg bliver forhåbentlig ikke bortvist fra Odense, siger Jens Galschiøt til DR Kunstklub. Med værket prøver Galschiøt at stille spørgsmålet: hvordan ville H.C. Andersen have ageret i dag? - Om H.C. Andersen var bøsse, er svært at sige, men han var enormt feminin, og hvordan han ville opføre sig i dag er et sjovt og spændende spørgsmål at stille. ... Jens Galschiøt er også aktuel på Randers Kunstmuseum med udstillingen 'Mellem kunst og politik 1989-2012', hvor Galschiøts værker for første gang præsenteres på et dansk kunstmuseum.

H.C. Andersen støbt som kvinde

Odense: H.C. Andersen med et sæt faste kvindebryster.

Igen er det lykket for Jens Galschiøt at skabe et opsigtsvækkende kunstværk. En mere end to meter høj skulptur af H.C. Andersen som kvinde.

Galschiøt har arbejdet ud fra to forelæg. Skulpturen "Venus fra Milo" og det portræt af eventyrdigteren, som blev skabt af den danske billedhugger Wilhelm Bissen tilbage i 1864.

Skulpturen er skabt i et samarbejde mellem Odense Eventyr Golf og Jens Galschiøt. Den er sat i verden for at skabe opmærksomhed omkring golfturnering Pink Cup.

Et landsdækkende initia-

■ Eventyrdigteren klonet med "Venus fra Milo". Jens Galschiøt har nok en gang sluppet sine kreative kræfter løs.

tiv, hvor golfklubber samler penge ind til bekæmpelse af brystkræft.

Skulpturen bliver dag præsenteret i Magasin. Frøken H.C. Andersen er også blevet fremstillet i et antal mindre kopier, som rundt omkring i Odense vil fungere som indsamlingsbøsser. (sasa)

Marts: Skulptur af lille dreng fra Rødovre Skole fundet hos en skrothandler i Odense - stjålet to uger før.

April: Pædagogseminaret i Jelling får en 1 meter høj, 100 kilo tung bronzefigur stjålet. Den bliver fundet i en gyllebeholder i Tudved.

- 10. maj: Bronzestatue af kunstner Jens-Flemming Sørensen stjålet fra en have i Vedbæk. Senere bliver halvdelen af skulpturen solgt til skrot til en ophugger på Amager for 5.500 kroner. Den anden halvdel til en ophugger i Søborg. En mand i Vedbæk sigtet. 19. maj: En 22-årig mand idømmes ved retten i Nykøbing tre års fængsel for at stjæle fem skulpturer fra Saksøbing, Nysted, Eskilstrup og Rødby. Han bliver også tiltalt for forsøg på tyveri af yderligere fire bronzeskulpturer i Nykøbing. En medskyldig 28-årig mand bliver idømt et år og ni måneder.

- 26. juli: Bronzeskulpturen 'Boldspillere' af Keld Moseholm stjålet foran Ejbyhallen i Ejby vest for Køge. Mistanke om, at den skulle smeltes om. Fundet nogle dage efter i et buskads.

30. august: Rødovre Kommune sikrer kommunens udendørsskulpturer med gps og tyverialarmer.

- Oktober: En 3-4 ton tung, 120 centimeter høj bronzestatue fra Gauerlund Kirkegård stjålet. Sandsynligvis solgt som skrot skriver Vejle Amts Folkeblad.

- 10.-11. oktober: Natten mellem 10. og 11. oktober bliver otte skulpturer i fortællingen 'Den lille Prins' af kunstneren Jens Galschiøt stjålet fra Skulpturpark Billund. Værdi 550.000 kroner.

- 18. november: En 2 x 2 meter stor og 120-125 kilo tung kobberskulptur kaldet 'Solhesten' bliver stjålet fra Aarhus Tech. Kunstværket vurderes til en halv million kroner.

2012

- 13. og 14 januar: Natten til lørdag bliver Knud Nellemoses 'Frihedskæmperen', en 265 centimeter høj bronzestatue, stjålet i Indelukket i Silkeborg. Samme aften bliver kobberskulpturen 'Le Reitre' stjålet fra KunstCentret Silkeborg Bad. Den er af den belgiske Cobra-kunstner Reinhoud og vurderes til mellem 275.000-300.000 kroner.

DANMARK

Samfund Politik Uddannelse Skygge-kabinetet Studieliv

DANMARK 17. MAJ 2012 KL. 13.31

Tidslinje Stjålne skulpturer

Siden 2008 er mindst 29 større metalskulpturer blevet stjålet i Danmark.

Gem + Følg f t e

GITTE RØNBERG Aase Andreassen og Sandra Brovall

2008

- 7. oktober: Davidstatuen, en 3,2 meter høj, 2 ton tung bronzeskulptur ved Vor Frue Kirke i København bliver stjålet, mens den er til reparation.

2009

- 'Mads Ged' af kunstneren Gudrun Lauesen bliver stjålet fra Valhøj Skole i efteråret 2009. Findes på Vestvolden i vinteren 2010 stærkt beskadiget.

2010

- Februar: I Søborg bliver en Jesusbronzestatue af Aksel Johannes Theilmann savet ned fra sit kors.

Forår: To buster af digterne Jeppe Aakjær og Johannes V. Jensen bliver stjålet fra Mølleparken i Aarhus, men de bliver fundet igen. Kommunen fæstner dem yderligere.

- Sommer: Bronzeskulpturen 'Faldet' af kunstneren Eli Benveniste stjålet fra sin plads foran Kulturhuset Viften.
- 21. juni: Billedhugger Jens Stobberups egne skulpturer bliver stjålet fra hans have i Resen. En af dem vejer 80 kilo og er 120 centimeter lang.
- 28. juli: Natten til 28. juli bliver en bronzeskulptur stjålet fra Vandkunsten i Nysted på Lolland.
- August: 'Søløverne' og senere 'Paraplypigen' begge i bronze bliver stjålet fra Saksøbing på Lolland. Eskilstrup Kirke på Falster får en 2 meter høj engel stjålet. I samme måned bliver 'Dreng og pige' stjålet i Helsingør og billedhugger Vita Thymanns 'Mand ved brønd' stjålet fra et torv i Rødby.
- 3. december: Gribskov Kommune udstyrer de mest værdifulde figurer med gps og alarmer efter tyverier.

2011

kunst

nu 14 2012 torsdag 17. maj Fyens Stiftstidende

Kunsteren bag denne skulptur, Ulla Houe, er uddannet på Kunstakademiet i København.

Fredens Kirke med skulpturer

Odense: Fra ferniseringsdagen lørdag og frem til udstillingens afslutning 24. august vil der på arealerne omkring Fredens Kirke, i atriumgården ved sognehuset og i selve sognehuset stå flere end 60 skulpturer lavet af 23 kunstnere. Værkerne på "Skulptur 2012" er lavet af alt fra sten, træ, keramik og metal, og blandt kunstnerne er Ulla Houe, Jens Galschiøt, Kirsten Svenstrup og Kris Østerby.

Den indendørs del af udstillingen kan ses mandag til fredag kl. 9-13, torsdag desuden 16-18. (masv)

Grænser for ytrings

Kunstdebat. Med åbning i dag viser Kunsthal Charlottenborg et kontroversielt værk, der gav anledning til en del ballade, da det første gang blev vist på Venedig-biennalen i fjor. Nu er der mulighed for at fortsætte diskussionen om skulpturen, hvor man kan træde på billeder af blandt andre Pia Kjærsgaard og Anders Fogh Rasmussen.

Tidligere kulturredaktør på Jyllands-Posten, Flemming Rose, er en af de personligheder, man - eventuelt - kan træde på i Thomas Kilppers kunstværk. Foto: Thilo Frank.

Af Torben Weirup, kunstredaktør

// tow@berlingske.dk

Blandt de mest omdiskuterede bidrag til udstillingen i den danske pavillon under sidste biennale i Venedig var en skulptur af den tyske billedkunstner Thomas Kilpper.

Skulpturen havde form af en slags trappe og tribune, der lå i forlængelse af pavillonen - og i installationens trægulv var skåret portrætter af nogle af de kendte skikkelser, der hyppigt vækker stærke følelser hos deres modstandere. Der var tale om borgerlige eller højreorienterede politikere og kulturpersonligheder fra flere europæiske lande. Danmark var repræsenteret af blandt andre Pia Kjærsgaard, Anders Fogh Rasmussen og daværende kulturredaktør ved Jyllands-Posten, Flemming Rose.

Bidraget valgte allerede ved åbningen i fjor en del debat herhjemme, for vi er jo altid lidt nysgerrige, når mennesker fra andre lande udtrykker markante synspunkter om Danmark. Nu byder chancen sig så igen for en rask diskussion om værket, der bliver vist på Charlottenborg sommeren over.

Ikke noget strategisk dårligt træk af kunsthallen på Kgs. Nytorv, der trods lejlighedsvis interessante udstillinger - senest en betydelig kunstner som Simon Starling - i dén grad mangler publikum.

Meningen med Thomas Kilppers installation er tilsyneladende, at man kan vise sin

foragt for de mennesker, han har afbilledet, ved at træde på dem - en klassisk gestus hvis man vil udtrykke afsky eller vrede - men man kan selvfølgelig også vælge omhyggeligt at gå mellem billederne i gulvet og således *undgå* at træde på for eksempel Flemming Rose. Hvorfor skulle man også det, kunne man måske spørge? Flemming Rose var manden, der undersøgte ytringsfrihedens grænser - og fandt den.

Meningen med Thomas Kilppers installation er tilsyneladende, at man kan vise sin foragt for de mennesker, han har afbilledet, ved at træde på dem

TEMAET FOR UDS STILLINGEN i den danske pavillon var ytringsfrihed, og deltagerne i udstillingen undersøgte forskellige aspekter af den.

En af de mange fantastiske metaforer i Bibelen er den om at se splinten i sin broders

Vidunderlige ord hugget i granit

Billedhugger Laila Westergaard har skabt to nye kunstværker, som bliver afsløret den 1. juni foran biblioteket i Fuglebjerg. Kunstværkerne er to bogkasser hugget i granit og udsmykket med forfatternavne og bogtitler, man kan gå på opdagelse i.

FUGLEBJERG: Lige under Amagerværkets 150 meter høje skorsten på Refshaleøen i København har billedhugger Laila Westergaard sit værksted. Her går hun udenfor alle årets dage med udsigt til himmel og hav. Hun har lejet sig ind i hjørnet hos et firma, der handler med granit, så hun

er udover sin egen kunst også omgivet af det materiale, hun arbejder i.

Laila Westergaard, der har været billedhugger i 23 år, er netop nu i gang med at lave to kunstværker til Fuglebjerg Bibliotek, og de bliver afsløret den 1. juni samtidig med, at der er indvielse af Den lille prins, som jo også er flyttet hen foran biblioteket.

De to bogkasser er hugget i en rød svensk Bohusgranit.

- Jeg har med vilje valgt den røde farve, den er mere menneskelig end eksempelvis en sort granit, den røde er varmere, og det er vigtigt, synes jeg, lige der,

hvor de skal stå, siger den 48-årige kunster.

Laila Westergaard elsker at arbejde med detaljer i sin kunst, og hun har faktisk, siden hun blev uddannet billedhugger på Det Jyske Kunstakademi, kun arbejdet i granit.

- Jeg kan godt lide den tyngde materialet har, det rummer en lang historie, det går tilbage til skabelsen, og min store ambition som kunstner, kan jeg se nu, har været at give materialet en lethed, fortæller Laila Westergaard.

Hun har hugget i granit i 23 år, og hun er endnu ikke blevet træt af granitten.

- Jeg bliver aldrig træt af at forsøge at få materialet til at gå en anden vej, siger hun.

Vidunderlige ord

Med bogkasserne har hun også arbejdet med masser af detaljer - siderne er udsmykket med forfatternavne og bogtitler - eksempelvis Siri Hustvedts 'Det jeg elskede' og Helle Helles 'Dette burde skrives i nutid'.

- Jeg har ikke læst alle bogtitlerne selv, men mange af dem er bøger, som jeg holder meget af, forklarer hun og skal hun trække nogle titler frem, som betyder virkelig meget for hende, så er det svært, men det er blandt andet 'På sporet af den tabte tid' af Marcel Proust, 'Det skabtes vaklen' af Søren Ulrik Thomsen og 'Suser min

Bogkassernes sider er udsmykket med bogtitler og forfatternavne, og Laila Westergaard har også fået Fuglebjerg med på værket.

SOMMERDANS 2012

Oplev spillemandsmusik, folkedans og pragtfuld natur ved Tissø

Den 3. og 24. juni, den 15. juli, den 5. og 26. aug. fra kl. 14 til 17. Fri Entré

Alle er velkomne. Se program på www.spil-og-dans-vestsjælland.dk
Sted: Fugledegård Formidlingscenter

Laila Westergaard kommer fra en familie, hvor både hendes far og farfar var billedhuggere, og de havde et stenhuggeri, hvor de lavede gravsten. Faren laver også kunst, men hun er den første i familien, som fra begyndelsen har levet af sin kunst.

lind, synger min nattergal' af Astrid Lindgren.

- Bare titlen 'Det skabtes vaklen' er helt vidunderlig, siger den solbrændte kvinde og smiler.

- Jeg elsker litteratur og stå og tænke mens jeg arbejder, forklarer hun og fortæller, at hun også holder meget af at gå ud og høre litteraturoplæsninger i byen.

- Men det fysiske arbejde bekommer mig også rigtig vel, fortsætter hun.

Bogkasserne bliver af-

sløret ved et åbningsarrangement den 1. juni, hvor man også fejrer, at skulpturen Den lille prins af Jens Galschiøt er blevet flyttet hen foran biblioteket. Det er Nithona Fonden og LAG Næstved, som har støttet finansieringen af de to bogkasser.

Åbningen og afsløringen finder sted fredag den 1. juni klokken 13 på Fuglebjerg Bibliotek, hvor der blandt andet vil være taler af initiativtagerne og borgmester Carsten Rasmussen.

meje

Det herer Laila Westergaards værksted, hvor hun har Amagerværket som nabo. Hun går udenfor alle årets dage, og hun er blevet helt afhængig af det. Om vinteren er det lidt koldt, fortæller hun, men til gengæld har hun blandt andet set isfugle i vandet, hun har lige nedenfor sine fædder.

Midsummerfest

i Herlufmaglehallen

Lørdag den 23. juni kl. 14-17

for pensionister m. ledsager/hjælper i gl. Suså kommune

Der er kaffebord, øl og vand samt underholdning af Keld & Hilda Heick

Det er gratis at deltage!

Tilmelding skal ske til Knud Aagaard Hansen

Mandag-fredag mellem kl. 10-12

Telefon 4032 2201

E-post: susaa@lions.dk

Sidste frist er den 15. juni kl. 12

Arrangør:

Lions Club Suså

www.susaa.lions.dk

HERLUFMAGLE-KØRESKOLE V/Jacob Frederiksen

Afdeling af Næstved Køreskole www.johnogmax.dk

KØREKORT TIL BIL ELLER TRAILER, SAMT GENERHVERV

Åbningstilbud

ved tilmelding inden 1. juni og opstart i 2012

Lovpakke Bil kr. 9.995,-

Trailer kr. 3.495,-

Teoriundervisning i Herlufmagle

Holdstart bil: Tirsdag d. 29/5 og 14/8 kl. 18.00

Holdstart trailer: Onsdag d. 18/5 og 30/5 kl. 18.30

www.herlufmagle-koreskole.dk

v/Jacob Frederiksen, Ravnstrupvej 41, 4160 Herlufmagle, Tlf 40351090
Afdeling af www.naestvedkoreskole.dk eller www.johnogmax.dk

HALLØJSA!

LOPPEMARKED I SLAGLILLE-BJERNEDE FORSAMLINGSKØLE

Loppemarkedet afholdes søndag den 3. juni 2012

Fra kl. 10.00 - 14.00 Auktion kl. 11.30

Der er mange og gode effekter
Café, pølsevogn, hjemmelavede isvafler

STØT EN GOD SAG OG GØR ET FUND!!
Forsamlingshuset mangler penge til istandsættelse.

Vel mødt!

GRATIS ADGANG

Tirsdag den 5. juni 2012

JP Aarhus

Gustavo i gang med at male vægtæppet til Kommunistisk Partis 2. kongres 2008.

Foto: pn

Fortællerbrønden på Nyborgvej?

Kunst FyensStiftstidende
Tirsdag 5. juni 2012

Forleden læste jeg, at H.C. Andersen Fortællerbrønden skulle fra Flakhaven til Åsum.

Jeg vil tillade mig at komme med et forslag, så dette pragtfulde kunstværk kunne få en fast plads.

Jeg har ladet mig fortælle, at man på Nyborgvej skal i gang med en stør-

re renovation af boliger.

Det er ikke kommet i gang endnu, som ellers påstået, men i forbindelse med denne renovering skal der bygges et beboerhus, som ifølge rygterne skulle blive en arkitektonisk perle - da ville det være en rigtig god idé, hvis de besluttede mennesker fik en snak med kunstneren Jens Galschiøt, så Fortællerbrønden kom til ære og værdighed.

Det ser jo ud til, at Odense Kommune ikke har de store ambitioner om kunstværket, hvilket jeg i øvrigt finder skandaløst og må sige, så gik der igen Odense i den.

Lad os nu få Fortællerbrønden placeret, så borgerne kan nyde dette flotte kunstværk.

Af Erik Schandorff
Blommegrenen 103 st.th., Odense SØ

Dansk-mexicansk udstilling hos Galschiøt

På fredag 8. juni kl. 16-19 holder Jens Galschiøt fernisering i sit galleri, Banevænget 22 i Næsby. Det er ikke Galschiøt selv, der udstiller, men mexicanske Rey Morales og danske Søren Lilliendal Hansen.

Rey Morales udstillede sidst i Galleri Galschiøt for seks år siden, og nu kan man altså igen se hans naturalistiske oliemalerier, som er præget af den latinamerikanske fabulerende historie-fortælling.

Søren Lilliendal Hansen har en fortid som animator og er udannet ædelmetalstøber på Jens Galschiøts bronze- og sølvstøberi. På udstillingen kan man se smykker og mindre skulpturer inspireret af tegnefilmens univers.

Ugeavisen Odense 6. juni 2012

Morales og Hansen

Lokalavisen Nordvest 6. juni 2012

NÆSBY: På fredag den 6. juni fra klokken 16.00 til 19.00 er der fernisering på en kunstudstilling med den mexicanske maler Rey Morales og billedhuggeren Søren Lilliendal Hansen hos Galleri Galschiøt på Banevænget 22.

Rey Morales har tidligere udstillet på Galleri Galschiøt

for 6 år siden, og da det var en stor succes.

Søren Lilliendal Hansen er illustratør og billedhugger og har en fortid som animator og er udannet ædelmetalstøber hos Jens Galschiøts støberier.

Udstillingen varer til og med mandag den 25. juni. Der er åbent alle hverdage kl. 9 til 18.

Galleri Galschiøt, Banevænget 22, Næsby - Til 31. december: Galschiøt opbygger "Fundamentalism"-skulpturen. Til 25. juni: Mexicansk-dansk kunstudstilling: Rey Morales, maleri og Søren Lilliendal Hansen, skulptur. Man-fre 9-18.

Lokalavisen Nordvest 13. juni 2012

RUNDSPØRGE

FREDAG 8. JUNI 2012 / 03

Af Amanda Bo Elfving
redaktion@amtsavisen.dk

RandersWeekend

RANDERS: Kunsten er i de senere år begyndt at præge bybilledet i Randers mere. De nye messingstatuer af Jens Galschiøt, der er udstillet rundt i byen, får megen opmærksomhed for tiden. Men hvilket indtryk giver statuerne på unge mennesker? De unge blev spurgt om, hvad de synes om kunsten i Randers generelt samt indtryk af

FyensStiftstidende
Fredag 1. juni 2012

HCA ved Rytterskolen i Åsum. Foto: Ken Lyndrup

Andersen på landsbyferie og til musikfest

Odense: Jens Galschiøts fodbadende H.C. Andersen fra Fortællerbrønden er ankommet til den forestående kirke- og byfest i Åsum 9. juni.

HCA-skulpturen bliver vartegn for den musikfestival, som menighedsrådet står bag. Med start i kirken og fra ved 14-tiden med musikfestival ved Rytterskolen (her står Andersen nu). Formanden for menighedsrådet, Alex Hold, siger, at Andersen kunne trænge til lidt landlig rekreation efter sit ophold dels på havnens bund og dels på Flakhaven.

Der er boder med øl, kager og kaffe, og beboerne i Åsum spiser sammen. Voksne skal betale 100 kroner for musik og madbillet, mens børn er gratis på festivalområdet. Og er de under 12 år, koster det ikke noget at spise med.

Der er tilmelding og salg af billetter på telefon 23 23 15 16 eller på mail mlh@km.dk.

Galschiøt-skulpturen kommer til at stå i Åsum en måneds tid. Så rejser han til Jylland, hvor han skal være ikon for de odenseanske spejdere på landsspejderlejren i Hølstebro, hvor 30.000 spejdere fra de forskellige korps har sommerlejr.

6 ARBEJDEREN Onsdag 6. juni 2012

Gustavos vægmalerier

Besøg efteråret 2000:

Gustavo var første gang i Danmark i forbindelse med globaliseringsfestivalen Images of the Word. Her malede han på:

- Helsehjørnet, Pederstrædet, Aalborg (dengang boede Verdenhjørnet alias en række solidaritetsorganisationer inklusiv Foreningen Butik Papaya og Tinku i huset).
- Galleri Galschiøt, Banetoften, Odense – den blev malet på Odense Banegård men blev siden flyttet.
- Solidaritetsbutikken Cikaden, Griffenfeldsgade, København.
- Italiensk restaurant, Nyborg.

OG POLITIK Randers Kunstmuseum viser frem til den ingen "Mellem kunst og politik" med politiske skulpturer af den danske kunstner Jens Galschiøt. Det er første gang, der præsenteres på et dansk kunstmuseum, da hans mest test præsenteres uden for kunstinstitutionens rammer. "of the Fattest", skulptur i kobber fra 2006, der som schiøts store værker kan ses i Randers' byrum.

Strandet i Rødvig

Foreningen Levende Hav holder i weekenden åbent skib på fiskerihavnen i Rødvig for at sætte fokus på det bæredygtige fiskeri og mad nok til at mætte alle sultende i verden.

RØDVG: Det er helt usædvanligt syn, der møder øjet, hvis man i denne weekend

lægger vejen forbi fiskerihavnen i Rødvig. En dansk kutter med det gode navn: Anton ligger til kaj med intet mindre end 70 bådflugtninge tavst stående på dækket spejdende efter en ny fremtid i land.

Udlændingemyndighederne har endnu ikke været i Rødvig for at tage imod disse spontanflugtninge, og det skyldes formentlig, at de allesammen er fremstillet i kobber. Der er tale om skulpturer lavet af den danske happening-skulptør Jens Galschiøt, der har gjort sig

internationalt bemærket med sine kunstværker ved store internationale konferencer med stor offentlig bevågenhed.

- Skulpturerne skal symbolisere den strøm af sultende flygtninge, som vi risikerer at se, hvis vi ikke tager klimatrusslen alvorligt. Ekspertene mener, at verden om nogle år kan have 200 millioner klimaflygtninge, hvis ikke vi får styr på drivhuseffekten, siger skipper ombord på Anton.

Han hedder Knud Andersen og er landsformand for

Fiskekutteren Anton belæsset med 70 bådflugtninge på dækket ligger til kaj i Rødvig hele weekenden.

Foto: Henrik Fisker

DAGBLADET ■ LØRDAG 9. JUNI 2012

foreningen: Levende Hav, der sejler rundt med bådflugtningene. Han er selv tidligere fiskeskipper fra Bønnerup på Djursland, hvor han netop sejlede med Anton, men har også været maskinarbejder og skolelærer.

Pas på ressourcerne

I dag er han 71 år og sejler rundt som den ene af fem frivillige i danske havne med sit budskab om at passe bedre på verdens ressourcer. Således arrangerede han i aften et offentligt møde på Harmonien, hvor medlemmerne af Rødvig Fiskeriforening var specielt inviterede til at diskutere fremtidens fiskeri.

- Vi deler verdens fiskere op i tre kategorier: substensfiskerne, der hver dag

går på havet for at få mad i munden og overleve, levebrødsfiskerne, der sælger af deres fangst til andre og skaber en lokal beskæftigelse, og industrifiskerne, der arbejder i store koncerner, der gennem rovfiskeri skal hente profitten hjem for at forrente den investerede kapital. Mens de to første grupper brødføder deres lokalsamfund, trækker den tredje havets ressourcer væk fra det nære miljø. Det betyder, at små fiskere ikke har noget at leve af og må sulte eller ende som flygtninge, siger Knud Andersen.

Men tendensen kan også genfindes i en dansk sammenhæng:

- Se bare, hvor mange små fiskerbåde der er forsvundet fra Rødvig. Det er et uddøende erhverv, og de fiskere, der overlever, må sejle længere

væk for at hente fangsten, siger han.

Levende Hav har omkring 300 medlemmer, der bakkede op om det lokale fiskeri - både herhjemme og ude i verden. Foreningen har været aktiv i flere udviklingsprojekter, hvor små fiskere i Indien, Ghana og Eritrea har fået dansk bistand til at forbedre deres fangst. Foreningens mest berømte projekt udspandt sig ved Aralsøens bredder i årene efter Sovjetunionens sammenbrud.

Levende Hav holder åbent skib ombord på Anton hele weekenden frem til søndag aften, hvor Knud Andersen og hans folk gerne vil fortælle mere om foreningens arbejde og synspunkter.

hfi

Jens Galschiøts skulpturer er et stærkt symbol på en verden i opbrud.

FyensStiftstidende ■ 33 Onsdag 20. juni 2012

Kunstneren Jens Galschiøt bidrager blandt andet med fem skulpturer af hjemløse eksistenser til den kommende kunstfestival. Allerede nu er flere skulpturer sat op - blandt andet på torvet.

PR-FOTO

Gylden skovl til Kraftverket

HÆDER: Foreningen Kulturhuse i Danmark har givet årets ærespris, 'Den Gyldne Skovl', til Kraftverket i Valby.

Kraftverket, der ligger på Toftegårds Plads, får prisen, fordi kulturhuset bygger bro mellem det civile samfund og kommunen og samtidig udfordrer begge dele. Kulturhuset udfordrer 'plejer' og afprøver nye veje i spændingsfeltet mellem de to verdener.

»Det er altid fantastisk at få anerkendelse. Og særlig, når det er fra nogle, som ikke har pligt til at sige noget pænt om en. Med hensyn til Den Gyldne Skovl, så er jeg rigtig stolt af den pris, fordi årets modtager vælges af personer, som har et godt kendskab og fagligt indblik i kulturhusene i Danmark, og fordi vi indskrives os i et prominent selskab af modtagere som f.eks. Knud Foldschack, Jens Galschiøt, Lokale- og Anlægsfonden, Huset i Århus og mange flere,« siger Nanna Friis, der er leder af Kraftverket.

Kultur- og Fritidsborgmester Pia Allerslev (V) er også glad for prisen: »Det er altid dejligt, når en af vores institutioner får sådan et klap på skulderen. Det viser også, at vores politik med at give institutionerne frie rammer til at søge nye veje bærer frugt - altså også i en grad, så det bemærkes udenfor bygrænsen.«

Prisen blev overrakt i Helsingør.

cmo

Mandag 11. juni 2012

10 ■ FyensStiftstidende

DAGENS UDSTILLING

Tegneseriefikur i bronze
Billedhuggeren Søren Lilliendal Hansen har en fortid som animator og er uddannet ædelmetalstøber på Jens Galschiøts støberi. Lige nu udstiller han sammen med den mexicanske maler Rey Morales i Jens Galschiøts galleri. Her viser han smykker og mindre skulpturer inspireret af tegnefilmens univers.

Galleri Galschiøt, Banevænget 22, Næsby, kl. 9-18

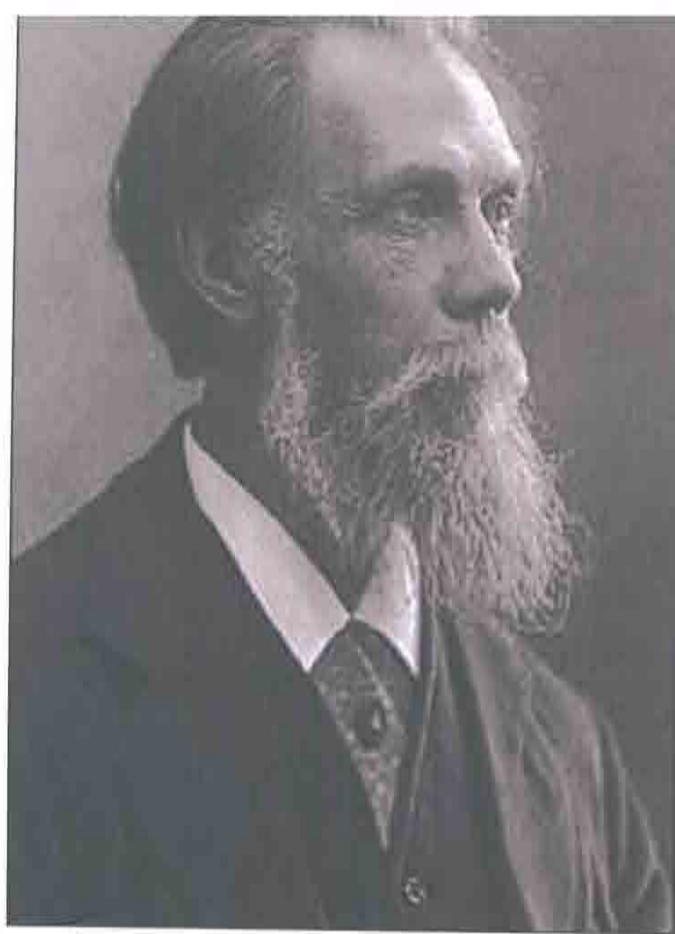
Galleri Galschiøt, Banevænget 22, Næsby. Man-fre 9-17.45: Galschiøt opbygger "Fundamentalism"-skulpturen. Mexicansk-dansk kunststiling. Rey Morales, maleri og Søren Lilliendal Hansen, skulptur.

Af Niels Herskind
Foto: Kgl. Bibliotek m.fl.

Stifteren af selskabet var Fernando Linderberg. Han blev født i 1854 i København, men tilbragte sine barndomsår på Fyn som plejebarn hos en gårdmandsfamilie, hvor han blev påvirket af Grundtvigs tanker om folkeoplysning. Han ville gerne uddanne sig, men måtte tidligt i arbejde. Som 18-årig kom han på Vallekilde Højskole og blev herefter uddannet som gartner og opholdt sig i nogle år i Norge.

Majestætsfornærmelse

Hans interesser for socialøkonomiske og politiske forhold førte ham til at udgive det radikalt-politiske blad Folkebladet, som indbragte ham fængselsstraf for majestætsfornærmelse. Han måtte opgive bladdriften og leverede herefter indlæg til en række provinsblade samtidig med, at han rejste rundt og holdt foredrag om bl.a. Henry George's idéer om jordværdi

Jotkeoplyser Fernando Linderberg. Nederst Oplysningsselskabets planlagte hovedsæde.

og jordrente, som han var meget optaget af.

Kristen socialisme

1888 stiftede han Dansk Arbejderforbund, som skulle virke for landarbejderne sag. Han skrev i deres blad om sociale og samfundsmæssige forhold. Grundet sin kristne overbevisning tog han afstand fra de "antireligiøse" so-

cialdemokrater, men da Arbejderforbundet senere sluttede sig til bevægelsen, virkede Linderberg i nogle år i partiets pressetjeneste. Men 1896 skiltes deres veje, da Linderberg var uenig i den socialistiske agitation. I nogle år rejste han i udlandet og studerede sociale spørgsmål. Her stødte han på kristelige sociale bevægelser, hvis tan-

ker han tog til sig. Han ville gøre socialister til kristne og kristne til socialister. I 1898 stiftede han Udvalget for social Oplysning Fremme, hvor han blev sekretær. Uenighed om grundlaget førte til, at sekretariatet blev udskilt som et selvstændigt organ under Linderbergs ledelse med navnet Det sociale Sekretariat og Bibliotek, hvor

sæde indrettet til foreningsarbejdsgrundlaget.

Oplysningsselskabet

Linderbergs store interesse for arbejdernes dannelsesforhold førte i 1893 til oprettelsen af Udvalget til Oplysningens Fremme blandt Arbejderne på Frederiksberg og i 1904 Frederiksberg Oplysningsselskab, hvilende på et socialt og kristent grundlag. Der blev arrangeret foredrag, afholdt litterære oplæsninger, men også arrangeret udflugter og selskabelige sammenkomster. Selskabets medlemmer skulle have adgang til selskabets bogsamling, aviser og tidsskrifter. Dets aktiviteter var især rettet mod den jævne befolkning for således at nedbryde forskellene mellem de forskellige befolkningsklasser. I 1913 sluttede selskabet sig sammen med Læseselskabet Godthaab.

Foreningen manglede imidlertid lokaler til sin virksomhed og måtte nøjes med en Lejlighed på Sagasvej. Den fik imidlertid overdraget en byggegrund på et sted mellem Langelandsvej og Bentzonsvej, hvor det planlagdes at opføre et nyt hoved-

sæde indrettet til foreningsbrug med gymnastiksal, foredragssal og samlingsværelser, samt en bolig.

Det lykkedes dog ikke at finde de nødvendige penge midler til byggeriet, som herefter måtte opgives. Men Oplysningsselskabet fortsatte sin eksistens til 1929.

Fernandoprisen

Selv døde Fernando Linderberg i 1914 og blev begravet på Solbjerg Kirkegård.

Hans navn lever dog endnu, idet Socialpolitisk Forening, hvis første formand han var, ved foreningens 100 års jubilæum i 1998 indstiftede en årlig pris, Fernandoprisen, som gives for en særlig indsats for social retfærdighed og som anerkendelse af både teoretisk og praktisk arbejde til både enkeltpersoner, organisationer og projekter. Fernando-prisen er en anerkendelse af initiativer, der gør det usynlige synligt, og som bidrager til udvikling af socialt arbejde.

Selve prisen består af en smuk bronzeskulptur af billedkunstneren Jens Galschiøt og er tænkt som en slags socialpolitikens Bodil.

13 hekse og et svin

FyensStiftstidende

23. juni 2012

■ Sankthansaften betyder, det igen er tid til at brænde heksen af på bådet. I hvert fald de fleste steder

Svendborg: Midsommervisen, bål - og selvfølgelig en heks. Det er vel de mest kendetegnende ting ved en traditionel sankthansaften.

De fleste steder rundt omkring landet bliver heksen således også sendt et godt stykke mod Blokshøj i tyske Harzen.

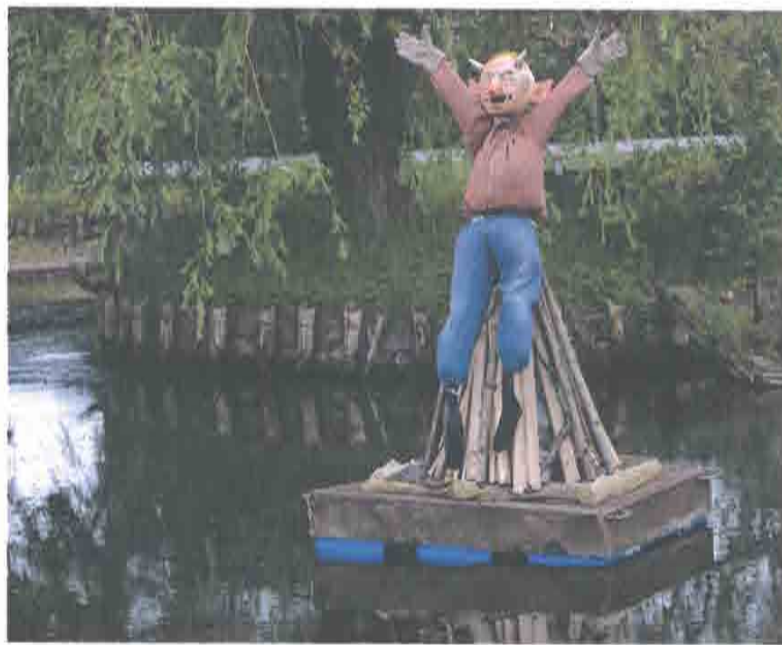
Bare ikke ved Vejstrup Forsamlingshus. Her har borgerforeningen for andet år i træk valgt at gå imod strømmen og udeladt heksen fra festen.

I stedet futter de en keramisk svinehund af.

- Svinehunden symboliserer grådighed, griskhed, egoisme, hovmod og fremmedhad. Den brænder vi af, fordi vi ikke vil have det i Vejstrup, forklarer Peder Hegaard, sekretær i Vejstrup Borgerforening og bagmand for den alternative afbrænding.

Galschiøt som inspiration

Sidste år brændte borgerne i Vejstrup en trolld af, som et

■ Allerede sidste år var borgerforeningen i Vejstrup gået væk fra heksen og havde i stedet en trolld på bådet. Arkivfoto: Jørgen Outzen

symbol mod alt det, kommunen nedlægger i byen, mens årets afbrænding af svinehunden er inspireret af skulptøren Jens Galschiøt.

- Jeg så hans skulptur af "Min Indre Svinehund" i Ringkøbing et par år tilbage og har haft ideen liggende lige siden. Jeg ringede så til Galschiøt og spurgte, om det var okay, fortæller Peder Hegaard.

- Det var det bestemt. Faktisk håber han på, at man vil gøre det over hele landet en

dag, fortsætter Peder Hegaard, der indrømmer, at ikke alle nødvendigvis er vilde med ideen.

- Folk kan tænke, at vi er nogle gamle, underlige landsbytosser. Men vi er bare nogle kreative typer, der gerne vil have det sjovt.

Har man lyst til at holde fast i traditionerne om at se heksen blive brændt, er der stadig rig mulighed for det.

13 forskellige sankthansarrangementer finder således sted i Svendborg og omegn.

Blandt andet i Vemmenæs Anløbsbro, hvor scenograf og illustratør Mai-britt Schultz er bältaler, mens viceborgmester og formand for kultur- og planudvalg Bruno Hansen stiller sig på talerstolen ved KIF-hallen i Kirkeby.

Se "Det sker"-listen til venstre for at få en oversigt over alle aftenens bålarrangementer i Svendborg og omegn.

Af Henrik Nguyen
heng@faa.dk

Tankevækkende udstilling

Happening: Tak til Jens Galschiøt for en virkelig tankevækkende udstilling/happening til folkemødet på Bornholm: En række magre flygtninge, der helt udtrykkløst og uden håb stirrede ud i tomheden! En klar og velanbragt demonstration mod vort kæmpe overforbrug. Det gjorde indtryk!

Anne Grethe Milkelsen, Peter Willemoes Vej 163, Odense SØ

FyensStiftstidende 20. juni 2012

ir siden afslørede Jens Galschiøt sin
ende dame« i Tarm, hvor han her ses
rmanden for byrådets kunstvalg Gitte
n. Begge er med i en videohilsen, når
me falder. Arkivfoto: Jørn Deleuran

te ved Nordea i Skjern flytter nu
får en ny maske. Arkivfoto
I 2012

rn/Tarm

kerne r by night i ngebyerne

nstværker af Jens Galschiøt
nne uge Skjern og Tarm.

Samarbej-
gøre Skjern
ngebyer får i
te og synlige
af to masker
is Galschiøt.
rker - én til
es ved open
nterne i for-
ts studenter-

dimissioner.

Det vil sige onsdag klokken 21.45 på Apoteker Rasmussens Plads i Tarm og torsdag klokken 21 ved Nordea i Skjern.

Afsløringerne bliver foretaget af henholdsvis Jørgen Overgaard og Jørgen Axelsen fra de to byers handelsforeninger.

Faktisk har den ene maske allerede længe prydet Nordeas gavl, men den har kun væ-

ret til låns. Nu flytter den til Tarm, mens Skjern får en ny maske. Begge er til evig arv og eje.

Uadskillelige tvillinger

Det er Skjern-Tarm Erhvervsråd, der står bag initiativet og har skaffet midlerne til værkerne via forskellige fonde.

»Vi har fra starten været enige om, at vi kun vil arbejde med noget, vi er enige om, og

som tilgodeser begge byer, så vi kan bande Skjern og Tarm som tvillingebyer.

For det er jo sådan med tvillinger, at de er uadskillelige og ikke kan undvære hinanden, selv om de skændes lidt ind imellem,« fastslår Gunnar Thorup og Magnus Kolby.

Begge har sæde i Skjern-Tarm Erhvervsråd sammen med Tom Jakobsen, Karsten Larsen og Hans Ole Jessen.

II Det er jo sådan med tvillinger, at de er uadskillelige og ikke kan undvære hinanden, selv om de skændes lidt ind imellem.

MAGNUS KOLBY OG GUNNAR THORUP, om baggrunden for Skjern-Tarm Erhvervsråds projekt med at brande Skjern og Tarm som tvillingebyer.

Brugskunst i springvandet

Ved afsløringerne af kunstværkerne vises en videohilsen med Jens Galschiøt, der ikke selv kan være til stede som ved sidste års studenteropen night i Tarm, hvor han afslørede sin skulptur »Den dykkende dame«.

Hun står på hovedet i springvandet med bagdelen lige vejret og vakte lidt debat i begyndelsen, men det lykke-

des hurtigt at samle penge ind til at købe skulpturen.

»Nu er »Damen« så populær, at lokale virksomheder gerne vil bruge hende som en del af deres brand,« fortæller Magnus Kolby.

Han glæder sig over, at skulpturen også bliver foreviget af mange turister og sammen med springvandet bruges til leg af byens børn på varme dage.

Kunsten stiger ved Open By Night i åbyerne

27. JUNI 2012 / UGEAVISEN RINGKØBING

AF LENA JEPPESEN
lena@bergske.dk

Denne maske af Jens Galschiøt flytter nu fra Skjern til Tarm.

SKJERN-TARM: Onsdag og torsdag er der fest i gaden i henholdsvis Tarm og Skjern.

De to byers handelsforeninger fejrer de nyudsprungne studenter med Open By Night med en række aktiviteter.

Skjern-Tarm Erhvervsråd har nemlig købt og står for afsløringen af maske-kunst af kunstneren Jens Galschiøts - en maske i hver i by for at markere, at Skjern og Tarm er tvillingebyer.

Faktisk har Skjern allerede i længere tid haft en Galschiøt-maske til låns. Den hænger på Nordeas gavl.

Videohilsen fra Galschiøt

Men dette værk flyttes nu til en gavl på Apoteker Rasmussens Plads i Tarm, hvor det afsløres onsdag klokken 21.45 af Jørgen Overgaard fra Tarm

Handelsforening.

Til gengæld får Skjern en helt ny Galschiøt-maske, der åbenbares for offentligheden torsdag klokken 21 af Jørgen Axelsen fra Skjern Handelsforening.

Desuden bliver der i begge byer vist en video-hilsen fra Jens Galschiøt, der selv er forhindret i at deltage i afsløringerne af sine værker.

Også byrådsmedlem Gitte Kjeldsen, der er formand for byrådets kunstvalg, medvirker på den aktuelle video, der optages ved Skjern Å.

Svinehunden galper stadig

Jens Galschiøts skulpturaktioner stiller kritiske spørgsmål, hvordan vi forholder os til verden. Nu er hans værker kommet på Randers Kunstmuseum, hvor de har det godt. Selv om de er mest tankevækkende udenfor i virkeligheden.

KUNST

Randers Kunstmuseum: Jens Galschiøt - mellem kunst og politik 1989-2012. 11.22. juli. www.randerskunstmuseum.dk

Howdan hænger vores etiske og moralske selvforståelse sammen med den globale og lokale virkelighed? Og hvilke konsekvenser får det for vores kultur, når der sker et skred i denne moral og etik? Spørgsmålene er stillet af billedhuggeren og aktivisten Jens Galschiøt, hvis værker nu for første gang kan opleves på et dansk kunstmuseum.

I salene på Randers Kunstmuseum og i omfattende omfang i Randers' byrum er udstillingen en rejse i Galschiøts kunstneriske og måske i endnu højere grad politiske aktiviteter liv i over 20 år. I byen manifesterer skulpturerne sig som nærværende interaktioner med det sociale liv, mens udstillingen på museet fjerner værkerne lidt for langt fra, hvor de er stærkest; i dynamisk samspil med den politiske virkelighed.

MED SINE skulpturer og happenings griber Galschiøt ind i aktuelle problemområder i verdens brændpunkter. Hungersnød, vold, drab og menneskelig undertrykkelse omformes i et ekspressivt formsprog til kampråb,

der vil have os til at tage stilling til vores opfattelse af virkelighedens konventioner.

Udtrykket er på en gang klassisk skulpturelt med figurative symbolske fortællinger ofte støbt i kobber, og samtidig fungerer værkerne som interventioner, sociale happenings, der pludselig indfinder sig - som regel uden invitation - på steder, hvor det offentlige og politiske liv trækkes ind i en forestilling, der aktivt kritiserer tingenes tilstand.

PÅ MUSEET er samlet værker fra Galschiøts talrige aktioner: 'Min indre svinehund' byder velkommen til udstillingen, der er holdt i en mørklagt scenografi med sortmalede vægge. 'Min indre svinehund', der løb af stablen i 1993, var den første af Galschiøts store skulpturaktioner. Som en reaktion på krigen i det tidligere Jugoslavien blev den mands-høje skulptur med svinehoved som ansigt placeret simultant i 20 europæiske byer.

Aktionen skabte voldsom debat og markerede Galschiøt som en markant spiller inden for den aktivistiske kunst. 'Hungermarchen' (2002) følger i samme sal og den store 'hær' af udsultede, nøgne drengekroppe, der stirrer os konfronterende og modløst i øjnene, er med sit både absurde og groteske udtryk det mest markante værk i udstillingen. Uanset placering - ude eller inde - er det stærkt og nærværende.

Skulpturerne har absolut umiddelbare æstetiske kvaliteter i deres udtryk; især overfladebehandlingen af kobberet har en sær-

lig vibrerende kvalitet, der understreger de meget følelsesladede motiver. Men deres placering i museumsrummet får dem til at fremstå mere som dokumentation af den egentlige happening end som værker i sig selv.

Også formidlingen, der er meget kortfattet i salene (men omfattende og tankevækkende i det nærliggende 'kunstlaboratorium'), er der fortrinsvist lagt vægt på at fortælle historien om den politiske baggrund og motivation for værket. Det er vældig in-

AKTIVISME. I udstillingens første rum mødes værket 'Min indre svinehund' fra 1993 (tv.) med 'Hungermarchen' fra 2002. Foto: Randers Kunstmuseum

teressant, men måske kunne værkerne tale et endnu mere tydeligt kunstnerisk sprog, hvis de faktisk blev formidlet gennem disse briller i museumsrummet?

Der er en antydning af dette i en inddragelse af to altertavler, som Galschiøt ejer og efter sigende er en vigtig inspirationskilde. Det er ikke nærmere uddybet, men antyder absolut en spændende vinkel på forståelsen af Galschiøts produktion.

I BYENS RUM tæt ved museet er der placeret en lang række skulpturer. Hovedværker som 'Skamtøtten' (1995) og 'Survival of the Fattest' (2006) sætter deres præg på gader og torve. Især projektet 'Hjemløse' (2010), der er skulpturportrætter af en række hjemløse skæbner, formår at interagere direkte og engagerende med de forbigående. Deres gestik, og afbildningen af deres personlige karakteristika er rørende og fortællende.

Placeringerne i byen, foran museet, ved butikker og cafeer er konfronterende i deres konstante tilstedeværelse. Det er herude i virkeligheden, at værkerne kan råbe højt om det, vi ofte helst ignorerer eller ser bort fra i vores hverdag. I et udstillingsrum kommer værkerne endtydigt polemiske udtryk let til at virke lidt banale, fordi de er taget ud af deres kontekst.

Ikke desto mindre er hele udstillingen et besøg værd, og det er prisværdigt at se et museum eksperimentere med nye rammer for, hvad en udstilling kan rumme.

THILDE NYBORG
kultur@pol.dk

BLÅ BOG

JENS GALSCHIØT

Født 1954. Udlært grov- og konstruktionsmed på Lindøværftet 1973. Selvlært sølvsmed og skulptør. Har skabt en lang række skulpturer og installationer, blandt andet skulpturen 'Survival of the Fattest', som han opsatte ved siden af Den Lille Havfrue under klimapromødet 2009. Research: Politikens Bibliotek

Masker binder naboer sammen

12 / TORSDAG 28. JUNI 2012

Skjern . Tarm

Afsløring. I går fik Tarm et nyt sæt øjne, der skal få borgerne til at se, at byen ikke kan undvære sin tvilling på den anden side af åen.

Af Signe Haahr Pedersen
sipe@bergske.dk

TARM: Blikket var ligeså sort som det klæde, der i går blev fjernet fra dens øjne. Men masken, som nu sidder på muren ved Apoteker Rasmussens Plads i Tarm skal symbolisere alt andet end sortseeri.

»Tvillingebyerne Skjern-Tarm vil være et brand, der vil fremme samarbejdet og derigennem forme ideer, der kan inspirere og klæde Skjern og Tarm på til fremtidens udfordringer,« sagde Jørgen Overgaard fra Tarm Handelsforening i sin tale til det nye

kunstværk, som er tvilling til det ansigt, der hænger ved Nordea i Skjern.

Kunsteren bag de to masker, der nu betragter hver deres by fra hver deres side af Skjern Å, kunne dog ikke være tilstede i går: Han sendte i stedet en videohilsen.

»Jeg håber, I tager symbolikken til jer,« opfordrede Jens Galschiøt, som også har kreeret skulpturerne »Den dykkende dame« i Tarm og »Survival of the fattest« i Ringkøbing.

Initiativtagerne til projektet om »Tvillingebyerne« sidder i Tarm Erhvervsråd, og dem

Borgmester Iver Enevoldsen var en af dem, der holdt tale for Tarms nye ansigt. Alle fotos: Mikkel Jezequel

takkede Jørgen Overgaard og gjorde klart, at han tror på, at maskerne kan skabe et lysere syn på fremtiden.

»Tilbagegang er et sikkert tegn på at ende i »udkanten« og være uinteressant for vore omgivelser - det vil vi ikke acceptere. Fra Tarm Handelsforening side hilser vi derfor Tvillingebyerne velkommen. Tvillinger må gerne drille hinanden på en kærlig og værdig måde, men som bekendt kan tvillinger ikke undvære hinanden. En holdning, som vil være med til at styrke samarbejdet mellem de to byer, men også

bevirke, at vi kan fremstå som et stærkt byområde i den sydlige del af vores kommune.«

Skulpturen fik under afsløringen også et par ord med på vejen fra blandt andet borgmester Iver Enevoldsen.

Se flere billeder fra onsdagens begivenheder i Tarm på www.dagbladetringkjoern.dk

Jens Galschiøt på Randers Kunstmuseum

Tekst og foto: Erik Meistrup

Den 21. april åbnede den første udstilling på et kunstmuseum i Danmark med et udvalg af Jens Galschiøts værker og eksempler på installationer.

Udstillingen "Jens Galschiøt mellem kunst og politik på Randers Kunstmuseum" markerer et afgørende skridt i retning af officiel kunstnerisk anerkendelse og dermed synlighed af Galschiøts omfattende, årelange indsats for netop at forbinde kunst med politiske holdninger. Udstillingen er blevet til under fortsat forkastelse af det øverste officielle danske Kunstråd, som meddelte Randers Kunstmuseum, at man ikke kunne støtte udstillingen, da den ikke var "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant". Et både interessant og skandaløst arrogant svar fra en institution, der et utal af gange har lagt navn til 'besynderlige' politisk-kunstneriske udsagn, bare de var udført af personer, der var udgået fra Det Kongelige Danske Kunstakademi. Kunstsnoberiet lever desværre lystigt videre. Et snobberi, der synes lettere at udvise, fordi det, man nægter at se i øjnene, befinder sig vest for Storebælt – der ude i den kunstneriske periferi, tæt på det forkætrede Udkants-Danmark. Samme dag udstillingen åbnede i Randers – hvor man modigt tog på sig at trodse københavnersnoberiet – havde det amerikanske internetmagasin Artinfo en artikel med overskriften: "Can Artist Help Us Reboot Humanism in a Over-Connected Age?" Den handlede om de mange teknologiske kunstprojekter, der popper op. Men

dens spørgsmål – om kunstnere kan hjælpe os med at sætte skub i humanismen i en tid, hvor vi har alt for mange kontakter og informationer – er netop det spørgsmål som Jens Galschiøt i nu mere end 20 år har forsøgt at give et svar på. Ja, der er kunstnere, der kan hjælpe samfundet og den offentlige mening med at skære igennem de mange økonomiske, sociale, kulturelle og politiske lag af informationsforstyrrelse og vise, hvordan vi til stadighed har brug for nogen, der tør stille kunstneriske spørgsmål gennem handlinger, projekter og udtryk. Spørgsmål, der ind i mellem virker voldsomt provokerende, fordi de griber fast i menneskers reelle vilkår og synliggøre dem.

Hvorfor er det fortsat sådan, at f.eks. Kviums forvredne mennesker er mere kunstneriske end Galschiøt forvredne på Skamstøtten? Hvorfor er gamle ægyptiske gudefigurer med dyrehoveder mere interessante end Galschiøts 'Den Indre Svine-hund'? Hvorfor er Christian Lemmerz's og Jørgen Haugen Sørensens skeletdele og lort mere støtteværdig kunst ned Galschiøts Hungermarch eller hjemløse skulpturer? Hvorfor er Sven Wiig Hansens menneskefigurer fra 1950'erne og frem se- og rosværdige i hans kamp for en (ny) humanistisk forståelse, når Galschiøts tilsvarende ikke kan anerkendes, selvom det har betydet afgørende for mennesker i Hong Kong? Svaret blæser fortsat i vinden og handler om at være noget særligt i det rigtige selskab, hvor man bestyrer statens millioner, og hvor man skiftevis ikke vil anerkende det æstetiske udtryk, fordi det ikke er pænt nok, eller fordi det nu er uinteressant at befinde sig 'Et sted mellem politisk humanisme og

et kunstnerisk ståsted'. Det synes at være et sted, hvor man sidder plantet mellem de to stole på trods af, at det snart er 100 år siden, Duchamp gik i aktion. Her i 2012 fortsætter Jens Galschiøt så med forberedelserne til den næste afgørende installation: 'Fundamentalisme', der er en skulptur (4 m høj og 9 m i diameter) bestående af religiøse bøger og udsagn, der tilsammen danner ordet 'Fundamentalism'. Det er endnu et forsøg på at diskutere, hvorfor så mange mennesker bruger og misbruger menneskelige udsagn fra forgangne tidsaldrer til at ville bestemme over andre mennesker i nutiden. Bestemme og måske anvende citaterne til at slå ihjel i Guds navn, som også den gravide pige i skulpturen 'I Guds Navn' blev det, bare fordi hun blev gravid på en 'irreligiøs' måde.

Jens Galschiøt har som en anden kendt installationskunstner Christo igen og igen været tvunget til selv at finde finansiering af sine projekter. Det officielle parnas har vendt det blinde øje til, fordi hans personlige ståsted mellem kunst og politisk humanisme bare er for meget for den elitære tankegang. Det er desværre således i Danmark, at der ikke er særlig højt til loftet, og man vil helst have pæne eftersnakere, det gælder i øvrigt også i kunstkritikken, hvilket undertegnede har fået at mærke mere end én gang. Det er fortsat nødvendigt, at nogen taler og stiller spørgsmål til udviklingen og de fastlåste meninger og Jens Galschiøt har stået på den position med store personlige omkostninger til følge. Håbet er, at der nu endelige er ved at ske en opblødning.

Posts Tagged 'Jens Galschiøt'

www.modernism.ro/tag/jens-galschiot/

Statui daneze

Mar 18th, 2011 | By [Lucian Muntean](#) | Category: [PHOTO OF THE DAY](#)

Sculpturi realizate de artistul danez Jens Galschiot expuse in parcul din fata Primariei sector 2, Bucuresti, foto: Lucian Muntean

[Download and Convert video](#) | [amazon.com](#) | [Translate webpage](#)

Who is that on the back of the poor?

Eric Verlo, December 22nd, 2009

Here's a Christmas gift for your favorite First Worlder. Let them affix their mug behind the face of "Justitia," the Western Goddess of Justice, carried by the laboring poor as she seeks to right inequity without relinquishing her station of privilege. Who is the bloated First World hypocrite – but you! This statue by Danish artist Jen Galschiot is also known as **Survival of the Fattest**. Global elitists can celebrate their face on this 8-inch cardboard cutout as it depicts their naked supremacy.

For COP15, Galschiot installed this life-sized statue in the water next to Hans Christian Anderson's Little Mermaid. Climate talk delegates who ventured to see Copenhagen harbor's famous tourist attraction saw a grotesque figure straddling her carrier, whose head struggled to stay above the water.

Picture frames are popular Christmas gifts for those of us who lack nothing, except more frames to decorate pictures of ourselves and our stuff. How's this for framing an emergent identity?

Posted: December 22nd, 2009 under [Sight-Bites](#).
Comments: none

Svinehunden galper stadig

Jens Galschiøts skulpturaktioner stiller kritiske spørgsmål til, hvordan vi forholder os til verden. Nu er hans værker kommet på Randers Kunstmuseum, hvor de har det godt. Selv om de er mest tankevækkende udenfor i virkeligheden.

KUNST

Randers Kunstmuseum: Jens Galschiøt – Mellem kunst og politik 1989-2012.

Til 22. juli: www.randerskunstmuseum.dk

Howdan hænger vores etiske og moralske selvforståelse sammen med den globale og lokale virkelighed? Og hvilke konsekvenser får det for vores kultur, når der sker et skred i denne moral og etik? Spørgsmålene er stillet af billedhuggeren og aktivisten Jens Galschiøt, hvis værker nu for første gang kan opleves på et dansk kunstmuseum.

I salene på Randers Kunstmuseum og i et omfattende omfang i Randers' byrum er udstillingen en rejse i Galschiøts kunstneriske og måske i endnu højere grad politisk aktivistiske liv i over 20 år. I byen manifesterer skulpturerne sig som nærværende interaktioner med det sociale liv, mens udstillingen på museet fjerner værkerne lidt for langt fra, hvor de er stærkest; i dynamisk samspil med den politiske virkelighed.

MED SINE skulpturer og *happenings* griber Galschiøt ind i aktuelle problemområder i verdens brændpunkter. Hungersnød, vold, drab og menneskelig undertrykkelse omformes i et ekspressivt formsprog til kampråb,

der vil have os til at tage stilling til vores opfattelse af virkelighedens konventioner.

Udtrykket er på en gang klassisk skulpturelt med figurative symbolske fortællinger ofte støbt i kobber, og samtidig fungerer værkerne som interventioner, sociale happenings, der pludselig indfinder sig – som regel uden invitation – på steder, hvor det offentlige og politiske liv trækkes ind i en forestilling, der aktivt kritiserer tingenes tilstand.

PÅ MUSEET er samlet værker fra Galschiøts talrige aktioner: 'Min indre svinehund' byder velkommen til udstillingen, der er holdt i en mørklagt scenografi med sortmalede vægge. 'Min indre svinehund', der løb af striben i 1993, var den første af Galschiøts store skulpturaktioner. Som en reaktion på krigen i det tidligere Jugoslavien blev den mands-høje skulptur med svinehoved som ansigt placeret simultant i 20 europæiske byer.

Aktionen skabte voldsom debat og markerede Galschiøt som en markant spiller inden for den aktivistiske kunst. 'Hungermarchen' (2002) følger i samme sal og den store 'hær' af udsultede, nøgne drengeskulpturer, der stirrer os konfronterende og modløst i øjnene, er med sit både absurde og groteske udtryk det mest markante værk i udstillingen. Uanset placering – ude eller inde – er det stærkt og nærværende.

Skulpturerne har absolut umiddelbare æstetiske kvaliteter i deres udtryk; især overfladebehandlingen af kobberet har en sær-

lig vibrerende kvalitet, der understreger de meget følelsesladede motiver. Men deres placering i museumsrummet får dem til at fremstå mere som dokumentation af den egentlige happening end som værker i sig selv.

Også formidlingen, der er meget kortfattet i salene (men omfattende og tankevækkende i det nærliggende 'kunstlaboratorium'), er der fortrinsvist lagt vægt på at fortælle historien om den politiske baggrund og motivation for værket. Det er vældig in-

AKTIVISME. I udstillingens første rum mødes værket 'Min indre svinehund' fra 1993 (tv.) med 'Hungermarchen' fra 2002.

Foto: Randers Kunstmuseum

teressant, men måske kunne værkerne tale et endnu mere tydeligt kunstnerisk sprog, hvis de faktisk blev formidlet gennem disse briller i museumsrummet?

Der er en antydning af dette i en inddragelse af to altertavler, som Galschiøt ejer og efter sigende er en vigtig inspirationskilde. Det er ikke nærmere uddybet, men antyder absolut en spændende vinkel på forståelsen af Galschiøts produktion.

► BLÅ BOG

► JENS GALSCHIØT

Født 1954. Udlært grov- og konstruktionssmed på Lindøværftet 1973. Selvlært sølvsmed og skulptør. **Har skabt** en lang række skulpturer og installationer, blandt andet skulpturen 'Survival of the Fattest', som han opsatte ved siden af Den Lille Havfrue under klimatopmødet 2009.

Research: Politikens Bibliotek

I BYENS RUM tæt ved museet er der placeret en lang række skulpturer. Hovedværker som 'Skamstøtten' (1995) og 'Survival of the Fattest' (2006) sætter deres præg på gader og torve. Især projektet 'Hjemløse' (2010), der er skulpturportrætter af en række hjemløse skæbner, formår at interagere direkte og engagerende med de forbigående. Deres gestik, og afbildningen af deres personlige karakteristika er rørende og fortællende.

Placeringerne i byen, foran museet, ved butikker og cafeer er konfronterende i deres konstante tilstedeværelse. Det er herude i virkeligheden, at værkerne kan råbe højt om det, vi ofte helst ignorerer eller ser bort fra i vores hverdag. I et udstillingsrum kommer værkernes entydigt polemiske udtryk let til at virke lidt banale, fordi de er taget ud af deres kontekst.

Ikke desto mindre er hele udstillingen et besøg værd, og det er prisværdigt at se et museum eksperimentere med nye rammer for, hvad en udstilling kan rumme.

THILDE NYBORG
kultur@pol.dk

Borgmester Ivar Enevoldsen var på Apoteker Rasmussens Plads for at afsløre masken.

Foto: Poul Bülow

Masker skal forene tvillingebyer

Af Poul Bülow
Tlf. 9737 1088, pob@jv.dk

Når borgmesteren taler om maskerne i Tarm og Skjern, som blev afsløret henholdsvis onsdag og torsdag aften,

handler det om »brand«.
- Jeg håber, vi får en ny attraktion, som turisterne standser op for at fotografere, lød det fra borgmester Ivar Enevoldsen (V). For andre handler maskerne om

kunst og en symbolik, som skal få åbyerne til at hænge sammen.
- Jeg håber, I tager symbolikken til jer, lyder det fra kunstneren Jens Galschiøt, der også har skabt den Dyk-

kende Dame i springvandet ved Vejlevej. Skulpturerne på Apoteker Rasmussens Plads og på Nordea-bygningen i Skjern er betalt af byernes håndværker- og industriforening.

Michael og Bente Grønlund sammen med kunstner Jens Galschiøt - og HCA i baggrunden.

I forbindelse med International Art Festival, der officielt starter i morgen, har hovednavnet, Jens Galschiøt, smidt eventyreren i vandet.

Hvis du går en tur over Langebro i Kerteminde, så kig ind mod havnen, og du ser en særdeles kendt figur. Det er nemlig en skulptur af selveste H.C. Andersen, der får sig en dukkert i vandet.

En venlig forbigående sjæl hjælper med det praktiske.

Det er et af hovednavnene på Art Festivalen, der står bag vandgangen; kunstner Jens Galschiøt, der lavede et lignende show i Odense Havn for kort tid siden. Men nu er eventyrforfatteren altså placeret i den stride strøm ved Langebro.

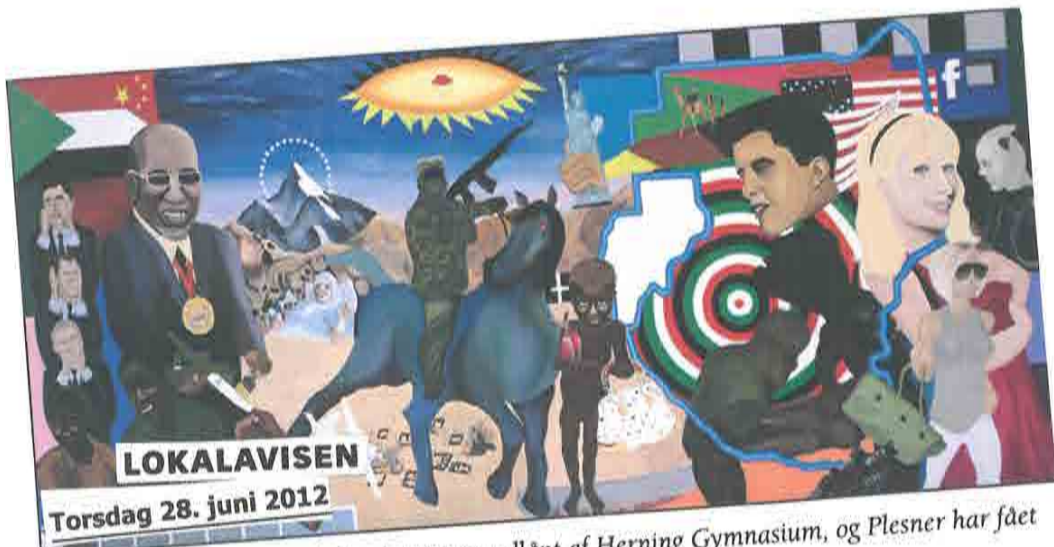
- Vi er spændt på, om det kan lade sig gøre. Her er rigtig meget strøm, siger Galschiøt, da figuren langsomt bliver sænket i vandet.

Men; det gik som det skulle. H.C. Andersen titter frem af vandoverfladen indtil 15. august - indtil videre. En stor fornøjelse for hovedmændene bag Art Festivalen, Bente og Michael Grønlund:

- Så går turisterne sikkert og tænker "hvad laver H.C. Andersen her - han hører da til i Odense", siger en smilende Bente Grønlund.

- Han er da på ferie, tilslutter Michael Grønlund.

Sara Wiese

Nadia Plesners hovedværk Darfurnica er udlånt af Herning Gymnasium, og Plesner har fået sin egen store hal på havnen, da maleriet fylder 3,5x7,8 meter.

Kunst i Kerteminde

Fyn er fin. Nadia Plesner er hovednavn på den internationale Art Festival i Kerteminde, hvor lokale Mogens Kischinovskys også deltager.

På lørdag åbner den internationale Kunstfestival i Kerteminde - en af de største kulturbegivenheder på Fyn - og i år er det lokale Nadia Plesner, der er hovednavn sammen med Jens Galschiøt.

Nadia Plesner blev for alvor kendt, da hun blev sagsøgt af modegiganten Louis Vuitton, da hun udstyrede et sort barn med en karikatur af en designertaske og en tæppetisser a

la Paris Hilton for at kaste lys på mediernes fokus på det uvæsentlige i en alvorlig tid. Som bekendt endte det med, at Nadia Plesner vandt over det store modehus ved retten i Haag.

Hendes hovedværk Darfurnica er velvilligt udlånt af Herning Gymnasium, der har måttet afmontere en hel vinduessektion for at få maleriet ud. Det måler 3,5x7,8 meter.

Nadia Plesner har fået en hel hal på havnen til Darfurnica og en række andre malerier, som er malet specielt til festivalen.

Mogens Kischinovskys skulpturer og malerier kan man se i Grønlandsgade 15A,

hvor han selv er til stede en stor del af tiden. Men hele Kerteminde er spækket med kunst og kunstnere fra 30. juni til 8. juli. Festivalens slogan er "90 kunstnere - fra 9 lande - i 9 dage". Den vil præsentere et bredt spekter af kunst indenfor alle genrer - og både inde og ude. Kunstnerne er delt op i tre kategorier: inviterede kunstnere, deltagere i den censurerede udstilling og lokale kunstnere, der vil åbne deres værksteder.

Kunstfestivalen er bl.a. støttet af A.P. Møller og Chastine Mc-Kinney Møllers Fond, Toyota-Fonden og Nordea Fonden.

FyensStiftstidende Torsdag 28. juni 2012

Lad Galschiøt udsmykke byen

Turisme: I tillægget Business Syd i FS 26.6. er der på midtersiderne en opgørelse over besøgstal i mange af de fynske attraktioner. Man ønsker at forøge turisttilstrømningen til disse attraktioner med syv pct. Det skal projekt "Destination Fyn" medvirke til at opnå.

Der står blandt andet: "Parterne i projektet er enige om, at Fyn i og for sig har alt, hvad Danmark kan byde på af historie, kultur, natur, aktiviteter og overnatninger, men der er ikke noget der rager op. Her er hverken Legoland, Lalandia, Tivoli eller Den Lille Havfrue".

Det kan der rædes bod på, hvis man tilstræber at få rejst et nyt Odinstårn til erstatning for det vartegn, som Odense mistede i 1944. Odinstårnet var jo Europas næsthøjeste tårn efter Eiffeltårnet. Man kunne samtidig give kunstneren Jens Galschiøt opgaven at skabe alle de kendte H.C. Andersen-figurer til udsmykning af byen. Og fjern den rædsel, som står foran Fyens Stiftstidende uanset kunstnernavnet. Fint skal det være, sagde fru Hyacint. Sæt Fortællerbrønden op i stedet. Det ville blive et tilløbsstykke.

Fin Pedersen, Mellemhaverne 4, Agedrup

Billedhugger Jens Galschiøt søsatte i går en helt ny version af sin H.C. Andersen-skulptur i havneindløbet

Kerteminde: Duvende i den stærke strøm i havnen ved Langebro ligger en kobber-skulptur af H.C. Andersen. Det er bare lige skuldrene og hovedet, der titter oven for vandet.

Skulpturen er lavet af den odenseanske billedhugger Jens Galschiøt, der i går selv var med til at søsatte den.

- Det er en jomfru-søsætning, for det er første gang, vi sætter den ud i vandet, så vi er lidt spændte på, om teorierne fra værkstedet holder, fortalte Jens Galschiøt, da han kom sammen med en vognmand og sin værkstedsleder Kurt Lilliendal Hansen.

Den flydende - eller druknende - H.C. Andersen er en ide, Jens Galschiøt har fået i forlængelse af alle forviklingerne, der var med hans siddende H.C. Andersen-skulptur, der skulle have været opstillet i Odense og så alligevel ikke blev det. De kontroverser endte med, at billedhuggeren sidste år satte sin H.C. Andersen-skulptur i Odense Havn - og i øvrigt hentede den op igen i foråret.

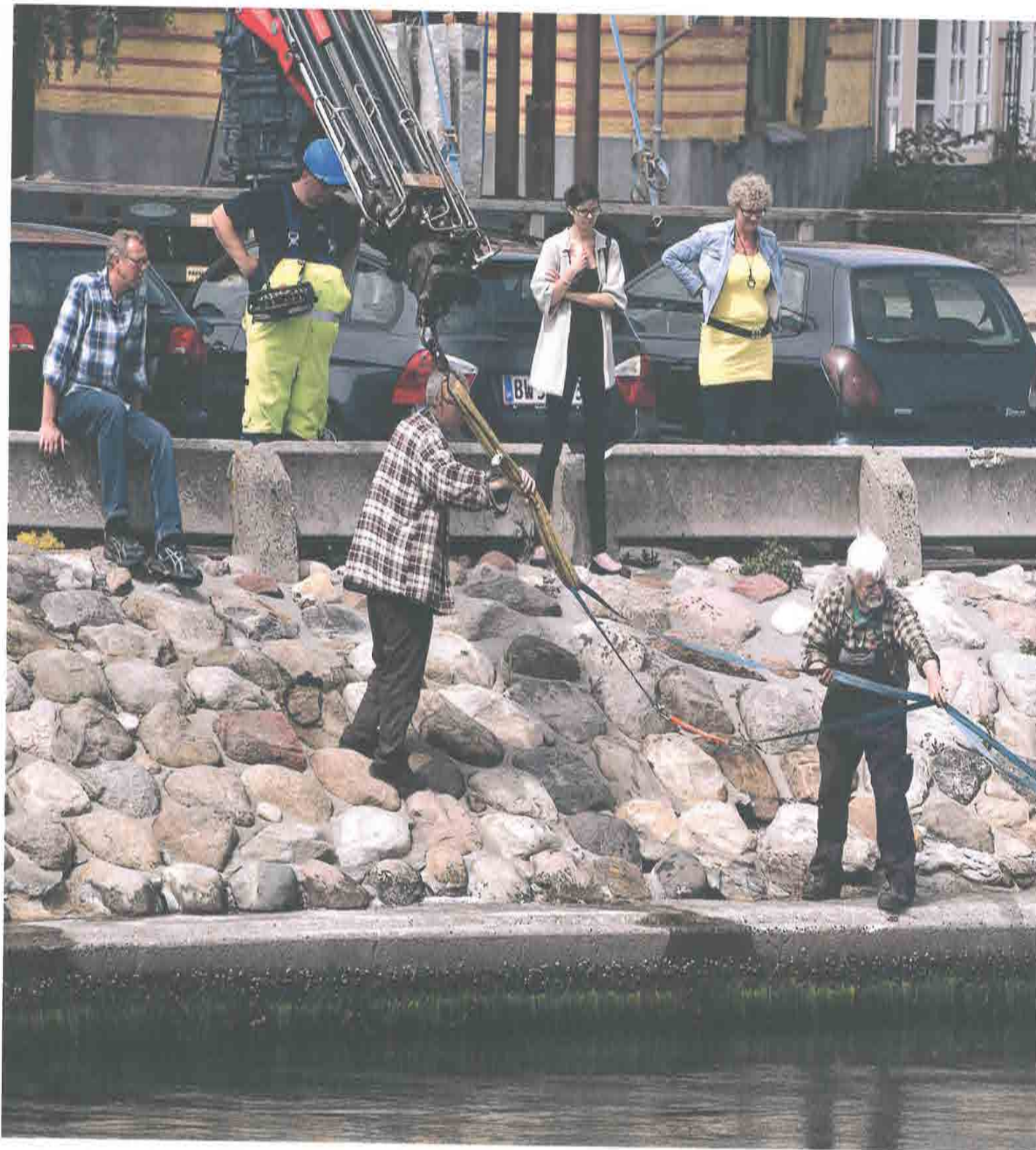
Den søgående H.C. Andersen er fyldt med skum, så den kan flyde, og så er den med en solid kæde forankret til to betonklodser. Den er oven i købet udstyret med en justerbar køl, så den ikke tipper rundt.

Det blev et helt tilløbsstykke, da digter-figuren med sine to betonankre skulle løftes ud i vandet. Det var da heller ikke nogen helt let opgave, det lille hold skulle løse.

Medens Jens Galschiøt godt kunne køre ind på den lidt akavede p-plads ved broen med sin varevogn, så måtte lastbilen holde oppe på vejen. Chaufføren havde skridtet af, at kranen godt kunne række hele vejen hen over p-pladsen og ud i vandet.

Digteren havde fået skruet en krog på toppen af hovedet til at løfte den i. Men hvordan var det nu lige, de skulle få krogen skruet af, når skulpturen var vel placeret ude i vandet. Det blev debatteret en del, uden at svaret kom til at stå lysende klart. Det blev noget i retning af: Det løser sig...

H.C. Andersen blev løftet i vejret og til glæde for de mennesker, der efterhånden var

Ikke mindst billedhugger Jens Galschiøt og hans værkstedsleder Kurt Lilliendal Hansen, der her ses på stensætningen, var spændte på at se, om beregningerne holdt og H.C. Andersen rent faktisk kunne holde sig flydende. Heldigvis var der ug i regning.

stimlet sammen for at se med, blev den sikkert placeret ude midt i strømmen.

Og der flød den så lige så fint:

- Se lige, hvor fantastisk vores beregninger hjemme på værkstedet holder, udbrød Jens Galschiøt begejstret ved synet.

Og så kom som sendt fra himlen en lille båd sejlen.

- Hej båd, råbte Jens Galschiøt og i en fart sikrede han værkstedslederen et lift ud til H.C. Andersen, så løftekroge helt ubesværet kunne bli-

Torsoen af eventyrdigteren er udført i kobber og indeni fyldt op med skum, så den kan holde sig flydende, sikkert forankret på et par betonblokke.

ve fjernet fra digterens hoved. H.C. Andersen er blot en af mange skulpturer, Jens

Galschiøt bidrager med til Kunstfestivalen. Rundt om i byen er anbragt

en hel del bronzeskulpturer af hjemløse. Andre steder i byen kan man bl.a. se et ek-

29. juni 2012 17:51

Af: KLAUS KNAKKERGAARD, Fyens Stiftstidende

H.C. Andersensøstati Kerteminde

Kunstneren Jens Galschiøt har fredag eftermiddag søsat H.C. Andersen i Kerteminde

H.C. Andersen ligger nu i vandet ved Dosseringen i Kerteminde.

Kunstneren Jens Galschiøt har fredag eftermiddag sænket en af sine figurer i vandet i forbindelse med den kommende International Art Festival i Kerteminde.

To af det fem mand store tvillingeby-udvalg. Gunnar Thorup, til venstre, og Magnus Kolby.

Foto: Poul Bülow

Galschiøt sælger ny kunst til åbyerne

AFSLØRING: I næste uge bliver kunstnerens masker placeret i de to byer.

Af Poul Bülow
Tlf. 9737 1088, pob@jv.dk

Når der onsdag er studenteroptog og festligheder i Tarm og der dagen efter er Open By Night i Skjern bliver der afsløret to kunstværker udført af skulptør Jens Galschiøt.

I forbindelse med studenteroptog sidste år blev Jens

Galschiøts figur Dykkende Dame placeret i springvandet ved Vardevej.

– Nu følger masken, som bliver placeret på gavlen hos guldsmeden i Storegade, over for apoteket, fortæller Magnus Kolby.

Det bliver masken, som i dag er placeret på gavlen hos Nordea i Skjern, der flytter sydpå. Imens bliver Nor-

deagavlen sat i stand og malet hvid, så den nyeste maske kommer til at tage sig godt ud.

– Der bliver belysning, så de to kunstværker kommer til at fremstå markant i bybilledet, understreger Gunnar Thorup.

Magnus Kolby og Gunnar Thorup er medlem af et tvillingeby-udvalg nedsat af

Skjern-Tarm Håndværker og Industriforening. De øvrige medlemmer af udvalget er Tom Jakobsen samt skjernboerne Karsten Larsen og Hans Ole Jessen.

Udvalget har flere projekter under udvikling, siger Magnus Kolby:

– Vi vil udvikle så sammenhæng mellem byerne styrkes.

Annonce

BØRNEÅRSMØD

DenOffentlige.dk

Kender du en frivillig ildsjæl?

Pressemeddelelser Odense Kommune 19.06.12 0

Tirsdag den 25. september fejrer Odense byens mange frivillige ildsjæle. Rådhusets festsal danner rammen om en prisuddeling med hyldelse af de frivillige sociale foreninger, der gør et stort arbejde for socialt udsatte og sårbare i Odense.

Som noget helt nyt bliver det de frivillige selv, der skal kåre årets frivillige sociale forening. Standup-komiker Lasse Rimmer er konferencier, og borgmester Anker Boye uddeler dette års Ildsjælepris.

Kender du derfor til en frivillig social forening, der fortjener hæder, opfordrer Odense Kommune til at indstille foreningen til årets Ildsjælepris. Det skal ske senest den 20. august. (Se mere på www.odense.dk/frivillig.) Herefter udvælger en jury tre nominerede kandidater.

De tre foreninger præsenterer sig selv til prisuddelingen og de indbudte gæster stemmer så om, hvem der skal modtage årets frivillige hæderspris.

Fakta

Odense Kommunes Ildsjælepris uddeles i ugen op til den landsdækkende "Frivillig fredag", der markerer og anerkender frivillighed samtidig med at hele ugen er en opfordring til alle arbejdspladser, foreninger, organisationer, skoler og borgere om at markere frivilligt arbejde, f.eks. ved at være frivillige for en dag.

Ildsjæleprisen overrækkes ved et arrangement på Odense Rådhus, festsalen tirsdag den 25. september kl. 16.00 - 18.00. Borgmester Anker Boye overrækker prisen, og standup-komiker Lasse Rimmer er konferencier.

Indstillinger til årets Ildsjælepris sendes til: bys@odense.dk

Odense Kommune har uddelt Ildsjæleprisen hvert år siden 2006 til en frivillig social organisation eller forening, der har gjort en særlig bemærkelsesværdig indsats indenfor frivilligt socialt arbejde i Odense.

Prisen består af to skulpturer udformet af Jens Galschiøt. Den ene er en vandrepokal i form af en fem-armet lysestage og den anden er en statuette, der forestiller et solansigt. Modtageren får lov at beholde statuetten.

SE PROFIL »

Odense Kommune på DenOffentlige.dk Odense Kommune

Aktivitet: Artikler: 109 | Kompetenceområder: 1

Er du også aktiv i og omkring den offentlige sektor, så læs om mulighederne for at blive udgiver på DenOffentlige.dk her.

[Læs mere her](#)

Jens Galschiøt og de mange tilhørere til kunsttræffet lytter til Gitte Kjeldsens velkomst i hjørnet af Kunstpavillonen i Videbæk, hvor man stadig kan se udstillingen »Local Heroes«. Foto: Kaj Poulsgaard

Pladderhumanist i verdensformat

Galschiøt. Kunstudvalget havde stor succes med det første kunstnertræf i Vestjyllands Kunstpavillon.

TORS DAG 27. SEPTEMBER 2012

Af Kaj Pihl Poulsgaard
kaj@bergske.dk

EVENTYR: Det er ganske vist. Jens Galschiøt bor i Odense. Han er en gudsbenådet fortæller og verdenskendt kunstner, og det er som det gamle bysbarn H. C. Andersen fortæller så smukt med ord i »Den lille pige med svovlstikkerne«, fortæller Galschiøt med gnist og genialitet i happenings og med kontroversielle kunstværker over hele verden: Verden kan blive et bedre sted, og der er håb, hvis vi mennesker vil lære at behandle andre mennesker som ligeværdige mennesker.

I Galschiøts verden er der ingen Lille Havfruer. Til gengæld er der Indre Svinehunde, der skal bekæmpes, og Skamstøtter, der skal rejses, der hvor de fattige og undertrykte kæmper deres kampe.

Det kan ikke være et tilfælde, at Galschiøt slog sig ned i Odense, for hans liv er også historien om »Den grimme ælling«, der går så grueligt meget igennem, før den bliver en smuk svane.

Galschiøt fortalte i går om sit livs eventyr til det første kunstnertræf i - den smukke svane ved søen - Vestjyllands

Formanden for kunstudvalget i Ringkøbing-Skjern Kommune, Gitte Kjeldsen, og Jens Galschiøt i udstillingslokalet.

Kunstpavillon i Videbæk.

Det er historien om det utilpassede damp- og skilsmissebarn, der får valget mellem at blive smidt ud af skolen eller gå selv. Og historien om den unge mand, der ryger på hash og LSD, og til sidst bliver sendt til Tvind, og med Den rejsende Højskole til Indien, af sin stærkt bekymrede far.

»Det var forfærdeligt. De fattige børn og gamle døde af sult lige for øjnene af os, og jeg lærte, at man godt kunne lære at leve med det. At man kunne vænne sig til det,« sagde Galschiøt i det medrivende fore-

drag i den fyldte sal.

Den erkendelse og kampen mod Den Indre Svinehund, har præget Galschiøts liv lige siden.

Han har været en voldsom rutchebanetur igennem fra glødende, revolutionær venstresocialist, til kongeligt anerkendt smykkekunstner og samarbejde med modeskaberen Erik Mortensen, til desillusioneret socialist, da det viste sig, at de røde »helte« var lige så forrædere, som de gamle magthavere.

»I 1993 blev jeg i stedet pladderhumanist. Mine stand-

II Der skal ikke ret meget til, før enhver civilisation går i stykker. Vi er ude i en forræelse i flygtningepolitiken.

JENS GALSCHIØT, kunstner, der forsøger at bekæmpe verdens uretfærdigheder

punkter er ikke politiske, men de er altid etisk/moraliske standpunkter. Alle mennesker er mennesker. Det er udgangspunktet,« siger Galschiøt.

→ NETTET

www.dagbladetringkjoern.dk

Læs mere om Jens Galschiøts eventyrlige liv og se billeder fra Kunstpavillonen på Dagbladets netavis

Jens Galschiøt

Jens Galschiøt (født 4. juni 1954 i Frederikssund) er uddannet som plade- og konstruktionssmed på Odense Staalskibsværft i 1973. Selvlært sølvsmed og skulptør med eget værksted i Odense siden 1985.

Jens Galschiøt arbejder primært med at bekæmpe verdens uretfærdigheder ved at opsætte skulpturer på steder og pladser i større byer verden over. Skulpturerne er for det meste skabt i bronze og for egne midler.

Jens Galschiøt blev verdenskendt flere gange sammen med AIDOH for aktioner ved større begivenheder. I forbindelse med klimatopmødet i København december 2009, har Galschiøt opsat en skulptur, *Survival of the Fattest*, ved siden af den lille havfrue.^[1]

Jens Galschiøts H.C. Andersenskulpturer brugt i sceneopbygning ved et Amnesty Internationalarrangement i Århus Festuge 2005

De er kommet for at blive

Danmark kan ikke på den ene side sige ja til polske håndværkere og på den anden side nej til rumænske hjemløse, siger fagfolk og eksperter, efter at København har oplevet en markant stigning i antallet af udenlandske hjemløse. Smider vi dem ud, kommer der blot nye til

Musik-musketerer stjæler supercomputer

De har stjålet verdens dyreste lydeffektcomputer fra Det Jyske Musikkonservatorium. Nu er maskinen blevet modificeret ikke bare udenpå, men helt ned i mikrochipsene - i en høj-teknologisk videreførelse af Marcel Duchamps og Asger Jorn. Information har mødt Goodiepal og hans nye bande og set og hørt det modificerede tyvegods

Nefertiti - verdens smukkeste kvinde

Egypten vil have Tutankamons svigermor tilbage. Så Informations råd lyder: Nyd denne kvinde, mens hun endnu er bare 700 kilometer fra København

Forsvaret: Mangfoldighed er andet end antallet af nydanskere

Forsvaret har svært ved at rekruttere etniske minoriteter. En uges praktik for unge indvandrere er det eneste konkrete forsøg på at ændre det billede. Man burde bruge Forsvaret mere til at indgyde de unge noget disciplin, mener Fatima og Mohammed

Hvordan overlever velfærdsstaten?

'Nogle skulpturer sætter jeg bare min signatur på'

I billedhuggeren Jens Galschiøts værksted er Kurt Liliendal Hansen manden bag mesteren. Den anonyme kollega, der sørger for, at en halvanden meter høj bronzeskulptur kan sendes til Afrika i en lille kasse. Og samles igen

Af LOUISE VOLLER
21. juli 2008 | Om denne artikel

Kunst & Kultur

Opslag til denne artikel

Emneord:	blasfemi, ferie, handelspolitik, kommunikation, kunst, kunstnere, menneskerettigheder, prævention, teater
Personer:	Salvador Dali
Organisationer:	EU, Lindøværftet
Steder:	Afrika, Danmark, Kenya, London, Mexico, Nairobi, Nicaragua, Odense, Oslo, Ringkøbing, Uganda

Krisen har for alvor vist, at velfærdsstaten ikke kan fortsætte som hidtil, men det voksende lag af sociale iværksættere kan anvise nye måder at tænke velfærd på. Eksperter advarer dog mod at bruge social nytænkning som en løftestang for mere privatisering

Regnbuefølelsen

Roskilde: Du fylder 40 i år. Tillykke! Desværre har alderen gjort dig lidt for forsigtig - og lidt for dårlig til at forstå dine børn. Tal dog med dem

Kurt Liliendal Hansens hænder arbejder roligt. En klump voks bliver hæftet på kvindens enorme bag, og kniven bliver lagt tilbage på det omvendte strygejern, der varmer den op igen. Knivene glider let gennem den bastante gule voks, der langsomt bliver til konturerne af en fed kvinde. Den odenseanske bronzestøber Kurt Liliendal Hansen har været leder af Galschiøts bronze- og kobberværksted i Odense-forstaden Næsby siden 1983, og han er ved at lave formen til reproduktioner af bronzeskulpturen Survival of the Fattest, fordi "det er dem, vi tjener penge på," siger Liliendal Hansen.

Kvinden deler navn med den romerske retfærdighedsgudinde, Justitia. I den ene hånd holder hun en vægt i ubalance som et billede på retfærdighedstrangen, mens hendes lukkede øjne illustrerer selvretfærdigheden. Justitia sidder på nakken af en tynd afrikansk mand med lændeklæde og ben, der er ved at segne.

Det kan være svært at støbe en figur, der er så massiv som Survival of the Fattest, fordi voksen skrumper ind, og derfor skal der sidde nogle klumper voks, som figuren kan suge fra," siger bronzestøberen Liliendal Hansen.

Kniven ridser langsomt figuren op, så den forpinte mands hoved anes mellem kvindens svulmende lår, der omslutter hans nakke.

Jens fik ideen," fortæller han.

Men det er mig, der finder ud af, hvordan vi støber figuren i to dele, så vi bagefter kan montere kvinden på den stakkels mands nakke. Sådan er det tit," siger Liliendal Hansen.

Kunstneren Jens Galschiøt og hans mange assistenter skabte Survival of the Fattest i 2002 som et 3,5 meter højt opråb i bronze om Vestens dobbeltmoral, eksemplificeret ved EU's handelspolitik. Den vestlige sans for retfærdighed og menneskerettigheder, der overser undertrykkelse af rettigheder i Den Tredje Verden. Galschiøts skulpturer er det halve af hans kunst - det er først, når skulpturen rejser verden rundt, at værket er fuldendt.

'I Guds navn'

I Næsby er den fedes overlevelse på Liliendal Hansens arbejdsbord nu skalleret ned til en figur på 30 centimeter og en pris på omkring

Citathistorie fra DRFYN: Tyveri fra syge børn

Ritzaus Bureau | 11.07.2012 | Side | 199 ord | Artikel-id: e350e5d3

En eller flere tyve har i nat smadret tre armerede glaseruder og er stukket af med et ukendt beløb fra det såkaldte Tryllebjerg på H.C Andersen Børnehospital i Odense.

Pengene som lå i den kombinerede skulptur- og pengebøsse, skulle have gået til gode oplevelser til syge børn på hospitalet.

Det er tredje gang på tre år, pengene bliver stjålet fra de syge børn fortæller børnevelfærds koordinatoren, Mette Sorang Kjær fra H.C Andersen Børnehospital.

- Vi er rigtig kede af det og rigtig ærgerlige over det. Tryllebjerget er lidt af en mærkesag for os. Det, at nogle kan finde på at stjæle penge fra Tryllebjerget og endda udøve vold mod det, det påvirker os meget her på hospitalet, siger hun.

Tryllebjerget er lavet af kunstneren Jens Galschiøt. Skulpturen bliver tømt for penge hvert halve år. Her er typisk mellem 3- og 5000 kroner.

- Det er selvfølgelig ikke så stort et beløb, men det er princippet i at hugge fra syge børn, der rammer hårdt, siger Mette Sorang Kjær.

De få penge der blev efterladt af tyvene fik de indlagte børn, blandt andre Jens Ole Rantzau Smith, lov til at suge ud med en støvsuger

H.C. Andersen mistede hovedet – nu vender det tilbage

KUNSTTYVERI. Det er ingen hemmelighed, at Odense er fuldkommen pjattet med H.C. Andersen. I flere lyskryds er det en mand med høj hat og stok – i både grøn og rød – der viser, hvornår man skal gå eller stå. Og når julebelysningen sættes op, er det digterens stornæsedede silhuet, der glødende byder velkommen til 'Jul i city'. At der også findes flere statuer af bysbarnet rundt omkring i den fynske hovedstad, kan derfor ikke undre.

Undre kan det derimod, at statuen af den gode H.C., der sidder ved den centrale plads Flakhaven, nu mangler sin høje hat, bølgede hår og store næse, ja faktisk hele hovedet.

Men natten til lørdag mistede H.C. altså knoppen – en skæbne, der tidligere er overgået hans

egen eventyrskabning Den Lille Havfrue, der holder til i København. Kunstneren Jens Galschiøtt, der har skabt skulpturen, lovede frit lejde til de ukendte gerningsmænd, der havde hugget hovedet, og mandag aften dukkede digterens krøller, næse, hat og det derimellem faktisk frem igen liggende i en sort sæk ved en nedlagt jernbane. I sækken lå også en printet seddel, hvor nogen, der kaldte sig 'drene', skrev: »We Had a Sick Night« og »It's Not a Crime to Get Drunk«.

Med den lokale tv-station TV 2/Fyns mellemkomst blev hovedet leveret tilbage til Jens Galschiøtt, som ikke ønsker at gøre mere ved sagen, da han også selv har prøvet at gøre dumme ting i en brandert. *mivu*

Uanstændig forvrængning

I forbindelse med min begravelse af H. C. Andersen lørdag 8. oktober i Odense Havn har det undret mig, at der rundt omkring i pressen bl.a. i Fyens Stiftstidende, og fra udtalelser fra diverse politikere er blevet fremhævet, at der ikke er hverken folkelig eller økonomisk opbakning bag Fortællerbrønden.

Dette er ikke rigtigt, og der er tale om en helt uanstændig forvrængning af historien om Fortællerbrønden.

Man må formode, at især politikerne kender det eksakte forløb, de har jo trods alt både stået bag den oprindelige bevilling og stået bag at inddrage pengene igen.

Så når politikerne udtaler, at pengene ikke har været til stede, må man antage, at de taler imod bedre vidende.

Angående folkelig opbakning er der tale om et flydende begreb, men en hurtig søgning på Infomedia om Fortællerbrønden /Galschiøtt/HCA-skulptur vil vise, at der er helt usædvanlig mange læserbreve og andre udtalelser fra både borgere, politikere og andre, der bakker op om projektet med Fortællerbrønden.

Til dem der ikke har adgang til "Infomedia" har jeg lavet en lille dokumentation, som kan ses på www.aidoh.dk/Udklip, hvor der er samlet hundredvis af artikler bare fra årene 2004 til 2005.

Angående økonomien er det decideret usandt, at der ikke

Synspunkt

Jens Galschiøtt

”Jeg synes faktisk, det er o.k., at politikere og deres embedsmænd ikke kan lide tanken om en ”Fortællerbrønd” lavet af mig med alle H.C. Andersens eventyrfigurer; det er de i deres gode ret til.

Men det er ikke o.k., at de prøver at gemme sig og dække sig ind under ”manglende folkelig opbakning” eller ”at der manglede penge til skulpturen”.

har været penge nok:

Odense Byråd bevilgede ved budgetforliget i 2006/2007 fire millioner kroner til Fortællerbrønden.

K.C. Nielsens fond ved Richard Wilhelm bevilgede 4. april 2007 2,5 millioner og fortalte oven i købet mundtligt til Jan Boye og Jens Galschiøtt ved meddelelsen om fondsbevillingen, at de godt ville betale lidt mere, hvis vi manglede.

Indsamlingskomiteen har samlet ca. ½ million kroner ind og har ydermere en aftale om at få billigt kobber fra H. J. Hansen. Dette er i øvrigt indsamlet fra Industriens Tag i København, hvor det har ligget i hundrede år, og H. J. Hansen mente, at det kunne være sjovt at bruge det i netop denne sammenhæng.

Att i alt giver disse beløb syv millioner, hvilket er det beløb, det vil koste at lave Fortællerbrønden. Så alle pengene har været til stede i flere år – men kommunen har ikke villet pege på en plads, så jeg kunne komme i gang med at lave den.

Først efter nogle år blev beløbet decimeret, dels fordi K. C. Nielsens fond gik ned pga. finanskrisen, og da kommunen ikke havde sørget for at få pengene udbetalt, forsvandt de fra finansieringen af skulpturen.

Og dels fordi kommunen sparede tre millioner væk af sit tilskud til Fortællerbrønden.

Ovenstående er det korrekte forløb. Jeg synes faktisk, det er o.k., at politikere og deres embedsmænd ikke kan lide tanken om en ”Fortællerbrønd” lavet af mig med alle H.C. Andersens eventyrfigurer; det er de i deres gode ret til.

Men det er ikke o.k., at de prøver at gemme sig og dække sig ind under ”manglende folkelig opbakning” eller ”at der manglede penge til skulpturen”.

Det er i særlig grad uvederhæftigt, når nu projektet er sat i bero, netop fordi selvsamme politikere og embedsmænd har haft begravet ”Fortællerbrønden” på Odense Kommunes administrative kontorer i fire år. Hvis de mener noget om dette projekt, må de træde frem og stå ved deres egen mening, alt andet er for sølle.

I øvrigt slipper de jo for at stå på H.C. Andersen skulpturen på Flakhaven fra lørdag, så de må da være svært tilfredse. Jeg vil også gerne invitere dem til begravelsesmarch fra Flakhaven på lørdag kl. 14.00 – både fjender og venner er velkommen til gravøl og sørgemarch for den, efter nogens mening, ”ufolkelige skulptur”.

The Guardian og BBC World har omtalt begravelsen i havnen, så lidt reklame får vi da i Odense ud af det.

Af Jens Galschiøtt
Banevænet 22, Odense N

H.C. Andersen støbt som kvinde

Odense: H.C. Andersen med et sæt faste kvindebryster.

Igen er det lykket for Jens Galschiøtt at skabe et opsigtsvækkende kunstværk. En mere end to meter høj skulptur af H.C. Andersen som kvinde.

Galschiøtt har arbejdet ud fra to forelæg. Skulpturen ”Venus fra Milo” og det portræt af eventyrdigteren, som blev skabt af den danske billedhugger Vilhelm Bissen tilbage i 1864.

Skulpturen er skabt i et samarbejde mellem Odense Eventyr Golf og Jens Galschiøtt. Den er sat i verden for at skabe opmærksomhed omkring golfturnering Pink Cup.

Et landsdækkende initia-

Eventyrdigteren klonet med ”Venus fra Milo”. Jens Galschiøtt har nok en gang sluppet sine kreative kræfter løs.

tiv, hvor golfklubber samler penge ind til bekæmpelse af brystkræft.

Skulpturen bliver dag præsenteret i Magasin. Frøken H.C. Andersen er også blevet fremstillet i et antal mindre kopier, som rundt omkring i Odense vil fungere som indsamlingsbøsser. (sasa)

Senest et værk i bronze til 550.000 kroner. Måske af polske gangstere, måske af metaltyste.

Tyve går efter Galschiøt-skulpturer

Af Jens Ejsing

// ejs@berlingske.dk

Jens Galschiøt kan ikke alene prale af at være en af de mest kendte kunstnere i Danmark. Han kan også prale af at være en af de mest bestjålne kunstnere i Danmark.

Således er værket »Den lille prins« til en værdi af 550.000 kroner netop blevet stjålet fra Skulpturpark Billund. Dermed kan kunstneren bag skulpturer som det meget omtalte »Min indre svinehund« konstatere, at over 60 værker fra hans hånd er blevet stjålet de senere år, og at kun et enkelt af dem indtil videre er dukket op igen.

Men hvorfor går ukendte gerningsmænd efter kontroversielle Jens Galschiøts værker? Fordi de påskønner hans kunst? Fordi de ikke bryder sig om den? Fordi de sælger dem videre til samlere? Eller bare fordi de vil have fingere i det metal, de er lavet af?

Kunstneren selv er i vildrede. Han kalder det »meget mærkeligt« og forklarer, at hans kunst er blevet stjålet fra såvel lokale kunstforeninger som større samlinger over hele landet. »Den lille prins« er det hidtil mest værdifulde af de mange værker.

Mens den otte figurer store skulptur eller skulpturgruppe er forsikret, har flere af de andre værker ikke været forsikret og har derfor kostet den fynske kunstner dyrt.

»Jeg vil tro, at jeg har mistet et par millioner kroner på det her. På en måde er det meget godt, at de ikke har været forsikret. Ellers ville det næsten fremstå, som om jeg havde en interesse i at få dem stjålet for at få forsikringspengene udbetalt,« siger han og afviser, at tyverierne er udtryk for en eller anden form for happening.

»Skriget« gravet op

De første tyverier begyndte for over ti år siden med den 250 kilo tung skulptur »Skriget«, der blev gravet op og fjernet fra grunden foran et nordfynsk galleri. Dengang troede han, det var en drengestreg, og at den ville dukke op igen. Det gjorde den ikke. Akkurat som alle de andre værker heller ikke er dukket op igen. Bortset fra en enkelt genstand, der tidligere er blevet forsøgt solgt på en kunstauktion.

»Jeg ved simpelthen ikke, hvorfor de bliver stjålet,« siger Jens Galschiøt og afviser også, at tyverierne kan være udtryk for protester mod

Skulpturgruppen »Den lille prins« i Billund består af otte figurer i bronze og er inspireret af forfatteren Antoine de Saint-Exupérys historie af samme navn. PR-foto

hans kunst, der ofte er præget af tydelige, politiske budskaber.

Han har fået at vide, at polske gangstere er så glade for hans kunst, at de får lyssky danskere til at stjæle dem. Men »det lyder helt tosset«, som han siger.

»Måske sidder der i virkeligheden bare en usædvanlig person med en usædvanlig stor kælder et sted herhjemme, som synes mine ting er fede og har netværket til at få fat i dem,« fortæller han.

Men i tilfældet fra Billund er det måske metallet, ikke kunsten, tyvene er gået efter.

»Det kan sagtens være metaltyste. Men de bliver skuffede. Der er ikke bronze for mere end 7.000-8.000 kroner,« siger han om de otte figurer, der udgør »Den lille prins«.

»Nogenlunde samme melding kommer fra den lokale leder af politiet i Billund, Frede Nissen. Han oplyser, at politiet arbejder med, at der kan være tale om såvel kunsttyste som metaltyste.

»Vi efterforsker bredt. Vi kigger til udlandet, og vi kigger herhjemme,« siger han og tilføjer, at »der på det seneste har været en række tyverier af kobberedløbsrør i området«.

Han oplyser, at sagen foreløbig bliver efterforsket lokalt, men at Rigspolitiets nationale efterforskningscenter, NEC, er underrettet.

Formanden for Skulpturpark Billund Kirsten Vagtholm kalder tyveriet »smadderærgeligt«. Hun kan dog trøste sig med, at Jens Galschiøt stadig har formene til »Den lille prins«, der derfor kan genskabes. ■

Protestkunst. Jens Galschiøt er noget så gammeldags som en ægte indigneret kunstner, der bruger sit talent til at protestere mod fattigdom og forfølgelse. Dansk kunstliv ville være mere blodfattigt uden hans skulpturelle aktioner.

Kunstnerisk forargelse

Af Torben Weirup

// tow@berlingske.dk

Jens Galschiøt er en af de mest kontroversielle kunstnere herhjemme. Verdensberømt, men undsagt af store dele af dansk kunstliv. Kritikken blandt mange kunstkyndige – og »kunstkundige« – går ud på, at hans skulpturer er for umiddelbart let aflæselige. Og at han ikke formår at transformere sin indignation til et troværdigt kunstnerisk udsagn gennem en bearbejdelse af stoffet. For meget »politik«. For lidt »æstetik«.

Den smedeuddannede Jens Galschiøt (født 1954) har igennem en længere årrække placeret sig i offentligheden – med et betydeligt ekko i medierne – gennem en række spektakulære skulpturer. Blandt hans mest kendte værker er »Svinehunden« – en tonstung skulptur forestillende et menneske med et grisehoved – der pludselig dukkede op i en række europæiske byer i 1993.

Lænkede børn og fiktive penge

Han slog til kort tid efter, da han under FNs sociale topmøde i København i 1995 placerede

750 barnelignende dukkefigurer lænkede til springvand, bænke og gadeskilte i det indre af hovedstaden. De skulle minde de besøgende og de indfødte om, at 35.000 børn hver dag dør af sult.

Samtidig uddeltes 13 millioner fiktive pengesedler eller værdibeviser. De var ikke det papir værd, de var trykt på, for også de symboliserede det antal børn, der ifølge beregningerne døde i løbet af et år.

Jens Galschiøt arbejder gerne i bronze, og eftersom han sjældent eller aldrig modtager støtte fra det officielle Danmark, finansierer

han selv sine skulpturelle aktioner gennem salg af værker og støtte fra private. Jens Galschiøt er noget i dag så sjældent som en politisk kunstner, der ikke bare henvender sig til kunstinstitutionen eller personer, der i forvejen deler hans forargelse. I stedet adresserer han en bred offentlighed.

Jens Galschiøt har ikke bare valgt den nemme løsning og udelukkende aktioneret i Danmark, men har ofte opereret i forskellige diktaturstater – og han er ved flere lejligheder blevet udsat for censur eller chikane. ■

i skulpturel fortolkning

Den danske og internationale samfundskritiske gadekunstner Jens Galschiøt udstiller på Randers Kunstmuseum og i byens rum

serviert søvnsmed og skulptør med eget værksted/atelier siden 1985 i Odense.

Hans atelier indeholder bronzestøberi, udstillingshal og en skulpturpark. Jens Galschiøt har en række ansatte – og frivillige hjælpere. Han satser per definition internationalt, finansierer ofte selv sine værker og aktiviteterne omkring dem.

Jens Galschiøt er blevet verdenskendt for - til dels i samarbejde med en række hjælpeorganisationer - at opstille sine fantastiske skulpturer på steder og pladser i større byer verden over - blandt andet Hongkong, hvor han efterfølgende er blevet forment adgang af de lokale myndigheder.

Nederstedel af den 8 m høje Skamstøtte opstillet på Østervold udenfor museet. Foto: Erik Meistrup.

Af Lise Barsø
lise_bo@post.tele.dk

Intet dansk museum har hidtil turdet binde an med den fantastiske billedkunstner / skulptør Jens Galschiøt, som med sine unikke bronzeskulpturer formår at fastholde denne verdens problemer i et kunstnerisk udtryk.

Selv siger han, at han egentlig ikke er en politisk kunstner.

- Det handler jo om etik og moral. Vi er alle sammen den fede dame, der sidder på resten af verden.

Sådan kan essentielle sandheder forenkles, og vi kan i samlet flok kravle op på kunstnerens skamstøtte og føle os ramt.

Jens Galschiøt rykker og rusker, han gør gennem sin kunst hele verden opmærksom på samfundets problemer og uretfærdigheder: Vold, drab, racisme, intolerance, hungersnød, forurening og meget, meget andet.

- Hvordan vi løser verdens problemer? Jeg ved det ikke, indrømmer Jens Galschiøt, samtidig med, at han gør hele verden opmærksom på dem.

Kunsten kan ikke umiddelbart forandre verden, men den kan lægge op til diskussioner, og her er Galschiøt en mester, der spreder sine budskaber over hele kloden.

Miskendt i Danmark

Denne internationale, kontroversielle og provokerende kunstner arbejder ud fra en holdning om, fremover at kunne se sig selv i øjnene ved gennem sin kunst at belyse verdens uretfærdigheder.

Indtil 22. juli er der i Randers by og på Kunstmuseet mulighed for at blive orienteret, provokeret og berørt af Skamstøtten, Hungermarchen, slaverne, tiggerne, de hjemløse, verdens børn, misbrugerne og mange flere tankevækkende skulpturelle kunst-udsagn.

Særdeles bemærkelsesværdigt er det også, at da museet søgte udstil-

lingsstøtte fra Statens Kunstråds pulje, så var det et afslag med den begrundelse, at man ikke fandt udstillingen "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant".

Det er i sig selv meget tankevækkende- og ret provokerende, at dette fynske verdensnavn, som i sit kunstneriske udtryk viser en formidabel teknik og håndværksmæssig kunnen og samtidig giver sine beskuerer en hårrejsende og uforglemmelig oplevelse, beskrives som uinteressant!!!

Udstillingen på museet fylder tre sale med aktuelle og politiske udsagn om de mange alvorlige problemer, som vi i de rige lande skøjter glad og gerne hen over. Jens Galschiøt råber med sin kunst "vagt i gevær", og ingen beskuerer lades uberørte.

Et mindre laboratorium er også indrettet på museet og giver en meget vedkommende fornemmelse af Galschiøts arbejdsformer og processen bag værkernes tilblivelse fra de første figurer i ler til afstøbningsformene. Samtidig er rummet fyldt med international dokumentation fra medieverdenen.

Etik og moral

Den spændende udstilling bevæger sig i et krydsfelt mellem installationskunst og Street Art med signaler til både sociale elementer og symbolisme.

Jens Galschiøt er optaget af Frans af Assisi, denne retfærdighedens forkæmper, men Galschiøt selv er ikke umiddelbart et religiøst menneske, han har sin egen prædiken om medmenneskelighed og samfundssind ud fra en etisk og moralsk vinkel.

Skulpturerne har således også en helt egen kunstnerisk og symbolsk kraft, der rækker langt ud over almindelig kirkekunst.

På mange måder går Galschiøts skulpturer og budskaber "ind under huden", oplevelsen er svær at

beskrive, for de skal faktisk netop opleves.

Røbes kan det, at en række kobber-personager fra Flygtningeskibet M/S Anton er gået i land og opholder sig på udstillingen sammen med de unge mænd fra Hungermarchen. Her er Den indre Svinehund, de 252 hænder, der appellerer til vores hjælp, rækken af Molotovcocktails, de døde børn, værker om Nike skoenes og medicinalfirmaernes udnyttelse af den 3.verden - plancher med dollarsedler og adressatens navn skrevet med menneskeblod samt mange flere tankevækkende installationer.

Street Art i byens rum

Kunst skal kunne bevæge og i bedste fald også provokere og stille spørgsmål. Jens Galschiøt formår til fulde at leve op til det hele.

Museets gæster kan opleve den bevægende og tankevækkende udstilling, men borgerne i Randers og byens gæster får også del i oplevelsen, idet der er opstillet en række skulpturer i Randers midtby. På Østervold står for eksempel den otte meter høje skulptur Skamstøtten, der også er opstillet i Hongkong, Mexico og Brasilien, et andet sted står en tigger, nogle hjemløse - og

udenfor museet den symbolske skulptur Survival of the Fattest.

På den måde sprænger museet sine egne rammer og lader alle byens borgere få del i oplevelserne. Måtte bare et enkelt af værkerne få en permanent plads i Randers.

I forbindelse med udstillingen inviteres der også til en række arrangementer på Randers Kunstmuseum og i Randers midtby. Jens Galschiøt fortalte for eksempel om sine projekter tirsdag 15. maj, og ydermere er der arrangeret adskillige offentlige omvisninger i udstillingen samt skulpturvandring i byens rum.

Æren for at have fået den ekceptionelle og kontroversielle udstilling i hus på museet kan tilskrives Randers Kunstmuseums nye museumsleder Lise Jeppesen, der har været ansat som inspektør på museet fra 2005, men nu tiltræder lederstillingen 1. juni.

Randers Kunstmuseum

Otto Bruuns Plads 1, Gudhjem
Frem til den 22. juli

Del af skulptur i gaderummet. Foto: Erik Meistrup.

Hjemløse skulptur placeret overfor indgangen. Foto Erik Meistrup.

Jens Galschiøt

på Randers Kunstmuseum
og i byens rum

Odense og Andersen

At profeter kun sjældent er agtede i deres fædreland, er Odenses mest berømte bysbarn, 207-årige H.C. Andersen, et meget godt eksempel på. Jovist, adskillige honoratiories - så vidt vides dog ikke kulturministeren, der synes ligeglad med digteren - har meldt deres ankomst til dagens fest, og traditionen tro er der også fra morgenstunden planlagt et smukt udbud af folkelige aktiviteter. Men det er som om, byen Odense i det daglige får alt for lidt ud af Andersen. Det er som om, vi ikke rigtigt vil kendes ved ham.

H.C. Andersen-potentialet er bare så stort. Hvad med at komme i gang med at udnytte det?

Således er det bare lidt latterligt, at Fortællerbrønden, den omstridte Galschiøt-skulptur, ikke kunne placeres et eller andet fornøftigt sted i bymidten. De lokaliteter, kommunen anviste, havde nærmest karakter af en fornærmelse - og det

hele endte med et blive et personligt pr-stunt for kunstneren selv, der i protest besluttede at nedsænke sit værk i havnen, hvorfra det i dagens anledning genopstår. Med mægtig reklame for Galschiøt, naturligvis.

Det er muligt, at Fortællerbrønden ikke er af en kvalitet, der kan tilfredsstille de fine kunstkere. Det er også muligt, at den provokerende Galschiøt ikke opfattes som politisk korrekt og derfor skulle trynes - men hans skulptur har dog det fortrin, at den i modsætning til andre ligner den digter, som hele verden kender, og som turisterne gerne vil til Odense for at fotografere. Alene af den grund burde den være en del af Odenses bybillede. Som H.C. Andersen i det hele taget burde - hvis man betænker, hvad udlandet har fået ud

af kunstnere som Shakespeare, Goethe og Mozart - og eventyrfigurer som Rottfængerens fra Hameln, der endda aldrig har eksisteret, men som stadig henter millioner og atter millioner turistkroner hjem til sin by.

I dagens kronik foreslår den tidligere TV2 Fyn-direktør Ebbe Larsen, at myndigheder og virksomheder i Odense bruger H.C. Andersen i deres materiale - altså på alt, hvor afsenderadressen er Odense.

Ideen er lige så oplagt, som den er simpel, og vi kan kun ærgres over, at vi ikke er kommet på den selv. Til gengæld kan vi da i småtingsafdelingen foreslå, at vogntogene i den kommende letbane får navne efter nogle af de mest elskede eventyr - akkurat som intercity-togene har fået det efter diverse

byers stolte sønner. Og hvad med en årlig H.C. Andersen-festival? Eventuelt kombineret med blomsterfestivalen, der i forvejen trækker mange folk til byen. Læserne har sikkert andre forslag. Lad os endelig høre dem.

I avisen **forteden** sagde Odenses stadsdirektør, at 2005-fejringen - med bl.a. Tina Turner-fiaskoen - ikke lige sad i skabet, og at man nu måtte tænke sig om. Og i Kristeligt Dagblad sagde institutleder Johs. Nørregaard Frandsen fra Syddansk Universitet, at "det var som om, H.C. Andersen døde efter 2005".

Begge udsagn er rigtige. Men nu er det tiden at tænke nyt. 2005 er glemt. Andersen-potentialet er så stort, at det bare er om at komme i gang med at udnytte det. Hvad nøler vi efter?

H.C. Andersens hoved er leveret tilbage

ODENSE: Odenseanerne kan ånde lettet op. Deres mest berømte bysbarn, H.C. Andersen, skal ikke længere sidde på Flakhaven med et hul i halsen i stedet for et hoved.

Hærværksmænd havde ellers halshugget statuen af den verdensberømte danske digter og taget hovedet med sig. Men nu er det store kobber-hoved fundet igen. Det dukkede op af sig selv i en sort plastiksæk, fortæller kunstneren bag H.C. Andersen-skulpturen, Jens Galschiøt, til TV 2.

Med sækken fulgte et brev, som giver en del af forklaringen på det hovedløse tyveri:

»We had a sick night, Jens. Det må du fandme undskylde, Jens. Det var ikke gennemtænkt. Hilsen drengene, står der.«

Det er kun 14 dage siden, at skulpturen kom tilbage til Flakhaven i anledning af H.C. Andersens 107 års fødselsdag. Inden da havde kobberstatuen været nedsænket i Odense havn i et års tid.

BNB

Pengene druknede eventyret

H.C. Andersen blev smidt i havnen. En opmærksom læser vil nok undre sig. Hvorfor dog smide Odenses stolthed ned til fiskene? Hvorfor dog sænke en smuk statue af en af verdens største poeter i havnen? Hvad er meningen?

Kunstneren Jens Galschiøt har selv lavet denne flotte statue af vores kære digter. Den har tidligere stået nær rådhuspladsen og hilst os med sine livlige øjne.

Det var meningen, at statuen skulle indgå i et større projekt kaldet "Fortællerbrønden". En skulptur af en såkaldt "Fortællerbrønd," skulle således stå sammen med H.C. Andersen og skabe magi i eventyrenes fødeby. Men hvor blev magien af? Hvor blev fortællerbrønden og kære hr. Andersen af?

Det er en kunst at leve livet. Og det er livet at lave kunst. Sådan troede jeg, at det hang sammen. Min opfattelse er vist en smule ændret efter H.C. Andersens "nedtur" i Odense Havn. Det er ikke livet at lave kunst. Det er livet at lave penge. For man kan kun lave kunst, hvis man har penge!

Det er en absurd påstand, men ikke desto mindre sand. "Fortællerbrønden" blev nemlig sløjftet, da finansskrisen ramte landet. Ingen penge, ingen fortællerbrønd. Ingen penge, ingen magi. Ingen penge, ingen glæde.

Ud over at "Fortællerbrønden" blev sløjftet, blev det også vedtaget, at statuen af H.C. Andersen skulle flyttes væk fra centrum! Hvorfor dog det? Man sender da ikke sin stolthed væk?

Det er ikke kun mig, som er indigneret over Odense Kommunes beslutninger, det er Jens Galschiøt også. Han ville ikke finde sig i at blive behandlet sådan af Odense Kommune og tog sagen i egen hånd ...

En solbeskinnet oktober morgen hændte det derfor, at H.C. Andersen blev smidt i havnen. Han blev trukket af

Galschiøt taler med socialdemokrater om fattige børn over en brunch. Arkivfoto: John Fredy

Brunch, Brunse og Galschiøt

Assens: Socialdemokraterne i Assenskredsen sætter lørdag 3. november fokus på børn i fattigdom.

Kunstner Jens Galschiøt, medlem af Europaparlamentet Christel Schaldemose, folketingsmedlem Julie Skovsby og borgmester Finn

Brunse har hver deres tilgang til emnet, som de vil kaste lys over over en brunch.

Derfor er der tilmelding enten på mail til socialdemokraterne.assenskreds@gmail.com eller til de lokale partiformænd. Mødet begynder kl. 9.30.

Synspunkt

Sofie Hvemom

»Måske er H.C. Andersen slet ikke så sur over at havne i havnen? For som han selv siger: "At rejse er at leve."«

et spand heste og efterfulgt af et par tusinde mennesker. Hans begravelsesoptog! Faktisk tog jeg selv del i "festlighederne" og vandrede sammen med min far og en veninde gennem Odenses gader til ære for H.C. Andersen. Jeg var endda iklædt høj sort hat, sådan som det fremgik af indbydelsen på Facebook.

Det var en lang tur, hvor flere gader var blevet lukket af for gennemkørsel. Jeg er næsten sikker på, at jeg gik bag Kim Larsen hele vejen!

Da vi nåede havnen, blev der sunget "I Danmark er jeg født", og Vigga Bro holdt tale. Derefter blev Andersen sænket i havnen under blæsernes sorgelige toner. Det var ikke blot en smuk statue, der blev slugt af vandet. Det var et smukt minde.

Grundet tidevandet kunne man kun skimte lidt af Andersens pande. Når det bliver lavvande igen, vil det dog være muligt at se hele hans hoved. Så kan han sidde og grunde over, hvorfor de dumme odenseanere smed ham i havnen.

Og jeg må virkelig tage del i hans undren. Hvorfor er det ikke muligt at hjælpe even-

Fortællerbrønden blev i 2011 sænket i Odense Havn. I dag stiger han op igen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

tyret på vej? Man er vel ikke nødt til at drukne magien, fordi man mangler penge? "Fortællerbrønden" ville være en fantastisk turistattraktion! Folk fra nær og fjern ville strømme til for at tage et billede af den. Nu kan de kinesiske turister bare gå og hviske: "Hvorfor smider danskerne deres største poet i havnen? Er det tradition i Danmark?"

Når H.C. Andersen har fødselsdag, er det meningen, at han skal hejses op af havnen igen. Skal han så gå endnu en runde i byen for derefter at vende tilbage til vandet? Eller er kommunen kommet på bedre tanker til den tid?

Pengene har druknet eventyret. Nu må jeg i stedet skrive et eventyr om en dygtig kunstner, der begravede en

anden dygtig kunstner ...

"Jeg undrer mig Undrer mig over den kvalte magi Der lurer på havnens bund Jeg undrer mig Undrer mig over grådigheden Der dræber magien Jeg undrer mig For andet er ej at gøre

Hvorfor? Jeg kan give dig en masse svar fra internettet, men ingen fra hjertet. For at mindske tvivlen lidt, vil jeg slutte indlægget af med en lille solstråle.

Måske er H.C. Andersen slet ikke så sur over at havne i havnen? For som han selv siger: "At rejse er at leve."

Af Sofie Hvemom
Brinken 24, Odense N

Jeg havde krudt i røven som en Emil fra Lønneberg de kaldte det damp

Randers, Kurdistan, Shanghai, Berlin. Du farer omkring, stress?
Nej, egentlig ikke. På den måde jeg privilegeret som kunstner og kapitalist. Jeg kan bare lade være. I lunde afbud. Men vi gør det ikke. Det er forbavsende, så arbejdsomme vi er herude. Der er folk, som får lov til bare at komme her og skrive på et projekt. Men er der stress, er det mig, der bærer den. Forhold til hvor mange bolde, vi ar i luften ad gangen, burde jeg lo-isk set være død op til flere gange.

► En dag i 2012

MAJ
24
torsdag

Fyens Stiftstidende spørger: Hvilken dato i 2012 ser du mest frem til?
Jens Galschiøt møder den irakiske præsidentfrue Hirow Ahmed. Som har lavet tv med Galschiøt.

Dig og tre drenge?
Vi har haft masser af mande-linge-energi sammen. På sommerferier. I Frankrig. Eller bare ned nogle ordentlige fester, dengang Colette uddannede sig til terapeut, og vi var alene hjemme. Vi snakker stadig om de ugelange orgier i Cocio, sodavand og burgerer, der blev tilsat et eminent roderi Alexandragade-lejligheden. Det var tider. Lige før hun kom hjem, knoklede vi på med oprydning, men blev selvfølgelig afsløret. Jeg har en meget klog kone. Hun er flere gange gået ud af sit gode skind over os. Vi har været ulidelige at være sammen med. I dag er det hende, som har mest snakkekontakt med drengene - mændene. Mit forhold er mere praktisk. De hjælper mig med noget it, jeg kommer med ideer og forslag. De er selvkørende og føler sig accepteret, som de er. De kan finde på at ringe og spørge, om det er en god idé at søge et job. Helst undgår jeg at sige noget. Men hvis jeg kraftstøjemig synes, det er dumt, så siger jeg det.

■ Dig og narko?

- Fra jeg var 13 år, til jeg var 17 år, var jeg vild, oprørsk, havde damp og røg en fandens masse hash i kælderen under min fars butik i Frederikssund. Prøvede hvad der var af stoffer og finansierede det ved at lave læderbælter og tasker. Solgte dem på Strøget, spillede violin, guitar og altid sølvfløjte og tjente styrtende. 10 gange mere end en arbejdsmand. Stofferne har jeg ikke rørt, siden jeg mødte min kone. I dag nyder jeg et glas vin, men går slet ikke til den. Måske kan man sige, at jeg faldt i gryden som barn.

■ Du blev kunstner?

- Det lå lidt i generne. Min søster kom ind på designskole og er i dag maler. Jeg elskede at tegne, og det læder designede og forarbejdede jeg selv. Jeg havde en moglebarndom. Jeg skrev det ned på sedler, så jeg ikke skulle glemme det som voksen. Min mor døde tidligt, min stedfar drak sig ihjel

og jeg havde krudt i røven som en Emil fra Lønneberg. Kom på julemærkehjem, højskolen og så i lære på Lindøværftet, hvor jeg er uddannet klejnsmed. Engageret i fagforeningspolitik. Aktiv Metal. Det brugte jeg 10 år på og vendte tilbage til at være selvstændig. Min kone og jeg købte en bus, rejste rundt og solgte smykker og fik understøttelse. Socialbedrageri. Jeg holdt op, før det blev opdaget. De kikkede noget på fagforeningen, da jeg stillede og sagde: - Jeg vil gerne meldes ud. Hvorfor? Jeg vil være kapitalist. Jeg havde mistet min sandhed. Som venstresocialist støttede vi oprør i den tredje verden, men når oprørerne kom til magten, opførte de sig som notoriske idioter. Tyranner og undertrykkere.

■ Smykker blev til skulpturer?

- I midtferierne havde jeg opbygget en forrygende forretning med eksport til Japan. Flere kollektioner om året. Det blev produktion, ikke drevet af lyst. Så lavede jeg dem større og større, og skulpturer kan jo ikke sidde om halsen på en kvinde. Sådan skete det. Æstetik og politik. Jeg har altid været venstreorienteret. Den jugoslaviske borgerkrig rystede mig fuldstændig. Ethvert menneske kan blive barbar. Alle har en indre svinehund. Alle ret til et liv. Alle har ret til mad, og hvis jeg har for meget og andre for lidt, skal jeg give. Jeg omdefinerede min kunst, selv om jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre ved det. Men jeg kan ikke bare sætte mig ned og erkende: - Okay, nogle børn sulter ihjel. Jeg sendte 20 ton svinehund ud i Europa. Uden adresse, uden noget politisk skilt. Men en advarsel om at tryne den indre svinehund. 20 ton skulpturer ud i hele Europa. Streetart-aktion gadekunst. Klassiske udtryk

■ Kunst eller politik?

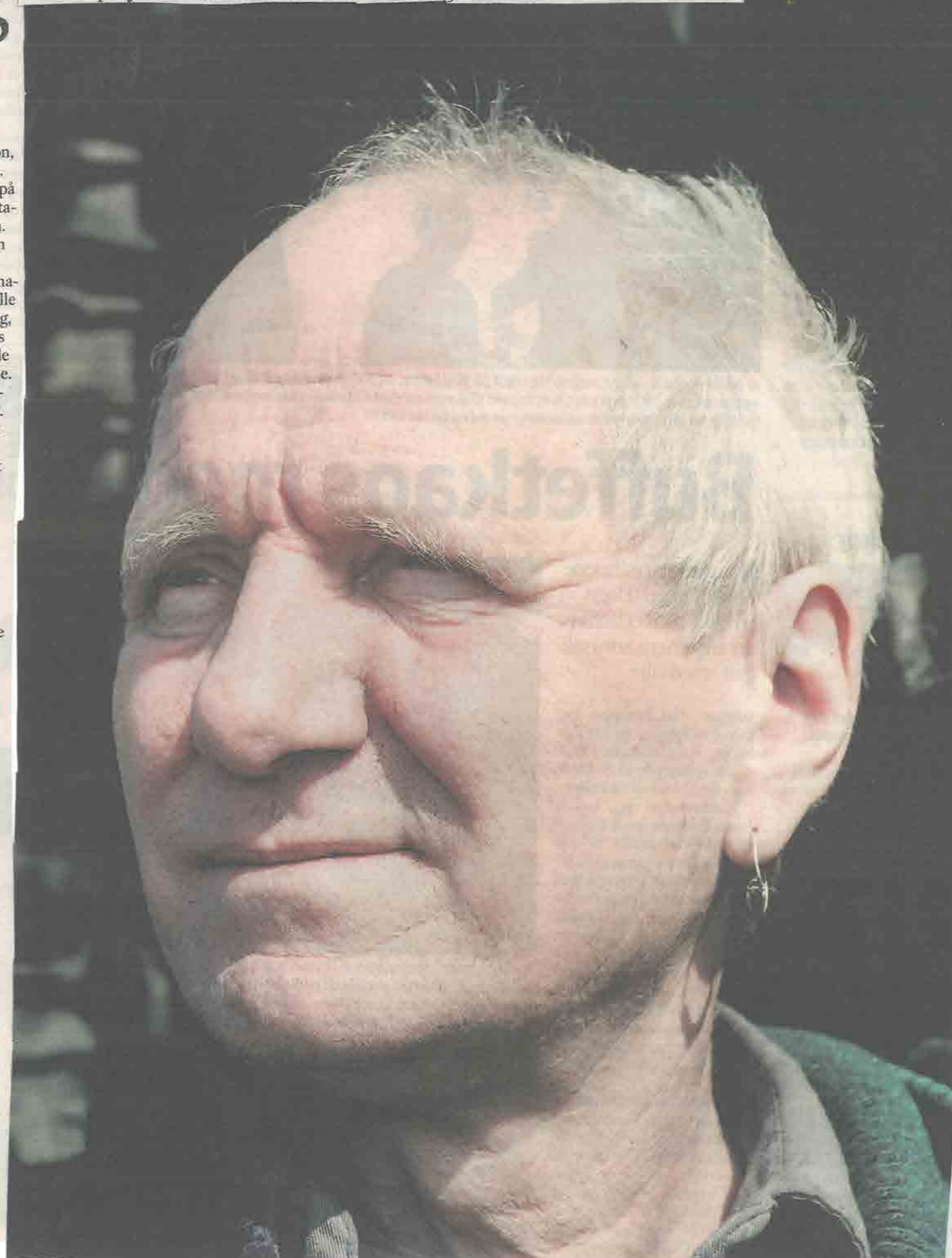
- Begge dele. Mine skulpturer er et crash mellem det klassiske og det politiske. Nogle kalder det konceptkunst, og det kan de så bruge til at holde mig ude fra kunstver-

denen. Kunst er kommunikation, og det er flere begyndt at forstå. Også herhjemme. Nu er jeg da på Randers Kunstmuseum. Men stadig ikke på Fyns Kunstmuseum. Og ikke et eneste kunstmuseum i Danmark har "Skamstøtten". Som nok er en af de mest internationalt kendte. Den intellektuelle kunstelite har aldrig tilgivet mig, at jeg har kritiseret den. Statens Kunstfond og de toneangivende institutioner sidder på midlerne. Direktørerne, kritikerne, gallerierne. En sammenspisst affære. Det tætteste du kan komme på korruption i Danmark. Museernes opgave er at samle dansk kunst. De undgår "Skamstøtten" ved at kalde den ikke-kunst.

■ Hvad gør dig glad. Hvordan forkæler du dig selv og dit sind?

- Det gør mig rigtig glad at være i mit hus i Frankrig. Alene med min kone en uge. Læse bøger, kikke ud over mine marker. Ikke helt mine. Men det er de, når jeg ser på dem. Helt fantastisk. Nærmeste by er Narbonne. Det er en vingård, som vi deler med seks franske familier. Den blev købt for 30 år siden, og en del af gården er en lade, som er bygget om. På vingården er du fri for alting. Der er kun strøm. Ikke noget internet og tv. I hverdagen er jeg helt fokuseret på arbejde, så jeg skal langt væk fra Næsby og Danmark for at falde helt ned. Det hjælper også, at jeg er en klovn til fransk. Jeg kan nok nogle brokker, men min kone Colette er jo halvt fransk, så hun går foran i alt. Jeg er bare med. Hun fører samtalerne og ordner alt. Normalt gider hun ikke herhjemme. Så er det mig, der snakker og ordner. Ellers tænder jeg ikke på at rejse og opsøge nye oplevelser. Til hverdag kommer jeg jo også en del rundt. Ellers kan jeg blive rørt til tårer over opera.

■ Odensekunstner, verdenskunstner. For første gang er Jens Galschiøt, Banevænget 22, Næsby, blevet inviteret indenfor på de bonede, anerkendte kunstmuseumsgulve. Han udstiller sine værker gennem tiden på Randers Kunstmuseum, der også har hans arbejdsmetoder, værksted og historik præsenteret. Han er uønsket person i Kina, ser sig selv som en rigtig ballademager og er på vej med et projekt om fundamentalisme - kristen og muslimsk

Virkningsfuld klichékunst

■ Jens Galschiøt. Kunstinstitutionen har aldrig villet lege med ham

■ Nu har Randers Kunstmuseums nyttrædende direktør Lise Jeppesen vovet sin faglige anseelighed og arrangeret en retrospektiv udstilling med outsidersen

KUNST

"Jens Galschiøt. Mellem kunst og politik 1989-2012." Randers Kunstmuseum, Steemannsgade 2, Randers. Til 22. juli.

★★★★☆

På togturen til Randers gør jeg status over mit syn på Galschiøt - en mand, der har evnet at brande sig selv i en grad, så de fleste har en mening om ham. I sig selv en kunst i en tid, hvor intet kan provokere.

Galschiøts kunst er kunst. Også selvom den er politisk. For alt er kunst, og sådan har det været lige siden konceptkunstens indtog, hvor det kunstneriske håndværk

☞ Det er eksplicit ud over alle grænser. Og det er min aversion: Det lyder opblæst, men jeg føler, Galschiøt fornærmer mit intellekt.

Fra anmeldelsen

erstattede det kunstneriske valg. Synes du ikke, at politisk kunst er kunst? Så hænger du fast i 1700-tallets idé om den funktionsløse kunst. Som aktivistisk kunstner indskrives Galschiøt sig i en strømning inden for samtidskunsten, der søger at påvirke den samfundsmæssige sfære. Galschiøts skulpturer er kunst i kraft af de provokative happenings og de reaktioner, som omkranser dem.

Alt er kunst, ja. Men ikke nødvendigvis god kunst. For set med kunstbriller er skulpturen "Den indre svinehund" så eksplicit og utvetydig, at den bliver kedelig. At Galschiøts kunstneriske udtryk er så spækket med klicheer er formentlig grunden til, at han ikke er blevet opslugt af kunstinstitutionen. Og det kan han som kunstner glæde sig over. For der, lige på vippen, skaber han den største kunstneriske furor.

Eksplicit over alle grænser

På vej til museet i silende regn fanger en skulptur ved rådhuset min opmærksomhed. Den forestiller en hjemløs - og ikke Tollundmanden, som først antaget - og er en del af udstillingen "Jens Galschiøt. Mellem kunst og politik 1989-2012" på Randers Kunstmuseum. Skulpturen rører mig. Det samme gør "Skamstøtten" (1995) på Østervold foran kunstmuseet. Udhungrede menneskekroppe, ansigter vrider sig i flere meters højde.

Det er eksplicit ud over alle grænser. Og det er min aversion: Det lyder opblæst, men jeg føler, Galschiøt for-

nærmer mit intellekt.

Ikke desto mindre virker hans skulpturer. Følelser som de er. Inde på museet konfronteres vi med 18 - eller en uendelighed - af udsultede drenge i værket "Hungermarchen" (2002). Novo og Lundbeck står der skrevet med menneskeblod henover pengesedler i "Den tiende plage" (2001) - et værk, som minder om, hvordan 43 medicinalkoncerner anlagde sag mod Sydafrika for at købe kopimecin til behandling af aids.

Også værker fra Galschiøts private samling af kirkekunst - en kilde til inspiration - er med. De har ingen særlig virkning. Et rum skabt af to kunsthistoriestuderende kustosler - for Randers Kunstmuseum er et demokratisk sted - sætter med avisartikler og film Galschiøt i kontekst og viser, at han faktisk rykker politisk.

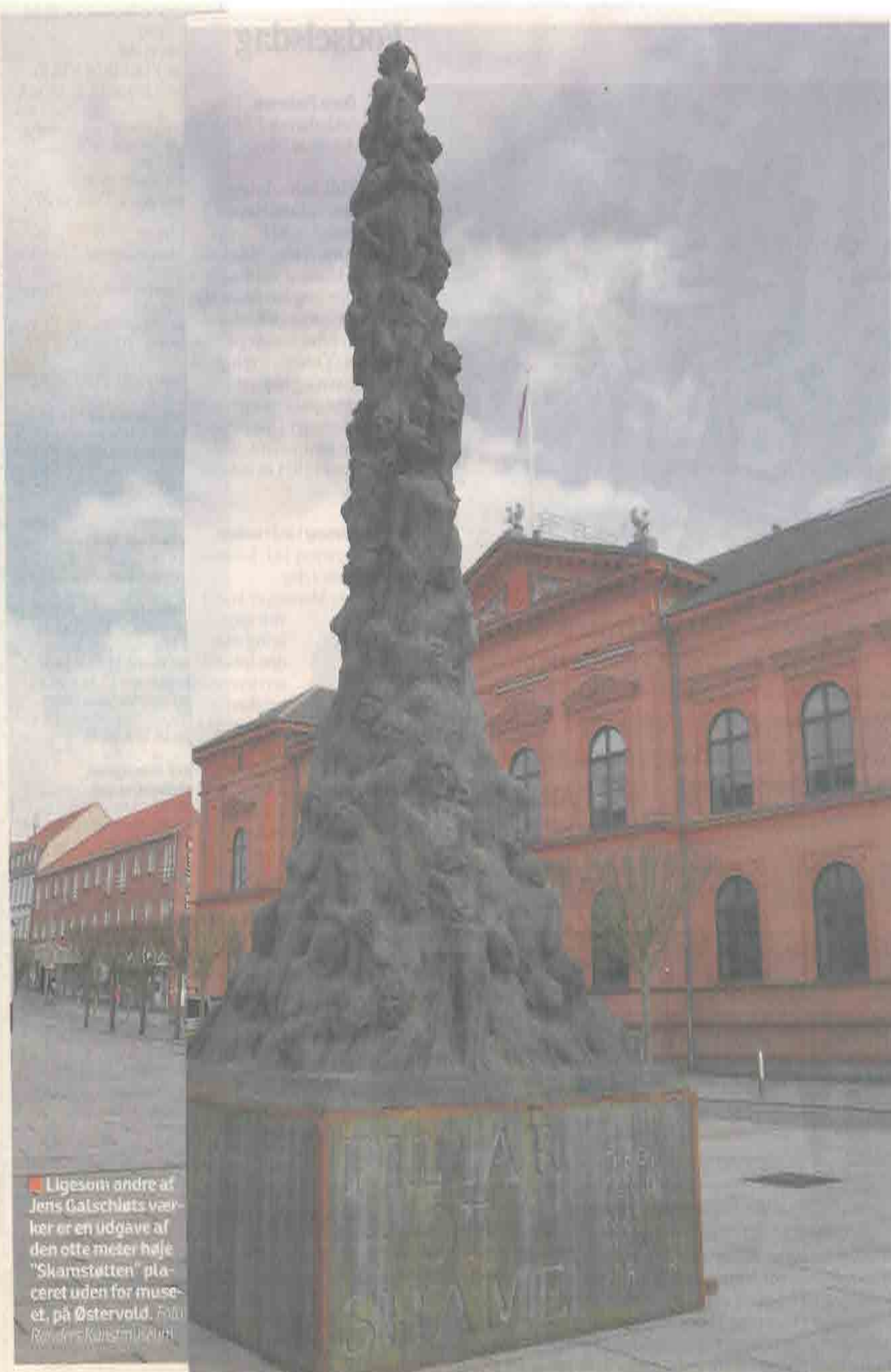
Jeppesen viser vejen

Lise Jeppesen er en efterlevelsesværdigt modig kvinde. Galschiøt har folkelig appel, og er der noget, som er ilde set i kunstbranchen, er det folkelig smag.

Jeppesen rykker ved ideen om den gode smag og ved kunstmuseernes rolle. Hatten af for hende.

Nu er Galschiøt på museum. Er det en engangsforestilling, eller skal Statens Museum for Kunst til at købe værker af Galschiøt? Det må udstillingens efterdønninger vise.

Af Ellen Egemose
kultura@fyens.dk

DF vil give H.C. Andersen nyt liv

■ Digteren er gået i glemmebogen, men DF's Alex Ahrendtsen vil i dag hive HCA op i Folketinget

Kulturminister Uffe Elbæk (R) skal i dag ved Folketingets forespørgelsesdebat tvinges til at tage stilling til H.C. Andersen. Det mener Alex Ahrendtsen. Derfor stiller han spørgsmålet: Vil regeringen

tage initiativ til en national og international H.C. Andersen-strategi?

Det fynske folketingsmedlem har i et halvt år arbejdet på at få en national H.C. Andersen-handlingsplan på regeringens og Folketingets dagsorden.

En moden frugt

- H.C. Andersen er en moden frugt, som vi bare skal plukke. Når jeg møder mennesker i andre lande og siger, at jeg

kommer fra samme by som H.C. Andersen, så breder de munden i et smil, siger Alex Ahrendtsen. Han hører ofte fra folk i andre lande, at Danmark ikke bruger H.C. Andersen nok i markedsføring af Danmark. Så derfor mener han, at der skal en national og international strategi til.

Danskerne skal have bedre kendskab til manden med den høje hat. Både i folkeskolen og gennem forskning.

- Der skal mere forskning

til. Det er ikke nok med halvanden medarbejder på universitetet i Odense, mener DF'eren, der også foreslår, at der skal oprettes H.C. Andersen-centre i udlandet.

En moderne dansker

Alex Ahrendtsen mener, at danskerne kan lære meget af H.C. Andersen, selv om det er over 200 år siden, digteren blev født. - Han er på en måde det bedste udtryk for dansk kultur. Han er den første moderne dansker, en mønstrebryder, der gik fra fattige kår til verdensberømmelse, siger Alex Ahrendtsen.

Med sit spørgsmål til kulturministeren i dag håber Alex Ahrendtsen, at han kan overbevise regeringen om at gøre noget. Han mener nemlig ikke, at digterens fødeby Odense kan løfte opgaven selv.

Kulturmaskinen inviterer til fest

Kulturmaskinen i Odense fylder tre år, og det fejres meget passende med en tre dage lang fest.

Fødselsdagsfesten har fået navnet Kulturmaskinen Festival 2012 og er placeret i dagene 4., 5. og 6. maj.

Der er musik med navne som blandt andre Ulige Numre, Raske Penge feat. Klumben og Topgunn, Lin Koban, Spektors og Fler Farver.

Der er Grin Galla med teatersport, den skæggede dame og en nattens dronning.

Der er designmarked med 40 kunstnere og designere. Og så er der underholdning og for børnefamilier.

- Der er noget for enhver smag, og så har vi været meget heldige med specielt vores musikprogram, der er superaktuelt med fem kunstnere, der også spiller på årets Roskilde Festival, siger Jimmi Mørup, kulturkonsulent.

Kulturmaskinen Festival 2012 arrangeres i et samarbejde med DanceLikaMonkey og Studenterhus Odense. (caje)

Andersen

■ Han er ikke i topform længere. Andersen skal en tur på land for at blive frisket op til sin genopstandelse den 2. april.

Isen har halshugget

■ Naturkræfterne har taget livet af den fortællende forfatter, som blev sænket i havnens dyb

Havnen: - Politikerne magtede det ikke. Bureaucraterne gav op, men det lykkedes desværre for naturkræfterne at tage livet af min Andersen, siger Odense-kunstneren Jens Galschiøt i en kommentar til tingenes tilstand i det inderste havnebassin.

Sidste år blev hans H.C. Andersen fra Fortællerbrønden under stor, sort festivitas sænket i Odense Havn mellem Stykgodskajen og Østre Kaj. Lige ved den nye arkilege- og sportsplads.

Tusinder fulgte Andersen på færd fra Flakhaven til havnen, hvor kunstneren havde sørget for passende gravøl.

- Planen var, at han skulle genopstå 2. april. Altså at vi på digterens fødselsdag lavede en omvendt begravelse og hentede ham op af vandet og ind på Flakhaven igen. Det forsøger jeg at gøre igen, men lige nu ser der ud til at være udfordringer i det.

Isen har været hård

Siger Galschiøt, som selv har inspiceret skaderne på den halshuggede HCA.

- Gerningsmanden er der ingen tvivl om. Det er ikke en provokation men simpelthen naturen, isen, som har løftet hovedet af. Der er kræf-

ter på spil i is og tidevand, som skulpturen ikke kunne stå imod. Han er blevet løst fra bunden og hevet op ved hovedet igen og igen. Det er sådan en skulptur ikke beregnet til, og halsen er brækket, fortæller Jens Galschiøt.

Skal en tur på værkstedet

Det bliver sandsynligvis nødvendigt at hente HCA op af det våde element og bringe ham til værkstedet på Banevænget i Næsby for at få repareret skaderne inden den vigtige dato, hvor der er planlagt en vaskeægte HCA-hævelse.

- Genopstandelsesfesten. En kæmpemæssig chokolade-Andersen fyldt med marcipanbrød til alle på rådhuspladsen. Det bliver nok den

største fejring med Hans Christian i mange år, mener Jens Galschiøt.

Men inden da vil det være tvingende nødvendigt med en eller anden reparation. For hovedet sidder aldeles løst på den stakkels digter. Han kikker skiftevis ud over havnebassinet og ind mod Toldboden. Alt efter hvad forbigående is-fødgængere eller andre ukendte modige mennesker finder det for godt.

Af Ivar Juel Nordentoft
Foto: Jens Wagnsen
ijn@fyens.dk, jewo@fyens.dk

Google gør det med street view, ejendomsmæglere byder køberne indenfor med 360 graders rundvisninger, og nu kan alle tage på besøg i H.C. Andersens Hus hjemme fra computeren.

Museet har haft stigende besøgstal de seneste par år, men museumsinspektør Henrik Lübker fra H.C. Andersens Hus frygter ikke, at strømmen af gæster vil falde med den nye mulighed.

- I museumsverdenen er der nogle gange en vis nervøsitet for, at det digitale kommer til at erstatte det traditionelle museumsrum, og at museumsgæsterne derfor bliver hjemme. Men jeg tror, at et traditionelt museumsbesøg rummer nogle helt særlige kvaliteter. Og der er nu heller intet, der tyder på, at folk vil lade sig nøje med internetop-

levelsen, hvor god den end er, siger Henrik Lübker.

I stedet kan internettet ifølge museumsinspektøren være en appetitvækker, som forbedrer folks museumsoplevelse. Endnu er rundturen dog kun på engelsk, men museet arbejder på at få lavet en dansk version.

Det er Henrik Tåaning fra Haarby-virksomheden Virtuel Rundtur, som har gennemfotograferet museet til den ny præsentation af H.C. Andersens Hus på hjemmesiden museum.odense.dk.

Det betyder, at man kan få oplevelsen af fysisk at bevæge sig rundt i museet. Som noget ekstra kan man samtidig høre eventyr og musik, se små film og læse om H.C. Andersen.

Af Morten Vilsbæk
mvi@fyens.dk

ildsjælen Hanne Nordentoft på at samle penge ind til at skabe fundamentet til en H.C. Andersen Fortællerbrød i bronze - placeret midt i Odense.
Foto: Birgitte Carol Heiberg

- Husk nu at skabe plads til fortællingen

- Først nu er frustrationen og skuffelsen ved at fortage sig, siger Hanne Nordentoft.

- De godt 400.000 indsamlede kroner betales nu tilbage.

Hanne Nordentoft har i syv et halv år været talskvinde for komiteén, hvis formål det var, at indsamle midler til fortællerbrønden.

Komiteén ville gå forrest og vise kommunen og andre, at projektet har en folkelig opbakning.

- Jeg har vel lagt godt 1200 timers arbejde i projektet, og det havde jeg heller ikke haft noget imod, hvis vi ikke havde mødt modstand visse steder.

- Her bagefter kan jeg kun konstatere, at der er tale om skønne spildte kræfter, siger indsjælen fra Korup.

- Det er ærgeligt, at Odense går glip af fortællerbrønden, der kunne være blevet et internationalt tilløbsstykke.

- Jeg har blot foragt

- Jeg er ikke bitter, jeg har blot en foragt for, at det ikke blev til noget, siger Hanne Nordentoft, der nu opfordrer politikerne til at holde fast ved ideen om, at skabe en fortælleplads i bymidten.

- Sådan en lille plads behøver ikke at koste de store summer, det vil mere kræve kreativitet, opfindsomhed og tro på, at det kan lade sig gøre.

Hun mener, at det er utro-

ligt vigtigt at skabe sådan en plads i bybilledet. Det er vigtigt for den unge generation.

Ikke nødvendigvis i forbindelse med en institution.

Her skal lysten til at fortælle historien opstå spontant.

Pengene betales tilbage

I nederlagets stund ligger der nu et større ekstraarbejde og venter på komiteén.

De fleste af de 400.000 kroner skal nemlig betales tilbage til fonde, virksomheder, grupper og enkeltpersoner.

Sponsorer, som komiteén har navn og bankkonto på, kan ifølge juraen først få deres midler tilbage om tre år - fra 1. maj at regne.

Der kom mange penge ind fra personer, som impulsivt lagde penge i indsamlingskasserne, og de givere har man selvfølgelig ikke navn på.

Midler til eventyr for børn

Regnskabet er ikke gjort op endnu, men ifølge Hanne Nordentoft, så ligger det klart, at penge, der ikke har en registreret afsender, skal bruges fornuftigt.

- Vi har tid nok til at tænke det igennem, men planen er, at de skal tilfalde et lokalt børneprojekt, der relaterer til H.C. Andersen.

Af John Borgkilde
jbo@fyens.dk

■ Halshugget, halsbrækket. Det har ikke været sjovt for HCA at stå på havets bund. Der er også et mindre kraniebrud i frisuren.

Besøg HCA fra computeren

Virkningsfuld klichékunst

■ Jens Galschiøt. Kunstinstitutionen har aldrig villet lege med ham

■ Nu har Randers Kunstmuseums nyttrædende direktør Lise Jeppesen vovet sin faglige anseelighed og arrangeret en retrospektiv udstilling med outsidersen

KUNST

"Jens Galschiøt. Mellem kunst og politik 1989-2012." Randers Kunstmuseum, Steemannsgade 2, Randers. Til 22. juli.

★★★★☆

På togturen til Randers gør jeg status over mit syn på Galschiøt - en mand, der har evnet at brande sig selv i en grad, så de fleste har en mening om ham. I sig selv en kunst i en tid, hvor intet kan provokere.

Galschiøts kunst er kunst. Også selvom den er politisk. For alt er kunst, og sådan har det været lige siden konceptkunstens indtog, hvor det kunstneriske håndværk

☞ Det er eksplicit ud over alle grænser. Og det er min aversion: Det lyder opblæst, men jeg føler, Galschiøt fornærmer mit intellekt.

Fra anmeldelsen

erstattede det kunstneriske valg. Synes du ikke, at politisk kunst er kunst? Så hænger du fast i 1700-tallets idé om den funktionsløse kunst. Som aktivistisk kunstner indskriver Galschiøt sig i en strømning inden for samtidskunsten, der søger at påvirke den samfundsmæssige sfære. Galschiøts skulpturer er kunst i kraft af de provokative happenings og de reaktioner, som omkranser dem.

Alt er kunst, ja. Men ikke nødvendigvis god kunst. For set med kunstbriller er skulpturen "Den indre svinehund" så eksplicit og utvetydig, at den bliver kedelig. At Galschiøts kunstneriske udtryk er så spækket med klicheer er formentlig grunden til, at han ikke er blevet opslugt af kunstinstitutionen. Og det kan han som kunstner glæde sig over. For der, lige på vippen, skaber han den største kunstneriske furor.

Eksplicit over alle grænser

På vej til museet i silende regn fanger en skulptur ved rådhuset min opmærksomhed. Den forestiller en hjemløs - og ikke Tollundmanden, som først antaget - og er en del af udstillingen "Jens Galschiøt. Mellem kunst og politik 1989-2012" på Randers Kunstmuseum. Skulpturen rører mig. Det samme gør "Skamstøtten" (1995) på Østervold foran kunstmuseet. Udhungrede menneskekroppe, ansigter vrider sig i flere meters højde.

Det er eksplicit ud over alle grænser. Og det er min aversion: Det lyder opblæst, men jeg føler, Galschiøt for-

nærmer mit intellekt.

Ikke desto mindre virker hans skulpturer. Følelser som de er. Inde på museet konfronteres vi med 18 - eller en uendelighed - af udsultede drenge i værket "Hungermarchen" (2002). Novo og Lundbeck står der skrevet med menneskeblod henover pengesedler i "Den tiende plage" (2001) - et værk, som minder om, hvordan 43 medicinalkoncerner anlagde sag mod Sydafrika for at købe kopimecin til behandling af aids.

Også værker fra Galschiøts private samling af kirkekunst - en kilde til inspiration - er med. De har ingen særlig virkning. Et rum skabt af to kunsthistoriestuderende kustosler - for Randers Kunstmuseum er et demokratisk sted - sætter med avisartikler og film Galschiøt i kontekst og viser, at han faktisk rykker politisk.

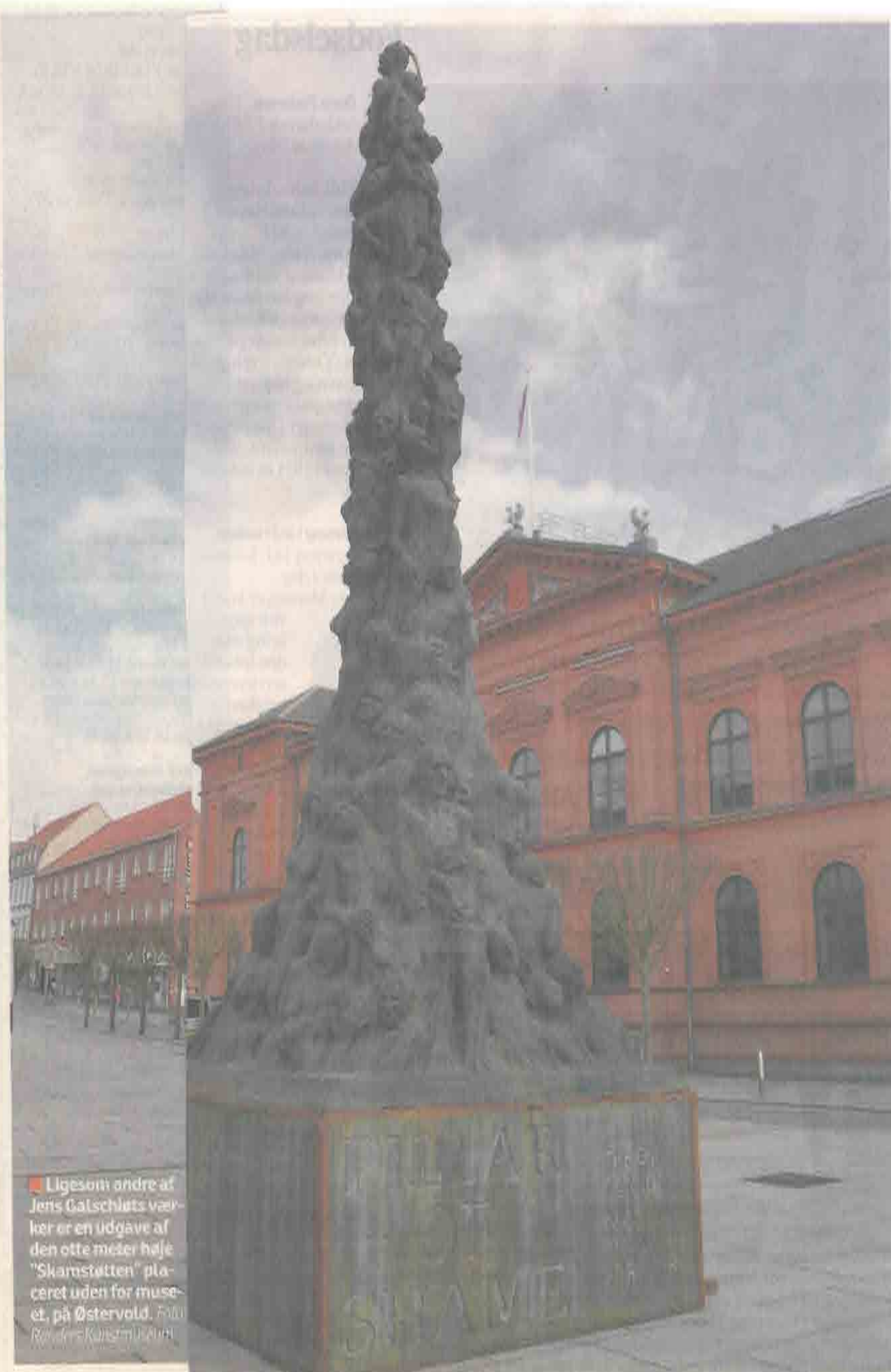
Jeppesen viser vejen

Lise Jeppesen er en efterlevelsesværdigt modig kvinde. Galschiøt har folkelig appel, og er der noget, som er ilde set i kunstbranchen, er det folkelig smag.

Jeppesen rykker ved ideen om den gode smag og ved kunstmuseernes rolle. Hatten af for hende.

Nu er Galschiøt på museum. Er det en engangsforestilling, eller skal Statens Museum for Kunst til at købe værker af Galschiøt? Det må udstillingens efterdønninger vise.

Af Ellen Egemose
kultura@fyens.dk

Ligesom andre af Jens Galschiøts værker er en udgave af den otte meter høje "Skamstøtten" placeret uden for museet, på Østervold. Foto: Randers Kunstmuseum

DF vil give H.C. Andersen nyt liv

■ Digteren er gået i glemmebogen, men DF's Alex Ahrendtsen vil i dag hive HCA op i Folketinget

Kulturminister Uffe Elbæk (R) skal i dag ved Folketingets forespørgelsesdebat tvinges til at tage stilling til H.C. Andersen. Det mener Alex Ahrendtsen. Derfor stiller han spørgsmålet: Vil regeringen

tage initiativ til en national og international H.C. Andersen-strategi?

Det fynske folketingsmedlem har i et halvt år arbejdet på at få en national H.C. Andersen-handlingsplan på regeringens og Folketingets dagsorden.

En moden frugt

- H.C. Andersen er en moden frugt, som vi bare skal plukke. Når jeg møder mennesker i andre lande og siger, at jeg

kommer fra samme by som H.C. Andersen, så breder de munden i et smil, siger Alex Ahrendtsen. Han hører ofte fra folk i andre lande, at Danmark ikke bruger H.C. Andersen nok i markedsføring af Danmark. Så derfor mener han, at der skal en national og international strategi til.

Danskerne skal have bedre kendskab til manden med den høje hat. Både i folkeskolen og gennem forskning.

- Der skal mere forskning

til. Det er ikke nok med halvanden medarbejder på universitetet i Odense, mener DF'eren, der også foreslår, at der skal oprettes H.C. Andersen-centre i udlandet.

En moderne dansker

Alex Ahrendtsen mener, at danskerne kan lære meget af H.C. Andersen, selv om det er over 200 år siden, digteren blev født. - Han er på en måde det bedste udtryk for dansk kultur. Han er den første moderne dansker, en mønstrebryder, der gik fra fattige kår til verdensberømmelse, siger Alex Ahrendtsen.

Med sit spørgsmål til kulturministeren i dag håber Alex Ahrendtsen, at han kan overbevise regeringen om at gøre noget. Han mener nemlig ikke, at digterens fødeby Odense kan løfte opgaven selv.

Kulturmaskinen inviterer til fest

Kulturmaskinen i Odense fylder tre år, og det fejres meget passende med en tre dage lang fest.

Fødselsdagsfesten har fået navnet Kulturmaskinen Festival 2012 og er placeret i dagene 4., 5. og 6. maj.

Der er musik med navne som blandt andre Ulige Numre, Raske Penge feat. Klumben og Topgunn, Lin Koban, Spektors og Fler Farver.

Der er Grin Galla med teatersport, den skæggede dame og en nattens dronning.

Der er designmarked med 40 kunstnere og designere. Og så er der underholdning og for børnefamilier.

- Der er noget for enhver smag, og så har vi været meget heldige med specielt vores musikprogram, der er superaktuelt med fem kunstnere, der også spiller på årets Roskilde Festival, siger Jimmi Mørup, kulturkonsulent.

Kulturmaskinen Festival 2012 arrangeres i et samarbejde med DanceLikaMonkey og Studenterhus Odense. (caje)

Andersen

■ Han er ikke i topform længere. Andersen skal en tur på land for at blive frisket op til sin genopstandelse den 2. april.

Isen har halshugget

■ Naturkræfterne har taget livet af den fortællende forfatter, som blev sænket i havnens dyb

Havnen: - Politikerne magtede det ikke. Bureaucraterne gav op, men det lykkedes desværre for naturkræfterne at tage livet af min Andersen, siger Odense-kunstneren Jens Galschiøt i en kommentar til tingenes tilstand i det inderste havnebassin.

Sidste år blev hans H.C. Andersen fra Fortællerbrønden under stor, sort festivitas sænket i Odense Havn mellem Stykgodskajen og Østre Kaj. Lige ved den nye arkilege- og sportsplads.

Tusinder fulgte Andersen på færd fra Flakhaven til havnen, hvor kunstneren havde sørget for passende gravøl.

- Planen var, at han skulle genopstå 2. april. Altså at vi på digterens fødselsdag lavede en omvendt begravelse og hentede ham op af vandet og ind på Flakhaven igen. Det forsøger jeg at gøre igen, men lige nu ser der ud til at være udfordringer i det.

Isen har været hård

Siger Galschiøt, som selv har inspiceret skaderne på den halshuggede HCA.

- Gerningsmanden er der ingen tvivl om. Det er ikke en provokation men simpelthen naturen, isen, som har løftet hovedet af. Der er kræf-

ter på spil i is og tidevand, som skulpturen ikke kunne stå imod. Han er blevet løst fra bunden og hevet op ved hovedet igen og igen. Det er sådan en skulptur ikke beregnet til, og halsen er brækket, fortæller Jens Galschiøt.

Skal en tur på værkstedet

Det bliver sandsynligvis nødvendigt at hente HCA op af det våde element og bringe ham til værkstedet på Banevænget i Næsby for at få repareret skaderne inden den vigtige dato, hvor der er planlagt en vaskeægte HCA-hævelse.

- Genopstandelsesfesten. En kæmpemæssig chokolade-Andersen fyldt med marcipanbrød til alle på rådhuspladsen. Det bliver nok den

største fejring med Hans Christian i mange år, mener Jens Galschiøt.

Men inden da vil det være tvingende nødvendigt med en eller anden reparation. For hovedet sidder aldeles løst på den stakkels digter. Han kikker skiftevis ud over havnebassinets og ind mod Toldboden. Alt efter hvad forbigående is-fødgængere eller andre ukendte modige mennesker finder det for godt.

Af Ivar Juel Nordentoft
Foto: Jens Wagnsen
ijn@fyens.dk, jewo@fyens.dk

Google gør det med street view, ejendomsmæglere byder køberne indenfor med 360 graders rundvisninger, og nu kan alle tage på besøg i H.C. Andersens Hus hjemme fra computeren.

Museet har haft stigende besøgstal de seneste par år, men museumsinspektør Henrik Lübker fra H.C. Andersens Hus frygter ikke, at strømmen af gæster vil falde med den nye mulighed.

- I museumsverdenen er der nogle gange en vis nervøsitet for, at det digitale kommer til at erstatte det traditionelle museumsrum, og at museumsgæsterne derfor bliver hjemme. Men jeg tror, at et traditionelt museumsbesøg rummer nogle helt særlige kvaliteter. Og der er nu heller intet, der tyder på, at folk vil lade sig nøje med internetop-

levelsen, hvor god den end er, siger Henrik Lübker.

I stedet kan internettet ifølge museumsinspektøren være en appetitvækker, som forbedrer folks museumsoplevelse. Endnu er rundturen dog kun på engelsk, men museet arbejder på at få lavet en dansk version.

Det er Henrik Tåning fra Haarby-virksomheden Virtuel Rundtur, som har gennemfotograferet museet til den ny præsentation af H.C. Andersens Hus på hjemmesiden museum.odense.dk.

Det betyder, at man kan få oplevelsen af fysisk at bevæge sig rundt i museet. Som noget ekstra kan man samtidig høre eventyr og musik, se små film og læse om H.C. Andersen.

Af Morten Vilsbæk
mvi@fyens.dk

ildsjælen Hanne Nordentoft på at samle penge ind til at skabe fundamentet til en H.C. Andersen Fortællerbrød i bronze - placeret midt i Odense.
Foto: Birgitte Carol Heiberg

- Husk nu at skabe plads til fortællingen

- Først nu er frustrationen og skuffelsen ved at fortage sig, siger Hanne Nordentoft.

- De godt 400.000 indsamlede kroner betales nu tilbage.

Hanne Nordentoft har i syv et halv år været talskvinde for komiteén, hvis formål det var, at indsamle midler til fortællerbrønden.

Komiteén ville gå forrest og vise kommunen og andre, at projektet har en folkelig opbakning.

- Jeg har vel lagt godt 1200 timers arbejde i projektet, og det havde jeg heller ikke haft noget imod, hvis vi ikke havde mødt modstand visse steder.

- Her bagefter kan jeg kun konstatere, at der er tale om skønne spildte kræfter, siger indsjælen fra Korup.

- Det er ærgeligt, at Odense går glip af fortællerbrønden, der kunne være blevet et internationalt tilløbsstykke.

- Jeg har blot foragt

- Jeg er ikke bitter, jeg har blot en foragt for, at det ikke blev til noget, siger Hanne Nordentoft, der nu opfordrer politikerne til at holde fast ved ideen om, at skabe en fortælleplads i bymidten.

- Sådan en lille plads behøver ikke at koste de store summer, det vil mere kræve kreativitet, opfindsomhed og tro på, at det kan lade sig gøre.

Hun mener, at det er utro-

ligt vigtigt at skabe sådan en plads i bybilledet. Det er vigtigt for den unge generation.

Ikke nødvendigvis i forbindelse med en institution.

Her skal lysten til at fortælle historien opstå spontant.

Pengene betales tilbage

I nederlagets stund ligger der nu et større ekstraarbejde og venter på komiteén.

De fleste af de 400.000 kroner skal nemlig betales tilbage til fonde, virksomheder, grupper og enkeltpersoner.

Sponsorer, som komiteén har navn og bankkonto på, kan ifølge juraen først få deres midler tilbage om tre år - fra 1. maj at regne.

Der kom mange penge ind fra personer, som impulsivt lagde penge i indsamlingskasserne, og de givere har man selvfølgelig ikke navn på.

Midler til eventyr for børn

Regnskabet er ikke gjort op endnu, men ifølge Hanne Nordentoft, så ligger det klart, at penge, der ikke har en registreret afsender, skal bruges fornuftigt.

- Vi har tid nok til at tænke det igennem, men planen er, at de skal tilfalde et lokalt børneprojekt, der relaterer til H.C. Andersen.

Af John Borgkilde
jbo@fyens.dk

■ Halshugget, halsbrækket. Det har ikke været sjovt for HCA at stå på havets bund. Der er også et mindre kraniebrud i frisuren.

Besøg HCA fra computeren

Havmanden skal op til fødselsdagen

FyensStiftstidende

Andersen har fået en skrue i nakken, og han er klar til sin genopstandelsesfest

Odense: Det er et dilemma uden nogen endelig udgang, som tager sin begyndelse med H.C. Andersens genopstandelse fra Odense Havn 2. april.

Præcis på digterens fødselsdag har kunstneren Jens Galschiøt bestemt, at den i havnen nedsænkede digter, den druknede Andersen, skal op på det tørre igen, og det er tvivlsomt, om han vender tilbage til det våde element.

Skulpturen af Andersen blev sidste år efter en højtidelig begravelsesprocession gennem byen fra Flakhaven til Odense Havn sænket ned i det salte kanalvand, og siden gik han så grueligt meget igennem.

Havnede på havets bund

Oprindeligt var den siddende Andersen bestemt til at trone for enden af den fortællerbrønd, som så mange gerne ville have i Odense, men som byrådet og kunstens kendere vendte tommelen nedad til. Projektet blev aldrig realiseret og i provokerende protest bestemte Galschiøt, at HCA skulle have på havets bund.

Men ingen havde set ham komme igen, før den store genopstandelsesfest blev proklameret.

- Jeg har været nede i det inderste havnebassin for at inspicere Andersen, og det er jo en værre redelighed. Isen har revet hovedet fri, og jeg har måttet udføre et improviseret "kirurgisk" indgreb i nakken, som indbefatter flere velvoksne skrue. Nu hænger han sammen igen, og faren for at ende hovedløs som Den lille Havfrue ved Langelinie i København er ikke længere så overhængende, siger Jens Galschiøt.

- Der er begyndt at komme vandcykler, og man skal jo ikke friste hovedtyve til at løbe med kraniet. Skrotprisen på i hvert fald 50 kr. kiloet er reel nok, siger kunstneren.

Han skuede ud over havnen. Men isen gullotinerede HCA-skulpturen i Odense Havn. Nu får han lov til at komme hjem på Flakhaven. For en stund. På sin fødselsdag. Foto: John Fredy

Verdens største HCA-æg

Opstandelsen starter med musik kl. 11, og efter et kvarter hejses Andersen op på land. Havneslammet spules væk, der er Galschiøt-champagne og med digteren i front er der optog op ad Thomas B. Thriges Gade til Flakhaven, hvor HCA bliver midtpunkt på sin egen fødselsdag.

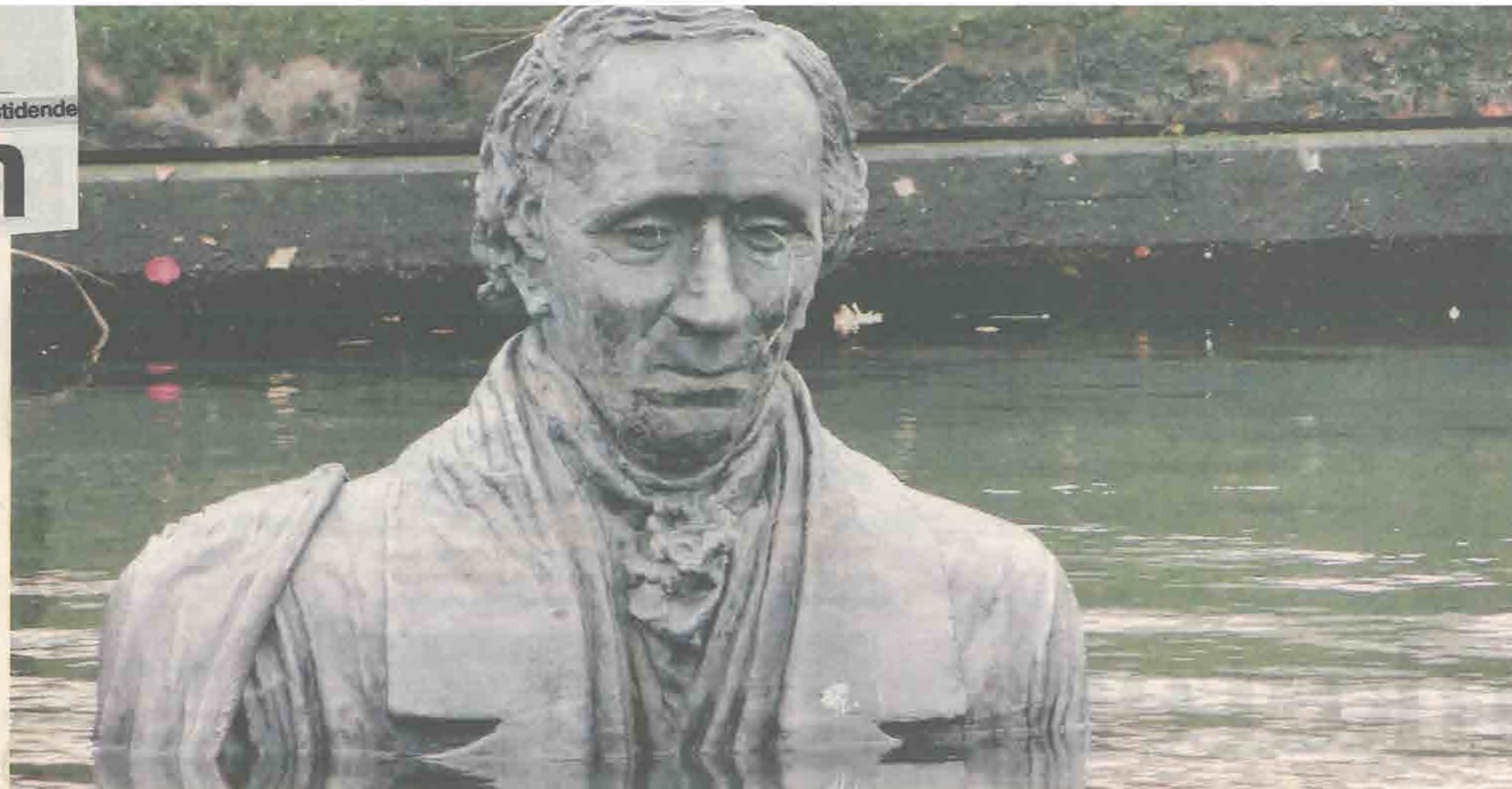

Foto: www.aidoh.dk

Genopstandelsen

FØDSELSDAG. For et halvt år siden begravde kunstneren Jens Galschiøt en tre meter høj skulptur af H.C. Andersen i Odense havn. Efter en kold vinter i havnen med vand til skuldrene kan nationaldigteren i dag fejre fødselsdag, og derfor har Galschiøt forbarmet sig over ham og hejser ham op igen. Det sker kl. 11 ved et stort såkaldt 'genopstandelsesoptog' her i ugen op til påske. Og H.C. Andersen (1805-1875) bliver fejret i sin fødeby, når han efter hejsning fra havnen vil gennemgå en forskønnelsesproces med højtryksspuling for havneslam og derefter vil blive fulgt i et festligt opstandelsesoptog til Flakhaven midt i Odense, hvor der

vil blive delt ud af marcipanbrød fra et kæmpe HCA-påskeæg. Da frosten bed hårdt i vinter, var H.C. Andersen-skulpturen ellers i fare for at blive halshugget, da isskrudinger vred den stakkels mands hoved rundt, så det hang ned til den ene side. Men skulpturen klarede (frost)skærene og skal altså nu igen være landkrabbe. Der er i øvrigt fejring af H.C. Andersens fødselsdag mange steder i Odense i dag og gratis adgang til H.C. Andersens hus og barndomshjem, som i parentes bemærket ikke er samme bopæl. Se det fulde HCA-prg på oplev.odense.dk. gies

Verdens største HCA-påskeæg er opstillet foran rådhuset, og det bliver løftet til vejs og klasket i brostenene så tusindvis af marcipanbrød og andet slik plumper ud til byens børn.

Før opstandelsen og festen er forbi, vil der også være budt på pølser og hjemmebrygget øl, men ved 14.30-tiden er det slut.

Han får hoved på

- Hvad der så skal ske nærmere med Andersen-skulpturen. Helt ærligt, jeg ved det ikke. Men der er andre byer, som gerne vil have ham på besøg, og måske vil jeg tage ham med på en eventyrlig rejse gennem Odense. Måske forsynet med en gps, så folk kan spore ham med deres mobil rundt omkring i Odense.

Der er ikke lige nu planer om at sænke ham tilbage i havnen, siger Jens Galschiøt fra sit værksted på Banevænget i Næsby.

- Måske får han hoved på efter festen. Altså ikke tømmere mænd. Men sådan et rigtigt nyt hoved. Jeg har modelleret et nyt. Folk har sagt, at jeg er kommet til at modellere en Andersen, der er for meget Galschiøt. Det kan jeg ikke selv se, men måske skifter jeg alligevel hovedet, siger Jens Galschiøt.

Måske skal han også vogte sig for at nedsænke Hans Christian i havnens væsker igen. Hvis man bliver i "Den lille Havfrue"-sammenligningerne, så vil det nemlig slet ikke kunne lade sig gøre. For som det lyder i HCA-eventyret om havfruen:

Fødselsdagsfest

2. april 1805: H.C. Andersen fødes. Han dør 4. august 1875.
8. oktober 2011 sænkes Galschiøt-skulpturen af H.C. Andersen i Odense Havn. 2. april 2012 kl. 11. starter Andersen-skulpturens genopstandelsesfest.
KL. 11.15: HCA hejses op af det kolde vand. Der tales og skåles.
KL. 11.45: Optog med HCA, samlepiger og andre festlige indslag fra havnen til Flakhaven.
KL. 12.45: Optoget kommer ind på Flakhaven. Et HCA-påskeæg hejses op i en kran og dumpes midt på Flakhaven og ud kommer tusindvis af marcipanbrød og andet slik. Til fri fryd og fræs. Festen slutter ved 14.30-tiden.

"... Men husk paa, naar du først har faaet menneskelig Skikkelse, da kan du aldrig mere blive en Havfrue igjen! Du kan aldrig stige ned igjennem Vandet til dine Søstre og til din Faders Slot..."
Den skæbne gælder måske også den halvstore "lille Havmand".

Af Ivar Juel Nordentoft
ijn@fyens.dk

Netværk vil skabe storfilm
Denne sektion forside

Med balletbørn, operasang og H.C. Andersen Paraden blev H.C. Andersens ærespris traditionen tro uddelt til personer eller institutioner, der formidler og fortolker digteren.

Den første pris gik til sognepræst og forfatter Kathrine Lilleør, der fik prisen for "sin forskning og engagerede formidling af digterens eventyr."

Da rådmand Steen Møller, rådmand for By og Kultur, skulle overrække Kathrine Lilleør prisen, sammenlignede han præstinden med en tv-kok. En sammenligning, der nok fik de fleste publikummer til at trække på smilebåndet og som rådmanden da også var hurtigt til at uddybe:

- En tv-kok inspirerer os til at tilberede mad på helt nye måder, men med de velkendte ingredienser. H.C. Andersens eventyr kan, ligesom mad, også læses - spises - som de er, eller de kan tolkes. Du Kathrine Lilleør, er en tv-kok, der inspirerer os til at fortolke H.C. Andersen på nye måder, lod de rosende ord fra rådmanden, der også citerede Svend Åge Madsen for at sige:

- De danske mødre har modermælk i det ene bryst og H.C. Andersens eventyr i det andet. Men nogle gange skal vi også have H.C. Andersen til hovedret.

Kathrine Lilleør, smuk og slank, klædt i sort blondkjole

og sorte stilletter med rød sål, kvitterede for prisen med at recitere det digt af Andersen, der startede hendes passion for den odenseanske fortæller.

"Jeg har en angst", hedder det og blev reciteret med en rolig, klar stemme, som kirkegængere i Lilleørs sogn, (Slagslunde og Ganløse på Sjælland, red.), nok vil genkende fra søndagens prædikener.

Polsk og tysk ambassadør

De to andre ærespriser blev givet til tyskeren Heinrich Detering for hans "forskning, oversættelser og engagerede formidling af Andersens forfatterskab" og det polske "Teatr Polski Bydgoszcz" for deres teaterforestilling "Winter Tales".

De kan nu alle tre kalde sig H.C. Andersen-ambassadører og fik hver en lille bog af kobber, "Mit livs eventyr", støbt af kunstneren Jens Galschiøt.

Eftermiddagen sluttede med fællessangen af Andersen-værket "I Danmark er jeg født" og en lille drink i foyeren.

Prisoverrækkelsen fandt sted på Odense Teaters "Store Scene".

Af Maja Julskjær
Foto: Bigitte Carol Heiberg
mefj@fyens.dk bch@fyens.dk

Katrine Lilleør fik ærespris

H.C. Andersens ærespris

Det er 17. gang, at H.C. Andersens ærespris bliver uddelt.

Første pris gik til forfatter og sognepræst Kathrine Lilleør. Prisen blev uddelt af By- og Kulturrådmand, Steen Møller.

Næste pris gik til tyskeren Heinrich Detering. Her overrakte honorær konsul Christian

Benne prisen.

Tredje og sidste pris gik til det polske "Teatr Polski Bydgoszcz". Prisen blev overrakt af EU-kommisær Connie Hedegaard.

Endelig overrakte H.C. Andersen Paraden et bidrag til Unicef, der var repræsenteret ved folketingsmedlem Jan Johansen (S).

” H.C. Andersens eventyr kan ligesom mad også læses - spises - som de er, eller de kan tolkes.

Steen Møller (K), rådmand for By og Kultur i Odense, da han sammenlignede præsten med en tv-kok

Svendborg bejler til HCA-skulptur

■ Den genopstandne HCA-skulptur kan måske ende i Svendborg

Havnen: Der var mødt flere hundrede mennesker op, da Jens Galschiøts store HCA-skulptur i går formiddag blev trukket fri af dyndet i havnen, spulet og sat på plads på sin gamle flise foran en taskeforretning på Flakhaven.

Og selv om skulpturen den næste måneds tid får lov at sidde med kig til domkirken og det rådhus, hvor man ikke kan finde en placering til den, er skulpturen måske snart for tid i byen.

I hvert fald hvis det står til den tidligere kommunalpolitiker i Svendborg og speciallæge Medhat Khattab.

- Jeg har allerede snakket med Galschiøt om at få skul-

turen her til Svendborg. Vi har flere fine pladser til den, for eksempel foran Scala midt i byen, siger Medhat Khattab.

Og selv om han politisk ikke har den store indflydelse i byen, så er han klar til at gå til kamp for at få skulpturen.

- Vi mangler noget til at trække turister til Svendborg, og hvis det handler om penge, må jeg selv på gaden for at samle dem ind. I øvrigt skal jeg lige have pruttet med Galschiøt om prisen, siger den egyptisk fødte speciallæge.

Uanset hvor skulpturen måtte ende sine dage, kan den i hvert fald nå at komme forbi Svendborg på et kortere visit. Det er nemlig planen at lade skulpturen tage på turné.

Af Erik Thomsen
ert@fyens.dk

☛ Sofie er empatisk
Side 10-11

■ På Flakhaven fandt skulpturen sin vante plads, mens en stor kopi indeholdende chokolade og slik blev knust til glæde for de mange tilskuere. Foto: Michael Bager

■ Der var fyldt på kajen da HCA-skulpturen kom fri efter en vinter i dyndet. Og trods en spuling lugtede den stadig en del af havnebassin. Foto: Michael Bager

- Galschiøt

Ikke alene Galschiøts værker har fået plads i Randers Kunstmuseum. Det samme har de kilder til inspiration, som han har stående hjemme på værkstedet i Næsby. Her er det franske mosaikker, der lyser over mod en mindre udgave af "Skamstøtten".

Da nogle af kritikerne af de monumentale værker har Lise Jeppesen hørt, at Galschiøts værker ikke fungerer, fordi den er alt for "umiddelbar aflæselig". - Men prøv en gang at overveje, hvis modsatte så skulle være udtryk for god kunst: Skal den så være så svært tilgængelig som ig for at være god? Det giver jo ingen mening, siger hun.

er en ener i Danmark

■ Som det første museum inviterer Randers Kunstmuseum Jens Galschiøt indenfor

De har fået folk til at standse på gaden i Hong Kong, Mexico og København, så det er ikke mærkeligt, at de virker på samme måde for den mand, som tilfældigvis har løftet blikket mod en skulptur, der er flyttet midlertidigt ind midt i Randers.

Han taber både mund og tid. Læser på skiltet og træder et par skridt tilbage for at få alle de mange meter med.

Og sådan skal det være, hvis man spørger inspektør Lise Jeppesen fra Randers Kunstmuseum.

- Kunst må gerne ville mere end sig selv, siger hun, der fra 1. juni bliver stedets direktør.

Allerede nu har hun gjort noget, som ingen anden museumschef hidtil har villet.

Hun har inviteret Jens Galschiøt indenfor og installeret hans store bronzefigurer få meter fra værker af ubestridte spidser som Anna og Michael Ancher, museets store Sven Dalsgaard-samling, Johannes Larsens svaner og Adam Fischers kubistiske "Danserinde" fra 1917.

Der er gjort plads til Galschiøts politiske budskaber i tre rum, og væggene er malet sorte. Her kan man blandt andet finde en enkelt udgave af "Min Indre Svinehund" og "Skamstøtten", som gav Jens Galschiøt verdensberømmelse i form af avisomtaler i tusindvis, og som ifølge Lise Jeppesen var det værk, der løftede ham op i kategorien "verdenskunstner".

- Det er ikke til at komme uden om, at Jens Galschiøts kunst er drøninteressant.

99 Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort.

Lise Jeppesen, direktør, Randers Kunstmuseum - fra 1. juni

Han er en ener på den danske kunstscene, siger Lise Jeppesen.

Kunst i folkets hus

Randers Kunstmuseum befinder sig på 2. sal af byens kulturhus. Nedenunder er egnsmuseum, bibliotek og en café, og det er med til at legalisere udstillingen, medgiver Lise Jeppesen. Det er folkets hus. Alligevel undrer det hende, at andre museer ikke før har inviteret Galschiøt ind.

- Museers opgave er ikke alene at formidle æstetik. Vo-

res opgave er i lige så høj grad at være etiske, siger hun, der ruller hele historien ud ved at afspille videooptagelser fra Galschiøts happenings og installere en del af de ikoner, som kunstneren er inspireret af, når han arbejder på sit værksted hjemme i Næsby.

- Hvis du lægger mærke til det, så bruger Galschiøt samme greb, som man oplever i kirkekunst. Værkerne er isenesat, og de har den samme stærke appel, som når man hører orglet spille, og det er ikke spor mærkeligt, for han er meget inspireret af religiøs kunst, siger Lise Jeppesen.

Det første møde

Første gang, Lise Jeppesen blev konfronteret direkte med Jens Galschiøts værker, var på Institut for Æstetiske Fag på Aarhus Universitet, hvor hun læste kunsthistorie.

En del af de udhungrede drengeskikkelser fra værket "Hungermarchen" var stillet op, og for Lise Jeppesen blev det et klart modtryk til den skønhed, der ellers fik megen opmærksomhed på instituttet.

- Det gik op for mig, at uanset om man er enig med Galschiøt eller ej, kan man ikke undgå at blive rørt af hans værker og tage stilling til dem, siger hun.

De sultne drenge er også med i Randers, hvor hun har

valgt at foretage et rent politisk snit gennem kunstnerens arbejde gennem mere end 20 år, og derfor har hun end ikke skelet til den lokalpolitiske debat om H.C. Andersen, der finder i Odense, selv om hun ved, den fylder meget.

Det tætteste, udstillingen i Randers kommer på H.C. Andersen, er et eksemplar af figuren "Den lille pige med mobiltelefonen", som er placeret i udstillingens ene ende.

Om at gå til kanten

Det er ikke første gang, Randers Kunstmuseum inviterer en kontroversiel kunstner indenfor, og det bliver heller ikke sidste.

Når Kunstrådet afviser at støtte Galschiøt-udstillingen økonomisk med den begrundelse, at udstillingen ikke er "kunstfaglig eller kunstnerisk interessant", ansporer det bare den kommende direktør yderligere.

Så kan hun godt blive trodsig, siger hun, der ikke ønsker et museum, der svæver som en finkulturel perle øverst oppe i kulturhuset.

- Vi ser det som en opgave at gå til kanten, men med denne udstilling sprænger vi rammerne mere, end vi før har gjort. Hver gang er det ud fra samme ønske om at brede kunsten ud til folk, siger Lise Jeppesen, der altid grundlæggende har interesseret sig for, hvad der er kunst, og hvad der ikke er.

Og som ikke ligger søvnløs over, hvordan museets besøgende tager imod udstillingen.

- Vi sørger altid for, at der er noget for alle, og vi plejer at få pænt med besøgende. Selvfølgelig vil der være nogle, der ikke kan lide denne udstilling, men for dem, der ikke bryder sig om politisk kunst, kommer der en guldalderudstilling i august, siger hun.

Af Malene Birkelund mal@jens.dk

Kunst gegen CCS ¹¹⁻⁹⁻²⁰¹² Nord-Wirtschaft sucht die besten Lehrherrn

FLensburg Die Bürgerinitiative gegen Kohlendioxid-Endlager lädt im Rahmen ihrer Aktion „CCS-Protest trifft Kunst“ zu einer Kundgebung am Freitag, 21. September, ab 15 Uhr an der Hafenspitze in Flensburg ein. Dort wird um 14.45 Uhr das Einlaufen des Motorschiffes „Anton“ erwartet.

Die Kontakte der Bürgerinitiative haben es ermöglicht, für zwei Tage das „Umweltflüchtlings-Schiff“ MS Anton zu chartern, mit dem auf die 200 Millionen Umweltflüchtlinge aufmerksam gemacht werden soll, die es infolge des Klimawandels geben wird. Die Kunstobjekte auf dem Schiff sind 1,60 Meter große, eindrucksvolle Bronze-Figuren, die der namhafte dänische Künstler

Schwimmender Protest: MS „Anton“ kommt nach Flensburg.

Jens Galschiot geschaffen hat.

Am 21. September sprechen im Flensburger Hafen Landrat Dr. Buschmann, Kreis Schleswig-Flensburg, der Bürgermeister der Stadt Flensburg, Brüggemann, sowie Vertreter der Bürgerinitiativen gegen Kohlendioxid-Verpressung. Ihr Ziel ist, den Widerstand gegen eine Verpressung in Schleswig-Holstein und anderswo in Richtung Berlin, Kopenhagen, Investoren und Konzernen deutlich zu machen.

Mit dieser Aktion wollen sie darauf hinweisen, „dass verpresstes Kohlendioxid das Trink- und Grundwasser – wichtigste Lebensgrundlage der Menschheit – für Jahrhunderte bedroht.“ Die gesamte Aktion „CCS-Protest trifft Kunst“ dauert bis Sonntag, 22. September, 18 Uhr.

Die Bürgerinitiative wird an beiden Tagen auch über das aktuelle Vorhaben der dänischen Energiebehörde informieren, Unternehmen die Verpressung in fast ausgeförderten Erdöl- und Erdgaslagerstätten unter der Nordsee „anzubieten“.

Bis zum 5. Dezember können sich kleine wie große Unternehmen und Auszubildende um einen der fünf prestigeträchtigen Titel bewerben

FLensburg Von wegen langweilige Banker: Ein Bank-Azubi hat zukunftsweisend die Musik „future“ komponiert, die den Soundtrack bildet zum Film der Auszubildenden der VR Bank Flensburg-Schleswig in Schleswig. Mit Komponenten wie diesen hat das Unternehmen im vorigen Jahr gepunktet und ist IHK-Ausbildungsbetrieb 2011 in der Kategorie mit 100 bis 499 Beschäftigten geworden.

Die Industrie- und Handelskammer Flensburg (IHK) sucht den „Ausbildungsbetrieb des Jahres 2012/2013“ und hat sich für die vierte Ausgabe des Wettbewerbes jede Menge Neuerungen einfallen lassen. Eine steckt schon im Namen: Anders als früher gelte der Titel für das laufende, nicht abgelaufene Unternehmensjahr, erläutert IHK-Präsident Uwe Möser. Das heißt, die fünf Siegerbetriebe können sich länger mit dem digitalen Siegel und der schmucken Plakette aus Aluminium schmücken. Unter dem bewährten Vorjahresmotto „Gemeinsam Segel setzen“ sollen Betriebe mit ihren Auszubildenden

Ermuntern zum Segel setzen: IHK-Präsident Uwe Möser (links) und Klaus Markmann, stellvertretender IHK-Hauptgeschäftsführer, ermuntern die Ausbildungsbetriebe zur spontanen Bewerbung. STAUDI

„deutliche Zeichen für Qualität“ setzen, hofft der IHK-Präsident. Die Güte der Bewerbungen habe zugenommen, beobachten die Ausrichter des Wettbewerbes; bei der Quantität sieht Möser allerdings noch „Luft nach oben“. Schließlich werden in diesen Tagen 1500 Betriebe angeschrieben; zuletzt segelten indes „nur“ rund 100 Bewerbungen auf die IHK-Schreibische.

Weder ein selbst gedrehter

Film noch eigens komponierte Musik oder ein preisverdächtiges Werkstück sind notwendig – das Bewerbungsverfahren sei im Gegenteil so einfach und transparent, sagt Klaus Markmann, dass man sich auch spontan beteiligen könne, und zwar neuerdings auch online. Dazu sei lediglich ein simples Formular online auszufüllen und mit wissenswerten Details zu füttern. Keine Statistiken seien gefragt. Vielmehr be-

trachtet der stellvertretende Hauptgeschäftsführer der IHK beispielsweise die Zahl der Auszubildenden und ob über Bedarf ausgebildet werde als Indikatoren für besonderes Engagement einer Firma. Wenn etwa Lehrlinge in Messen eingebunden werden oder sprachliche Zusatzangebote wahrnehmen (können), sei das erwähnenswert. „Der wachsende Fachkräftebedarf liegt offen zutage“, sagt

Uwe Möser und beziffert den Rückgang der Zahl an Schulabgängern bis zum Jahr 2020 auf 20 Prozent. Klaus Markmann beobachtet eine „Dynamik des Themas“, dass zusehends ins Bewusstsein sickert und auf immer mehr Interesse stößt. Mit der Ausschreibung eröffnet die IHK Ausbildungsbetrieben die Chance, sich am Markt zu präsentieren, und bietet suchenden Schulabsolventen zugleich eine Orientierungshilfe. „Wir möchten den Wettbewerb zu einer Marke werden lassen“, betont IHK-Präsident Möser. Als Alleinstellungsmerkmal unter den norddeutschen Kammern zeichne er den nördlichsten Kammerbezirk bereits aus.

Antje Walther

WETTBEWERB 2012/2013

Die Bewerbungsfrist endet am 5. Dezember. Die Preisverleihung mit dem Wirtschaftsminister Reinhard Meyer findet am 27. Februar 2013 in der IHK Flensburg statt. Sämtliche Formulare und Informationen sind im Internet zu finden: www.ihk-ausbildungsbetriebes-jahres.de

Dansen om statuetterne

fjerde udgave af
lørdag og Årets Sportsnavn
cremen af fynsk elitesport

en bliver nu også med
Symfoniorkester,
og årets Sejr-statuetter af
Jens Galschiøt

ag: Større og flottere end nogensin-
er arrangørgruppen bag den fjerde
den folkelige fest for den fynske eli-
portslørdag, der også bliver en dans
årets Sejr. Sådan hedder nemlig de
etter, der som noget nyt overrækkes
e af festens eftertragtede idrætspri-
t andet Fyens Stiftstidendes hæder-
årets Sportsnavn, der uddeles for 61.

ke statuetter, med hvert sit særpræg,
af den fynske kunstner Jens Gal-

der mig til at være en del af Sports-
håber, at vinderne vil nyde at have
ende, siger Jens Galschiøt, der selv
stede ved festen til en snak om sta-
og kunst generelt. Hvis du tør!
alle tre haller i Odense Idrætshal
n er også Odense Bowlinghal den-
ddraget i arrangementet, så områ-
ng Højmarksvej-Møllemarksvej vil
iv lørdag den 12. januar 2013.

der sig ikke til...

fynske klubber og foreninger - hver
på sit felt - fylder hallerne med ak-
stjerner, og alle er inviteret til at
jerne, hvor alt er gratis.
opvisninger i blandt andet kunst-
gymnastik samt stjerner på slap
arrencer på områder, hvor de abso-
vant til at optræde, er blot en del af

Hvem glæder sig for eksempel
ikke til at se den fynske
speedwaykører Peter
Kildemand og triatle-
ten Michelle Vesterby
konkurrere i "Vild

med dans" med hver sin professionelle part-
ner og med den professionelle danser Steen
Lund, som dommer?

Eller til at se OB'erne Rasmus Falk og Chri-
stian Sørensen fodboldlyste med hver deres
kvindelige partner?

Eller til at opleve den sydfynske modeeks-
pert Jim Lyngvild give muntre kommentarer
og karakterer til fynske fodboldben?

Eller til at opleve en af musikhistoriens stør-
ste sangere blive vakt til live?

- Idræt og kultur sammen

Også Sportslørdags scene i idrætshallen vil
være større og flottere end nogensinde den 12.
januar. Arrangementet omfatter nemlig den-
ne gang også Odense Symfoniorkester.

- Det er fantastisk, at vi har symfoniorkeste-
ret med. På den måde binder vi idrætten og
kulturen rigtig flot sammen i ét markant ar-
rangement, siger Odenses borgmester, Anker
Boye.

Der er nu fem kommuner med. Nordfyns
Kommune og Nyborg Kommune er således
kommet til.

Nyborgs borgmester, Erik Christensen, si-
ger:

- Sportslørdag er et eksempel på, hvor
stærkt det kan blive, når vi går sammen på
Fyn. Vi er i Nyborg glade for at være med til
at løfte arrangementet til en fælles fynsk fest,
og vi ser det som en glimrende anledning til
at give idrætten i byen en ekstraordinær ople-
velse og ikke mindst en eksponeringsplatform.

Sportslørdags værter bliver TV 2/Fyns San-
die Hansen Jensen og den fynske stand-up-
komiker Carsten Bang. Det højtidelige og
muntre vil gå hånd i hånd.

Hyldet på hjemmebanen

De fynske sportsstjerner bakker markant op
om arrangementet. Det gælder blandt andre
svømmeren Rikke Møller Pedersen, der selv
blev Årets Sportsnavn på Fyn 2010.

- Det var fantastisk at blive hyldet af sine
egne, og jeg glæder mig til at møde fynboerne
igen, siger Rikke Møller Pedersen, der også
denne gang er blandt de nominerede til fe-
stens fornemste Sejr.

Den fynske guldfisk vil også være en af
stjerneerne i den altid omsværmede auto-
grafbar, som festens mest markante navne
indtager på førstesalen i idrætshallen.

■ Fire af de fem Sejr-statuet-
ter, der skal overrækkes ved
Sportslørdag den 12. januar
2013, er allerede klar til den
store sportsfest på Fyn.

Og de nominerede er

Fyens Stiftstidende kårede for
første gang Årets Sportsnavn på
Fyn i 1950. Det er den mest pre-
stigefulde idrætspris på Fyn.

Der er 10 nominerede til sports-
navn-prisen 2012:

49'er-sejler Peter Ørsted Lang,
triatlet Line Jensen, speedway-

kører Peter Kildemand, han-
dicaprytter Annika Lykke

Dalskov, svømmer Rikke
Møller Pedersen, cykelryt-

ter Lasse Norman Hansen,
roer Anne Lolk, skytte Stine

Nielsen, badmintonspiller Ma-
thias Boe, bueskytte Maja Jäger.

Der er tre nominerede til prisen
Årets Fund på Fyn:

Håndboldspiller Niclas Kir-
keløkke, cykelrytter Søren Kragh

Andersen samt håndboldspil-
lerne Freja Cohrt Kyndbøl/
Annika Meyer.

Fra onsdag den 2. januar til og
med fredag den 11. januar præ-

senterer SportFyn, [www.sport-
fyn.dk](http://www.sport-
fyn.dk) samt TV 2/Fyn de nomi-

nerede til de to priser.

Under Sportslørdag 2012 uddeles fem priser fra den store scene i
idrætshallen. Det er Årets Sportsnavn på Fyn og Årets Fund på Fyn
(indstiftet af Fyens Stiftstidende), Initiativprisen (indstiftet af Fynske
Idrætsforbund), Årets Frivillige Idrætsleder i Odense (indstiftet af
SIKO) samt Årets Fynske Fodboldklub (indstiftet af DBU Fyn).

► **Kulturministeriet** blev oprettet i 1961 af en socialdemokratisk regering og havde Julius Bomholt som den første minister.
 ► **Kulturministeriets** væsentligste opgaver vedrører departementets og styrelsernes ministerrådgivning og lovgivningsmæssige initiativer samt de styringsmæssige opgaver i forhold til bl.a. de statslige, statsanerkendte og tilskudsmodtagende kulturinstitutioner.

det har en lang række styrelser, kulturinstitutioner og uddannelser under sig.
 ► **Da Marianne Jelved (R)** for få uger siden blev kulturminister, var hun den 20. minister i rækken.
 ► **Brian Mikkelsen (K)** har til suverænt rekorden i at sidde længst tid med sine syv år. Socialdemokraten Niels Matthiasen er den, der kommer tættest på med sine fem år i begyndelsen af 70'erne.

Kilde: www.kulturministeriet.dk

●●● fortsat fra foregående side

le. Man tror måske, at kunstnere er solidariske typer, men hver gang du gør noget for billedkunstnerne, brokker forfatterne sig og så videre, fortæller Brian Mikkelsen.

Stormen stilner af

Efter et par kaotiske år er det som om, at noget ændrer sig. Debatsiderne flyder ikke længere over med vrede læserbreve fra arrige forfattere, og på lederspalterne er man stoppet med at interessere sig for kulturministeren.

Brian Mikkelsen selv mener, at det var en blanding af respekt for hans resultater og det faktum, at han gik mere stille til værks.

- Jeg udviklede mig også, og jeg blev nok også mere pragmatisk i min tilgang til kunstnerne og lærte, at jeg ikke behøvede være så konfronterende, indrømmer han.

På det tidspunkt havde Brian Mikkelsen gjort det gratis at komme ind på statslige

museer, og han havde kapitaliseret kunstverdenen ved at gøre det muligt at trække indkøb af kunst fra i skat.

Og måske er det den vind i ryggen, der får Brian Mikkelsen til at tage det ubetinget mest dristige skridt i sin tid som kulturminister.

Hen over vinteren 2004-2005 lancerer han det, der siden hen skal blive kendt som hans politiske svendestykke: kulturkanonen.

En samlet liste med de 108 bedste nationale værker inden for alt lige fra litteratur til arkitektur. Det var realiseringen af en drøm, der havde levet i ham, siden han var ung, og ikke mindst det afgørende nyrestød til landets kulturrelativister. For noget er altså bedre end andet, var kanonens overordnede budskab.

- Jeg glemmer aldrig en tur til Kina i 2003, hvor landets daværende kulturminister sad og citerede H.C. Andersens værker bedre, end jeg selv kunne. Et land med 1,3 milliarder mennesker har ta-

get H.C. Andersen til sig. De kender ham og bruger ham i undervisningen. Og hvad illustrerer den pointe så? At noget er bedre end andet, og at det er vigtigt at kende vores egen kulturarv. Derfor var kulturkanonen så vigtig, siger Brian Mikkelsen.

Det synes overflødigt at gengive det ramaskrig, som kanonen affødte. Smagsdommer, kulturfascist og fremmedhadsk var blandt de prædikater, der blev hæftet på kulturministeren i en kritik, der var øredøvende.

- Brian Mikkelsen blev med kulturkanonen eksponent for en kulturpolitik, der var tilbageskuende. Det handlede om dannelse, historie og kulturarv. Det gjorde ham til en persona non grata i store dele af kunstnermiljøerne, men han fik til gengæld gjort den borgerlig kulturpolitik meget konkret, vurderer Troels Mylenberg.

Mikkelsens kulturarv

Hvis det er rigtigt, at historien dømmer vores virke, er det en tvedydig dom i Brian Mikkelsens tilfælde.

Kulturkanonen, hans politiske svendestykke, har primært været i valten ef-

brian arthur mikkelsen

► **Født** den 31. januar 1966 i København.

► **Søn af systemkonsulent** Arne Mikkelsen og receptionist Winnie Mikkelsen.

► **Fik sin studentereksamen** på Ballerup Gymnasium i 1986 og startede herefter på Københavns Universitet, hvorfra han dimitterede i 1994 med titlen cand. scient. pol.

► **Blev valgt ind i Folketinget** for De Konservative i 1994 og er blevet genvalgt ved samtlige valg siden.

► **Blev udpeget** som kulturminister efter VK-rege-

ringen overtog magten ved valget i 2001.

► **Den taburet** blev han sidende på i syv år, inden han i 2008 - i forbindelse med en rokade blandt de konservative ministre, overtog justitsministeriet. Næste afslutningsvis at sidde et lille år, som Erhvervs- og økonomimister, inden ministerbilen blev erstattet af en plads i oppositionen ved valget i 2011.

► **Har for nylig** bebudet, at han også stiller op til næste folketingsvalg.

► **Er privat gift** med Eliane Wexøe Mikkelsen med hvem, han har to fælles børn.

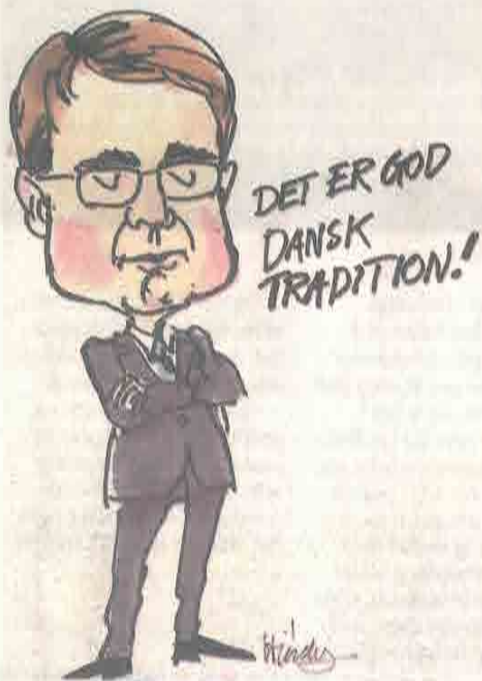
grund til at kanonisere Brian Mikkelsen? Det mener Troels Mylenberg ikke.

- Han var benådet af, at han var kulturminister under en regering, hvor værdikampen rasede. Og i Anders Fogh Rasmussen havde han en meget nationalkonservativ støtte. Og al balladen omkring Muhammed-tegningerne gav ham en platform til at tale om danskhed, siger Troels Mylenberg, der dog fremhæver Brian Mikkelsen for én særlig bedrift:

- Kultur blev pludselig noget, som vi alle sammen debatterede. Det var helt umuligt ikke at tage konkret stilling til kanonen, og det var måske i virkeligheden Brian Mikkelsens største bedrift; at få sat kulturen på dagsordenen, som noget vi alle sammen debatterede derhjemme og på arbejdspladserne, siger Troels Mylenberg.

Af Michael Alsen
 Foto: Carsten Bundgaard
 mial@fyens.dk,
 cabu@fyens.dk

- Ikke den værste, vi har haft

To fremtrædende folk fra den fynske kunstverden ser tilbage på deres oplevelse af de år, hvor Brian Mikkelsen (K) sad på kulturminister-taburetten

Jens Galschiøt, billedkunstner, Odense:

- Han irriterede mig faktisk grusomt i starten, men jeg må jo nok erkende, at jeg ændrede mit syn undervejs. Selvom han cementerede en konservativ kulturpolitik, fornemmede jeg, at han interesserede sig oprigtigt for

kunsten. Det ændrer ikke på, at han ikke fik reformeret støtteordningen, som stadigvæk er den største udfordring. Men grundlæggende er der bare for mange kunstnere og for få penge. Trods det var han ikke den værste, vi har haft. Det piner mig lidt at sige.

Erland Porsmose, museumsdirektør for Østfyns Museer:

- Jeg ser da nok tilbage på ham som en person, der var meget engageret i sit virke og virkelig forsøgte at gøre noget og sætte sit præg på kulturlivet. Hans ungdommelighed i det gjorde nok også, at det ikke var det hele,

der kom lige ud af en snor de første par år.

Jeg bemærkede mig, at han havde en meget ægte interesse for hele kulturarven i vores samfund, og at han lykkedes med at gøre kulturen til en oplevelsesøkonomi.

» Jeg glemmer aldrig en tur til Kina i 2003, hvor landets daværende kulturminister sad og citerede H.C. Andersens værker bedre, end jeg selv kunne. Et land med 1,3 milliarder mennesker har taget H.C. Andersen til sig. De kender ham og bruger ham i undervisningen. Og hvad illustrerer den pointe så? At noget er bedre end andet, og at det er vigtigt at kende vores egen kulturarv. Derfor var kulturkanonen så vigtig.

Brian Mikkelsen, konservativ politiker og tidligere kulturminister.

■ I troldmandens værksted hos den fynske kunstner, Jens Galschøit, der har værksted og atelier på Banevænget i Odense. Galschøit ses under fremstillingen af de første Sejrstatuetter til Sportslørdag den 12. januar 2013. På det nederste foto følger Per Westergård, ansvarshavende chefredaktør på Fyens Stiftstidende, processen. Per Westergård skal overrække den fornemste Sejrstatue til Årets Sportsnavn på Fyn fra Sportslørdags store scene i Odense Idrætshal.

Den fynske sportsfest

Lørdag den 12. januar 2013 fra klokken 13-16 inviteres alle i Odense Idrætshal, Odense Istadion samt i Odense Bowlinghal. Og alt er gratis.

Her vil man kunne møde over 20 fynske eliteklubber/foreninger på stande med masser af aktiviteter for store og små. Og stjernerne tager imod med åbne arme.

Du kan også opleve stjernerne i sjove dystre.

Mellem klokken 16 og 17 bliver der et stort show fra scenen i idrætshallen med blandt andet uddelelse af fem idrætspriser.

Efterfølgende er der inviteret reception på Tre-For Park for blandt andre de over 150 fynske danmarksmestre og medaljetagere i internationale konkurrencer (seniorer) samt særligt inviterede fra blandt andet det fynske klub- og foreningstiv.

SPORTS
LØRDAG

Større og flottere sportsfest

Sportslørdag, festen for den fynske elitesport, bliver større og flottere end nogensinde.

Sidste gang samlede festen 5600 gæster i Odense Idrætshal og på isstadion, hvor alle kunne møde de fynske sportsstjerner og se de bedste af de bedste blive hyldet på scenen.

12. januar er der skruet op for festen, og Odense Bowlinghal er koblet på. Scenen, hvor Stiftstidendes pris Årets Sportsnavn på Fyn afsløres for 61. gang, vil være større end nogensinde med plads til Odense Symfoniorkester. Og opbakningen fra stjernerne er ekstra markant.

Festens fem prisvindere vil som noget nyt modtage unikke statuetter, en "Sejr", udført af kunstneren Jens Galschøit.

Af Karsten L. Sørensen
kls@fyens.dk

Golfklub bandlyser bare bryster

Onsdag 4. juli 2012

Jeg er bange for, at vi slår hinanden ihjel

...pibler frem overalt. I børnehaver løber rundt i pturparken. Er det ikke fedt? siger Jens Galschiøt og vinker fornøjet em.

I værkstedet hamrer en arbejder på en enorm stolpe. På kontoret sidder andre medarbejdere over skriveborde, der er et med pjecer og blokke. I skrogen er en flok hang-ands droppet forbi til en let plasticop.

Ivad satan, længe siden, Jens Galschiøt og giver dem en hurtig krammer. I hylder, i hjørner, mellem røde kontorstole, midt i tele, oppe og nede - ligger er, støbeforme - og ikke list. Skarpe holdninger.

...este projekt vokser i størrelse. Ordet FUNDAMENTALISME skrevet i meterhøjstaver, der er formet af koraner og toraer.

...ed dem og citater fra de søger vil Jens Galschiøt at man både kan bygge et istisk og et rædselsfuldt und på alle tre religioner. Og at ingen religioner demokratiske. Hverjødernes, muslimernes de kristnes.

...skal nok give rav i ga-

Kan man ændre noget i verden ved at provokere? Du ændrer ikke noget ved ovokere alene, men ved battere. Og der er dialog mine skulpturer. Jeg vil diskussioner. Så det kan nt.

Ivad har du ændret? For eksempel dele af out- omkring massakren på himmelske fredsplads t sætte en skamstøtte op og Kong. Men det svarer tomme havet med en te- Det bliver faktisk tomt, det går langsomt. Og der mer mere vand ned hele . Så mit arbejde er et si- arbejde. Hvorfor gør du det, blander du dig? Det er lidt specielt. Det er,

” Og så blev jeg pladderhumanist. Det er jeg nu.

Jens Galschiøt

fordi jeg er bange for, at vi slår hinanden ihjel. At vi ender i noget, der ikke minder om et demokrati, fordi vi lige så langsomt bliver for små, for intolerante, for småtskærne. Jeg frygter, at vi udvikler os, som vi gjorde i 1930'erne. Og at borgerkrige kommer på grund af presset fra blandt andet klimaforandringerne, når millioner af mennesker må flygte.

- Hvornår mærker du den angst?

- Det gør jeg hver dag. Jeg er frygtelig bange for, at min verden går i stykker. Jeg kan rigtig godt lide Danmark, og jeg er bange for at ende i et småfascistisk diktatur.

- Hvor ser du de sygdomstegn hos demokratiet?

- I 1993 overvejede jeg slet ikke at stille Svinehunden op i Danmark. Da kritiserede vi danskere alle de andre lande for at have en alt for restriktiv politik omkring flygtninge. Men allerede 10 år efter var det Danmark, der blev kritiseret for en rædselsfuld retorik omkring udlændinge. Vi udvikler os hele tiden mod en mere afstumpet måde at se verden på. Og det er os allesammen. Der er kun en lille klike omkring Enhedslisten og De Radikale, der er humanister. Alle vi andre går et lille skridt mod afstumpetheden hver dag uden at opdage det. Og det er problemet med totalitarismen. At man ikke opdager det. Selv tyskerne opfattede sig selv som rigtig gode og anstændige samtidig med, at de brændte jøder af.

- Jo, men bliver vi totalitære ligefrem?

- Det kan ske. Lige i øjeblikket kører en socialrådgiver rundt her i kvarteret og vil notere, om en enlig mor tilfældigvis får besøg af sin eksmand, som stiller en pose med rugbrød. Så kommer det på tv, og vi vil sidde og gyse og kalde hende en forbryder. Det var aldrig sket for 10 år siden, men i dag opfatter vi de udstødte som problemet. Det er en del af afstumpetheden. Den sniger sig ind på tusindvis af bittesmå planer, og konsekvensen er et totalitært samfund, hvor vi alle stikker hinanden.

- Hvad giver det dig at blande dig? Finder du ro?

- Ja, jeg tror, at jeg blev syg, hvis jeg ikke gjorde det. Forestil dig, at du levede i 1929 og lige kunne lofte historiens slør og se et glimt af Auschwitz, og så var det væk. Du ville være nødt til at sige: Det ender i Auschwitz, det ender i Auschwitz. Folk ville tro, at du var idiot, men du ville være nødt til at sige det.

- Har du altid blandet dig?

- Ja, jeg er sådan en dampunge.

- Hvornår blandede du dig for første gang?

- Jeg har altid fighet med mine skolelærere. Fordi jeg var utilfreds med undervisningen. Det var en lorteundervisning. Og de bankede os.

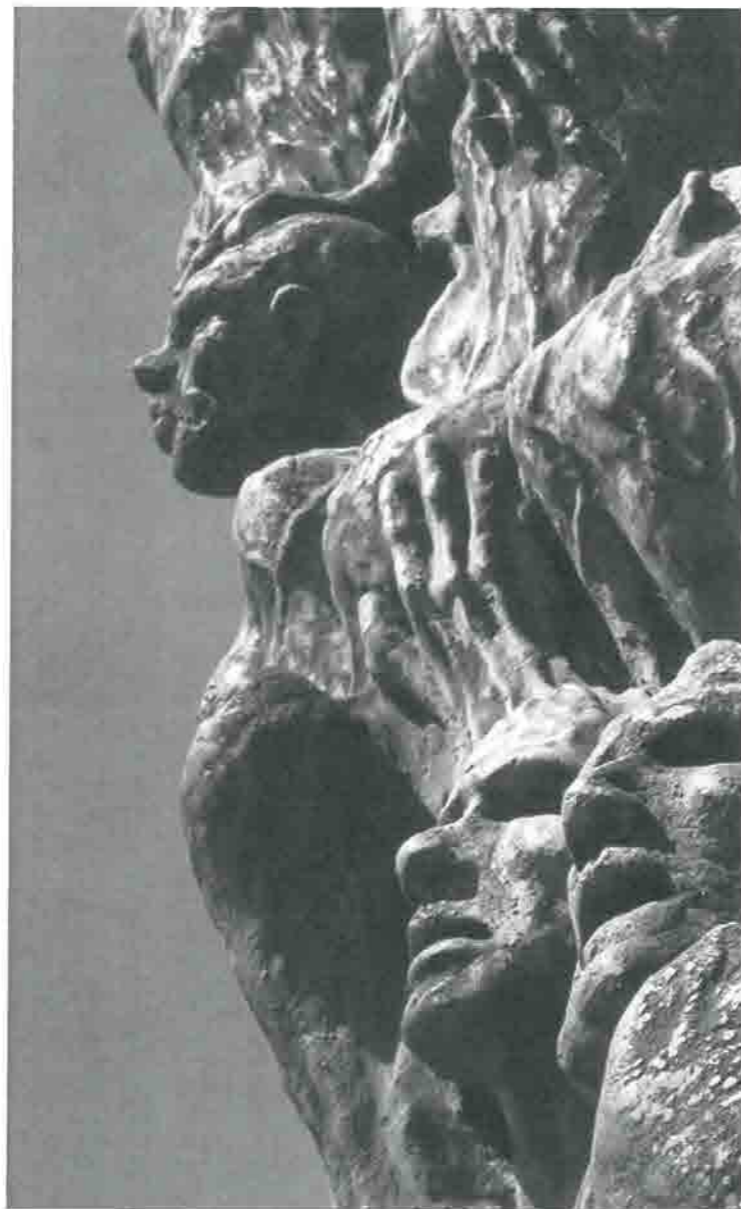
- Fik du tak?

- Ja, mange. Men det knuste mig ikke. Jeg gjorde oprør. Da reglerne kom om, at man ikke måtte slå børn, var jeg ved at få fyret lærere, fordi jeg satte mig ind i det. Jeg havde "Den lille røde for skoleelever" som en af de første.

- Hvad fik du ud af det?

- Jeg blev smidt ud af skolen i 8. klasse. Og samtidig meldte jeg mig ud af folkekirken.

- Rebel til benet?

streflojen. Jeg kom i lære på Lindo og flyttede til Odense og droppede al det destruktive.

- Hvordan bar du dig ad med det?

- Det var, fordi jeg mødte engagerede mennesker og et oprør, som var mere konstruktiv end mit, der gik ud på at slå mig selv ihjel med stoffer. De havde en retning og en idé, og jeg fik det modspil, jeg skulle have, så mit damp-oprør ændrede sig. Jeg blev en del af fagbevægelsen og læste en masse. Der var mange studenter på venstreflojen dengang, som skolelede os arbejdere. Jeg læste en masse på lokummerne på

Lindo, og når jeg kom hjem, blev jeg hørt af studenterne. I vareanalyser fra Latinamerika og den slags.

- Du var den eksotiske arbejder?

- Det var et vanvittigt godt scoretrick dengang. Jeg lugtede af sved og kunne svejse. Men jeg opgav også socialismen. For hver gang en af mine helte kom til, Mugabe, Daniel Ortega, troede jeg, at de ville lave et smukt og lige samfund, og så lavede de et totalitært samfund og blev korrupte. Jeg blev desillusioneret og holdt op med at tro på noget i mange år. Jeg forlod værfet og gik i gang med at lave smykker og være gade-

salger, og jeg samarbejdede med modebranchen.

- Men på et tidspunkt begyndte du at blande dig igen, med happenings og kunst. Hvad skete der?

- Jeg så Auschwitz, hvis du forstår. Og så blev jeg bange. Jeg troede, at jo kløgere vi blev, jo lettere ville vi undgå at blive afstumpede. Jeg var ikke klar over, at afstumpetheden lå lige nedenunder og kunne komme så hurtigt frem. Og så blev jeg pladderhumanist. Det er jeg nu.

- Hvad er demokrati for dig?

- At beskytte de svage. Flertallet skal forstå, at der er et mindretal, som skal beskyt-

■ Galschiøts skulptur af H.C. Andersen med bryster er blevet fjernet fra Odense Eventyr Golf Klub

■ Medlemmer og gæster følte sig stødt

Odense: En to meter høj H.C. Andersen med bryster.

Det var for meget for medlemmer og gæster i Odense Eventyr Golf Klub, der nu har fjernet skulpturen for tid.

Kunstneren bag, Jens Galschiøt, havde ellers skabt den i samarbejde med golfklubben Pink Cup-udvalg for at skabe opmærksomhed omkring golfturneringen Pink Cup, hvor golfklubber landet over samler penge ind til kampen mod brystkræft.

Det var meningen, at skulpturen skulle stå i klubben under blandt andet Eventyrugen - en turnering, der afvikles i uge 28 med 650 deltagere. Men det kommer den ikke til.

- Det er tilsyneladende ikke velset alle steder at have homoseksuelle tilbøjeligheder og rod i sit køns identitet og slet ikke at vise dem frem på en golfbane, siger Jens Galschiøt.

Initiativtagere: - Skuffede

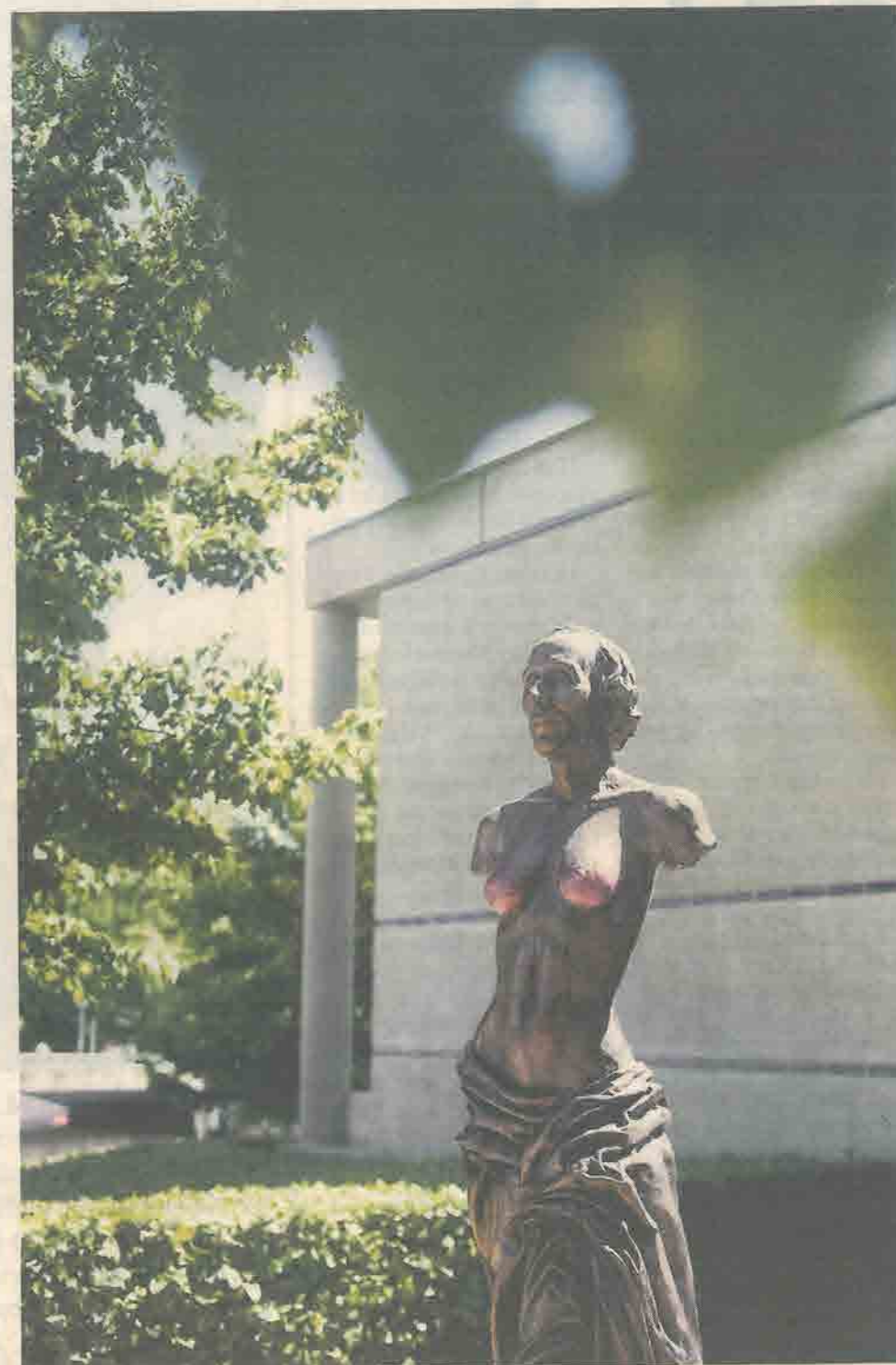
I golfklubbens Pink Cup-udvalg, der indledte samarbejdet med Galschiøt, er man også kede af forløbet:

- Det er vi selvfølgelig meget skuffede over, for vi synes for det første, vi laver et stort frivilligt arbejde. Vi ved udmærket godt, at der er folk imod Galschiøt og sådan en skulptur, men jeg mener, at kunst skal røre folk. Ellers er det ikke kunst, siger Kirsten Schou, medlem af Pink Cup Udvalget, og fortsætter:

- Jeg kan også godt forstå, at Galschiøt er lidt vred, for han har gjort det helt gratis for at støtte brystkræftsagen. Så er der lige pludselig nogen, der synes noget andet. Det er vi skuffede over, men det er jo ikke os, der bestemmer.

Golfklub: Vi har fået klager

Det gør den daglige ledelse af golfcenteret derimod. Bestyrelsesformand Harry Pape Henriksen forklarer, at ledelsen valgte at flytte skulpturen,

■ Galschiøts "Frøken H.C. Andersen" skulle have stået i Odense Eventyr Golf Klub, men klubben fik klager. Nu står den foran Kunstbygningen Filosofen og flyttes fredag til Café Biografen.

fordi medlemmer og gæster havde klaget.

- Gæsterne kan ikke forstå det her. De synes, de er kommet til Fyn, og Fyn er noget med H.C. Andersen. Og når de så kommer og ser sådan noget her, der virker helt forkert på dem, jamen, så kommer de og klager og siger: "Det er blasfemisk, det kan vi ikke lide", siger formanden.

- Når vi får klager, så agerer vi på det, for det er ikke os, der skal forsvare kunsten, det kan kunstbyggerne gøre. Det er ikke det, vores golfklub skal

bruges til. Al ære og respekt for det, damerne gør.

Skulpturen fik dog lov til at stå i golfklubben i forbindelse med den lokale Pink Cup den 16. juni. Når landsfinalen afvikles den 22. september, får frøkenen lov at kigge med fra sidelinjen.

Af Anne Dahl Bertelsen
Foto: Birgitte Heiberg
andb@fyens.dk, bch@fyens.dk

Frøken H.C.A.

Skulpturen, som kaldes "Frøken H.C. Andersen" og "H.C.A. i en queer tid" er skabt af Odense-kunstneren Jens Galschiøt. Hovedet er lavet efter Bissens H.C.A.-model fra 1864, mens kroppen er efter antikens "Venus fra Milo".

Skulpturen blev sat i verden for at skabe opmærksomhed omkring golfturneringen Pink Cup til fordel for brystkræftsagen. Nu står den foran Kunstbygningen Filosofen. Fredag flyttes den til Café Biografen.

»Lindø 78«. Kobber 50x70 cm.

»Kokon«. Stål / Bronze.
22 Stålskjolde, hver 1,5x4 meter. Skulptur til Kunstpavillon, Verdensudstilling i Sevilla 1992.

»Cocoon«. Steel / Bronze.
22 big plates og steel, each 1,5x4 meter. Sculpture for The Art Pavilion, World Exhibition in Seville 1992.

Model til et stort monument omkring Berlinmuren.

Model for a big monument of the Berlin Wall.

»Anklageren«. Kobber 45x45 cm.

»Ringbærerens jakke«. Kobber.
Gave fra Beklædningsindustriens Sammenslutning til Dronning Margrethe.

»The Ringweavers jacket«. Copper.
A gift from the Clothing Industri to queen Margrethe the II of Denmark.

SKULPTUR

Jens Galschiøt Christophersen

Tirsdag den 7. august 2012 - uge 32

lokaltjournalen

H. C. Andersen på besøg

BOGENSE. Midt i Torvebasinet på Østre Mole er H. C. Andersen pludselig dukket op af vandet. Den fine gengivelse af Danmarks berømte digter er skabt i bronze af kunstner Jens Galschiøt og udlånt til Bogense Havn, hvor den senere skal danne centrum for en indsamling fungerende som ønskebrønd.

Nu kan H. C. Andersen stå der og kigge ind over havnen i den by, hvor hans mormor boede - i folketællingen fra 1787 bor H. C. Andersens mormor Anne Sørensdatter i Adelgade 40 under meget fattige forhold.

Det fortæller Ejnar Stig Asgaard på Odense Bys Museers hjemmeside. Forfatteren mener ikke, at digteren har besøgt Bogense og mormoderen særlig meget, og giver udtryk for, at H. C. Andersen måske var lidt flov af sin fattige og usle familie på mormors side.

Men nu er han i Bogense, H. C. A. og der bliver han det næste stykke tid.

Nogen har sørget for, at det ret hurtigt blev et skumbad, H. C. Andersen-figuren sidder i. FOTO: John Aagaard

H. C. Andersen kan skue ind over havnen i Bogense, hvor hans mormor engang boede i Adelgade 40. FOTO: John Aagaard.

POLITIKEN | Mandag 2. april 2012

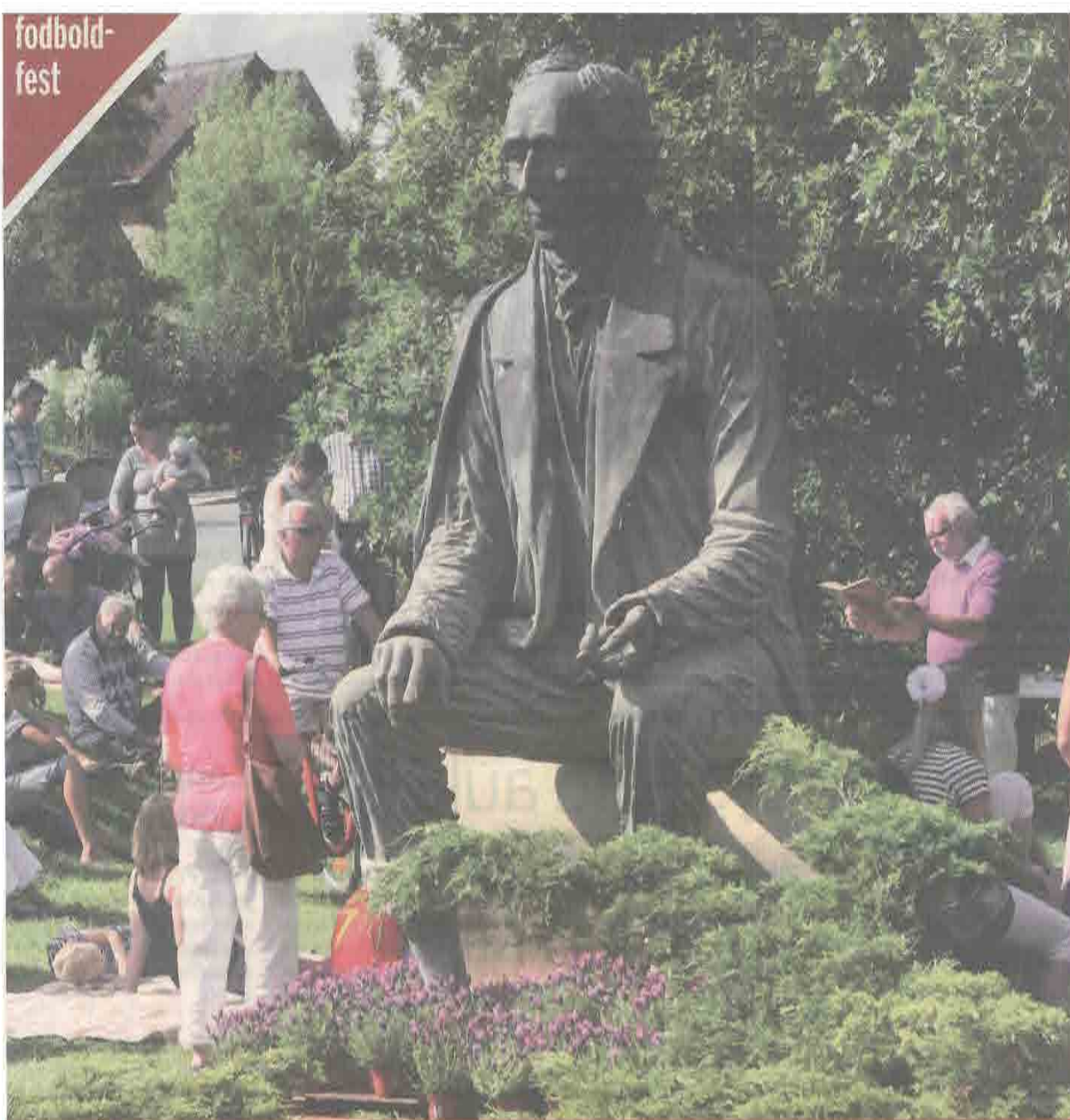
2 | KULTUR

Genopstandelsen

FØDELS DAG. For et halvt år siden begravde kunstneren Jens Galschiøt en tre meter høj skulptur af H.C. Andersen i Odense havn. Efter en kold vinter i havnen med vand til skuldrene kan nationaldigteren i dag fejre fødselsdag, og derfor har Galschiøt forbarmet sig over ham og hejser ham op igen. Det sker kl. 11 ved et stort såkaldt 'genopstandelsesoptog' her i ugen op til påske. Og H.C. Andersen (1805-1875) bliver fejret i sin fødeby, når han efter hejsning fra havnen vil gennemgå en forskønnelsesproces med højtryksspuling for havneslam og derefter vil blive fulgt i et festligt opstandelsesoptog til Flakhaven midt i Odense, hvor der

vil blive delt ud af marzipanbrød fra et kæmpe HCA-påskeæg. Da frosten bed hårdest i vinter, var H.C. Andersen-skulpturen ellers i fare for at blive halshugget, da isskrudinger vred den stakkels mands hoved rundt, så det hang ned til den ene side. Men skulpturen klarede (frost)skærene og skal altså nu igen være landkrabbe. Der er i øvrigt fejring af H.C. Andersens fødselsdag mange steder i Odense i dag og gratis adgang til H.C. Andersens hus og barndomshjem, som i parentes bemærket ikke er samme bopæl. Se det fulde HCA-program på oplev odense.dk. gies

Forfatterbesøg i Lumby

Onsdag den 8. august 2012

→ SIDE 3

H.C. Andersen mødte H.C. Lumbye

100 LOKALE BEBOERE var mødt frem, da Lumby og omegns Borgerforening i søndags bød H.C. Andersen velkommen til byen

Hørt & Set

ODENSE N: Den verdensberømte digter tonede frem i form af Jens Galschiøts 2,6 meter høje bronzestatue, og den tager nu plads på hjørnet af Slettensvej og H.C. Lumbyes Vej i den næste måneds tid.

Statuen er venligst udlånt af kunstneren og skal nu pryde den lille landsby og give inspiration til både store og små.

Statuen står smukt placeret ved indkørslen på byens hovedgade, og den var i dagens anledning smukt dekoreret af blå og lilla lavendler sponsoreret af gartneriet PKM og Kristian Madsen.

Man kan nærmest sige, at digteren sad med fødderne smukt placeret i et blomsterhav.

Velkomstarrangementet bød på en lille tale af formanden

★ Mange mødte op for at byde H. C. Andersen velkommen til Lumby. PRIVATFOTO

Hanne Schultz Sørensen, som fortalte om baggrunden for opstillingen, og at Odense Kommune er velvillig i forhold til at forskønne den lille trekantede plads ved indkørslen til byen.

Kølig hvidvin og kage

Herefter oplæste Jørgen Eliassen et eventyr af H.C. Andersen med lokalt perspektiv, nemlig

"Vejrmøllen", som direkte peger hen imod Lumby Mølle.

Undervejs spillede den lokale musiker Henrik Skovgaard melodier af H.C. Andersen, mens de fremmødte nød den kølige hvidvin og de hjemmebagte kager.

-En rigtig god dag for Lumby og dens beboere. Vi håber at statuen må have lov til at blive

stående i lang tid endnu, siger Hanne Schultz Sørensen fra Lumby og Omegns Borgerforening.

★ En dejlig dag i det grønne. PRIVATFOTO

Billedhugger Jens Galschiøt sammen med en af sine hjemløse, der i denne uge er på visit.

Galschiøt er en kunstner med et kald

Billedhugger Jens Galschiøt har brugt det meste af sit kunstnerliv på at råbe om verdens uretfærdigheder

Kerteminde: - De to præstefætre i Folketinget, Søren Krarup og Jesper Langballe beskyldte mig engang for, at jeg har gjort menneskerettigheder til min religion. Det tog jeg til mig som en kompliment, fortæller billedhugger Jens Galschiøt, der selv betegner sig som en pladderhumanist.

Og de er ingen tvivl om, at han er en kunstner med et kald, og som præstefætrene rigtig påpegede, så er det et kald, der bunder i menneskers ret til at blive ordentligt behandlet, og menneskers pligt til at opføre sig ordentligt over for hinanden.

Den første gang, han for alvor brugte sin kunst til at give verden et klart budskab, var med Den indre svinehund i 1993. En frakkekædet gris, der også er i Kerteminde i disse kunstfestival-dage.

Senere fulgte bl. a. skulpturer som Skamstøtten, De sultendes march, Den lille pige med svovlstikkerne og Flygtningeskibet, og desuden en

meget lang række af happenings rundt om i verden, hvor de, der leder og bestemmer, har været samlet.

I Kerteminde kan vi under kunstfestivalen se skulpturer fra Jens Galschiøts hjemløse-projekt. Der sidder f. eks. en mand på en bæk på Tørvet, og i Kirkeristen sidder en anden med sin harmonika.

- Det startede egentlig med, at organisationen Projekt Udenfor, der arbejder med hjemløshed, holdt en konference i mit atelier, fortæller han.

Konferencen satte nye tanker i gang hos billedhuggeren, der herefter "fødte" 13 hjemløse i bronze i samarbejde med bl.a. Kirkens Korshær og den tværeuropæiske hjemløseorganisation Feantsa.

- De har været en del rundt, de her hjemløse. De var f. eks. udstillet Europa-parlamentet i Bruxelles, og her blev de igangsatte for, at parlamentet nu er i færd med at lave en rammeaftale for medlemslandenes håndtering af hjemløse-problematikken, fortæller Jens Galschiøt.

Jens Galschiøt er oprindeligt udlært smed på Lindø. Og han mener selv, at han var den mest revolutionære lærling, værftet nogensinde har haft.

- Efter 10 år på værftet lagde jeg det revolutionære på

hylden og begyndte at lave smykker og skulpturer. Jeg var i sin tid blevet socialist, fordi jeg havde været ude i verden, hvor jeg så små børn dø af sult. Jeg droppede det revolutionære igen, fordi jeg ikke kunne finde ud af, hvordan jeg skulle ændre på verden, fortæller han.

- Men efter nogle år med pæne skulpturer gik det op for mig, at man i hvert fald kan råbe op og sige: Det her er ikke i orden.

Jens Galschiøt har brugt mange millioner kroner på at råbe op.

- Penge interesserer mig ikke, men det gør happenings. Jeg syntes det er dejligt, når jeg får råbt så højt, at det rører nogen i verden. Jeg kan jo ikke løbe fra, at jeg er en rig dansker. Men det giver mig muligheden for at råbe ud over hele kloden, og der er nok at råbe om, siger han.

- Mit kald er at påpege den ubalance, der er i verden, og forsøge at gøre os til et mere barmhjertigt samfund.

Af Helle Nordstrøm
Foto: Kim Rune
heno@fyens.dk, kru@fyens.dk

- De hjemløse har fortalt mig, at de føler sig meget mere set, takket være skulpturerne. For ingen vil lade blikket hvile på en hjemløs, men folk vil godt være bekendt at kigge længe på en skulptur og tage sig tid til at reflektere over hjemløshed, fortæller Jens Galschiøt.

Det næste store projekt hedder Fundamentalism

Ved Sortekilde står i denne uge et stort N. Bogstavet er opbygget af stablede bøger (altså støbt i bronze), og skal indgå i Jens Galschiøts næste projekt. Med kæmpe-bogstaver vil han skrive ordet fundamentalism. Alle bogstaverne formes som

stabilede bøger, og bøgerne er henholdsvis den kristne bibel, islams koran og jødernes tanakh. Bogstaverne skal stå i en cirkel med en enkelt lille indgang. På ydersiden skal hænge citater med gode og humanistiske budskaber. På indersiden skal hæn-

ge de onde og intolerante. - Cirklen skal bl.a. punktere myten om de store forskelle i tre trosretninger, for de er i bund og grund ens, forklarer kunstneren, der håber, at værket vil kunne sætte gang i en konstruktiv dialog.

Publiceret på KUNSTEN.NU d. 01. maj 2012.
<http://www.kunsten.nu/artikler/artikel.php? randers+kunstmuseum+jens+galschiot+mellem+kunst+og+politik>

Jens Galschiøt: *Min indre svinehund (My inner beast)*, 2002. Beton og jern. Foto: Kasper Lie.

Politiske brandtaler støbt i bronze

1. maj. 2012 [Anmeldelse] Jens Galschiøt laver ikke politisk kunst, han laver kunstnerisk politik. Udstilling på Randers Kunstmuseum og omegn underbygger denne påstand og giver plads og stor respekt til kvaliteterne i Galschiøts politiske værk.

Af Kasper Lie

I den virkelige verden og på museum

Udstillingen *Mellem kunst og politik 1989 -2012* på Randers kunstmuseum tager konsekvensen af Jens Galschiøts engagement i den virkelige verden. Den holder sig ikke udelukkende i kunstverdenen inden for museets vægge, men spreder sig ud i virkeligheden til Randers gader.

Værkerne ude i gaderne er medrivende som politiske taler opildnet af revolutionær ild, mens værkerne inde på museet viser Galschiøts brug af kunstneriske virkemidler til at få det politiske budskab igennem.

Survival of the fattest, 2006. Kobber. Foto: Kasper Lie.

vore gerninger.

Kort og godt, koldt og brutalt, som en knyttæve lige i ansigtet – vi ser udbytteoven på den udbyttede og ved, at Galschiøt har ret.

Den fede kælling og den tynde neger

På grænsen mellem Virkeligheden og Kunstverdenen, lige udenfor indgangen til museet, sidder en fed europæisk kælling på skuldrene af en knogletynd negerdreng. Hans ben er stankelbenstynde og hovedet er ved at forsvinde mellem kællingens svulmende lår.

Hun sidder mageligt med selvretfærdig mine og udmåler Retfærdigheden i den herskende verdensorden. Nok holder hun en bismervægt i høje hånd, men hun er ikke blind som retfærdighedsgudinden Justitia.

Alt er oplyst

Der er ingen omsvøb eller skjulte motiver hos Galschiøt – i skulpturen *Survival of the fattest* er alt lagt frem for vores øjne, meningen kan aflæses i et enkelt blik og kan ikke misforstås; den 3. verdens lidelser skyldes vores udbytning, og vi europæere sætter dagsordenen og retfærdiggør derigennem alle

Entydig politik overfor flertydig kunst

Det er den form for entydighed, der får mig til at betegne Jens Galschiøt som kunstnerisk politiker frem for politisk kunstner. Kunst er, ideelt set, flertydig og giver sjældent et enkelt perspektiv på verdenen. Sådan er Galschiøt ikke. Han står ved, hvad han mener, og værkerne sår ikke tvivl om disse meninger.

Kunst er for tøsedrenge

Det kræver mod at være politiker frem for kunstner. Galschiøt har investeret så meget politisk engagement i værkerne, at han ikke kan forlade virkeligheden og hoppe ind i den trygge og ansvarsfrie kunstverden, når lokummet brænder – han kan ikke, som politisk engagerede kunstnere, fralægge sig ansvaret og påkalde sig, at han 'bare' laver kunst.

Uforgængeligt street art

Hans værker er politiske slagord støbt i bronze, uforgængeligt street art, der er lavet til at blive set og forstået ude i gaderne, ude i Virkeligheden.

Derfor sidder den europæiske selvretfærdige kælling på skuldrene af den tynde neger uden for Randers Kunstmuseum. Og derfor står der bronzeskulpturer af hjemløse rundt omkring i Randers gader.

Politik på museum

Men udstillingen fortsætter også inde på museet. Værkerne herinde er ikke mindre politiske end værkerne udenfor, men turen ind i kunstverdenen forandrer dem. Det politiske er mindre påtrængende, når skulpturerne stilles op inden for murene. Det giver mulighed for at undersøge de kunstneriske virkemidler Galschiøt benytter til at underbygge de politiske udsagn.

Seriell hungermarch

16 koncentrationslejr-tynde nøgne mænd står i tre snorlige rækker i den første sal på museet, en tavs hungermarch størknet i bronze. Variationen mellem de enkelte mænd består alene i små forskelle i støbningen, den samme figur går igen og igen.

Hungermarchen, 2002. Foto: Kasper Lie.

Serialiteten skaber en intensitet mellem de 16 mænd i *Hungermarchen* og giver dem en massiv tilstedeværelse i udstillingssalen.

Gentagelsen af den samme figur er en velafprøvet kunstnerisk strategi og bliver i hænderne på Galschiøt et redskab til at levere det overordnede politiske budskab med eftertryk.

Hungermarch i bronze

Galschiøts foretrukne materiale, bronzen, er også med til at sætte trumf på det politiske indhold. De mørke bronzeskulpturer står fast i deres tyngde og massivitet længe efter den sidste plakate med ordene *Afrika sulter* er opløst i regnen. Der skal kraver og smelteovne til før de 16 tynde sorte mænd tier med deres politiske budskab.

Hjemløse, 2010. Kobber. Foto: Kasper Lie.

I guds navn (In the Name of God), 2006. Kobber. Foto: Kasper Lie.

Den lille pige med mobiltelefonen (The Little Match Girl), 2005. Foto: Kasper Lie.

I verdens brændpunkter

Udstillingen i Randers viser, hvorfor Galschiøt er næsten usynlig i den danske kunstverden. Og den viser samtidig, hvorfor han er meget synlig i den politiske verdens brændpunkter.

Galschiøt er nemlig politiker – en af de gode.

Fakta:

Jens Galschiøt (f. 1954) er uddannet som plade- og konstruktionssmed på Odense Staalskibsværft i 1973. Selvlært sølvsmed og skulptør med eget værksted i Odense siden 1985. Blandt hans mest markante værker er *Min Indre Svinehund* fra 1993 og *The Color Orange* fra 2008.

Min Indre Svinehund er en serie på 20 skulpturer opstillet i 20 byer i Europa inden for 55 timer uden tilladelse fra myndighederne. Opstillingerne skabte en omfattende debat omkring et eskalerende fremmedhad i Europa. I flere byer blev der fundet en permanent opstilling for skulpturen.

Læs mere om *Min Indre Svinehund* her

The Color Orange er et projekt og netværk skabt af Galschiøt, der blev etableret for at sætte fokus på krænkelse af menneskerettighederne i Kina i anledning af OL. Besøgende til OL blev opfordret til at bære farven orange som en protest mod krænkelse af menneskerettighederne.

The Color Orange netværket beskrev det således på deres hjemmeside: "Den strenge censur kan forbyde brugen af åbenlyse symboler på menneskerettighederne, men brugen af farven orange kan ikke forbydes."

Selv blev Jens Galschiøt og hans medarbejdere nægtet adgang til Hong Kong i lufthavnen, underkastet forhør og siden udvist.

Læs mere om *The Color Orange* her

FAKTABOKS

Type: Udstilling

Titel: JENS GALSCHIØT. Mellem kunst og politik 1989-2012

Medvirkende:
Jens Galschiøt

Start: 20/04/2012